



© T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve
Yayımlar Genel Müdürlüğü

Eser Adı: Süheylî Dîvâni

Müellifi: Süheylî Ahmed bin Hemdem Kethudâ

Hazırlayan: M. Esat Harmancı

Yayın Yılı: 2017

ISBN: 978-975-17-3415-0

Ana Yayın Numarası: 3189

Kültür Eserleri Dizisi-440

Adres: Anafartalar Mahallesi, Cumhuriyet Caddesi, No: 4,
B-Blok, 06030 Ulus/ANKARA
Telefon: 00 90 312 3099001
Faks: 00 90 312 3098998
e-posta: yaphaz@kulturturizm.gov.tr

www.kulturturizm.gov.tr
<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>

Süheylî

Ahmed bin Hemdem Kethudâ

DÎVÂN

Hazırlayan
Dr. M. Esat HARMANCI

Ankara
2017

SÜHEYLİ'NİN HAYATI VE EDEBÎ KİŞİLİĞİ

HAYATI

Süheyli'nin yaşadığı döneme ışık tutan kaynaklarda, şairin hayatı hakkında yetersiz ve kimi yanlış bilgiler bulunmaktadır. Tezkirelerde ve benzer biyografik eserlerde hayatına dair doğru bilgiler, onun Hemdem Kethudâ'nın oğlu olduğu, Mısır'da divan katipliği yaptığı ve aslen Şamlı olduğu ile sınırlıdır. Ansiklopedi ve kataloglardaki bilgiler ise eksik olmakla birlikte eserlerinden derlendiği için bazı doğru bilgileri içermektedir. *Süheyli*'nin hayatını, eserlerinden özellikle *Dîvân*'ından yararlanarak ortaya koymaya çalıştığımız için bu kaynaklardaki bilgilerin künyelerini dipnotta vermekle yetineceğiz. *Süheyli*'nin Acâ'ibü'l-Me'âsir ve Garâ'ibü'n-Nevâdir'i üzerine hazırladığı, bizim de yararlandığımız doktora çalışmasında meslektaşım Şerife Yağcı da, yazar ve şair *Süheyli*'nin hayatı ve eserleri hakkında önemli bulgu ve bilgilere ulaşmıştır.

Süheyli Fezâil-i Şâm adlı eserinde ve *Dîvân*'ında Şamlı olduğunu belirtmektedir. Halen kapalı olduğu için giremediğimiz İstanbul Üniversitesi Merkez Kütüphanesinde bulunan Fezâil-i Şâm adlı eserinden, şairin Şam'da doğmuş ve büyümüş olduğunu, öğrenim sürecini büyük ölçüde burada tamamladığını öğrenmekteyiz. *Dîvân*'da da birkaç yerde ayrıldığı vatanına, Şam'a olan özlemini dile getirmektedir. Hakkında bilgi veren kaynaklardan ve kendi eserlerinden *Süheyli*'nin doğum tarihi ile ilgili bir bilgiye rastlamıyoruz.

Bağdat'ta bulunduğu 101 (1592/93) senesinde Anadolu'dan Bağdat'a gelen şair Hâtemî Bey'e (ö. 1595/96) yazdığı şiirde (*Dîvân*, Kit. 15) *Süheyli* ile ilgili önemli bilgilere rastlanır. Şair, sürekli seyahat etmekte olan Hâtemî'ye İstanbul'a götürülmek üzere verdiği şiirde, isimlerini bildiği ve pek çوغunu tanıdığı kirk üç şairden bahseder. Selam yolladığı bu şairlerin İstanbul kahvehanelerinde yaptıkları sohbet meclislerine daha önce katılmış olan *Süheyli*, Hâtemî Bey'e bu meclisleri sorarak İstanbul'a olan özlemini dile getirir. Bu şiirde, İstanbul güzellerini sorarken Vefâ'dan, gördüklerini yazması için "bir kulaç kağıd" yetmeyecek kadar güzel olan Kağıthane temasasından söz eder.

Süheyli'nin babası Hemdem Kethudâ'dır. Kethudâ, yeniçerilerin bulunduğu yerlerde mahallî hükümet ile ocağın işlerini düzenlemekle görevli olanlara ve vezirlerin işlerini gören yardımcılara verilen bir ünvandır. *Dîvân*'da, "merhûm pederüm Hemdem Kethudâ Bağdâd'da binâ eylediği târemenün târîhidür" başlığı ile yer alan tarih şiirinde, babasının kethudâ olduğundan ve 101 (1592/93) tarihinde Bağdat'ta bir kümbet yaptırdığından söz eder (Kit. 5). Hemdem Kethudâ'nın Şam'dan ne zaman ayrılp hangi görevle İstanbul'a gittiğini bugün için kesin olarak bilemiyoruz.

Hemdem Kethudâ, Sultan III. Mehmed (1595-163) döneminde Avusturyalıların elinde bulunan en önemli Macar kalelerinden biri olan Eğri kalesinin fethinde şehit düşmüştür. Eski vezirazamlardan Cerrah Mehmed Paşa ve daha sonra *Süheyli*'nin hamisi olan Cafer Paşa'nın da katıldığı bu çetin savaşta, Osmanlı orduları önemli kayıplar vermiştir. *Süheyli*, Cerrah Mehmed Paşa'ya intisab ettikten sonra yazdığı kaside, babasını kaybettikten sonra kendisine yardım elini uzatan Cerrah Mehmed Paşa'ya şükranlarını ifade eder. Hemdem Kethudâ'nın ölümünden sonra, oğlu *Süheyli*'nin Cafer Paşa ve Cerrah Mehmed Paşa'nın yardımını ve desteğini gördüğünü bilmemize rağmen Hemdem Bey'in bu paşalardan birine kethudalık ettiğini söyleyebilmek için kesin bir delilimiz bulunmamaktadır.

Süheyli'nin ortaya koyduğu eserler ve çocukluğundan beri sahip olduğu ilim hevesi, babasının bilgi ve birikiminden kaynaklanıyor olmalıdır. Edebî ve tarihî kaynaklarda Hemdem Bey'in böyle bir birikiminden bahsedilmemiği gibi Hemdem biyografisine en yakın bilgi Mehmed Nail Tuman'ın verdiği Acem Hemdemî olarak şöhret bulan Tebrizli Hemdem Çelebi'ye aittir. Bu bilgiden ibaret olan şahsin Hemdem Kethudâ olduğunu söylemek de bugün için mümkün görünmemektedir.

Şam'da doğup eğitiminin önemli kısmını burada tamamlamış olan *Süheyli*, ailesiyle İstanbul'a büyük olasılıkla babasının devlet memuriyeti sebebiyle taşınmıştır. Babasının yönlendirmesi ile çocuk yaştan itibaren Şam'da iyi bir eğitim görmüş, öğrenmeye hevesli bir genç olarak İstanbul'a gelmiştir. Hâtemî Bey'e yazdığı manzum mektupta, özellikle şiir konusunda kendisini İstanbul'un yetiştirdiğini söyler (Dîvân, Kit. 15/53). Bu mektuptan, pek çok şairin katıldığı meclislerden haberdar olan *Süheyli*'nin, İstanbul'daki edebî hareketliliği yakından izlediği anlaşılmaktadır. İstanbul'da gördüğü bu edebî atmosferin etkileri yanında Arapça ve Farsça bilgisi, onun kültürel birikimine önemli katkılar sağlamış, kısa sürede devlet işlerinde değerlendirilmesi gereken şahsiyetlerden olmuştur. Zaten babasının da Şam'dan kalkıp İstanbul'a gelmesi, ailinin döneminde öne çıkan meziyetlere sahip olduğunu göstermektedir.

Süheyli, tarih sahnesine ilk olarak tarihçi-yazar kimliği ile çıkar. Eserlerinden öğrendiğimize göre, ilk görevi Özdemiroğlu Osman Paşa'nın serdarlığında düzenlenen Tebriz seferindeki münşiliğidir. 993 (1585)'te düzenlenen seferde, Osman Paşa ile Gazi Giray Han'ın görüşmelerinde yazılı kayıt tuttuğu bilindiğinden Paşa'nın yanında resmî ya da gayrı resmî yazışmalar yapmak, kayıtlar tutmakla görevlendirilmiş olmalıdır.

Bu tarihlerde henüz vakanüivistlik ünvanı verilmeye başlanmadığı ve resmî tarih yazıcılığı kurumsallaşmadığı için, vakanüivistlik olarak da adlandırılacak bir görevle tarih yazıcılığı yapılmaktadır. Zaten, ilk eseri olan *Târîh-i Şâhî*'yı 1000 (1591/92) yılında yazmış olması, şairliğinden önce münşiliğini öne çıkarmaktadır. Kesin olarak bildiğimiz iki resmî ünvanı, Halep muhasebeciliği ve Mısır divan katipliğidir.

Süheyli'nin Özdemiroğlu Osman Paşa ile çıktığı bu seferden İstanbul'a kalıcı olarak döndüğünü söylemek mümkün değildir. Bu seferi izleyen tarihlerde gerek yukarıda belirttiğimiz Cafer Paşa'nın himayesinde

gerekse Osman Paşa'nın sadareti döneminde (1584-85) İstanbul dışındadır. Osman Paşa Şam valisi iken Celâlî Hasan üzerine gönderildiğinde (Dîvân, K.38/3) *Süheyli* bir süre ayrı kaldığı Paşa'nın yanına dönmekten duyduğu hoşnutluğu dile getirmektedir (K. 29/30-1).

Öyle tahmin ediyoruz ki *Süheyli*, babası Hemdem Kethudâ ile Eğri seferinde birlikte bulunan Cafer Paşa ya da Cerrah Mehmed Paşa ile babası aracılığı ile tanışmış, babasının ölümünden sonra bu tanışıklık üzerine yardım görmüştür. Târîh-i Şâhî'de "velnimetim efendim" dediği Cafer Paşa'nın, fetihen sonra 1001 (1592/93) senesinde Şam valiliği görevinde bulunduğu sırada *Süheyli*, "bey" sıfatı ile Paşa'nın hizmetindedir. Cafer Paşa'dan bir mevki ya da maddî bir yardım istemeyen *Süheyli*, onun kapısında hizmet etmekten sadece itibar kazanacağını dile getirir (K. 20/24-25). Kendisini ziyarete gittiğinde yazdığı bir kasidede, Cafer Paşa'yı daha önceden tanıdığını ve yardımını gördüğünü belirttiğine göre bu görevde onun sayesinde getirildiğini söylemek yanlış olmaz.

Cafer Paşa ve Özdemiroğlu Osman Paşa'nın vefatından sonra Bağdat ve Şam bölgesinde de kalamayan *Süheyli*; Cerrah Mehmed Paşa'nın sadaretinde (1598-99) İstanbul'a dönmüş olmalıdır, çünkü Paşa için yazdığı kasidede, babasının ölümünden sonra kendisinin şerefli hizmetinden duyduğu hoşnutluğu dile getirir (Dîvân, K. 23/9). Paşa sadrazam iken sunulan bu şiirden ve Paşa'nın çocuklarının sünneti için yazdığı şiirlerden (Dîvân, Kit. 9) *Süheyli*'nin 1596-1598 yıllarında İstanbul'da bulunduğu söylenebiliriz.

Babasından iki yıl sonra 1598'de ve 1605'te ikisine de Fatma adını verdiği iki kız çocuğunu kaybeden (Dîvân, Kit. 19, 29) şair, musahipleri Osman Paşa ve Cafer Paşa'dan sonra sağındığı Cerrah Mehmed Paşa'nın 1599'da azlinden ve nikris hastalığından dolayı istikbal göremeyişinden olsa gerek tekrar Şam'a dönmek zorunda kalmıştır. Bu tarihten sonra *Süheyli*'nin çok istemesine rağmen bir daha İstanbul'a dönemediğini düşünmekteyiz.

1011 (1602) tarihli şiirden *Süheyli*'nin İstanbul'dan Şam'a doğru giderken Konya'ya uğradığını söylemek yanlış olmayacağıdır. Gerek bu şiirden gerekse Dîvân'daki pek çok ifadeden bir Mevlânâ aşığı olduğunu bildiğimiz şair, bu tarihte Mevlânâ'nın türbesini ziyaret etmiştir (Msd. 1).

Sultan III. Mehmed (1595-1603) döneminde yazdığı bir kasidesinde, elde ettiği şiir yeteneği sayesinde genç yaşında tanınan bir kişi olduğunu belirtir (Dîvân, K. 8/40-42). Bu yaşta çektiği sıkıntılardan bahseden *Süheyli*, üst üste belalara maruz kaldığını, rezillerin safra sürüp fazilet sahiplerinin cefa çektiğini, kendisinin de acınacak halde bulunduğu dile getirir (Dîvân, K. 7/2-9). Akrabalarından da hep zarar gördüğünü, onların da felekten beter sırt çevirdiklerini söyleyerek (Dîvân, K. 7/14-15) bir müsahip ihtiyacını hissettirir.

Kendisinin akranları arasında üstün yetenekli bir şair olduğunu, kişilik ve maneviyatının da buna uygun olduğunu anlatır. Arapça ve Farsçaya olan yatkınlığının sevindirici bir durum olduğunu, aksanındaki bozukluğun yadırganmayacağını anlatmaya çalışırken devletlilerin seçkin

kulları arasında olmayı arzu ettiğini îmâ ederek, koruma ve sahiplenme talebini dile getirir (Dîvân, K. 7/21-29).

Sultan I. Ahmed'in (1603-1617) sultanat tacını giymesi üzerine kendisine şiir yazan *Süheyli*, yıllarca ilim elde etmek için çalıştığını, seferden sefere koştuğunu, artık bu zor görevden alınıp ilmî birikimi ve kanaati doğrultusunda kendisine yeni bir görev verilmesini ister. Bu kaside ile ömrünün geri kalan kısmını geçirmek üzere hükümdardan Kabe'ye gönderilmeyi isterse de (Dîvân, K. 9/34-39) bu yönde bir işaret rastlanmaması bu isteğin yerine getirilmediğini göstermektedir.

Sultan III. Mehmed ve Sultan I. Ahmed'ten istediklerini alamayan *Süheyli*, yönünü Güzelce Mahmut Paşa'ya (ö. 1605) çevirir. Paşa'nın sadarete atanması (1602) üzerine yazdığı kaside aracılığı ile, yapmakta olduğu görevi şairliği üzerinden sorgulamaktadır. Bu şiirde, kendisine sahip çıktıığında yeteneğini gösterip en iyi şairler derecesinde eserler verebileceğine olan inancını ve güvenini sergilemek ister (Dîvân K. 14/26-28). Bu ve buna benzer ifadelerden, şairin niteliklerine uyan bir görevde getirilmediği ve sürekli şikayet ettiği sefer halindeki görevine devam ettiği anlaşılmaktadır.

Süheyli'nin Acâibü'l-Meâsir ve Garâibü'n-Nevâdir adlı eseri üzerine yaptığı çalışmada Şerife Yağcı, *Süheyli*'nin bu tarihlerdeki Şam bağlantısı ile ilgili önemli bilgilerin bulunduğu nûshaya dikkat çeker. Bu nûshadaki bilgilere göre 1014 (1605) yılında Sultan I. Ahmed'in fermanıyla Cağalazade Sinan Paşa serdarlığında şark seferi düzenlenmiş, Halep beylerbeyliği Nasuh Paşa'nın elinden alınarak Canbulatzâde Hüseyin Paşa'ya verilmiştir. Bu görevlendirmede Halep defterdarlığı Sahûnîzâde Mehmed Efendi'ye, Halep muhasebeciliği de *Süheyli*'ye verilmiştir. *Süheyli*, Hüseyin Paşa'nın yeğeni ve damadı olan Canbulatzâde Ali Bey ile, amcası Halep valisi Hüseyin Paşa'nın vekili ve mübaşiri sıfatıyla İstanbul'dan Halep'e doğru yola çıkmışlardır. Halep yakınılarında Hüseyin Paşa'nın dededen ocaklısı olan Kilis'te karşılaşmışlar, birkaç gün burada kaldıktan sonra doksan üç gün sürecek olan Nasuh Paşa direnişini ber taraf etmek üzere kaleye yönelmişlerdir.

Kaleye sığınmış olan Nasuh Paşa'nın askerleri, bir ara kaleden dışarı çıkıp karşı gruptan pek çok adamı öldürdüğü sırada *Süheyli*'nin bulunduğu yeri de basmış, *Süheyli*'nin bir hizmetkarını öldürüp on bir atını kaçırılmışlardır. Beraberindeki bütün maddî varlığı çalınan şairin bir tek atı kalmıştır. Araya giren ülemanın da yardımıyla barış sağlanmış, Halep kalesi muhafizliği ve valiliği Hüseyin Paşa'ya geçmiştir. Bu olay üzerine bir tarih şairi yazan *Süheyli*'ye Canbulatzâde Hüseyin Paşa; "Biz seninle baba dostuyuz, seni derûndan severin" deyip pek çok lütuf ve keremlerde bulunmuştur. Hüseyin Paşa şark seferi için görevlendirildiğinde; "İstanbul'dan 'iyâl ü evlâduñı getirgil Kilis'de senüñle bir yirde olalum, saña bir a'lâ çiftlik hîbe eyleyeyüm; saña bakar, kemâl-i refâhiyyet ü safâ ile geçinürsin." diyerek İstanbul'a gitmesine şartlı izin vermiştir.

Bu söz üzerine yol hazırlığı yapılmırken gitmesine bir akşam kala; Hızır Bey, Ali Bey ve Dervîş Bey'in bulunduğu sohbet meclisinde Hüseyin Paşa bir kağıda bir şeyler yazarak elden ele dolaşmasını ister. Hüseyin Paşa,

kağıda “*Süheyli*’ye olan riâyet bañadur, tekayyûd idesiz.” yazarak ertesi gün *Süheyli*’yi birlikte uğurlamalarını ve gereken ne ise temin edilmesini emreder. ertesi sabah mecliste bulunan beyler, her biri birer ikişer at ve katır, ellerindeki tezkirelerde birer donluk kemha ve çuka getirir ve birkaç saat içinde yaklaşık üç yüz kuruş kadar sikke toplanır. En son Hüseyin Paşa bir çift sepet kumaş, beş yüz kuruş, bir at, giyecek ve mektup kesesi içinde yüz kuruş cep harçlığı vererek *Süheyli*’yi geri dönmek üzere uğurlar.

Osmanlı hükümeti tarafından kendisine ocaklı olarak Kilis sancağı verilen Canbuladoğlu Hüseyin Paşa, Şam zorbalarına karşı Nasuh Paşa’ya yardım etmesine rağmen Paşa ile araları açılmış ve Caçalazâde Sinan Paşa’nın desteği ile Nasuh Paşa’nın elinden kaleyi teslim almıştır. Fakat Sinan Paşa’nın, İran seferine katılması için gönderdiği emri ağırdan aldığı için Van’da idam edilmiştir. Canbulatzâde Ali Paşa, amcasının idamı üzerine yirmi bin kişilik bir kuvvet toplamış ve Osmanlı hükümetini oldukça uğraştırmış bir ası ve Celâlî reislerinden biri olarak tarihe geçmiştir. Şam ve Halep bölgesinde yağma ve tahribata da kalkışan Ali Bey, gücünü Adana civarına kadar yaymış, adına para bastırıp hutbe bile okutmuştur. 1607’de Kuyucu Murad Paşa tarafından hezimete uğratılan Canbulatoğlu, bir ara arabulucular yardımıyla Sultan I. Ahmed’e hesap verdikten sonra güven telkin etmişse de düzel tutturamamış, yeniçerilerin elinden Belgrat’a kaçması üzerine Kuyucu Murad Paşa tarafından 1611’de idam edilmiştir.

Süheyli’nin Osmanlı hükümeti ile çeşitli gelgitler yaşayan bu aile ile tanışıklığı Suriye yıllarına dayanıyor olmalıdır. Kilis ve Halep tarafına yerleşmiş olan Canbulatoğulları, Suriye’de Canbuladiye denilen bir aileden gelmektedir. *Süheyli*, bu tarihlerden hemen önce, Sultan I. Ahmed ve Güzelce Mahmud Paşa’ya yazdığı kasideler aracılığı ile ya da Canbulatoğulları ile olan tanışıklığı üzerine görevlendirildiği Halep muhasebeciliği görevini, Canbulatoğullarının kötü sonundan anlaşıldığı üzere yerine getirememiş olmalıdır.

Himayelerine síğındığı ya da birlikte görevlendirildiği ailenin, devlete karşı isyan girişiminde bulunmuş olması *Süheyli*’yi de zor durumda bırakmıştır. Şair, ne İstanbul’da kalabilmiş ne de Halep, Kilis veya Şam dolaylarına donebilmiştir. Belki de bu yılların bulanık havasından tedirgin olarak soluğu Mısır’da almıştır. Çünkü, Canbulatoğullarının devlete karşı takındığı tavrin *Süheyli*’yi endişelendirmiş olması, şiirlerine yansıyan dünya görüşüne ve olaylar karşısında sergilediği devlet şuuruna uygun düşmektedir.

1599-1600 tarihinde Hadım Cafer Paşa’yı, 1604’té de Cerrah Mehmed Paşa’yı kaybeden *Süheyli*, en son tutunduğu ve çokça ihsanlarını gördüğü Canbulatoğulları macerasından sonra yine sahipsiz kalmıştır. Onun hayat hikâyesini bugünkü bilgilerimizle 1015 (1606) yılından itibaren Mısır’da takip etmekteyiz. Mısır’da divan katibi olarak görev yapan şair-yazar *Süheyli*’nin, Târih-i Mîsr-ı Cedîd adlı eserinden, bu tarihten 1038 (1628-29) yılina kadar geçen olayları bizzat yaşadığı anlaşılmaktadır. *Süheyli* Mısır'a geldikten kısa bir süre sonra Mısır valiliğine Mehmed Paşa atanmıştır (1015 (1607)). Paşa'nın Mısır'a gelişî ile vergi tahsil meselesi hallolmuş ve askeri

ocaklarının halka yapmakta olduğu zulüm ortadan kaldırılarak önemli bir huzur ortamı sağlanmıştır.

Süheyli, böylesine dirayetli bir devlet adamı ve gönül ehli bir sufisi kendisine yakın bulmuş olmalı ki bugün elimizdeki nüshada bulunan *Dîvân*'ında on bir kaside, üç müseddes, bir müsemmen ve bir tercî'-bend şiirini Paşa için yazmıştır. Yazdığı kasidelerde kendisinden himmet bekler, hatta “dirlik” vermesini (*Dîvân*, Tsm. 1/5-6) ister. Otuz yıldır gurbette fazilet ve irfan için seyahatte bulunduğu ve durumundan hoşnut olmadığını aktarır.

Mısır'da sürekli gurbet sıkıntısından bahseden şair (*Dîvân*, K. 40/14, 20), Paşa'dan kendisine İstanbul'da bir görev vermesini ister. Paşa, 1020 (1612) yılından itibaren kaptan-ı deryalığa yükselerek İstanbul'a geçmiş ve nihayet 123 (1614) yılında sadaret makamına getirilmiştir. *Süheyli*, Paşa sadarette iken de ona şiirler yazmış ve yollamışsa da kendisinden yine bir yakınlık görememiştir. Bu taleplerinin bir türlü yerine getirilmediğini gören şair, bunun ahirette gerçekleşeceğini söyleyerek sitemini dile getirmeye başlamış (*Dîvân*, K. 15/53-4), hüner sahiplerinin ihmali edilip yeteneksizlerin kayırılmasından şikayet etmiş ve günah olmayacağı bilse kaside yazmaktan bile vazgececeğini söylemiştir (*Dîvân*, K. 15/59).

Mısır valiliğinden sonra kaptan-ı derya, kızı Gevher Han Sultan ile evlenmek suretiyle hükümdara damat ve daha sonra da sadrazam olan Damad (Kara, Öküz) Mehmed Paşa'nın pek çok yetkiye söz geçirebileceğini haklı olarak bekleyen *Süheyli*, bilemediğimiz sebeplerden bir türlü Paşa'nın güvenine ve himmetine mazhar olamamıştır. Sultan III. Murad'ın Mısır'a gelen gazellerine nazire olarak yazdığı övgü şiirinde, devletin 1020 (1611-12)lı yıllarda Mısır'dan görünümünü deneyimli ve sorumlu bir devlet adamı üslubuyla hükümdara aktarır (*Dîvân*, K. 11).

Bu kaside ile, *Süheyli*'nin o yıllarda hükümdara tavsiye ve uyarıda bulunacak yaşta ve erişkinlikte olduğunu söyleyebiliriz. Hele Hüsrev Paşa'nın 1629 yılında Bağdat'ı geri almak üzere serdar sıfatı ile görevlendirilmesi sonrasında çıkan olaylar üzerine kaleme aldığı şiirinde, onun düşmana rahmet okutacak kadar zalim ve sadece kendi mal ve mülkünün derdinde olan bir çıkarcı olduğunu belirterek Paşa'yı çok ağır dille eleştirmiştir (*Dîvân*, Msd. 13).

Süheyli, ilerleyen yaşı sebebiyle olsa gerek, artık yeni bir makam ya da mansıb ışığı görememenin ve Mısır'dan başka bir gurbeti de bu yaştan sonra yaşamayacağı düşüncesinin verdiği rahatlıkla, Hüsrev Paşa'yı (1628-31) hükümdara şikayet eder. Celâlî Hasan üzerine gönderilen Paşa'nın rüşvet karşılığı makam ve mansıb satan bir serdar olduğu;

Der-i devlet-me'âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm'uñ ola bir karı serdârı (*Dîvân*, Msd. 13)

beyti ile tekrarlanır.

Nihayet 1041 (1631-32) yılında Sultan IV. Murad (1623-40) için yazdığı bir kaside, şairin bu yıllarda şiir yazacak sahilikta Mısır'da bulunduğu göstermektedir. Sultan IV. Murad'in Üsküdar Kandilli Bahçe'de bir vuruşta deldiği kalkanlardan birinin Mısır'a gönderilmesi

üzerine 1043 (1633-34) yılında bir tarih şiiri yazmış olması, bugün için ondan bize ulaşan son tarih kaydı olmuştur (*Dîvân*, Kit. 7, 28). *Süheyli*'nin bu tarihten ne kadar sonra ve nerede olduğunu bilemiyoruz. Fakat onun 1585-1634 yılları arasında şair ve yazar kimliği ile tarih sahnesinde yer aldığıni bildiğimize göre, 1560'lı yıllarda doğmuş ve yetmişli yaşlarda ölmüş olduğunu belirtmek yanlış olmayacağından eminim.

EDEBÎ KİŞİLİĞİ

Süheylî, manzum ve mensur eserleri ile hem mütercim hem de müellif bir edebî şahsiyet olarak değerlendirilmelidir. Mensur eserlerinde kullandığı ifadelerden, kendisinden önce ortaya konmuş pek çok eseri bir tercümeci dikkati ile okumakla kalmadığını, kendi görüş ve düşünceleri ile zenginleşen eserler meydana getirdiğini anlıyoruz.

Üç dilde eser verecek kadar bu dillere hakim bir şair ve yazarın bilgisi ve görgüsü de bu dillerin metinleri ölçüsünde geniş olacaktır. Özellikle tarihe ait eserleri, kültür tarihi bağlamında dünya görüşünün derinleşmesine katkıda bulunmuş olmalıdır. Osmanlı-İran savaşları ve Celâlî isyanlarının hareketli coğrafyasında şekillenen bu siyâsî ortamda, görevi sebebiyle aktif olarak bulunması, onu yaşıdan fazla olgunlaşmıştır.

Özellikle Canbulatoğulları ile çıktığı hayat yolculuğunda Osmanlı ile sorunlar yaşamış bu ailenin şair ve yazar *Süheylî*'nin edebî ve siyâsî kişiliği üzerinde önemli bir iz bıraktığını düşünmemek mümkün değildir. Şamlı bir ailenin çocuğu olmakla, eserlerinde hissettirdiği taşralılığı üzerine böyle bir siyâsî gölgenin düşmesi, belki de bir ömür devletlilerden himmet görememesinin sebeplerindendir.

Babasının mesleği sebebiyle, doğup büyüdüğü memleketini terk etmesi, babasının ölümünden sonra edebî bir şahsiyet olarak ortaya çıktığı İstanbul'un edebiyat çevrelerinden ayrılmak zorunda kalması ve ömrünün son dönemini geçirdiği -hep şikayet ettiği- Mısır yılları, *Süheylî*'nin bir ömür gurbeti içinde hissettiğinin işaretleri olarak anlaşılmalıdır.

Süheylî, şair kimliğinden önce tarih ve hikâye yazarı olarak tanınmaktadır. 'Acâ'ibü'l-Me'âsîr ve Garâ'ibü'n-Nevâdîr adlı 24 hikâyeden oluşan mensur eserini kaleme alırken bu esere ilham veren pek çok hikâye okumuştur. Bu sürecin, onun dili kullanma yeteneğini geliştirmesi yanında estetik zevkinin oluşmasında ve kültürel birikim kazanmasında önemli katkı sağladığından kuşku duyulamaz.

Klâsik Türk edebiyatında hemen hemen her şairde gördüğümüz, sanatı takdir edilen şairlerle kendini kıyaslama, *Süheylî*'nın *Dîvân*'ında da örnekleri ile temsil edilir. Kaside ve gazellerinde sık sık Selmân-ı Sâvecî, Kemâl-i Hocendî, Emir Husrev-i Dihlevî, Molla Câmî, Hâfiz-ı Şîrâzî, Nizâmî-i Gencevî ve Zahirüddîn-i Faryâbî gibi İran şairleri ile kendini kıyaslayarak çağında onların eriştiği edebî derinliğe ve estetik çizgiye eriştiğinden dem vurur.

Süheylî'nin şair kimliği ile ilk ortaya çıkıştı İstanbul'da olmuş, fakat edebiyat çevreleri tarafından tanınmadan şehirden ayrılmak zorunda kalmıştır. Halep ve Mısır'da kitabı görevinde bulunduğu sıralarda en çok istediği şey, İstanbul'a dönüp sanatını gösterebileceği bir ortamı elde edebilmektir. Birgün İstanbul'a dönüp kendine iltifat

eden bir devlet büyüğünün de yardımıyla sanatı takdir edilen bir şair olmayı, sadece şairliği ile öne çıkmayı, bu yolla geçinebilmeyi umut eder.

Elimizdeki *Dîvân*, *Süheyli*'nin, kendi dönemine gelinceye kadar söz söyleme geleneğinin katettiği aşamalardan haberdar bir şairi işaret etmektedir. Türk ve Acem şairlerinin tavsif edildiği ve *Gülşen-i Şu'arâ* adını verdiği kasidede (K.48), klâsik İran edebiyatının onde gelen şairlerinin pek çوغunu öne çikan özelliklerine göre tavsif eder. Acem şairlerinden başlayarak Türk şairlerinden *Nevâî* ve *Fuzûlî*'yi ihmâl etmeksizin *Ulvî*, Kara Fazlî, Usûlî, Şeyhüllislam Yahyâ ve Makâlî gibi şairleri, kiminin matla'ını kullanmakla kimini nazire yoluyla ululamak ister.

Dîvân, *Süheyli*'nin hem Anadolu'da hem de Şam ve Mısır eyaletlerinde bulunmuş olması bakımından, bu edebiyatın uzak objekTİfle çekilmiş bir fotoğrafı gibidir. Uzaktan bu tarz bir bakışın, bu edebiyatın dinamiklerini yakından takip edememek gibi sakıncaları bulunmakla birlikte, bu edebiyati geniş bir çerçeveden değerlendirme fırsatı vermiş olması da önemlidir. Bu bakış açısı ve etkileşim, şairlerin edebî çizgilerinin oluşmasında önemli katkılar sağlar. *Dîvân* Hayâlî, Bâkî, Gelibolulu Âlî ve *Fuzûlî* gibi şairlerin uzunca süreçte okunması ve özümsenmesi ile ortaya çıkmış olmalıdır. Bu etkileşim, nazire yoluyla veya musammatlar oluşturmak şeklinde görüldüğü gibi ismen zikrederek veya mazmun ve klişelerde, imaj ve tablolarda aşinalık ve öykünme şeklinde de görülebilir. Elimizdeki *Dîvân* nüshasında, Usûlî'nin bir kasidesine, *Fuzûlî*'nin bir gazeline yazılmış nazireler; Şeyhüllislam Yahyâ Efendi, Makâlî, Veysî ve Cenâbî'nin matla'lari ile tesdîs; Sadrazam Hafiz Ahmed Paşa'nın matla'1 ile tesmîn; Makâlî ve Vahyîzâde Hilmî Efendi'nin gazellerinden tahmîs bulunmaktadır.

ESERLERİ

1. Acâ'ibü'l-Me'âsir ve Garâ'ibü'n-Nevâdir
2. Fezâ'il-i Şâm
3. Münşeât
4. Târîh-i Mescid-i Harâm
5. Târîh-i Mîsr-ı Kadîm
6. Târîh-i Mîsr-ı Cedîd
7. Târîh-i Şâhî
8. Dîvân

KAYNAKÇA

- “Süheyli Ahmed” (1985). *Yeni Türk Ansiklopedisi*. C. 10. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- “Süheyli, Ahmed” (1981). *Türk Ansiklopedisi*. C. 30. Ankara: MEB Yayınları.
- Babinger, Franz (2000). *Osmanlı Tarih Yazaları ve Eserleri*. Çev. Coşkun Üçok. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayıncıları.
- Bağdatlı İsmail Paşa (1947). *İzâhü'l-Meknûn fî'z-Zeyli 'alâ Keşfi'z-Zünûn 'an Esâmî'l- Kütübi ve'l-Fünûn*. İstanbul: MEB Yayınları.
- Başpinar, Fatih (2003). *Pervâne Beg, Mecmû'atü'n-Nezâ'ir* (315^a-340^a). Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
- Bilgin, Üzeyir (2002). *Pervâne Beg, Mecmû'atü'n-Nezâ'ir* (131^b-164^b). Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Marmara Üniversitesi.
- Enuse, Hasan 1381(2002). *Dânişnâme-i Edeb-i Fârisî: Edeb-i Fârisî der-Afganistân*. C. III. Tahran.
- İpekten, Haluk, Mustafa İsen, Recep Toparlı, Naci Okçu, Turgut Karabey (1988). *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayıncıları.
- İsen, Mustafa (Haz.) (1994). Gelibolulu Mustafa Âlî. *Künhü'l-Ahbâr'in Tezkire Kısımlı*. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayıncıları.
- Kâtip Çelebi (1941). *Keşfî'z-Zünûn*. C. I. İstanbul: Maarif Matbaası.
- Kavruk, Hasan (1998). *Eski Türk Edebiyatında Mensur Hikâyeler*. İstanbul: MEB Yayınları.
- Kramers, J. H. (2001). “Mısır”. *İslam Ansiklopedisi*. Ankara: MEB Yayınları.
- Kurnaz, Cemal ve Mustafa Tatçı (Haz.) (2000). *Bursali Mehmed Tahir, Osmanlı Müellifleri*. Ankara: Bizim Büro Yayıncıları.
- Kurnaz, Cemal ve Mustafa Tatçı (Haz.) (2001). *Mehmet Nâîl Tuman, Tuhfe-i Nâîlî*. Ankara: Bizim Büro Yayıncıları.
- Levend, Agah Sırrı (1956). *Gazavat-nâmeler ve Mihaloğlu Ali Bey'in Gazavât-nâmesi*. Ankara: TTK Yayıncıları.
- Müstakimzâde Süleymân Sadettin Efendi (2000). *Mecelletü'n-Nisâb*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayıncıları.
- Rızâ, Es-Seyyid (1316). *Tezkire-i Rızâ*. İstanbul: Dersaadet İkdam Matbaası.
- Rieu, Charles (1996). *Catalogue of The Persian Manuscripts in The British Museum*. V. II. Oxford.
- Riyâzî. *Riyâzü's-Şu'arâ*. Süleymaniye Küt. Esad Efendi Böl. No: 387.

- Süheylî Ahmed bin Hemdem Kethudâ. *Acâ'ibü'l-Me'âsir ve Garâ'ibü'n-Nevâdir*. Nuruosmaniye Küt. No: 4117.
- Süheylî Ahmed bin Hemdem Kethudâ. *Dîvân*. Amasya Beyazıt İl Halk Kütüphanesi. No: 1098.
- Süheylî Ahmed bin Hemdem Kethudâ. *Târih-i Mescid-i Harâm*. Sül. Küt. Yazma Başışlar Bölümü. No: 3745.
- Süheylî Ahmed bin Hemdem Kethudâ. *Târih-i Şâhî*. Sül. Küt. Fatih Böl. No: 4356.
- Süheylî Ahmed bin Hemdem. *Türk İslam Tarihinden (Nevâdir-i Süheylî)*. Haz. Şemsettin Kutlu. İstanbul: Tercüman Gazetesi 1001 Temel Eser Yayınları.
- Tayşi, M. Serhan (1943). *İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Tarih-Coğrafya Yazmaları Kataloğu*. İstanbul: Maarif Matbaası.
- Tekindağ, Şehâbeddin (2001). “Canbulat”. *İslam Ansiklopedisi*. Ankara: MEB Yayınları.
- Uzunçarşılı, İsmail Hakkı (1940). “Osmanlı Devleti Zamanında Kullanılmış Olan Bazı Mühürler Hakkında Bir Tetkik”. *Belleten* IV (16): 495-544.
- Uzunçarşılı, İsmail Hakkı (1954). *Osmanlı Tarihi*. C. III. Ankara: TTK Yayınları.
- Yağcı, Şerife (2001). *Süheylî'nin Acâibü'l-Meâsir ve Garâibü'n-Nevâdir'i*. Doktora Tezi. İzmir: Ege Üniversitesi.

METİN

[KASİDELER]

1.

Ol Rahîm-i bî-zevâl ve e'ta'l-'ilmi ve'l-kemâl ve sâhibü'l-'ilmi ve'l-celâl
ve ol Hudâ-yı bî-zevâl olan Hakk sübhânehû ve te'âlâ celle celâlühû ve
'amme nevâlühû ve lâ ilâhe gayruhû hazretlerine münâcât[dur]

Hazret-i Hudâvend-i vâhibü'l-'atâyâ ve Hâliku'l-berâyâ celle celâlühû ve
'amme nevâlühû dergâh-ı bî-müntehâsına 'arz-ı teberru' u recâ oldugidur

Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
— + / - + - + / - - + / - + -

1. İy ehl-i cürme rahmet ile eyleyen cezâ
Gaffâr-ı lâ-yezâl ü Hudâvend-i zü'l-'atâ
Sultân-ı bî-vezîr ü Hudâvend-i lâ-nazîr
Dâdâr-ı bende-perver ü Vehhâb-ı reh-nümâ
3. Ehl-i zünûbe magfireti mâhi'l-isâm
Erbâb-ı 'usre mehibeti vâsi'u'l-'atâ
Emrûñle zâhir oldı 'umûm-ı mükevvenât
Nûruñla kârgâh-ı cihân buldı rûşenâ
5. Ez-sâhat-i kemâl-i tu gerd-i zevâl dûr
V'ez dâmen-i bekâ-yı tu dest-i fenâ cûdâ
Keyfiyet ü kemiyyet ü 'acz ü kusûr u 'ayb
Gird-i sürâdikât-ı celâl-i tu nâr-ı sehâ
7. Bir zerre var mıdur eser-i sun'uñ olmaya
Fî-gâyeti'l-vezâhati ke's-şemsi fi'd-duhâ
Nûr-ı hidâyetüñ eger olmasa reh-nümûn
Zulmât-ı hayret içre kala 'akl-ı âşinâ
9. Künh-i kemâl-i kudretüne irmedi 'ukûl
Kıldı hicâb-ı hayrete ikrâr enbiyâ
Yine dalâlet içre kalurdı esîr olup
Mûsî-i 'avnuñ olmasa kullara reh-nümâ
11. Virmezdi nûr çihre-i mâha fürûg-ı mihr
Şem'-i hidâyetüñden eger bulmasa ziyâ
Dergâh-ı 'adlüñe yaraşur 'izz ü sultanat
Sübhâne men teferrede bi'l-'izzi ve'l-bekâ
13. Sultân-ı çâr-bâliş-i dünyâ vü âhiret
Sâhib-serîr-i kevn ü mekân sadr-ı enbiyâ
Fehm-i celâl zât-ı cemîlüñde şerm ile
Îzhâr-ı 'acz idüp kila dergâhuña senâ

15. Ol efsah-ı zemâne senâ-yı belîgüñi
İhsâ deminde lâ-y-ile çün eyledi edâ
Ben rû-siyâh ü güm-şüde-i râh-ı ma'siyet
Kankı dil ile eyleye pes şukrûni edâ
17. Gerçi garîk-ı ma'siyetem başdan ayaga
Kesmem ümîdi rahmet-i 'afvuñdan iy Hudâ
Yâ Rabb be-nûr-ı dîde-i pâkân-ı Hak-perest
Yâ Rabb be-sûz-ı sîne-i merdân-ı pârsâ
19. Ol zümre-i sa'âdet için kıldıñ anlara
Teşrif-i *inne ekrameküm* hil'atin sezâ
Dâmân-ı fazluña yapışup lütfuñ isterüz
F'agfir lenâ bi-fazlike yâ sâmi'a'd-du'â
21. Âhir nefesde kılma SÜHEYLîyi nâ-murâd
Kıl meş'al-i hidâyetüni aña reh-nümâ
Mahşerde Mustafâ-y-ile haşr eyleyüp anı
V'erzuk lenâ likâke ve agfir zünûbenâ
23. Dünyâda eyle tâbi'-i şer'-i Muhammedî
Ashâb u tâbi'îne kılıp pey-rev-i rızâ
Dûr eyleme mütâbe'atından o zümrenüñ
Kad fâze bi'l-hidâyeti minhüm men iktidâ
25. Yâr-ı 'atîkî hazret-i Sîddîk-ı bâ-vakâr
Pîrâye-i mürûvvet ü ser-mâye-i recâ
Fârûk-ı hakk u bâtil olan hazret-i 'Ömer
Revnak-fezâ-yı hâne-i dîn şem'-i meh-ziyâ
27. Dîvâr-ı dîne sâlis olan rükn-i muhterem
Pîr-i hureste hazret-i 'Osmân-ı zü'l-hayâ
Şîr-i Hudâ vü sâhib-i teşrif-i *hel etâ*
Kân-ı 'atâ vü maksad-ı Aksâ'ya reh-nümâ
29. Nûreyن-i ezhereyn Hüseyen ü Hasen ki ol
İki hümâ durur radiya'llâhü 'anhümâ
Ashâb-ı pâk-dîn ü kamu tâbi'în için
'Abd-i fakîri eyleme ol zümreden cûdâ
31. İnnî eteytü bâbeke bi'd-dem'i sâyilen
Yâ ze'l-'atâ [ve] ente 'afüvvün limen cefâ

2.

Dîbâce-i sahâyif-i kelâm ve fihrist-i safâyih-i peyâm-ı nâm-ı hazret-i
melik-i ‘allâm ve hamd-i zi’l-celâli ve’l-ikrâm olundugidur
Bahr-i hezec-i müsemmen

Mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Sûhen kim evvel ismû’llâh ile dilden ola peydâ
Kîlur âgâz u encâmin ‘inâyet hazret-i Mevlâ
Hudâ-yı bî-zevâl ol kim vûcûd-ı ‘izzeti Bâkî
Kadîm ü ferd-i bî-hem-tâ ‘Alîm ü ‘Âlim ü yek-tâ
3. Hudâvend-i zemîn ü âsmân Hallâk-ı ins ü cânn
Kerîm ü Kâdir ü Sübâhân-ı bî-mânend ü bî-hem-tâ
Zihî Rezzâk-i zî-kudret ki hâs u ‘âme in‘âmi
Zemîn ü âsmân ehli garîk-ı ni‘met-i vâlâ
5. Keşide hâan-ı ihsânı küşâde bâb-ı güfrâni
Serâdan tâ Süreyyâya varınca ni‘meti yagmâ
Zihî perverdgâr-i ins ü cinn ü ‘âlem ü âdem
Garîk-ı bahr-ı cûdî mûr u mâr u peşse vü ‘ankâ
7. Yaratdı ‘arş u ferş ü kâ’inâti emr-i *kün* birle
Kimin seyyâr ü sâbit kimi esfel kimisi a‘lâ
Te‘âla’llâh Fettâh-ı mukadder fâtihü’l-ebvâb
Gürûh-ı ins ü cinne dergeh-i a‘lâsîdur melcâ
9. Münezzeb şân-ı pâki eylese bir ‘âcize rahmet
Eñ ednâ bendeye in‘âm ider biñ cennet ü hûrâ
Muhît-i ‘ilmîne mahfî degüldür zâhir ü bâtin
Zihî pinhân ü peydâ kim kamu pinhân aña peydâ
11. Hakîkat zât-ı bî-çûni degüldür kâbil-i idrâk
Belî bir şemme-i şerhi sıfâtin eylegil ısgâ
Kemâl-i kudreti var eyledi bir nûrdan cevher
Dahı levh-i vûcûda kîlk-i kudret kîlmadın imlâ
13. O nûr-ı pâkden geldi vûcûda hâsil-ı kevneyn
Libâsı hil‘at-i *yâsîn* ü ber-ser efser-i *tâhâ*
Rasûl-i Hâlik-ı bî-çûn murâd-ı harf-i *kâf* u *nûn*
Behâ-yı Merve vü Yesrib fürûg-ı Mekke vü Bathâ
15. Muhît-i nokta-i ‘âlem medâr-ı zümre-i âdem
Nizâm-ı Ka‘be-i a‘zam imâm-ı Mescid-i Aksâ
O mâhuñ feyzi nûrîndan nûmâyân oldı ol gevher
O gevher oldı manzûr-ı cenâb-ı hazret-i a‘lâ
17. Eritdi satvet-i tâb-ı celâl ol cevherüñ cismin
Dil-i gevherden oldı bir gubâr ile buhâr a‘lâ

- Gubâr ile buhârı evc-i a‘lâyâ su‘ûd itdi
 Gubârı oldı müsta‘mel buhârı oldı müsta‘lâ
19. Birisi ‘ayn-ı zulmet biri nûr-ı mahz idüp zâhir
 Birinden kubbe-i hadrâ birinden ‘arsa-i gabrâ
 Açıldı perde-i imkân göründi ‘âlem-i gaybet
 Müşahhas oldı ol nûr ile bu dünyâ vü mâ-fihâ
21. O demden sille-i hükmîyle gerdân itdi gerdûnı
 Zemîni bâr-ı mîh-ı kûh-ı sengîn itdi pâ-ber-câ
 Zevâyâ-yı felek oldı melekler birle nûrânî
 Okur her biri tesbîhinde *sübâne’llezî esrâ*
23. On iki burcı gerdân oldı bu gerdûn-ı pür-girdüñ
 Pey-â-pey dönmede[dür] her biri geh zîr ü geh bâlâ
 Sipîhr-i lâciverdî ‘arş u kûrsî hep mu‘allakda
 Yidi iklîme kısmet oldı ferş-i ‘arsa-i pehnâ
25. Bürûc-ı hût u delv [ü] cedy ü kavs u ‘akreb [ü] mîzân
 Hamel bâ-sevr ü pes cevzâ vü harçeng ü esed ‘azrâ
 Dırâhsân her biri sath-ı felekde sâbit ü sâ’ir
 Sabâh u şâm u mihr ü meh felek gerdûn cihân-ârâ
27. Yidi seyyâredür zînet viren âfâk-ı nûh-tâka
 Çü keyvân müsterî mirrîh ü tîr ü zühre-i zehrâ
 ‘Adedde sî iken mâhı gehî pencâh olur geh çil
 Gehî ferbih gehî lâgar bu nûn u mîm-i bî-hem-tâ
29. Basît-i hâk ü bâd ü âb ü âtes hep muhît olmuş
 Biri birine peyveste be-hükîm-i Kâdir-i yek-tâ
 Bu heft iklîm-i ‘âlem çâr fasl [u] muhtelif elvân
 Be-dîdâr itmede bâ-sun‘-ı Hak nûh kubbe-i hadrâ
31. Füsûl-ı çâra ‘ibretle nazar kıl hikmetin dir hep
 Gehî berf ü geh[î] bârân ü geh nermâ vü geh germâ
 Münevver kılsa hurşîd-i cihân-ârâ hamel burcın
 Olur çün ravza-i mînû zemîn çün ‘urfe-i mînâ
33. Kemâl-i kudret-i Hakkiyle enfâsı Mesîhâşâ
 Ziyâ eczâ-yı hâk-i mürde-i arzı ider ihyâ
 Bulur her mevsim-i nev-rûz zînet ravza-i ‘âlem
 Gül ü lâleyle gün-â-gün ser-â-ser dâmen-i sahrâ
35. Nihâl-i ergavân ü gülde zâhir âtes-i Mûsâ
 Şükûfe her şecer üzre nûmûdâr-ı yed-i beyzâ
 Külâh-ı zerد ü destâr-ı sefid ü câme-i ahdar
 ‘Aceb cem‘ eylemiş gülşende hakkâ nergis-i ra‘nâ
37. Hezârân kumrî-i mukrî nice medh ü senâ eyler
 Firâz-ı minber-i çûbîn-i gülde bülbül-i şeydâ

- Çemen reşk-i behişt olmuş zemâne zîb ü fer bulmış
Sabâ ferrâş olup gülzâra gelmiş ebr-i ter sakkâ
39. Bu eyyâm-ı latîf içinde bir germâ zuhûr eyler
Erür mûm gibi nerm olup vûcûd-ı sahra-i sammâ
Bu resme germ iken sun'-ı kemâl-i Kâdir-i mutlak
İder necm-i süheyli revnak-ı gerdûndan peydâ
41. Misâl-i Hîzr-ı nûrânî ki zulmetden tulû' eyler
Zalâm-ı 'âlemi pûr-nûr ider mihr-i cihân-ârâ
Görinür berg ü bârı sîb-i sîmînûn diraht üzre
Misâl-ı mâh-ı tâbân şu'le-bahş-ı peyker-i cevzâ
43. Döker bâd-ı vezân berg-i rezân-ı bâg u bostâni
Gören eşcâra 'âriz oldı sanur 'illet-i safrâ
Direzş-i mihr-i rûşen-ruh hamel kasrını zeyn eyler
'Adem iklîmini özler sipâh-ı sarsar u sermâ
45. Biçer hayyât-ı kudret hil'at-i elvânı eşcâra
Dem-i enfâs-ı kudsî mürde-i bâgı ider ihyâ
Te'âla'llâh zihî Kayyûm-ı Kâdir sâni'-i mutlak
Nice mevcûdî nâ-mevcûd ider nâ-bûd olur peydâ
47. Yog iken 'âlem ü âdem ne şems ü ne kamer zâhir
Ne yir gök kaydı var idi ne şâm u ne seher peydâ
Îrâdet eyledi çünkim ta'alluk cümle var oldı
Zemîn ü âsmân ü ins ü cinn ü Âdem ü Havvâ
49. Kemâl-i *'alleme'l-esmâ* bile mümtâz olup Âdem
Mükerrem kıldı ol bâlâyı teşrifât-ı *kerremnâ*
Kerîm ü Kâdir'üñ fermânına cümle mutî' oldı
Melekler emr-i Hak'la secde kıldı didi *âmennâ*
51. Hudâ ol nesl-i pâki cümle 'âlemden 'azîz itdi
Ki cümle enbiyâ ol nesl-i tâhirden olur peydâ
Cenâb-ı Şît ü İdrîs-i nebî Nûh-ı neciyyü'llâh
Halîlu'llâh İsmâ'îl ü İshâk-ı nebî Yahyâ
53. Dahı Lût ile Sâlih hazret-i Şu'ayb ile Hârûn
Mükerrem Hîzr u İlyâs ile Yûşa' hazret-i Mûsâ
Süleymân ile Dâvud-ı nebî vü 'Isû hem Ya'kûb
Dahı Zulküfl ü Eyyûb ü Zekeriyy'Elyesa' 'Isâ
55. Şu'ayb [ü] Dânyâl ihvân-ı Yûsuf hep nebîlerdür
'Azîz ü Yûsuf [u] Hûd-ı nebî vü Yûnus-ı Mettâ
Husûsâ ol güzîn-i enbiyâ mahbûb-ı Rabbânî
Muhammed Mustafâ şâh-ı serîr-i Yesrib ü Bathâ
57. Tîlism-ı ism-i pûr-nûr-ı Muhammed kim zuhûr itdi
Açıldı 'âleme ol genc-i mahfî *kenz-i lâ-yefnâ*

- Odur ol seyyid-i sâdât u sultân-ı rüsûl hakkâ
Odur ol sâhib-i mi'râc ü şâh-ı sadr-ı *ev ednâ*
59. Îlâhî 'izzetüñ hakkı rasûl-i müctebâñ içün
Dahı ol yâr-ı sâdîk yâr-ı gâr-ı künc-i istignâ
Ebû Bekr ü 'Ömer 'Osmân-ı zi'n-nûreyn hakkıycün
'Aliyyü'l-Murtezâ şâh-ı velâyet mahrem-i Zehrâ
61. İki şeh-zâde-i 'âlî cenâbuñ nûr-ı pâki-çün
SÜHEYYLÎ mücârimi mahşer deminde eyleme rüsvâ
Refîk idüp aña îmân ü Kur'ân'ı Hudâvendâ
Dem-i âhirde zikr-i fikrûñe kıl kalbümi me'vâ

3.

Zâhirü'l-'izzet-i *denâ fe-tedellâ* ve zâhirü'l-kurbet-i *fe-kâne kâbe kavseyni ev ednâ* olan fihrist-i dîvân-ı serverî ve 'unvân-nâme-i peygamberî sultân-ı Yesrib ü Bathâ hazret-i Muhammed Mustafâ cenâbına 'arz-ı 'ubûdiyyet ve senâdur
Remel-i müsemmen-i 'arûz u darb-ı mahzûf

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Nâm-ı pâküñ zikridür şeydâlara feryâd-res
Mürdeler ihyâ ider nutkuñ eyâ 'Isî-nefes
Ârzû-yı cenneti virdüm hevâ-yı 'îşkuña
Kûşe-i firdevse kûyuñ var iken itmem heves
3. Zâhide gülzâr seyri 'âşıka dîdâr-ı yâr
Vâ'ıza cennet gerekse âstânuñ baña bes
Sensin ol sultân-ı *ev ednâ* şeh-i *sümme denâ*
'Arş ü ferş envâr-ı pâk-i tal'atuñdan muktebes
5. On sekiz biñ 'âlemi gufrâna mazher kîlmaga
Mihr-i evc-i şefkatüñden 'âleme bir zerre bes
Peşse-i bî-bâl ü perdür hazretüñde Cebra'ıl
Şâh-bâz-ı Kuds'e nisbet olımaz 'ankâ meges
7. Mesned-âra-yı nübûvvetken vûcûd-ı kâmilüñ
Tînet-i Havvâ vü Âdem'den yog-ıdı hîç ses
Nâr-ı 'îşkuñ vâdî-i dilde tecellî eyledi
Kad beda'l-envârı fî mişkâti kalbî men kabes
9. Mâ-sivâdan kalbüñi pâk eyle iy merd-i Hudâ
Didi beytü'llâh kalb-i mü'mine sâhib-nefes
Dâmen-i ihlâsa sıdk ile teşebbüs eyle kim
Küllü men yehvâhü bi'l-ihlâsi nâle'l-müllemes
11. Bekle 'ankânuñ kanâ'at kâfini düşme sakın
Her le'îmüñ rîze-i nânına mânend-i meges

- Âtes-i âhumdan olmuşdur cehennem pür-şerâr
Katrelerdür yaşıma nisbetle Ceyhûn u Aras
13. Öykinürmiş kaddüne serv ü yüzüne verd-i al
Ne yüz ile öykinürler bir alây-i hâr u has
Zîr-i zülfinde görüp ruhsâr-ı pür-tâbin didüm
Vechühû bedrûn yedâ min subhi leylin fi'l-gales
15. Kârbân-ı 'âfiyet geçdi fenâ der-bendini
Kaldı dil feryâd idüp ardından mânend-i ceres
Gitdi serden hûş ü dilden ihtiyâr elden karâr
Înne bünyâne'stibârî min yedi'l-hecri'nderes
17. Virme dil ârâyış-i dehre hevesden fârig ol
'Âşık-ı sâdik odur kim ola yek-dil yek-heves
Dâmen-i lütfuñda eller men esîr-i derd-i hecr
Leyse gayrî fi hevâhü hâyiben fîme'ltemes
19. Muttasıldur 'an'aneyle münkatî' mürsel kamu
Mesnedüm 'âlî-hadîs-i 'îşka pîrûmdür Enes
Cezb idem diyü kilâb-ı kûy-ı şefkat-hûyuñi
Rîste-i cândan sezâdur kîlsam anlara meres
21. 'Arsa-i evsâf-ı bî-pâyânuña irmez 'ukûl
Cümle erbâb-ı beyân medhüñde pâ-der-gil feres
Bir der-i hâcet-revâya kıl SÜHEYYLÎ ilticâ
Nâ-ümîd olmaya ol dergâhdan 'âlemde kes

4.

Hâkân-ı mûrîd-i kâbe kavseyn bûrhân-ı cemîl-i her dü-kevneyn muktedâ-yı enbiyâ sultân-ı ebniyâ hazret-i habîb-i Hudâ *sallallâhü 'aleyhi ve sellem* ravza-i mutahharina 'arz-ı bendegî ve recâdur
Bahr-i remel-i müsemmen-i maksûr

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'iltün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –

1. Îy risâlet sadrînuñ sultânı hayrû'l-mürselîn
V'ey kelâmü'llâh-ı nâtık sirr-ı Kur'ân-ı mübîn
Bârgâh-ı lî- me 'allâh 'uñ rasûl-i a'zami
Efdal-i peygamberân şayeste-i dünyâ vü dîn
3. On sekiz biñ 'âlemüñ îcâdına devrânına
Hâsil-ı maksûd-ı 'âlem sensin iy fahr-ı güzîn
Enbiyânuñ muktedâsı evliyânuñ rehberi
Tal'ati nûr-ı mübînüñ rahmeten li'l-'âlemîn
5. Secdegâh-ı rûh-ı kudsî âstân-ı Ka'besi
Hâk-i pâk-i 'anberînuñ kühl-i çeşm-i hûr- 'în
Îy hümâ-yı lâ-mekân v'ey nokta-i [âhir zemân]
'Arş-isti'lâ-yı himmet mûrsid-i ehl-i yakîn

7. Âftâb-ı evc-i ‘izzet cevher-i ferd-i güzîn
Sa‘d-ı millet mesned-i sâdât-ı ezmân ü zemîn
Hâşimî-nisbet Kureyşî-asl hem ‘âlî-neseb
Elçi-i lînet tehâfi-hayl imâmü’l-mûrselîn
9. Ahmed-i Mahmûd-tal‘at [bedr-i evc-i] kâ‘inât
Fahr-i ‘âlem seyyid-i âdem şeffî‘ü’l-müznibîn
Haşre dek dînûñ muhalled kavl-i pâküñ sermedî
İttibâ‘-ı şer‘-i pâküñ sâlike hablü’l-metîn
11. Şânuñı tenzîhe tef‘il-i sıfâtuñ kılmaga
Nâzil oldı sûre-i ve’n-Necm ile vahy-i mübîn
İy cemâl-i bî-makâlı nûsha-i ümmü’l-kitâb
Ehl-i şefkat hüsni *lâ-raybek hüden li’l-müttakîn*
13. Senden istimdâd iderler enbiyâ vü asfiyâ
Zâtuñ ile fahr ider levh ü kalem ‘arş-ı berîn
Cevher-i ferd-i vûcûduñ olmasa maksûd eger
İmtizâc itmezdi hergiz birbiriyle mâ ü tîn
15. ‘Arş ü ferş ü âdem ü ‘âlemleri halk itmeden
Zât-ı pâkündür garaz iy sâhib-i re‘y-i [güzîn]
Sakf-ı ‘arş üzre görüp nâmuñ karîn-i nâm-ı Hak
Kıldı Âdem i‘tirâf-ı cûrm idüp [ser-be-zemîn]
17. Ol ‘amîmü’l-fazldan kıldı recâ-yı magfiret
İhtisâb idüp kemâl-i fazluña vir[di yemîn]

5.

Bu kasîde-i garrâ üstâdân-ı sühen-peymâ ve fuzalâ-yı cihân-ârâya taklîd olup hazret-i pâdişâh-ı felek-bârgâhuñ rikâb-ı ‘izzet-penâhına dinmişdür

Müfte ‘ilün fâ ‘ilün müfte ‘ilün fâ ‘ilün
+ + - / - + - / + + - / - + -

1. Tâ’ir olup bir seher murg-ı mülemma‘-beden
Zâg-ı zer-endûd-ı şeb eyledi terk-i vatan
Tâ’ir-i zerrîn-cenâh şeh-per açup bir sabâh
Mûrg-ı şebi sayd içün oldı aña sübha-zen
3. Bâz-ı sefidüñ ya hod perri tokındı meger
Beyza-i sîmîn-i şeb oldı cûdâ lâneden
Türk-i dür-efşân-direfş eyledi ‘azm-i Habeş
Oldı muzaffer o dem dâver-i Hindû-şiken
5. Hüsrev-i gülgûn-‘alem basdı sipihre kadem
Oldı ufukda nihân zengî-i müşgîn-resen
Gitdi firû ser ber-âb mehçe-i Efrâsyâb
Çıkdı çeh-i gussadan Bîjen-i zerrîn-mecen
7. Kıldı küleh-kûşe-i Gîv-i ser-âmed zuhûr
Oldı o dem nâ-bedîd çetr-i siyâh-Peşen

- Behmen-i zerrîn-kabâ sürdi dilîrâne rahş
Dîv-i sefid üstine ber-sîfat-ı Tehmeten
9. Savlet-i Behrâm-ı rûz eyledi nâ-geh bürûz
Oldı nigûn-sâr o dem râyet-i hân-ı Huten
Zülf-i Züleyhâ-yı şeb agarup oldı sefid
Dîde-i Ya'kûbveş hasret ile giryeden
11. Kıldı Züleyhâ-yı şâm peykerini çü nihân
'Arz-ı cemâl eyledi Yûsuf-ı gül-pîrehen
Hurrem olup ser-be-ser gitdi cihândan keder
Reşk-i riyâz-ı cinân oldı ribât-ı kûhen
13. Hâzin-i bâg-ı cinân açdı der-i cenneti
Ravza-i Rîdvân-misâl oldı zemîn ü zemen
Târem-i nîlüferî oldı yine ahdarî
Dâ'ire-i enverî pür-gül ü pür-nesteren
15. Bâd-ı sabâ gülşenüñ suffelerin pâk idüp
Çın seher ebr-i bahâr oldı aña âb-zen
Esdî nesîm-i sabâ oldı çemen 'itr-sâ
Micmere-gerdân olup gâliyedân-ı semen
17. Büy-ı benefşeyle bâg oldı mu'attar-dimâ'
Lâle-i la'lîn-çerâg meş'aledâr-ı çemen
Gonçe-i sündüs-kabâ çâk-i girîbân idüp
Çıkdılar ezhâr-ı bâg her birisi hacleden
19. Serv-i zümürrûd-livâ kıldı bahâra salâ
Lâle-i la'lîn-kabâ bülbül-i Dâvud-fenn
Lâle-'izârân-ı bâg 'arz-ı cemâl itdiler
Başladı ârâyîşe gonçe-i nâzük-beden
21. Mu'cize-i 'Îsevî oldı sabâdan be-dîd
Kesb-i hayatı eyledi lâle-i hûnîn-kefen
Oldı muhassal zemîn reşk-i riyâz-ı berîn
Didi hezâr âferîn zînet-i dehri gören
23. Murg-ı terennüm-künân okumada her zemân
Ahmedü hamden li-men ezhebe 'anne'l-hazen
Toldı safâdan cihân pîr ü cüvân şâdmân
Lütfuña biñ hamd ü şükr iy melik-i zü'l-minen
25. Halka bu şâdî nedür bâ'is ü bâdî nedür
Hüsni hitâb eyleyüp didi bir ehl-i sühen
Bu eser-i 'adlidür şâh-ı 'atâ-perverî
Görmedi çeşm-i felek zâti gibi mü'temen
27. Dâver-i 'âdil-cenâb fazl u hüner-intisâb
Feth ü zafer-hem-rikâb gâzî-i şemşîr-zen

- Saf-der-i devlet-karîn server-i nusret-rehîn
Mâhî-i zulm ü dalâl hâmî-i farz u sünen
29. Şâh-i ma‘âlî-neseb vâlî-i vâlâ-haseb
Hâmî-i Rûm u‘Arab mâye-i ‘akl ü feten
Dâver-i Ferruh-necâd Hazret-i Sultân Murâd
Zâtına ‘izzet nedîm hilm ü hayâ mukteren
31. Tab‘-i safâ-perveri mahzen-i sırr-i cemîl
‘Akl-i hüner-güsteri ma‘den-i ‘ilm-i hasen
Hâk-i der-i devleti efser-i tâk-ı celâl
Kevkebe-i şevketi ‘âleme pertev-fiken
33. Na‘l-i süm-i eşhebi tâc-ı ser-i ferkadeyn
Hâk-i reh-i makdemi sürme-i çeşm-i Peren
Zât-ı şerîfi kerîm kalb-i latîfi rahîm
Hem derecâtı refî‘ hem harekâtı hasen
35. Şâm u seher vird idüp vasf-ı cemîlin okur
Cân ile vassâf olup bây ü gedâ cümlesen
Diñle bu güftârumı lütf kılup serverâ
Ehline ma‘lûmdur hüsн-i me’âl-i sühen
37. Sürdi bu meydâna rahş çün şu‘arâ-yı ‘Acem
Açdîlar her biri birbirine ‘arz-ı fen
Fazl ile bu ‘arsaya evvel olan rahşberân
Fâris-i Kirmân-zemîn ‘ârif-i sırr u ‘alen
39. H^vâce-i mâlik-rikâb hazret-i Hâcûy kim
Nazm-ı revân-bahşına dimedi kes lâ ve len
Cilve kılup nazm ile ‘ârif-i Hakk ‘Ârifî
Eyledi bu ‘arsada çok harekâtı hasen
41. Sâlis olup anlara Fâhir-i Râzî gelüp
Fazlına tahsîn okur hep şu‘arâ-yı kühen
Râbi‘ olup fazl ile kıldı Hilâlî mühûr
Kevkebe-i şevketi ‘âleme pertev-fiken
43. Zîver-i iklîm-i Kâş hôş-kadem-i muhteşem
Mâdih-i âl-i‘Alî menkabe-gûy-ı Hasen
Mehdî-i firûz-mühr hazret-i İbn-i Hüsam
Fâris-i meydân-ı nazm şâh-ı serîr-i sühen
45. Her birisi fazl ile şöhre-i rûy-ı zemîn
Her biri tahkîkde müftî-i heftâd-fen
Her biri [bir Âsaf-ı] sadr-ı Süleymân-cenâb
Seyf-i Yemânî be-dest çün püser-i zü'l-Yezen
47. Rütbe-i mâhiyyetin saña beyân itmege
Hâsılı ben ‘âcizem bu süheni diñle sen

- Oku kasâ’idlerin ragbet ile kıl nazar
Diñle ne dir ‘Ârif’i pîri budur cümleden
49. Nîst kelâm-ı me-râ hâcet-i ta‘rif-i kes
Z’ânki riyâh-ı Hüseyen yâfte-i vech-i Hasen
Hâsılı bu ‘arsada kopdı nice ‘arbede
Oldı sühen tóbina çok fuzalâ gûy-zen
51. Lîk hizebrân-ı Rûm eylememişler hûcûm
Oldum aña rahş-rân girdüm o meydâna ben
Eylemişem Türk-tâz feth-i ekâlîm-i râz
Oldum o şîrân ile hem-kadem ü pençe-zen
53. Rahş-ı hîdîvânemi cünbiş-i merdânemi
Lâyık-ı tahsîn idüp cümleten ehl-i sühen
Nazm-ı cihân-gîrde şîve-i ta‘bîrde
Yazdılar elkâbuma münşî-i erbâb-ı fen
55. Fâris-i yek-rân-ı Türk nîze-resân-ı ‘Arab
Deşt-süvâr-ı Yemen gâlib-i cünd-i ‘Aden
Dîde-i insâf ile nazm-ı SÜHEYYLîye bak
Şâd ola dirseñ eger rûh-ı Üveys-i Karan
57. Hâlümi ‘arz eyleyüp sûz-ı dilüm yanmaga
Turmaz akar eşk-i ter dîde-i gam-dîdeden
Milk-i dili gün-be-gün mihnet ü gam yakmada
Kâmetümi lâm idüp zûr ile dest-i mihen
59. Nûsha-i ‘irfânnum zâyi‘ ider dehr-i dûn
Olmaz iseñ dest-gîr kaldum ayaklarda ben
Terbiyet-i lütfuña eyle mukârin beni
Gevher-i nazmum ola kevkebe-bahş-i ‘Aden
61. Kûşe-i kûyuñda biñ cân ile olur mukîm
Derd ü gam-ı devrden hisn-ı hasîn isteyen
İrdi sühen gâyete hayr du‘â idelüm
İde du‘âmuz kabûl lütf ile ol zü’l-minen
63. Devletüñ efzûn idüp Hazret-i Hak dâ’imâ
Var ide tâ haşre dek ‘âlemi var eyleyen

6.

Hazret-i pâdişâh-ı celîlü’ş-şân hâkân-ı kâmilü’l-‘irfân Sultân Murâd bin
Selîm Hân hâk-pây-i ‘izzetlerine Çevgânî Cüce vâsitasıyla virildi
Bahr-i hezec-i müsemmen-i sâlim

Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Alaldan pençe-i şîr-eğenüñle harb-i Şîrvân’ı
Kızılbaşuñ yine başına teng itdüñ Horâsân’ı

Sürelden ‘asker-i nusret-şî‘âruñ şâh-ı güm-râhî
Gözinde uçar oldu sürme-i hâk-i Sîfâhânî

3. ‘Acem milkini feth it husrevâ zamm eyleyüp Rûm’ a
Başın kesr it kızılbaşuñ çeküp şemşîr-i bûrrâni
Konardı başına devlet cihânda iy hümâ-sâye
Gubâr-ı na‘l-i esbüñ başına tâc itse hâkâni
5. Sen ol sultân-ı ‘âlî-kadr-i gerdûn-sâyesin şâhâ
Kapuñda bir siyeh hâdim idinseñ n’ola Keyvân’ı
Bu deñlü rif’ati kandan iderdi serverâ tahsîl
Gelüp kapuñda her gün sùrmese hûrşîd pîşânî
7. Baña reh-zenlik itdi h’âb-ı gaflet gice seyrümde
Yumup ten gözini ol demde açdum dîde-i cârı
Didi ol demde seyrümde baña bir pîr-i nûrânî
Veliyyü’llâhî görmek isteyen görsün Murâd Hân’ı
9. Sipâh-ı nusreti gönder diyü a‘dâ-yı bed-râya
Olur kalb-i münîrine anuñ ilhâm-ı Rabbânî
Yiridür halk-ı ‘âlem sâyesinde hoş geçerlerse
‘Adâlet bâgınıuñ nîzeñ durur serv-i hîrâmâni
11. Alınmaz bâg-ı ‘adlünde şehâ âsîb ile bir sîb
Meger ‘âşıklara dilberlerüñ sîb-i zenahdâni
Yanuñda dâne-i hardal degül gencîne-i Kârûn
Bulinmaz ‘arsa-i cûd u sehânuñ hadd ü pâyâni
13. Hudâvendâ görem Kârûn gibi yirden yire geçsün
Kef-i dür-pâşuña nisbet idenler bahr-ı ‘ummâni
SÜHEYLÎ nazmına gül gibi gûş ursañ n’ola şâhum
Ki oldur midhatüñ gülzârinuñ mürg-ı hoş-elhânı
15. Kemâle kimse bakmaz bir garîbem husrevâ rahm it
Zâhîr’üm olsa añdurmaz idüm ‘âlemde Selmân’ı
Hadîsinden kalurđı lâl olup dem-bestे hayretde
Göreydi tîg-ı nazmum cevherin Hâcû-yı Kirmânî
17. Garîbüñ başına gün togmadı sahrâ-yı zilletde
Dilinden dem-be-dem icrâ iderken âb-ı hayvâni
Felekler dâ’imâ kutb-ı murâduñ üzre devr itsün
Müsahhar eylesün Hak emrûñe Îrân u Tûrân’ı
19. Ricâl-ı gayb enîsüñ Hîzr u İlyâs ola yoldaşuñ
Be-hakk-ı şeş-cihât ü penc-vakt ü çâr-erkâni
Hudâ-yı zü’l-celâli ve’l-cemâl olsun nigehbânuñ
Göñül hoşluklarıyla pâdişâhum sür bu devrâni

7.

Ahter-i burc-ı sa‘âdet ser-efrâz-ı baht u devlet hazret-i pâdişâh-ı zıllü’llâh
 Sultan Mehemed Hân hazretlerine gazâdan geldükde virilmişdir
 Mütekârib-i sâlim

Fe ‘ûlün fe ‘ûlün fe ‘ûlün fe ‘ûlün

+ - / + - - / + - - / + - -

1. İlâhî ‘adûya bizi eyle gâlib
 Be-hakk-ı rasûl-i celîlü'l-merâtib
 Benüm kim bu ‘ömr-i ‘azîzüm bahârın
 Hazâna virür zahm-ı şevk-i mesâ’ib
3. Hümâyûn-cenâbâ revâ mî ki dâ’im
 Olam ben esîr-i belâ vü nevâ’ib
 Halâs olmaga dest-i gamdan Hudâyâ
 Ne yaña [olam] bilmezem hîç câzib
5. Benem kim gelür her zemân ben fakîre
 Biri biri üzre belâlar mu‘âkib
 Niceirişür dâmen-i refîne el
 ‘Atâd üzre gerdûn benümle mu‘âkib
7. Benem çâh-ı gamda fütâde belâya
 Serîr-i sa‘âdetde cümle şevâ’ib
 Erâzil safâda efâzil cefâda
 Zihî nâ-muvâfik zihî nâ-münâhib
9. Benem cây-ı esfelde kalmış dirîgâ
 Edânîdedür hep ‘ulüvv-i merâtib
 Fe yâ hasretâ kad mazâ külli vaktâ
 Kasâvet bahârî kelîlü'l-‘ayâhib
11. Vemâ [kâne] fî külli vaktin vesâbih
 Sihâmü'l-belâyâ bi-kavsi'l-mesâyib
 Mezelletde erbâb-ı fazl ü hüner hep
 Zihî turfe tavr-ı ‘acâ’ib garâ’ib
13. Kime akribâ [diyü] kılsam teveccûh
 Urur zahmum üstine zahm-ı ‘akârib
 Perîşân ser-â-ser benüm cümle kârum
 Ne bir re'y-i rûşen ne bir fîkr-i sâkib
15. Kimi dôst [u ya hism dil-i pür-belâya]
 Felekden beter baña olur mu‘âkib
 Cihân şûr u âşûb u fitneyle pürdür
 Bulınmaz felekde ber-â-ber musâhib
17. [Müçemmel] cihândan [vefâ resmi gitmiş]
 Olur âhla ‘ârî edânî-i câzib

- [Melâzüñ nice mûrlara] cân virürken
 Revâ mı olam ben helâk-i kevâ’ib
19. Benem râhat-efzâ-yı burc-ı fesâhat
 ‘İbâdâne mâlik kemâlâne sâhib
 Benem şeh-süvâr-ı diyâr-ı megârib
 Ki oldum belâgat semendine râkib
21. Ben ol bülbül-i [gâfilândan degülem]
 Kemâlüñle birdür meşârik megârib
 Benem [lütf-ı tab’ila] meşhûr-ı ‘âlem
 Benem hüsn-i nazm ile akrâna gâlib
23. [Mezâkum] le’âlî dehânum aña dürc
 Sözüm rûh u tab’umdur ol rûha kâlib
 Yiter vasf-ı şâhum safâ-yı kelânum
 Ne gam olsa hâsid beni [kılca] zâhib
25. ‘Aceb mi olursa eger tab’-ı pâküm
 Kabûl-i [e’âcim pesend-i e’ârib]
 Melâz itsün ol zât-ı pâki bu [şâ’ir]
 Kapuñdan [bizâ’at-i] agyâr me’âyib
27. Hayâlât-ı fâsidle her kim bizâ’at
 Revâ mı geçe iftihârû’s-savâhib
 Şehâ şehr-yârâ degül ‘arza kasdum
 Kapuñ [kullarından etemm-i] metâlib
29. Der-i devletüñde murâdum budur kim
 Güzînân-ı zâtuñda olam mûrâkîb
 Bulam midhatüñde hayâlât-ı garrâ
 İdem vasf-ı pâküñde [efkâr-ı tâlib]
31. Yiter şâm-ı mihneden iy dil şikâyet
 Göründi emârât-ı subh-ı mükârib
 Yüri ‘arz-ı hâl eyle ol âstâne
 Ki oldur melâz ü mahall-i me’ârib
33. Serîr-i firâz-ı selâtîn-i ‘âlem
 Refî’ü’l-me’âric seniyyü’l-merâtib
 Ferîdûn-‘alem şâh-ı Dârâ-[dirâyet]
 Sikender-hâşem [husrev-i] Cem-menâkîb
35. Emîr-i sehâvet dilîr-i şecâ’at
 Muhît-i mekârim mücâb-ı mevâhib
 ‘Adâletle kâmil şehenşâh-ı ‘âdil
 Cemîl-i hasa’il celîlü’l-merâtib
37. Felek-pâye Sultân Gâzî Mehemmed
 Celîlü’l-mehâsin hatîrü’l-‘avâkîb

- Ol ehl-i hüner kim zamîrinde muzmer
Rûmûz-ı nevâdir nükât-ı garâ'ib
39. Olur meclisinde tekellümde 'âciz
Nîzâmî vü Câmî olursa muhâtib
Tavâf eylemek âstân-ı kerîmin
Baña Ka'beveş müstehab belki vâcîb
41. Virür nakd-i kâni eñ ednâ gedâya
O dem kim açar dest-i cûd-ı mevâhib
Şehâ sen o kân-ı keremsin ki olmuş
Kapuñ ehl-i hâcâta bâb-ı metâlib
43. Kapuñ gibi bir melce'-i ehl-i dâniş
Bulımadı gezdüm meşârik megârib
'Adûnuñ [senüñle şehâ nisbeti yok]
Kaçan ola [şîr ile hem-ser se'âlib]
45. Ne gamdur eger düşmenüñ lâf urursa
Ne deñlü olur pertev-i subh-ı kâzib
Hesâba gelür mi senüñ vasf-ı pâküñ
Eger olsa mahlûk-ı 'âlem muhâsib
47. Sevâd-ı hat-ı midhatüñ vasfa düşmiş
Şefâ'llâhü leylen ke-zid'ı'l-kevâ'ib
Sipâhî-i nazmum misâlinde dindi
Şeb-i 'anberîn hâl-i müşgîn zevâyib
49. Seni esb-i rif'atle seyr eyleyenler
Didiler felekde budur necm-i sâkib
Gîce pâsbândur [şihâbende] meh-tâb
Güneş imtisâl-i 'atâsında hâcib
51. Der-i devleti kibleğâh-ı e'âlî
Îşigi tozi tâc-ı ehl-i menâsib
Şehâ devr-i 'adlüñde kâdir degüldür
Süleymân olursa ola mûra gâsîb
53. Görür kûh-ı sahrâyi şîr ile âhû
Menâ'ible hem-sohbet olmuş erâ'ib
Görüp kabza-i tîguñ elde elif teg
Salîbini terk itdi cümle revâhib
55. 'Aceb kim kifâyet ider hâsılı kân
Şu dem kim virür kullarına mevâcîb
Süvâr olup itse kaçan 'azm-i meydân
Olur kalb-i a'dâ çü nîrân-ı lâhib
57. SÜHEYLÎ uzatma sözi [gel] du'â kıl
Kabûl eylesün anı Hallâk-ı vâhib

Meh ü mihr sahn-ı semâda nite kim
Ola gâh tâli‘ ola gâh gârib

59. Ola dest-gîri rasûl-i [mutahhar]
Be-hakk-ı ‘Alî-yi celîlü’l-‘avâkîb
Ve elkhâhü Rabbü te‘âlâ ve sâbih
Mine’l-gam ve elhem ve külli’l-megâ’ib

8.

Zübde-i selâtîn-i selef ve güzîde-i havâkîn-i halef sultân-ı sâhib-kırân
Sultân Mehemed bin Sultân Murâd Hân hazretlerinüñ cülûs-ı
hümâyûnlarına dinmişdür

Bahr-i remel-i müsemmen-i ‘arûz u darb-ı maksûr

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘iltün
– + – / – + – / – + – / – + –

1. ‘Arsa-i şeb üzre kurdı dâver-i [maşrık mekân]
Zeyn-i zerrîn urdu şebrengine [oldı rahş-rân]
Tîg-ı hûn-âşâmını çekdi miyânından şebüñ
Çıkdı gûyâ çâhdan bir ecder-i âteş-feşân
3. Yasayup kalb ü cenâhı cünd-i şâmî ol gice
Eyledi cevlângehini geh zemîn geh âsmân
Ol gice âheng-i rezme tîri bârân itmege
Destine aldı ‘utârid kavs burcından kemân
5. Leşker-i Rûm’a hûcûm itdükde ceyş-i Zengibâr
Şâh-ı hâver eyledi bir lü‘b ile kendin nihân
‘Asker-i hâver o dem girdi hisâr-ı çârüme
San girîzân oldılar zulm ü sitemden Rûmiyân
7. Her tarafdan âsmânîler olup âteş-feşân
Çıkdılar gûyâ sipihrüñ bâmina kerrûbiyân
Eyleyüp cünd-i nûcûm ile hûcûmî ceyş-i şâm
Hâverîler kal‘asın almışdı cünd-i bî-kerân
9. Nâgehân burc-ı esedden çıktı bir zaygam-süvâr
Hancer-i şengerini behrâmuñ itmiş der-miyân
Birbirine girdi ol sâ‘at sipâh-ı Şâm ü Rûm
Hayli keskinlik idüp çalışdı tîg-ı hûn-feşân
11. Tagılup hayl-i Habeş bozuldı cünd-i Zengibâr
Tu‘me-i şemşîr olup cümle gürûh-ı Hindiyân
Ol neberd ü ol şeb-i heyçâyı kudsîler görüp
Didiler bir karnda hiç olmamışdur bu kırân
13. Dâver-i Rûm’uñ günü togdı safâsından yine
Pertev-i envâr ile toldı serây-ı *kün fe-kân*
Küngür-i eyvân-ı keyvândan bûlend âvâz ile
‘Âlemi tebşîr idüp okurdı yîr yîr kudsiyân

15. İy gürûh-ı beste-i zulm ü giriftârân-ı cevr
Vey şükûh-ı mihnet ü derd ile olanlar hevân
Döndi ol devr-i muhâlifden rücû‘ itdi felek
Şâri‘-i idbâr iken ikbâle döndürdi ‘inân
17. Dûd-ı âh ü nâle-i mazlûm-ı zâra rahm idüp
Hak te‘âlâ eyledi tedbîr-i ‘acz-i bî-kesân
Bî-sebeb âsîb ile bir sîb alınmaz kimseden
Şâh-ı ‘âdil devridür buldu zemân emn ü emân
19. ‘Âlemi zulm ü sitemden yaykadı bârân misâl
Âb-ı şemşîr-i cihân-gîr-i şeh-i kişver-sitân
‘Âlem-i âfâkî tebşîr itdi çünkim bu haber
Gûş-ı cân ile anı gûş itdi cümle ins ü cânn
21. Ol nidâ-yı rûh-bahş ü ol sadâ-yı cân-fezâ
Kâlib-i fersûde-i dünyâya virdi tâze cân
Gonçe gibi teng-dil dem-besteye vü hayrân iken
Halk-ı ‘âlem açılıp gül gibi oldu şâd-mân
23. Devlet ü ikbâl ü baht ü ‘izzet ü iclâl ile
Saltanat tahtını teşrif itdi bir sâhib-kirân
Pâdişâh-ı bahr ü berr Sultân Mehemed bin Murâd
Zill-ı Hak çeşm ü çerâg-ı dîde-i ‘Osmâniyân
25. Dâver-i nusret-karîn İskender-i rûy-ı zemîn
Server-i ‘izzet-rehîn Dârâ-yı Keyhusrev-nişân
Kahramân-rezm ü Nerîmân-bezm-i Behrâm-intikâm
Erdeşîr-i şîr-dil Tahmûres-i gîtî-sitân
27. Seyr iden ol satvet ü ferr ü şükûh ü şevketi
Didiler geldi yine bu karne bir sâhib-kirân
Sensin ol eblak-süvâr-ı husrev-i zerrîn-rikâb
Yaraşur anuñ öñince orduvân ola devân
29. Cânı yokdur kim mukâbil tura a‘dâ karşıuña
Hiç seg-i sahrâ ile yek-sân mîdur şîr-i jiyân
Nice teşbîh ideyin bahr ile kânı keffüñe
Biri bir keff-hûrde anuñ birisi bir kendekân
31. ‘Adl ü dâduñ ‘âlemi şol deñlü ma‘mûr eyledi
Kanda eyler bûmlar şimdengirü âyâ mekân
Gürg-i bed-kîş ile mîşuñ görü hem-hâl oldugın
Kellesinde eyledi goncişke şâhîn âşiyân
33. ‘Add olurđı itdugi ihsân ü cûd-ı lâ-yu‘add
Mümkin olsaydı şumâra rîk-i bahr-i bî-kerân
N’ola olsa rûz ü şeb derd-i havâdisden masûn
Saltanat gülzârına nergislerüñdür dîdebân

35. ‘Âlem oldı şâd ü handân bu sürûr ü sûrdan
Lîk ben peygûle-i mihnetde zâr ü nâ-tüvân
Almadum gitdi bu hâristândan bûy-ı murâd
Ellere gülzâr ‘âlem baña zindân gülsitân
37. Devr elinden bilmezem kime şikâyet eyleyem
Halk-ı ‘âlem bî-terahhüm devr ise bir bî-emân
Tâli‘-i nâ-şâd ile ceng ü cidâle her gice
Âh-ı âteş-bârum oldı baña tîg-i zer-nişân
39. Buldılar ser-rişte-i maksûda cümle dest-res
Kıl kadar fehmitmeyenler âsmândan rîsmân
Mâh-ı nev gibi dü-tâ oldı vûcûdum derd ile
Gerçi kim oldum bu şehr içre müşârûn bi'l-benân
41. Lîk ‘âlîdûr hümâ-yı himmetüm pervâzda
Lâ-şebîh kılmaz tenezzül aña bes bir üstühâan
Nazm ile oldum belî meşhûr-ı şehr-i ma'rifet
Olmadum hayfâ bu ‘âlemde fûlân ibni fûlân
43. İy SÜHEYLİ devlet-i şâh-ı cihâna kıl du‘â
Rûz ü şeb lâzım olan şîmdi saña oldur hemân
Geçdüğince husrev-i gerdûn zümürrûd tahtına
Eyledükce şark u garba dâ'imâ hûkmin revân
45. Mesned-i ikbâl ü devletde hemîse olasın
Kâm-bîn ü kâm-bahş ü kâmkâr ü kâm-rân

9.

Sa‘âdetlü pâdişâh-ı nusret-penâh Edirne’de iken serdâr-ı zafer-şî‘âr
tarafından Estergon Kal‘ası’nuñ fethi müjdesi geldükde bu kasîde dinilüp
rikâb-ı hümâyûna virilmişdür
Remel-i müsemmen-i maksûr

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
— + — / — + — / — + — / — + —

1. Minnet Allah'a ki zât-ı husrev-i devlet-penâh
Oldı nusretle mü'eyyed mazher-i ‘avn-i İlâh
Minnet ol sultân-ı lâ-yefnâya kıldı lütf idüp
Fitne-i âhir zemândan dergeh-i ‘adlin penâh
3. Bârek'allâh iy kemâl-i sâni‘-i sûret-nigâr
İy şehenşâh-ı hilâfetmend-i ‘âlî-destgâh
Neyyir-i evc-i celâlet âsmân-ı saltanat
Husrev-i dâr-ı dirâyet saf-der-i encüm-penâh
5. Server-i nikû-siyer hâkân-ı İskender-zafer
Dâver-i Cemşîd-fer şâyeste-i deyhim ü gâh
Zîll-ı Yezdân dâver-i devrân-ı gerdûn-âşiyân
Vâris-i milk-i Süleymân mâlik-i taht-ı külâh

7. Hazret-i Sultan Ahmed âsmân-ı sultanat
Mâh-ı ‘âlî-menkabet kutb-ı hümâyûn-bârgâh
Ruhlarında gün gibi rahşende ferr-i dâverî
Bî-tekellüf sun‘-ı dehr-ârâsına olmaz nigâh
9. Hak budur kim başlayaldan devre çarh-ı çenberî
Cây idelen ‘âlem-i ekvâni hûrşîd ile mâh
Yazmadı nakkâş-ı kudret böyle sun‘-ı dil-fîrîb
Görmedi çesm-i hîred bir aña beñzer pâdişâh
11. Re’y-i hûrşîd-intisâbı âfitâb-ı bî-zevâl
Südde-i gerdûn-cenâbı ehl-i kadre kîblegâh
Tab‘-ı [dâniş]-perveri miftâh-ı ebvâb-ı ‘ulûm
‘Akl-ı sâfi-cevheri ser-mâye-i hak-intibâh
13. İy gubâr-ı dergehüñ ser-tâc-ı şâhân-ı ‘izâm
Hâk-pâyüñden münevverdür ‘uyûn-ı ehl-i câh
Sensin ol sultân-ı ‘âlî-şân-ı mansûrû’l-livâ
Râyet-i pâküñ delîl-i menzil-i *sümmeh’ctebâh*
15. Saltanat rahşına devletle olaldan sen süvâr
Her tarafdan düşmen-i dîn açdı çesm-i intibâh
Minnet Allâh’â iki cânibde mansûr oldılar
Oldı yümn-i devletüñde hayl-i a‘dâ rû-siyâh
17. Devletüñde zabit olup Tebrîz Gîlân açılır
Erdebîl’ê irdi bil serdâruñı belki Hirâh
Tâcdâr iken şehâ tâci başına dâr olur
Leşker-i nusret-şî’âruñla mesâf eylerse şâh
19. Heybet-i tîg-ı cihân-gîrûñle hâver lerzenâk
Savlet-i kahruñ gamından kûh olur mânend-i kâh
‘Azm-i takdîr-efgenüñ çün şest-i hükmî bâz ider
Nâvek-i emrûñ virür çesm-i kuzâta hâb gâh
21. Kisri-i ‘adlûñ çeküpdür ‘âleme zencîr-i ‘adl
Dergeh-i devlet-i zâtûñ ‘âleme püst ü penâh
Hak cenâbuñ kible-i erbâb-ı hâcât eylemiş
Merve hakkı sa‘y iden bulur safâ bî-îstibâh
23. Cebhe-sâ-yı dergeh-i ‘âlem-penâhuñ olmasa
Bulmaz-idi bu kadar kadr ü şeref hûrşîd [ü] mâh
İki bendeñ olmasayı ‘anber ü kâfûr temâm
Eylemezdi gice vü gündüz serâyuñ câygâh
25. Seyre ‘azm itseñ süvâr olup semend-i rif‘ate
Her tarafdan çagırup dirler saña *tâle bekâh*
Bir seher giryân olup ruhsârumı sürdüm yire
Dergeh-i Hakk’â teveccûh idüp itdüm âh u vâh

27. Didüm iy feyyâz-ı hâcetmend-i erbâb-ı recâ
Cümlenûn derdine lütfuñdan irer çünkîm şifâ
Başuma şems-i hidâyet dahi togmaz mı benüm
Âh kim rûz-ı ümîdüm nice bir olur siyâh
29. Nice bir âgûş-ı gamda ola dest-i hayretüm
Nice bir olsun baña bâlîn-i gurbet tekyegâh
Gûşuma irişdi bir âvâz ki bî-çâre gel
Dergeh-i şâh-ı cihâna var diyü gösterdi râh
31. ‘İzzet isterseñ rikâbına yüzüñ sür var yûri
Derdüne devlet-penâhin kıl o şâhuñ secdegâh
Pâdişâhâ Dâver-i vaktâ Süleymân-haşmetâ
Mazher-i nûr-ı Muhammed’sin bugün bî-iştibâh
33. Hâlis u muhlis ebân ‘an-cedd kuluñ oglı kuluñ
Ya‘ni ‘abd-i müstemendüñ bu SÜHEYLÎ hâk-râh
Nice yıllar kesb-i ‘irfân itmege sa‘y eyledüm
Künc-i ‘uzlet bekleyüp oldum mukîm-i hânkâh
35. Şimdi feyz-i pâdişâhîden temennâ eylerin
İde çeşm-i merhametle bende hâline nigâh
Südde-i devlet-penâha hâlümi ‘arz eylerin
Lütf ile ısgâ iderse hüsn-i sem‘-i pâdişâh
37. Nice yıllar dîn ü devlet yolına gayret çeküp
Bir seferden kalmayup çekdüm nice âlâm ü râh
Fî-sebîli’llâh nice cehd ü gazâlar eyleyüp
Sohbet-i akvâlüme bâr-ı Hudâ sâdik güvâh
39. Şimdi kasdum dîn-penâhâ ‘azm-i Beytü’llâh’dur
Ravza-i pâk-i rasûli eyleyem ârâmgâh
Pâdişâh-ı ‘âlemüñ medh ü senâsin vird idüp
‘Ömrüm oldukça du‘â idem mesâ vü subhgâh
41. Umarın bir çâkerüñ rûh-ı rasulü’llâh için
Hasb-i hâlin okuyup lütf ide ol zîll-i Îlâh
Nite kim sultan-ı nûr-efşân-ı taht-ı lâciverd
‘Âlemi devr eyleye hûrşîd-i yâkût-külâh
43. Nite kim kâ’im ola bu hayme-i zerrîn-tinâb
Eyleye evreng-i mînâ-reng-i çarhı cilvegâh
Pây-mâl-i nusret olsun dâ’imâ düşmişlerüñ
Dostlaruñ olsun serîr-i sıhhât üzre sâl ü mâh
45. Ber-devâm olsun nizâm-ı devletüñ tâ haşre dek
Dâ’imâ budur recâ-yı bendegân-ı nîk-hâh
Kanda kim ‘azm eyler iseñ yarıcıuñ olup Hudâ
Hâzır u gâyib refikuñ ola tevfik-i Îlâh

10.

Hâfız-ı Mîsr Halîl Paşa teklîfi ile dinmişdür sa‘âdetlü pâdişâh Atıcılar’da
ok atup taş diküp kazan kaynatmışlar

Fî sene 1041 [M. 1631/32]

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. İy ser-efrâz-ı cihân tâc-ı ser-i tâcverân
Dâver-i saf-şikenân pâdişeh-i pâdişehân
Revnak-ı saltanat-ârâyış-i tâc ü devlet
Devr-i ‘adlinde zemîn dâ’ire-i emn ü emân
3. Tal‘at-ı pâk-tebâşîri sabâh-ı ‘azamet
Eser-i feyzi tarâvet-dih-i gülzâr-ı cinân
Hâris-i dîn ü düvel kiblegeh-i milk ü milel
Kutb-ı gerdûn-ı cihân mâ-hasal-ı kevn ü mekân
5. Sâhib-i seyf ü kalem hâmî-i milk-i ‘âlem
Kâhir-i şâh-ı ‘Acem râfî‘-i zulm ü ‘udvân
Sâye-i lütf-ı Hudâ hazret-i Sultân Murâd
Mesned-ârâ-yı zemân vâris-i milk-i ‘Osmân
7. Ol şehen-şâh-ı kazâ-kadr ü kader-fermân kim
‘Ahd-i eyyâm-ı hümâyûni şeref-bahş-ı zemân
Südde-i ma‘deleti kible-i hâcât-ı enâm
Âsitân-ı keremi maksem-i erzâk-ı cihân
9. Kalemi nâтика-bend-i dil-i erbâb-ı kabûl
Sûheni ‘ukde-güşâ-yı girih-i ehl-i beyân
Ol cihân-gîr ki ahkâm-ı kazâya dâ’im
Yed-i fermân-ı kader-kadri çeker aña nişân
11. Dâver-i ma‘reke-ârâ-yı cihân-ı merdî
Fârisü'l-hayl-i zemân velvele-sâz-ı meydân
Rahş-ı çâlâkine irhâ-yı ‘inân itse eger
‘Arsa-i ‘âlemi bir demde iderdi devrân
13. Yine bu sur‘at ile öyle sebükdür seyri
Tuymaya dîde-i mûr üzre iderse cevlân
Huccet-i kâtri‘adur erligine şemşîri
Düşmen isterse eger sıdkâ delîl ü bûrhân
15. Bârek’allâh zihî şâh-ı kemân-keş ki anuñ
Pâye-i evvelidür menzile-i Tozkoparan
Levhaş’allâh zihî tîr ü kemân-ı şâhî
Tîri şeh-bâz-ı kazâ kavs-i kaderdür o kemân
17. Meh-i nev sundı kemânını ‘utârid tîrin
Mâyıl-i tîr ü kemân oldu diyü şâh-ı cihân

- Müntehâ kavsi çekilmiş iki başlu ejder
Ok yıları gibidür düşmene ol tîr hemân
19. Âferîn şast-ı hümâyûnına her atdugı ok
Mûmdan olsa da peykânı geçer taşa revân
Kanı bir sencileyin şâh-ı hümâyûn-peyker
Sâhib-i tîr ü kemân pâdişeh-i taht-nişân
21. Nice vasf eyleyeyin ol şeh-i sâhib-hüneri
Hâme tahrîre degül kâdir ü takrîre zebân
'Arsa-i medhüni tokuztolanurdı olsa
Peyk-i endîşede bir zerre kadar tâb ü tüvân
23. İy SÜHEYLÎ dil ü cân ile du'â eyleyelüm
Ola kim anı kabûl ide Hudâ-yı Mennân
Nite kim devre sipihri getüre cezbe-i 'îşk
Nite kim bir yire cem' ola gelüp çâr erkân
25. Dest-i Hak nasb ide râyât-ı cihân-efrûzuñ
Tola âvâze-i 'adlüñle bu çarh-ı gerdân
Hıfz-ı Hak ola karîn ide hatarlardan emîn
Devr ide vefk-ı murâd üzre medâr-ı devrân

11.

Biñ yigirmi sâlinde sa'âdetlü pâdişâhuñ Mîsr'a gelen gazellerine nazîre
dinmişdür

Mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Dilerseñ nusreti şâhâ 'ibâda 'adl ü dâd eyle
Tarîk-ı müstakîmi koma elden ictihâd eyle
Muhsal rüşvetüñ nâmını kaldur şer'i icrâ kıl
Tarîk-ı pâk-i eslâfa sülûke i'tiyâd eyle
3. Metâ'-ı rüşvete şâhân-ı 'âlem iltifât itmez
Havâşîdûr iden cümle fesâdı i'tikâd eyle
Yemen iklîmi elden gitdi dirlerken garâbet bu
Habeş milkini dellâle virüp dirler mezâd eyle
5. Fesâda virdi milki pâdişâhum irtışâ ehli
Nizâm-ı 'âlem için katl-i erbâb-ı fesâd eyle
Yıkılmaz küfr ile ma'mûre zulm ile bekâ bulmaz
Fesâd-ı milkdûr râşîleri nefy-i bilâd eyle
7. Yıkıldı memleket gitdi ra'iyyet pây-mâl oldu
'Adû-yı devleti kahr eyleyüp ahbâbı şâd eyle
Kulak tut hâl-i 'âlemden haberdâr ol benüm şâhum
Garazsuz bendeler kavlını gûş it i'timâd eyle
9. Mücâhid fî-sebîli'llâh idiecdâd-ı emcâduñ
Kılıç gibi gazâya sen de bil bagla cihâd eyle

Selâtîn-i selef gitdükleri yoldan ‘udûl itme
Süleymân-ı veliyyü’llâh-ı Kânûnî’yi yâd eyle

11. Dedeñ Sultân Selîm-i nâmâdâra eyleyüp taklîd
Nizâm-ı kâ’înâta nasb-ı nefş it infirâd eyle
Yîkar Hak milkini düşmenlerüñ ma‘mûr olur milküñ
Hemân sen cân u dilden zulmi ref‘a irtiyâd eyle
13. SÜHEYLÎnûñ temennâsı budur dergâh-ı ‘izzetden
Îlâhî Hân Murâd’uñ devlet ü ‘ömrin ziyâd eyle
Serîr-i sultanatda anı sultân-ı muzaffer kıl
Hemîşe fursat u nusretle mesrûrû'l-fü’âd eyle

12.

‘Allâmetü’l-‘asri ve’z-zemân fehhâmetü’d-dehri ve’l-âvân Şeyhü’l-islâm
hazretlerine dinmişdür
Bahr-i remel-i müsemmen-i maksûr

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün
— + — / — + — / — + — / — + —

1. Îy vüfür-ı himmetüñ ser-mâye-i emn ü emân
Dergeh-i ‘adluñ penâh-ı fitne-i âhir zemân
Hâk-i pâk-i âsitânuñ sürme-i ehl-i nazar
Tûtiyâ-yı gerd-i râhuñ kuhl-ı ‘ayn-ı ‘ârifân
3. Devletüñ ser-nâme-i dîbâce-i dîn ü düvel
Ni‘metüñ âsûdegî-bahş-i dil-i halk-ı cihân
Hall olur lûlû dişüñden ‘ukde-i Şerh-i Dürer
Şerh olur la‘l-i lebüñ fethiyle feth-i müste‘ân
5. Mantık-ı hattuñ göreydi Seyyid-i Sânî eger
Bendeñ olurdu Mübârek Şâh dâmen-der-miyân
Sadr-ı ‘ilmüñ mîrisin milk-i fazîletde bu gün
Pâyuña irmez nice yıllar celâl olsa devân
7. Mebde’-i a‘lâ gibi ‘akluñ serî‘u’l-intikâl
‘İillet-i ûlâ gibi dünyâya lütfuñ râyegân
Defter-i fazluñdadur ta‘lîm-i sâni bir varak
‘Ilm-i ahlâk u tabâyi‘ sîretüñden dâstân
9. Fâris-i mîzmâr-ı hikmetsin öñüñce yârdur
Gâşıyedâruñ olursa zümre-i pîşâniyân
Matla‘-ı mihr-i fesâhatsın cemâlüñ gördiler
Heykel-i nûr okuya hayrân olup işrâkiyân
11. ‘Âriz-ı gayr-ı mefârik cevher-i zâtuñda ‘ilm
Lâzım-ı mâhiyyetüñ ‘îrfân-ı fasl-ı bî-kerân
Mahzen-i esrâr-ı kudret sadr-ı ‘âlî-menkabet
Matla‘-ı envâr-ı hikmet feylesof-ı kâr-dân

13. Kehf-i ümmet fahr-i millet hâdî-i erbâb-ı dîn
 Hâmî-i seccâde-i şer‘-i imâm-ı *kiin fe-kân*
 Hazret-i Yahyâ Efendi ol ki zât-ı pâkine
 Fazl u ‘irfân ile olmuş dîn ü devlet tev’emân
15. İntikâl-i zihn-i pâkinden nûmûne cûybâr
 Fehm-i tîzinden nişâne sur‘at-i bâd-i vezân
 Hem-zebâni nefha-i rûhü'l-emînûñ sözleri
 Tûtî-i gûyâ-yı nutkî hâtif-i gaybî-nişân
17. Şem‘-i cem‘-i nazmuña pervâne rûh-ı Enverî
 Şâhî vü Hâkânî kasr-ı rif‘atüñde bâdbân
 Her nidâ-yı dil-hoşuñ râhat-fezâ-yı ehl-i dil
 Her edâ-yı dil-keşüñ ‘azm-i ramîme tâze cân
19. Kâmkârâ serverâ sadr-ı me‘âlî-perverâ
 Merkez-i pergâr-ı dâniş efdal-i dânişverân
 Hâzır olsa ders-i ta‘lîmüñde iy üstâd-ı küll
 Tîfl-ı ebced-hâñ ola ‘allâme-i ehl-i zemân
21. Medh-i zâtuñdan hacildür tab‘-ı pâk-i nükte-senc
 VASF-ı âsâruñda kâsîr hâme-i mu‘ciz-beyân
 Vasfuña yokdur nihâyet n’ola hâmem eylese
 Kuvvet-i tab‘ ile semt-i ahmere ‘atf-ı ‘inân
23. Bunca demdür sa‘y idüp kesb-i kemâlât eyledüm
 Kîlmadı ammâ ri‘âyet fehm idüp bir nükte-dân
 Dehr-i dûnûñ ihtilâli zâtuña mahfî degül
 Hâtır-ı âgâhuña ahvâli gerdûnuñ ‘iyân
25. Âsitânuñda bu günden bende oldum cân ile
 Tek kabûl eyle beni fermân-ı hîdmet kîl hemân
 Ehl-i nazmem var ma‘ârifden nasîb-i kâmilüm
 Gün gibi peydâ olur âsâr-ı vakt-i imtihân
27. Gerçi kim teşrif-i hidmetde kusûrı yok degül
 Çâker-i dîrînedür ammâ SÜHEYLÎ nâ-tüvân
 Ehl-i cûrme nite kim dergâh-ı Hak meftûh ola
 ‘Afv ile mestûr ola zenb-i gûrûh-ı ‘âsiyân
29. Dâ’imâ kılsun Hudâ zât-ı hatâ-pûşuñ senüñ
 Kâm-bîn ü kâm-bahş ü kâm-yâb ü kâm-rân

13.

Şeyhü'l-islâm-ı kadîm Müftî Kadîrî Efendi'ye nazîre dinmişdür
 Remel-i müsemmen-i ‘arûz u darb-ı maksûr

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘iltün
 - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. Dâneler cem‘ eylesünler cû-be-cû hîrmén gibi
 Kaldılar ayakda âhir dâne-i erzen gibi

- Künc-i ‘uzletde otur genc-i kanâ‘atle diril
Kimsenüñ ‘aybını görme dîde-i rûşen gibi
3. Başlar üzre yirüm olsun dir iseñ mânend-i gül
Kimseyi âzürde kılma tut dilüñ sûsen gibi
Bahr-ı fûrkatden kenâra sa‘y kıl fûlk-i dili
Rûzgâra tâbi‘ olma dâ’imâ yelken gibi
5. Bakma Zâl-i dehre merd ol eyle ‘ukbâya nazar
Mâyıl olma gördüğün ârâyîse oglan gibi
Sakla ‘ömrüñ hâsilin dağıtma kendüñ cû misâl
Ehl-i cem‘iyyet olayın dir iseñ mahzen gibi
7. Kanda gitseñ tîrveş himmet-i perle menzil al
Yoksa kaldı yarı yolda menzilüñ segzen gibi
Koynuma girsün perîler dir iseñ hammâmves
Âteş-i hecr ile her dem yan yakıl külhen gibi
9. Fûlk-i dil girdâb-ı gamdan dir iseñ bulsun necât
Gögsüñi germe hevâyile tolup yelken gibi
Ser-firâz olmak dilerseñ ‘âlem içre nîzeveş
Başuñ aç sehm-i kazâya gürz-i rûyîn-ten gibi
11. Ok gibi kaddi kemân olup yabâna atılır
Bu cihânda sadra geçmek isteyen demren gibi
Saña besdür atlas ü dîbâ yirine köhne şâl
Merd olan zerrîn kabâlarla tonanmaz zen gibi
13. Tutayın dirseñ ziyâ-y-ile cihâni şem‘ves
Ehl-i diller meclisinde cân erit revgen gibi
Gill u gışdan pûte-i ‘ısk içre zerr-i hâlis ol
Tîz-rây olma sakın iy sîm-ten âhen gibi
15. Bezm-i dilde yirüm olsun dir iseñ sadr-i kabûl
Tîr-i pertâb-ı nigâra ger göğüs kalkan gibi
Zâyi‘ itdüm hâk-i kûy-ı yârda nakd-i dili
Ser-be-ser gözden geçirildüm anı pervîzen gibi
17. Gâret itsün ol harâmî gözleri dil nakdini
Hancer-i hûn-rîzi bil bekler turur rehzen gibi
N’ola kûyında karâr eylerse cân-ı pâk-bâz
Mesken olmaz bülbül-i âşüfeye gülşen gibi
19. Sâki-i hüsňüñ müdâm ayagına küb düşmede
Var mı bir rind-i kadeh-peymâ mey-i rûşen gibi
N’ola doğsem sînemi def gibi kaddüm çeng idüp
Togrulup ‘arz eylesem egri bakar ney-zen gibi
21. Ka‘be-i kûyında cân virsem ‘aceb mi anda çün
Görinür nûr-ı tecellî Vâdi-i Eymen gibi

Âfitâbum ideli ben zerreden rûyin nihân
Yummadum bu dîde-i gam-dîdemi revzen gibi

23. Şekki var yârûñ vefâsına nasîbi yok dilüñ
Ben de bildüm kim vefâ-yı yâr vehm ü zann gibi
Genc-i vaslairişüp şâd olmuş agyâr-ı denî
Künc-i gamda ‘âşika mûnis olan şîven gibi
25. Nice biñ gözle temâşâ kîlmaga dîdâruñı
Göz göz itdüm cismümi ser-tâ-kadem cevşen gibi
Dest-gîr-i lütf ile koma ayakda destüm al
Gevher-i eş‘ârumı sürme yire dâmen gibi
27. Añla sultânum baña dest-i felâket n’itdügin
Sînemüñ çâkin temâşâ eyle pîrâhen gibi
Kaldurur hâk-i mezelletden seni yad eylemez
Hâlüñi ‘arz it SÜHEYLÎ var yüri evren gibi
29. Aglasun bülbül gibi künc-i ‘anâda düşmenüñ
Gül açıl iy gonçe-fem sen lâle-i gülşen gibi

14.

Müdebbir-i ümûr-ı devlet ve müşîr-i cümhûr-ı erkân-ı saltanat iftihârü'l-vüzerâ ve ihtiyârü'l-küberâ düstûr-ı sütûde-rây Güzelce Mahmûd Paşa

hazretlerine virildi

Müctes-i mahbûn-ı mahzûf

Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün
+ - + - / + + - - / + - + - / + + -

1. Hudâya minnet ü hamd eyle iy dil-i şeydâ
Sipîhr-i sa‘de tulû“ itdi bir meh-i garrâ
Misâl-i neyyir-i lâmi‘ be-dîd olup nâ-gâh
Çıkup bu tâk-ı mukarnesde eyledi me’vâ
3. Nice zemân-idi kim perde-i hafâda idi
‘Arûs-ı nûh-tutuk-ı kasr-ı çarh-ı nûr-efzâ
Hezâr şükr ü sipâs ol kerîm-i Hallâk'a
Cihâna şâhid-i maksûdum itdi ‘arz-ı likâ
5. Demi durur ki mey-i behcet ile mest olalar
Harâb-ı cür‘a-keşân-ı şerâb-ı renc ü ‘anâ
Zemânıdur ki bu köhne-serây-ı ‘âlem ola
Safâda gayret-i sahn-ı serây-ı bâg-ı bekâ
7. Küşâde oldı sipîhr âfitâb ile gûyâ
Bihiştüñ açdı sanasın kapularını Hudâ
Zihî ‘alâmet-i ferhunde vü nişân-ı şerîf
Ki oldı bâ‘is-i şâdî cihâna virdi safâ
9. Peyâm-ı makdem-i Paşa gelüp sa‘âdetle
Cihâni gül gibi mesrûr kıldı ser-tâ-pâ

- Hidîv-i ‘âlem ü hem-nâm-ı Ahmed-i Mahmûd
Hizebr-i ma‘reke-ârâ vü bebr-i rûz-ı vegâ
11. ‘Azîz-i mâlik-i büşrâ vezîr-i Yûsuf-râ
Mübîn-i şer‘-i rasûl ü mu‘în-i dîn-i Hudâ
Meh-i sipihr-i sa‘âdet çerâg-ı çeşm-i cihân
Hümâ-yı evc-i ‘adâlet şeh-i hureste-likâ
 13. Felek-mehâbet ü kürsî-cenâb ü ‘arş-me’âb
Melek-letâfet ü pâk-i‘tikâd ü sîne-safâ
Cenâb-ı hazret-i Paşa-yı ‘âdil ü gâzî
Muhît-i merkez-i dâniş medâr-ı evc-i zekâ
 15. Makarr-ı ‘izz ü sa‘âdet mu‘izz-i devlet ü dîn
Muzî‘-ı zîll-i dalâlet muzî-i şem‘-i Hûdâ
Zahîr-i ehl-i sühen dest-gîr-i ehl-i kemâl
Melâz ü melce‘-i erbâb-ı maksad u fukarâ
 17. Mecâlis-i ümerâda vezîr-i sadr-nişîn
Mahâfil-i vüzerâda şehenşeh-i fuzalâ
O ser-firâz-ı ‘atâ-bahş kim zemânında
Muhâldür ki giye külhenîden özge ‘abâ
 19. Gubâr-ı dergehi kim feyz-bahş-ı ‘âlemdür
Zihî sa‘âdet anuñ dergehinde eyleye câ
Tefevvuk eyledüñ akrânuña sa‘âdetle
Kime müyesser olupdur o pâye-i a‘lâ
 21. Tefevvuk itdi visâlüñle kâ‘inâta felek
Tefâhur itdi yüzüm basa geldi diyü serâ
Sipihre kevkebe-i mihrûñ oldu şâ‘şâ‘a-bahş
Zemîne tantana-i tînetüñden irdi sadâ
 23. Felek-cenâb mehâ Dâverâ Hudâvendâ
Eyâ mu‘în-i esîrân-ıkünc-i renc ü ‘anâ
Olursa ruhsat eger hîdmet-i şerîfîñden
Huzûr-ı hazrete ahvâlüm eyleyem imlâ
 25. Keş-â-keş-i elem-i çarh-ı bî-emândan dâd
Felâket-i felek-i dûndan figân derdâ
Ben ol cefâ-keş-i dehr-i sitîzekârem kim
Açılmadı gül-i maksûd-ı hâtırum aslâ
 27. Benem o şâ‘ir-i çâbük-süvâr-ı ‘arsa-i nazm
Benem o gulgule-endâz-ı künbed-i hadrâ
Zahîrüm olmadugidur zuhûr bulmadugum
Zahîr-i ‘âlem olurdum zahîr olaydı baña
 29. ‘Aceb mi da‘vî-i ‘ilm ü fazîlet eyler-isem
Ki pâddâşum olupdur mesâ‘il-i settâ

- Eyâ mu‘izz-i sadâret sen ol melek-şânsın
Ki dergeh-i keremüñdür safâgeh-i zu‘afâ
31. Sen ol vezîr-i mürkerremsin iy celîlü'l-kadr
Ki kâse-lîs olımaz gelse bezmüñe Dârâ
Zemâne çün saña Mahmûd rütbesin virdi
Kapuñda kadr-i eyâmin virilse tañ mı baña
33. Yiter bu kadrgeh-i erkân içinde sultânum
Kapuña münhasır ola ri‘âyet-i şu‘arâ
‘Atâ vü merhamet ü ‘adl ü dâduñı koyalum
Nedür bu dîn ü diyânet nedür bu hilm ü hayâ
35. Kişiye dikkat ü sa‘y eylemeñ müfid olmaz
Hidâyet itmeyicek aña hazret-i Mevlâ
Kitâb ü deftere sıgmaz medâyih-i keremüñ
Ne mümkün ide kalem vasf-ı zâtuñı imlâ
37. Hudâ mu‘în ü zahîrüñ e‘âdî nahçîrüñ
Elüñde tîg-i ‘adâlet dilüñde zikr-i Hudâ
Hayât-ı tâze virür mürde dillere kalemüñ
Özüñ Mesîh ü sözüñ âb-ı Hîzr ile hem-tâ
39. O kimse kim hat-ı fermânuña mutî‘ olımaz
Başın aşağı ide hâme gibi bâr-ı Hudâ
Zemâne halkın şermende kılmış ihsânuñ
Kemâl-i vasfunı bây ü gedâ ider ifşâ
41. Müsebbihân-ı zevâyâ-yı ‘âlem-i melekût
Du‘â-yı devletüñe müştegil sabâh u mesâ
Benem o bende-i hâlis SÜHEYLÎ-i dâ‘î
Zülâl-i medhüñi subh u mesâ kılan icrâ
43. ‘Aceb mi tab‘uma âb-ı hayat reşk itse
Mesîh-i nazm ider mürde dilleri ihyâ
Sühende ‘Îsî-i vaktem baña müsellemdür
Kelâm-ı mehibet-âsâr ü rûh-bahş edâ
45. Libâs-ı fâhir ile nazmumuñ letâfeti var
Bir özge hüsn virür şâhide safâ-yı kabâ
Ma‘ârif ehli zemânuñda şâd ü hurremdür
Budur sezâ-yı vücûd-ı şerîf olan hakkâ
47. Sûhenverân-ı ma‘ârif-güzîn içinde eger
Senâda her sözüm olursa bir dür-i yek-tâ
Sühende mümkün olur mı kemâl-i medhüñ idem
Edâda vasfuñı ‘âciz efâzil-ı fuzalâ
49. Du‘âya başla hemân sıdk ile elüñ kaldur
Du‘âñı belki karîn-i icâbet ide Hudâ

Niteki neyyir-i lâmi‘ seherde çarha girüp
Felekde şems ide ahşâma dek tavâf-ı semâ

51. Müdâm tîr-i kazâya hedef olup a‘dâ
Vücûd-ı nâzikine degmeye hadeng-i cefâ
Cihânda ‘izzet ü devletle müstedâm olasın
Be-hakk-ı Râzik-ı bî-çûn ü Hâlik-ı eşyâ

15.

Bu kasîde-i ra‘nâ ve pesendîde-i ehl-i ma‘nâ bir vâdî-i latîfdür ki şikeste
beste [.....] nazîre şeklinde dinmişdür fakîrûndür

Bahr-i hezec-i ahreb-i mekfûf-ı mahzûf

Mef‘ûlü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ûlün

— + / + — + / + — + / + —

1. İy dâver-i mihr-ahter-i hûrşîd-merâtib
Vey server-i Dârâ-der-i Cemşîd-menâkîb
Dest-i keremüñ perde-rübâ-yı ruh-ı devlet
Nevk-i kalemüñ fâtih-i ebvâb-ı me’ârib
3. Zihنüñ suver-i ‘ilm ile bir rûh-ı musavver
Nutkuñ nefes-i pâk-i Mesîhâ’ya mukârib
Envâr-ı Hudâ gün gibi cebheñde hüveydâ
Vechüñde nümâyân eser-i lütf u mevâhib
5. Lütf-ı şiyemüñ hilim ü ‘atâ-y-ile müzeyyen
Hâk-i kademüñ gevher-i iksîr-i metâlib
Dil-hastelere rûh-fezâdur dem-i lütfuñ
Olmuş ezelî hazret-i ‘Îsâ’ya musâhib
7. Hüsn-i nazaruñ bendelere ‘ayn-ı ‘inâyet
Lütf-ı sühənüñ dilleri dergâhuña câzib
Bezl-i ni‘amuñ subh u mesâ [nev-be-nev] iken
Fazl u keremüñ her kişiye dâ’im ü râtib
9. Biñ yıl dahi devr eylese bunuñ gibi bir yüz
Göstermeye mir’ât-ı meşârikla megârib
Eşkâl ü suver zeyn ideli deyr-i sıpihri
Bî-misl ü behâ olalı etrâf ü cevânin
11. Ne nâzira bu zînet ü ârâyışı görü
Ne sâmi‘a gûş eyledi bir böyle menâkîb
‘Âlem eser-i ‘adlüñ ile emn ü safâda
Müstagrak-ı ihsânı ekârib hem ecânib
13. Te’sîr-i kudûm-ı kerem-i sadr-ı safâdan
Bî-çûn ü çirâ-y-ile cihân tâhir ü tayyib
Serdâr-ı dilîrân-ı zemân server-i merdân
Sad zâhire-i saf-der-i ashâb-ı menâsib

15. Düstûr-ı felek-pâye hümâ-sâye Mehemmed
Fahr-ı vüzerâ zîver-i ikbâl ü merâtib
Hâvâni ni‘amı herkese âmâde vü hâzır
Dest-i keremi kulzüm-i zehhâr-ı mevâhib
17. Dikkatde kılı kırk yarar fikr-i latîfi
Tedbîr-i dil-ârâsı pesendîde vü sâ’ib
Biñ yıl felek-i atlasa meşk itse ‘Utârid
Erkâm-ı nûcûmî döküp olursa muhâsib
19. Bir zerre kadar eyleyemez vasfuñı tahrîr
‘Âciz kala erbâb-ı meşârikla mEgârib
Oldı o mehüñ hüsni hayâlümde nûmâyân
Düşdi dile bu matla‘-ı pâkîze münâsib
21. İy hûr-ı perî-çihre meh-i müşg-zevâ’ib
Âşufte-i hâl-i siyehüñ zülf-i kevâ’ib
Bir subh-ı safâda tolanup gülşen-i medhüñ
Gördüm tolu hûbân ile her kûşe vü cânib
23. Ruhsâr-ı latîfûñ meh-i âfâk-ı melâhat
Müşgîn hatuñ almış anı mânend-i sehâ’ib
Gülzâr-ı ruhuñ seyr ü temâşâ olinurđı
Âb-rûlaruñ olmasa eger hüsnuñe hâcib
25. Kavvâs-ı hayâlüñ gibi yok merdüm-i ner şast
Bir kabzada pertâb ide biñ nâvek-i sâkib
A‘dâ-yı siyeh-rûyi uzag eyle kapuñdan
N’eyler harem-i gülşen-i cennetde ‘akârib
27. Kûyuñda beni şeş-cihetüm bagladı kaldum
Ol hâl ü hat u zülf ü ruh u ‘âriz u hâcib
Zülf-i siyehüñ tarf-ı bünâgûsuña inmiş
Gûyâ ki hilâl oldı sûy-ı magribe gârib
29. İy nahl-i revân dâ’ire-i mihr-i ruhuñda
Bir nokta kadar yok dehenüñ arada gâ’ib
Beñzetedi cüz’-i lâ-yetecezzâya dehânuñ
Ol müy-miyân hakkına söylendi garâ’ib
31. Ma‘dûm ile mevcûda kimi kimisi hâle
Her birisi bir vâsita isbâtına zâhib
Nâz ile sen ol gevher-i mevhûmî dü-nîm it
Olsun dükeli haclet ile bâtil u kâzib
33. Hâl-i ruhuñ eflâk-ı letâfetde Peren’dür
Pûr-nûr olur andan bu kadar şem‘-i kevâkib
İy dil yine evsâf-ı hudâvende şûrû‘ it
Çün medh ü senâdur bu mahallerde münâsib

35. Tokuz tolanur ‘âlemi hûrşîd-i mahabbet
Pâ-bûsuña yüz sürmege yirden göge râgîb
Ta‘zîmüñ içün secede kılur kâğıda hâme
Ahlâkuñı tahrîre şûrû‘ eylese kâtib
37. Bî-keslere lütfuñ eli her yirde müsâ‘id
Yümñ-i kademüñ ni‘met-i gayr-ı müterakkîb
Bî-şübhe vü şekk dâhil-i merdân-ı Hudâ’sın
Îmzâladı bu kavlumi ashâb-ı mezâhib
39. Kahr ile nazar eylese bir kûşe-i çeşmüñ
Bî-tâb ü tüvân ola hizebrân-ı muhârib
Bir sadme-i hismuñ bîragur kûha tezelzül
Fûlâd-ı [dilüñ] cân-ı ‘adûyi kila zâ’ib
41. Hûnî kılıcuñ bâzû-yı rûyîn-tene hem-ser
Zerrîn siperüñ bârgeh-i Behmen’e gâlib
Hîfzuñ meded eylerse [Yedikulle] misâli
Bârû-yı müşedded görine beyt-i ‘anâkib
43. Derbân-ı der-i devletüñ olmak baña ‘izzet
Besdür işigüñ hâki baña tâc-ı menâsib
Bin cân ile vassâfuñem iy âsaf-ı ‘âdil
Medhüñ baña farz oldı kerem şânuña vâcib
45. Bir görme beni gayr ile mihrüñde ferîdem
Ben subh-ı safâ-sadîkam gayrısı kâzib
Baş egmez isem gayra n’ola tarz-ı sühende
Oldı kalemüm nâdire-perdâz-ı ‘acâ’ib
47. Lûlû-yı safâ-perver-i eş‘âr-ı latîfüm
Âvîze-i gûş olmaga şâhâne münâsib
Feryâd-ı gamuñdan senüñ iy çarh-ı cefâkâr
Zehr-i gamuñı nûş ider erbâb-ı meşârib
49. Dânâ-dil olanlar elem ü mihnete mahrem
Nâdân ise rif‘atde ri‘âyetde ecâniib
Mihnetde ekâbir gam-ı zilletde ekârim
Derdin kime ‘arz eylesün erbâb-ı necâyib
51. Mezheb zeheb olmuş bu zemân içre muhakkak
Ebnâ-yı zemân cümlesi ol mezhebe zâhib
Hem-yân-ı kerem tolmadı himmet direminden
Bir nakd ü gam ü hemm ile sandûka-i kâlib
53. Her cânibümüz aldı gam-ı hâr-ı şedâ‘id
Bükdi bilümüz zahm-ı sitem-bâr-ı metâ‘ib
Tâb ü teb-i mihnet tuta her şîr-i jiyâni
Azâde safâlarda gûrâzân ü se‘âlib

55. Pâ-mâl-i sitem olmada erbâb-ı ma‘ârif
Envâ‘-ı kerem görmede eşhâs-ı me‘âyib
Tayy olmada tûmâr-ı emel dest-i kaderden
‘Ukbâda nasîb ola meger kat‘-ı merâtib
57. Bir dâme düşürdi bizi sayyâd-ı felek kim
Bang-i har ile bir durur âvâze-i mutrib
Bundan beter olur mı musîbet ki bulunmaz
Erbâb-ı hüner cem‘ine bir tâlib ü râgib
59. Vallâhi günâh olduğunu bilsem olurdum
Eş‘âr ü kasâ‘id dimeden tâ‘ib ü âyib
‘Aksine zemândur bu ki her bahşı yamândur
Ebnâ-yı zemân zulme dil ü cân ile râgib
61. Mihnet şebi irişdi nihâyâta SÜHEYLİ
Hamd eyle zuhûr itdi imârât-i me‘ârib
Dergâh-ı ‘atâ-bahş-ı hudâvende niyâz it
Şayed ki kabûl eyleye Hallâk-ı mevâhib
63. Virdükçe nesîm-i seherî bâga tarâvet
Mir’ât-ı dilüñ görmeye jengâr-ı mesâyib
Her yirde nigehdâruñ ola Bâr-ı te‘âlâ
Te‘yîd-i hudâvend ola râyâtuñı nâsib
65. Tevfik refiküñ ola her kanda giderseñ
Merdân-ı Hudâ yâver ola hâzır u gâ‘ib

16.

Bu kasîde-i güzîn ol server-i ‘izzet-mekîn düstûr-ı kerem-fermâ vezîr-i
mükterrem Mustafâ Paşa hazretlerinüñ rikâb-ı kâm-yâblarına dinmişdür
Bahr-i remel-i müsemmen-i maksûr

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - / - + - / - + - / - + -

1. Müjde kim bir dergeh-i a‘lâya kıldum intisâb
[Gül yüzü] hâcet-[revâdan cümle] ‘âlem kâm-yâb
Mazher-i feyz-i Hudâ’dur ol deri çâker-nevâz
Feth u nusretde [anuñdur] südde-i devlet-[me’âb]
3. Bûse-cây-ı ehl-i ‘izzetdür o ‘âlî bârgâh
Îlticâ-yı ‘izz ü devletdür hakîkatde o bâb
Çâre-sâz-ı müstmendândur o bâb-ı dil-güşâ
[Kim sarîrin] gûş iden nâ-gâhe olur feth-i bâb
5. Halka-i bâb-ı belâget-perveri ol dergehüñ
Oldı tavk-ı gerden-i Keyhusrev-i mâlik-rikâb
Ol mu‘allâ bârgâhuñ [sâyebân-ı devleti]
Anda zerrîn-çûb-ı derbân-ı serâyı [âftâb]

7. Minnet ol Vehhâb ü Yezdân'e 'inâyet eylemiş
 'Abd-i nâçîze nasîbi lütf-i [cûdîndan nisâb]
 Ol sipihr-i devletüñ [devr itmede] 'âlem [bu ki]
 Pertev-i 'âlem-fürûz-i tal'at-i vâlâ-cenâb
9. Dâver-i rûz-i sa'âdet müsteşâr-i 'âtifet
 Sadr-i dîvân zîver-i erkân hidîv-i kâ[m-yâb]
 'Avn-i millet 'âlem-i himmet cihân-ı mekremet
 Çâre-sâz-ı dîn ü devlet dâver-i Dârâ-[rikâb]
11. Âsaf-ı sultân-ı 'âlem Mustafâ Paşa o kim
 Mihr-i 'adlinden münevver kârgâh-ı nûh kîbâb
 Hâk-i pâyî kühl-i çeşm-i kâmkarân-ı zemân
 Gerd-i râhı dürr-i tâc-ı efser-i Efrâsyâb
13. Şâhid-i ikbâlinüñ meftûnî iz'ân-ı hired
 Hüküm-i 'âlem-gîrine vâ-besté cümle şeyh ü şâbb
 Şemme-i iclâline çetr-i felek bir sâyebân
 Şemsesi hûrşîd-i 'âlem-şa'sa'a [zerrîn tinâb]
15. Kıldı âsûde nesîm-i emn-i devlet 'âlemi
 Oldı Mîsr'uñ âbı kevser hâk-i pâki sekker-âb
 Ser-firâzâ Âsaf-ı vaktâ Süleymân-haşmetâ
 Virdi dehre âb-ı âteşnâk-i tîguñ [âb ü tâb]
17. Subh-ı sâdîk gibi rûz-i devletüñ ferhunde-fâl
 Şem'-i bezm-efrûz-i kudretden çerâguñ [nûr-yâb]
 Haşre dek devr itse pergâr-ı sebük-pây-i felek
 Bulmaya zât-ı şerîfün gîbi tâ-rûz-ı hisâb
19. [İrtifâ'-i kadr ile necm-i münîr-i] bahtuñı
 Beñzedürdüm mihre olmasa zevâl-i âfitâb
 Re'y-i 'âlem-gîrüñe hakkâ hezârân âferîn
 Kuvvet-i bâzûña ahsent iy [yed-i] devlet-me'âb
21. Gey sa'âdet hil'atin bend eyle tîg-i nusreti
 Dest-i kudretden virilmişdür o tîga âb ü tâb
 Hil'at-i sihhâtle sadr ola vücûd-i kâmilüñ
 Tîg-i 'âlem-gîrüñe düşmenlerüñ bagrı kırâb
23. Devlet ol iklîme kim anı müşerref eyleye
 Boyle düstûr-ı 'adâletmend-i Fârûk-ihtisâb
 Lâyik ol sultân-ı 'âlî-şân-ı taht-ı 'izzete
 Ola düstûr-ı cenâbı böyle bir Âsaf-nisâb
25. Devlet ü dîne emârât-ı bekâdur şübhесуз
 Ola bir şâhuñ vezîri mülhem-i kâr-ı savâb
 Pâye-i 'izzet yiterdür ol vezîr-i kâmile
 Boyle sultân-ı kazâ-kadre ola nâ'ib metâb

27. Nice şeh kutb-ı medâr-ı âsmân-ı saltanat
Cân virürlər dergehinde olmaga şeh-bâz gurâb
Devletüñ mümtedd ola sultân-ı Cem-fermân ile
Mâh-ı kadrüñ kılsun ol hûrşîdden nûr iktisâb
29. Olsun iy kân-ı mürüvvet müste‘iddân-ı kerem
Sâye-i şefkat-şî‘âr-ı himmetüñden kâm-yâb
Herkese bir südde-i devlet-serâdur mültecâ
Ben de geldüm südde-i dergâhuña kıldum şitâb
31. Bu SÜHEYYLÎ bendeñüñ kâri du‘âdur devlete
Fazl u in‘âmuñ bilür ol çâker-i bî-irtiyâb
Herkesüñ kâri degül vasfuñda pervâz eylemek
Bir degül çünkim şikâr olmakda şeh-bâz ü gurâb
33. Neşve-i nazmum ser-â-ser tutdı bezm-i ‘âlemi
Kaldum ayakda misâl-ı cûr‘a-i câm-ı şarâb
Yıldızı düşkün olur gurbet esîri bî-kesüñ
Zerre deñlü i‘tibâr olmaz olursa âfitâb
35. H^vâce-i müşkil-güşâ-yı tab‘uña mahfî degül
Ser-güzeşt-i mihnetüm iy mâye-i emn ü sevâb
Tavr-ı nâ-makbûl-ı devrândan hikâyet eylesem
Gördüğüm bîdâd-ı kahr u çekdüğüm renc ü ‘azâb
37. Korkaram derd-i derûnum şemmesin şerh itmege
İstimâ‘ından düse kalb-i şeffika ıztirâb
Reşha-i âb-ı ümîd-i bahr-i lütfuñ olmasa
Âtes-ı âhum iderdi sevr-i gerdûnı kebâb
39. Gam budur kim hâlümi i‘lâma ikdâm eylesem
[.....]
İrdi söz çün gâyete başla du‘â-yı devlete
Hâlis u muhlis kuluñ olur du‘âsı müstecâb
41. Nite kim bâkî ola eczâ-yı ‘âlemden vücûd
İhtilât-ı hâk ü bâd ü imtizâc-ı nâr ü âb
Lütf ile her müşkilüñ âsân ide bâr-i Hudâ
Kâmkâr-ı sadr-ı devlet ol ilâ-yevmi’l-hisâb

17.

Zübde-i e‘âlî ve güzîde-i ehâlî ziyâ-bahş-ı zemîn ü zemân revnak-efrûz-ı
‘âlemiyân

Bahr-i muzâri‘-i müsemmen-i ahreb-i mekfûf-ı mahzûf

Mef‘ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘îlü fâ ‘ilün
— + / - + - + / + - - + / - + -

1. Devr-i kamerden olalı rûşen-sitâre subh
Çekdi felekde şâhid-i mihri kenâre subh

- Ser-pençesine aldı güneş zâg-ı zulmeti
Şeh-bâz-ı zer-cenâhını saldı şikâre subh
3. Açıdı hayâl-bâz-ı şebüñ şâm perdesin
Eşkâl-ı kevni itdi yine âşikâre subh
Agzında şâh-mühre-i zerrîn mühr ile
Sandûka-i felekde döner şekl-i mâre [subh]
5. Hûrşîd-i tâbdâr-ı felek sanma deştde
Berg-i hazân ile döndi hemîn cûybâre subh
Oldı lü‘âb-ı şâ‘şa‘a zerrîndâr-ı mihr
Döndi felekde üstür-i zerrîn-mehâre subh
7. Âhir zemânda oldı meger şehr-i Şâm’dâ
‘Îsîyi zemîne inmek-içün Ak menâre subh
Bahr-ı sefid ü bahr-i siyâh almış ortaya
Beñzer fezâ-yı kasr-ı şeh-i kâmkâre subh
9. Geymiş başına tâc-ı zer-endûd-ı husrevî
Taht-ı felekde döndi şeh-i tâcdâre [subh]
Koydı zalâm-ı şeb gibi şemşîr-i mihr ile
Şeb-revleri zemânede hep künc-i gâre subh
11. Virmezdi baş gün gibi sıdk ile girmese
Islâh içün miyâne-i leyî ü nehâre subh
Bir subh-dem ki zemzeme-i âteşîn ile
Âheng kıldı bu sühen-i âbdâre subh
13. Tâ kim çerâg-ı çarh-ı berîni uyara subh
Bezmüñ ziyâsı ide cihâni inâre subh
İkbâl içün o neyyir-i ikbâl ü ‘izzeti
Gönderdi biñ mihr ü mehi bir diyâre [subh]
15. Fer virdi mâha mâh-çe-i râyât-ı zafer
Çaldı felekde şevk ile zerrîn nekâre subh
[.....]
Dikdi livâ-yı kadr bu nîlî hisâre subh
17. Kadr-i celîli şerh-i me‘âlî-i [meh]-rikâb
Zîkr-i cemîli cem‘-i ülü'l-i*tibâre subh
Ol ser-bülend-i zâtuña mir’ât-ı hâveri
[Her gün tutar] dönüp âyînedâre subh
19. Rü'yâda gördü perteve-i mihr-i cemâlini
Ümmîd-i mihr ile idüp istihâre subh
Her gün gelür selâmina şemşîr-i mihr ile
Sâdîklığını kılmak içün âşikâre subh
21. Zühre-i ufkdan eylemez ise eger tulû‘
Kılsun le’âlî-i sühenüm gûşvâre subh

- Meh-rütbetâ sipihr-i hafâyâña tal‘atüñ
Âsmân-ı şâm-ı mihnet-i ümmîdvâre subh
23. Zihnüñden eyledi gice nûr-istifâde mâh
Tab‘uñdan itdi mihr-i ziyâ-isti‘âre subh
Yâkût u la‘lden takınup gûşvâreler
Sahn-ı felekde döndi müzeyyen nigâre subh
25. Deyr-i cihânda pâyına sürmezdi yüz güneş
Ger olmasayı bir sanem-i mâh-pâre subh
İy şehr-yâr-ı milk-i ‘atâ Yûsuf-ı cemâl
Kaç yaşı var ruhuñla kila isti‘âre [subh]
27. Gâhî agardı gâh karardı murâdi bu
Bilmez tapuña neyde ne eliyle vare subh
O demde nice şekle girür rûzgârda
Döndi gamuñda bencileyin bî-karâre subh
29. Mihr-i cemâl sîdk u safâmuz ziyâd ider
Zevk bulur irince SÜHEYLİ bahâre subh
Pür eylemiş cevâhir-i pervîni cem‘ idüp
Zerrîn tabakla pâyına gelmiş nisâre subh
31. Şems-i felekle meş‘ale-gerdân olmaga
Toprak döşendi yasdanuban seng-i hâre [subh]
Şâm-ı visâle hasret ile sûz ü giryeden
Çeşmi agardı döymedi ol intizâre subh
33. Şimden girü du‘âya şurû‘ eyle sîdk ile
‘Arz eylesün huzûr-ı me‘âlî-medâre subh
Her şeb senâ-yı rif‘atine eyleyüp kiyâm
Başla du‘â-yı dâver-i ‘âlî-vakâre subh
35. Sahn-ı sipihr encüm ile tâ ki zeyn olup
Revnak-fezâ-yı ‘âlem ola her diyâre subh
Günden güne ziyâde kila ‘ömrini Hudâ
Eltâfi vâsil ola sigâr ü kibâre subh

18.

Bu kasîde-i garrâ ol server-i sâhib-‘atâ vâlî-i vilâyet-i cûd ü sehâ Elvend-zâde ‘Alî Paşa hazretlerine Basra eyâleti virilüp Bagdâd’ı teşrif
eyledükde dinmişdür
Bahr-i remel-i müsemmen

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Yine yumn-i kademüñ kıldı cihân milkini şâd
Yine teşrifüñ ile oldı müşerref Bagdâd
Ehl-i fakra ‘acebirişdi kemâl-i keremüñ
Pây-mâl itmiş idi anları çarh-ı bî-dâd

6. Çın seher kim gelür erbâb-ı ma‘ârif kapuña
Hâcib-i hulkuñ açar dûdını erbâb-ı murâd
7. Böyle makbûl-i şehenşâh-ı cihân olmaz idi
Olmasa zât-ı şerîfînde eger isti‘dâd
Bu kadar fehm ü firâsetle ki ârâstesin
Bu senüñ gibi kani sâf-dil ü pâk-nijâd
11. Herkese lütf u ‘atâ eylemegi ‘âdet idüp
Pür-eserdür kim anı himmetüñ itmiş îcâd
Togdî erbâb-ı dilüñ tâli‘i devletüñde
Câhilüñ kahruñ ile oldı vücûdı ber-bâd
13. Hak bu kim [‘âleme] bir rahmet-i Rahmânî[sin]
Rahmet-i lütfuñ idersem n’ola ger istimdâd
Dem-i lütfuñla dil-i mürdemi ihyâ kıldıñ
İy Mesîhâ-nefes öldi hasedinden hassâd
15. Çok zamân-idi ayaklarda kalup ehl-i hüner
[Gevher-i] kadr ü hüner bulmış-ıdı hayli kesâd
Şimdi devrûnde hünermerd idicek [‘arz-ı hüner]
Eylesün her biri biñ [ma‘nî-i] rengîn-îcâd
17. Böyle gevher [ne revâdur kala] ayakda diyü
Götürür başda hemîşe ayaguñ tozını bâd
Bu kadar lütf u ‘atâdan kapuña dâhil ola
Rindler mey-gedede savma‘alarda zühhâd
19. Hüsnüñ evsâfin ider bâgda dâ’im bülbül
Gül okur şâm ü seher ruhlaruñ içün evrâd
[Seni tebcîl] ile vasf itse SÜHEYLÎ yaraşur
Lâyîk-ı medhsin iy sâhib-i tab‘-ı vakkâd
21. İdemez kimseye hükm eyledüğün yirde sitem
İşidüp velvele-i ‘adlüni çarh-ı cellâd
Beste-i mihnet iken bendeñi âzâd itdüñ
Olasın renc ü gam ü bend-i elemden âzâd
24. Nite kim devre sipihri getüre cezbe-i ‘îşk
Nite kim cem‘ ola bir yire gelüp çâr-ezdâd
Dôstuñ gonçe gibi hurrem ü handân olsun
Düşmen-i devletüñi kahr ide ol Rabb-ı reşâd
26. Var ümîdüm ki sa‘âdetle ser-efrâz olasın
Müstedâm ide seni hâkim-i yevmü'l-müte‘âd

19.

Vezîr-i sâhib-te'eyyûd Sûfî Mehemed Paşa hazretler[ine] rûz-1 'iyd-i
sa'îd esnâsında virildi

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + - / - + - / - + - / - + -

1. Yine 'arz oldı felekde gurre-i garrâ-yı 'iyd
Yine yazıldı nişân-nâme-i tugrâ-yı 'iyd
Matla'-ı şâm-ı sa'âdetden tulû' idüp hilâl
Rûşen itdi 'âlemi mâh-ı ferah-bahşâ-yı 'iyd
3. Gâlibâ dest-i kader tecdîd-i ahkâm eyledi
Yine bir yüzden göründi târem-i vâlâ-yı 'iyd
Çalinup tabl ü nefîr uruldu yir yir kûsler
Tutdu sahn-ı kâ'inâti yine hûy ü hây-ı 'iyd
5. Nakş-ı gün-â-gün-ı 'aks-i câme-i hûbân ile
Döndi sahn-ı lâlezâra kûşe-i sahrâ-yı 'iyd
Şol kadar zeyn oldı hûbân ile sahn-ı kâ'inât
Reşk-i Firdevs-i berîn oldı safâda cây-ı 'iyd
7. Kaşlaruñ resm eylemiş alnında çarh-ı nîlgûn
Şöyle beñzer kim anuñ başında var sevdâ-yı 'iyd
Sen hilâl-ebrû-y-ile bulmış durur iy meh-cebîn
Zînet ü hüsne behâ vü behcet-i zîbâ-yı 'iyd
9. Gösterür her hâne-i zîbâda iy hûr-ı bihiş
Ravza-i rîdvân-ı 'adni cennetü'l-me'vâ-yı 'iyd
Mâh-ı nev midür silâh-şôrâne ya ta'lîm için
'Arz ider gûyâ kemân hazret-i Paşa-yı 'iyd
11. Sadr-i zî-şevket ser-efrâz-ı hümâyûn-menzilet
Kim selâmına kılur kaddin dü-tâ her ay-ı 'iyd
Devletinde ol Muhammed-nâm u Yûsuf-sûretüñ
Döndi sahn-ı gülşene cây-ı sürûr-efzâ-yı 'iyd
13. Sâl-i târîh-i kudûmîn didi hâtif devr-i hayr
Her günü nev-rûz şâmi kadr mehi hem-tâ-yı 'iyd
Gerçi çok 'iyd oldı 'ahd-i devletüñde serverâ
Ne bu 'iydi görüdü dünyâ vü ne bu dünyâyi 'iyd
15. Nite kim dillerde mevcûd ola şâdî vü tarab
Nite kim her sâl ola âfâkda gavgâ-yı 'iyd
Devlet ü 'ömrin ziyâd itsün Hudâ-yı lâ-yezâl
'Âleme sît ü sadâ saldukça hûy ü hây-ı 'iyd
17. Evc-i 'izzetde münîr olsun hilâl-i şevketi
İy SÜHEYLİ togdugînca gurre-i garrâ-yı 'iyd
Gündüzüñ nev-rûz-ı firûz ü günüñ sâl-i sa'îd
Her giceñ kadr ü ber'ât ü leyletü'l-esrâ-yı 'iyd

20.

Velî-ni‘metüm ve hudâvend-i ‘âlî-rütbetüm hâfız-ı Kal‘a-i Tebrîz olan
vezîr-i müşterî-tedbîr Hâdim Ca‘fer Paşa hazretlerine eyâlet-i Bagdâd
virildükde dindi

Bahr-i müctes-i müsemmen-i mahbûn-ı maktû‘

Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün

+ - + - / + + - - / + - + - / + + -

1. Meşâma tîb-i reyâhîn-i müşk-bâr gelür
Yine muharrik-i şevk olmaga bahâr gelür

Meger nikâbını ref^c itdi gül ki gülşende
Sadâ-yı zemzeme-i nagme-i hezâr gelür
3. Safâ-yı cilve-i gûlden budur sürûrum kim
Görünce hâtıra ol serv-i gûl-‘izâr gelür

Fezâ-yı bâgda her cânibe kulak tutsañ
Hurûş-ı nagme-i mestân-ı bezm-i yâr gelür
5. ‘Arûs-ı gonçे dahı perde-i ‘ademde iken
Serâçe-i çemene ‘andelîb-i zâr gelür

Dimâg-ı ‘akla cünûn gâlib oldı sem‘a meger
Sadâ-yı cünbiş-i zencîr-i cûybâr gelür
7. Zebân-ı hâl ile gûlzâra halkı da‘vet ider
Seher ki zemzeme-i savt-ı mürg-i zâr gelür

Letâfetini havânuñ safâsını âbuñ
Görünce hâtıruma zevk-i rûzgâr gelür
9. Kurutmış idi şitâ kâr idüp nebâtâti
Bahâr def^cine anuñ Mesîhvâr gelür

Bahârdan yine elbetde var bir haberi
Sabâ yilüp gelür ammâ ki bî-karâr gelür
11. Bahâr virdi cemî‘-i memâlike revnak
Bu fasl-ı hûbda eşcâra berg ü bâr gelür

‘Irâk cümleye ammâ safâda gâlibdür
Meger ki hîfzîna sadr-ı felek-medâr gelür
13. Geçinme sen dahı min-ba‘d kalb olan hâlis
Bu sikke-hâneye bir kâmilü'l-‘ayâr gelür

O şîr-heybet ü kişi-güşâ-yı milk-i ‘Acem
Ki şâhdan aña Tebrîz'e ber-güzâr gelür
15. Vezîr-i pâk-siyer Ca‘fer-i bülgend-nazar
O kim selâmına hükkâm-ı nâmdâr gelür

O mâh-ı evc-i sa‘âdet ki kesb-i rif^cat için
Der-i refî‘ine hûrşîd-i tâcdâr gelür
17. Yaraşur işigine dinse Ka‘be-i hâcât
Ki kâm-cûy giden anda kâmkâr gelür

- Eyâ müşîr-i mükerrem sen ol melek-şânsın
 Ki devletüñde beg olmak kuluña ‘âr gelür
19. Bu fahr-ı tab‘-ı güzîde saña yiterdür kim
 Giden piyâde gider kapuña süvâr gelür
 Hayât-bahşığın âb-ı lütfuñuñ görse
 Zülâl-ı Hîzr ise de tab‘ına gubâr gelür
21. Kanı senüñ gibi bir âsaf-ı dilîr ü fecî‘
 Ki âşikâre gider hasma âşikâr gelür
 Der-i refî‘üne yüz sürmege gelür çokdur
 Fakîr gitse o dergâha mâldâr gelür
23. Ruh-ı niyâzı ayaguñ tozına sürdürmek-içün
 Şikeste-hâl SÜHEYLÎ-i hâksâr gelür
 ‘Ulûvv-i mertebe vü cem‘-i mâm içün gelmez
 Kapuñda kılmak içün kesb-i i‘tibâr gelür
25. Me‘âl neydügi oldı cenâbuña ma‘lûm
 Tapuña şî‘r ile sun‘-ı güher-nisâr gelür
 Du‘â-yı hayra hemân sıdk ile rûcû‘ idelüm
 Du‘â-yı-ile kişiye feyz-i Kirdgâr gelür
27. Mûdâm tâze vü ter ola gonçe-i bahtuñ
 Hazân gider nite kim ‘âleme bahâr gelür

21.

Tebrîz muhâfazasında olan Hâdim Ca‘fer Paşa hazretlerine

Fe‘ilâtün mefâ‘iluin fe‘iluin
 + + - - / + - + - / + + -

1. Hadd ü la‘lüñ ki verd-i ahmerdür
 Sidreye kametüñ ber-â-berdür
 Görinür lütf-i Hak sıfâtuñda
 Zât-ı pâküñ cemâle mazherdür
3. Gerçi nûrânîdür güneş ammâ
 Gün yüzüñ nûrı andan enverdür
 Milk-i Tebrîz eylemek ma‘mûr
 Ka‘be yapmagila ber-â-berdür
5. Ehl-i İslâm'a cennetâsâdûr
 Suları selsebîl ü kevserdür
 Yokdur âb ü havâsına mânend
 Bî-bedeldür iñen güzel yerdür
7. Andadur ol hümâ-yı evc-i ‘atâ
 Anuñ-içün havâsı hoşterdür
 Vüzerâ içre ol melek-sifatuñ
 Cümlesinden muhibbi ekserdür

9. Nevbet ile kapusunu bekler
Mihr ü meh işiginde çâkerdür
Kendü bir şehriyâr-ı ‘âdildür
Kulunuñ kulları Sikender’dür
11. Halk-ı ‘âlem cenâbına muhtâc
Anuñ ednâ gedâsı Sencer’dür
Ekserî kulları o zî-şânuñ
Hüküm ider bu cihâna beglerdür
13. Her birisi sehâvet ile ferîd
Her biri heybet ile Hayder’dır
Ocak ogulları anuñ nökeri
Bir kerem kânı bende-perverdür
15. Oldı hem-nâm-ı Ca‘fer-i Sâdîk
Sîdk ol şehriyâra hem-serdür
Ya‘ni Paşa-yı ‘âdil ü gâzî
Zî sa‘âdet ki nâmî Ca‘fer’dir
17. Dest-gîri odur fütâdelerüñ
Bir sehâ kânı hûb serverdür
Nice yıllar durur ki Hak yoluna
Cidd ü cehdi cihâd-ı ekberdür
19. Yâr u yoldaş aña seferlerdür
Şeyh Ebû Bekr ü şeyh ‘Ommer’dur
Aña yardımcı hazret-i ‘Osmân
Şîr-i Hak kanda gitse rehberdür
21. Tutsa nâmî ‘aceb mi âfâkı
Yidi iklîm aña müsahherdür
Na‘ra ursa tutar cihâni sadâ
Rûz-ı heycâda san Gazanfer’dir
23. Elde yâyı kemân-ı kudretdür
Tîri bir serv-kad dil-âverdür
Tîg-ı âteş-feşâni yanınca
Bir yalıñ yüzlü hûb serverdür
25. Düşmeni katline yaraklanmış
Mâh-ı nev âsmânda hancerdür
Her çemen gülşen içre kim görünür
Hâzır olmuş gazâya gönderdür
27. Sûretâ tîrinüñ başı birdür
Ma‘nîde yidi başlu ejderdür
Nefes-i müşk-bûy-ı Paşa’dan
Cân dimâğı dilâ mu‘atterdür

29. İstimâ‘ı safâ virür kalbe
Kelimâtı misâl-i cevherdür
Ta‘n mı lezzet bulursa ehl-i safâ
Her sözi şeker-i mükerredür
31. Mu‘tedildür mizâcı âb gibi
Düşmen-i bed-nihâda âzerdür
Gül-i handân gibi güşâde-derûn
San letâfetle gonçe-i terdür
33. Sîdk ile yüz sürenler işigine
Ne murâd eylese müyesserdür
Sa‘y idüp gelmişem ziyâretine
Ben fakîre bu hacc-ı ekberdür
35. Bu sa‘âdet yiter SÜHEYLİ saña
Dilde hayr du‘âsı ezberdür

22.

Vezîr-i ‘adîmü’n-nazîr hâmî-i Te[br]ız olan velî-nî‘metüm Ca‘fer Paşa ya
dinmişdür

Fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Dem-i ‘Îsâ gibi çün irdi nesîm-i eshâr
Başladı yir yir açılmaga ‘uyûn-ı ezhâr
Dîde-i ‘ibret ile olmaga nâzır çemene
Nergis açdı gözini hâbdan oldu bîdâr
3. Yine mir’ât-ı felek rûy-ı cihân-efrûzin
‘Arz idüp sun‘-ı Hak’ı kıldı cihâna izhâr
Âb-ı şebnemle suvarup yine ferrâş-ı nesîm
Süpürüp sahn-ı çemende komadı zerre gubâr
5. Yagdı nîsân-ı feyizden yine bârân-ı kerem
Oldı pür dürr-i girân-mâye ile ka‘r-ı bihâr
Dem-i ‘ayş irdi diyü dirhem-i bergi savurup
Kaldı tahrîk-i sabâ ile tehî-dest çenâr
7. Götürüp gonçe-i ra‘nâ seherî burka‘ını
Bülbül-i haste-dile eyledi ‘arz-ı dîdâr
Görinen jâle degül berg-i gül-i ter üzre
Al kâğıdda konulmuş nice dürr-i şehvâr
9. Sîm ü zerle tabakın itdi leb-â-leb gül-i ter
Kim ide ayagına şâhid-i servüñ îsâr
Çemen ehlin dime bir câm ile yakdı nergis
O bakışlardur iden anları mest ü evgâr
11. Bir müzellef güzele beñzedürem ben çemeni
Hâller şebnem aña sebze hat-ı ‘anber-bâr

- Oldı etfâl-i şükûfe yine feyz-i Hak'dan
Her biri bir sanem-i lâle-had ü gül-ruhsâr
13. Gül 'arûsına nihâl-i çemenüñ her birini
Kıldı bir nahl-i murassa' katarât-ı emtâr

Nâhun-ı hâr ile çâk itmez idi pîrehenin
Gül-i âşufteye kâr eylemese savt-ı hezâr
15. Mest olup bâde-i şebnem ile bezm-i çemene
Çığa geldi gül-i nesrîn-i perîşân-destâr

Savt u nakş itmege nev-rûz sabâda zühre
Çengdür kavs-i kuzah rişte-i bârân evtâr
17. Gonçe etfâline ta'lîme gelüp bâd-ı nesîm
Eylemiş perr-i hezârı aña gül mûsîkâr

Sebzeden bâga salup bâd yaşıl seccâde
Gülşen-i Râz okidor gonçeye üstâd-ı bahâr
19. Düsdiler lütfina sultân-ı bahâruñ mazher
Oldılar her biri bir boy begi serv ile çenâr

Lâle gürz aldı ele serv-i ser-efrâz 'alem
Yürüdi cünd-i şitâ üstine sultân-ı bahâr
21. Bir seher gülşene vardum ki idem def'-i elem
Bir 'aceb seyre sataşdum beni aldı efkâr

Daldan dala konup nâle vü feryâd eyler
Bülbülüñ gûşina bilmem ne didi bâd-ı bahâr
23. Dilde bu matla'-ı garrâyı idüp vird-i zebân
Minber-i gülde terennümle okur bülbül-i zâr

İy felek-mertebe Cem-kevkebe çarh-vakâr
Şâhid-i rif'atüñ mihr ile meh âyinedâr
25. Bu senüñ eyledigüñ vasf kimüñdür didüm
Didi bir Yûsuf-ı gül-çihre Mesîhâ-âsâr

Eşref-i zümre-i erbâb-ı kerem mihr-i himem
Dâver-i dâd-ger ü server-i 'âlî-mikdâr
27. Dâver-i pür-hüner-i ma'reke-ârâ-yı cihân
Merd-i meydân-ı vegâ saf-der-i cünd-i küffâr

Hayder-i rûz-ı vegâ hazret-i Ca'fer Paşa
Ümerâ vü vüzerâ sadırna oldur serdâr
29. Menba'-ı cûd ü himem ebr-i güher-bâr-ı kerem
Âsaf-ı ehl-i sehâ server-i ehl-i güftâr

Hîzr-ı 'Îsî-dem ü İskender ü Dârâ-savlet
Dâver-i Cem-'azamet husrev-i Cemşîd-vakâr
31. Şeref-i zât ile âfâkda bî-misl ü şebîh
Sîfat-ı dâniş ile eşref-i eşrâf-i kibâr

- Pertev-i tîg-ı gazâsiyla cünûd-ı kûfre
Görinür encüm-i rahşân ile gûyâ şeb-i târ
33. Sensin ol maksad-ı erbâb-ı makâsîd ki senüñ
Cân virür olmaga kapuñda ‘abîdüñ ahrâr
İdemez kimseye ‘adl eyledigûñ yirde cefâ
İşidüp velvele-i hükmüni çarh-ı gaddâr
35. Korkusından yire basmaz ayagın bâd-ı sabâ
Mûr-ı miskîne mebâdâ bine dîv-i âzâr
Nice karşu kosun a‘dâ saña insâf idelüm
Tebrîz’i zûr ile âsân mîdur itmek peygâr
37. Kimse devrûñde figân eylemez illâ bülbül
O da gül şevki-y-ile gâhî ider nâle vü zâr
Sahn-ı gûlzâra kaçan gün gibi çıksañ seyre
‘Âlemi pertev-i ruhsâruñ ider pûr-envâr
39. Bahr-ı gird-âb-ı gama olmuş-idi müstagrak
Zevrak-ı lütf-ı cemîlüñ bizi kîlmasa kenâr
Kafes-i gamda ben ol tûtî-i şekker-şikenem
Zehr-i kahri felegûñ kıldı zebânum efgâr
41. Lütfuñ âyînesini eyle mukâbil gör kim
Nic’olur hûsn-i tekellüm nice olur güftâr
Âsafâ devr-i şerî‘ünde SÜHEYLÎ kuluñuñ
Dîde-i ahter-i bahti n’ola olsa bîdâr
43. Gün gibi ‘âlemi müstagrak-ı in‘âm kîlup
Eyledüñ mesned-i ‘izzetde sa‘âdetle karâr
Dôstuñ gonçe-sîfat hurrem ü handân oldı
Kûlhen-i sîne-i a‘dâda hased nârı yanar
45. Kâ’înâta nite kim mihr-i dirahşân vire fer
Nite kim gûlşeni zeyn eyleye her sâl bahâr
Hasmuñuñ ‘ömr-i nihâlin ham idüp bâd-ı ecel
Nahl-ı ümmîdden ahbâbuñ ola ber-hûrdâr
45. Var ümîdüm ki sa‘âdetle ser-efrâz olasın
Müstedâm ide seni çûn Celîl ü Cebbâr

23.

Gûzîde-i vûzerâ Cerrâh Mehemed Paşa hazretlerinüñ hîdmet-i
şerîflerine intisâb olındukda ‘arz-ı haysiyet ü ahvâl olinup virildi
Bahr-i müctes-i mahbûn-ı maksûr

*Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün
+ - + - / + + - - / + - + - / + + -*

1. Dirîg ü derd ki bu çarh-ı zâlim ü gaddâr
Hadeng-i cevr ile kıldı derûnumı efgâr

- Esîr-i kûse-i derd ü belâ vü endûhem
Ne bir enîs-i şefik ü ne mûnis-i gam-h^vâr
3. Sipihri dutsa n'ola âh-ı âtes-âlûdum
Zemîni virse n'ola seyle dîde-i hûn-bâr
'Ale'l-husûs ki bir Hemdem'ümden ayrıldum
Ki hem pederdi baña hem enîs idi hem yâr
5. O mihr-i merhametüñ sâyesinde fârig idüm
Safâ vü zevk ile 'ömrüm geçerdi leyî ü nehâr
Safâ-yı vakte şu gâyetde mâlik olmuş idüm
Ki reşk iderdi baña bu sipihr-i kîne-güzâr
7. Gidince ol sebeb-i devletüm bulup fursat
Göñülden eyledi kîn ü kûdûretin izhâr
Mûdâm olup saded-i intikâmda şeb ü rûz
Cihândan eyledi âzâr ile beni bîzâr
9. Bu renc ü gussa beni öldürürdü olmasa ger
Ümîd-i merhamet-i âsaf-i felek-mikdâr
O ser-bülend ü melek-himmet ü felek-temkîn
O ser-firâz-ı kader-kudret ü kazâ-kirdâr
11. Zühal-mahall ü kadir-kadr müşterî-tâli'
Sikender-âyet ü meh-râyet âftâb-âsâr
Huceste-dâd ü dihiş server-i sütûde-menîş
Vezîr-i şâh-reviş mefhar-i sıgâr u kibâr
13. Semîyy-i şems-i risâlet Mehemed ol kim anuñ
Açar göñülleri lütfî nite ki bâg-ı bahâr
Hadîka-i kerem ü mihr-i cûd ü kân-ı 'atâ
Sipihr-i ma'delet ü bahr-ı lütf ü kûh-ı vekâr
15. Derûnî ma'den-i tahkîk ü menba'-ı tevhîd
Vûcûdî mahzen-i esrâr ü matla'-ı envâr
Ne deñlü hulk gerekdür o zât-ı kâmilde
Ki vasfin eyleyeler bî-garaz kibâr ü sıgâr
17. Ne deñlü lütf gerekdür o sadr-ı 'âdilde
Ki irmeye dem-i 'adlinde bir vûcûda gubâr
Eyâ mu'izz-i vezâret o sadrsın sen kim
Kapuñda cân virür olmaga dehr hîdmetkâr
19. Sen ol 'azîz-i cihânsın ki eylemiş Bârî
Kapuñı Ka'be-i ebrâr ü kîble-i ahrâr
Kapuñ hadîkadür ammâ hadîka-i cennet
Kefüñ sehâbdur ammâ sehâb-ı gevher-bâr
21. Zihî 'atâ ki nigehbân-ı milk idüp kılmış
Hudâ-yı 'azze ve cell çeşm-i bahtuñi bîdâr

- Şu söz ki dinmeye vasfuñda cümle hezeyândur
Yoluñda hîdmete baglanmayan kemer zünnâr
23. Reh-i vefâda şu kim mâr gibi kec-rev ola
Helâk-i cânına cisminde her reg olsun mâr
Ne deñlü medhüñ iderse SÜHEYLİ-i bî-kes
Virür karâr be-her-hâl ‘acz âhir-i kâr
25. Kasîde söylemeden zât-ı pûr-ma‘ârifüñe
Kemâlüm itmedür ancak cenâbuña izhâr
Hakîr isem n’ola elden tevakku‘um yokdur
Egerçi şâ‘irem ammâ ne şâ‘ir-i cerrâr
27. Zemânımızda husûsâ ki şimdi olmuşdur
‘Ulûvv-i mertebe-i şî‘r pest ü şâ‘ir hâr
Bu hâli nazma getürmiş Kemâl-i İsmâ‘îl
Ki ola rahmet-i Hak rûh-ı pâkine sad bâr
29. Be-çeşm-i ‘akl nigeh mî-konem yemîn ü yesâr
Zi-şâ‘irî beter ender-cihân ne bînem kâr
‘Azîz egerçi neyem-hârî ez-kesî ne-keşem
Tevânger erçi neyem dârem ez-gedâyî ‘âr
31. Cevâhir-i sühenüñ kadrini bilirsin sen
Kanı senüñ gibi bir kâmil-i temâm-‘ayâr
Söz âhir oldı du‘â-yı cemîle başlayalum
Ola kim anı kabûl ide Îzid-i cebbâr
33. Müdâm tâ kim ola mihr câm-ı bezm-i felek
Mûdâm tâ kim ide devr künbed-i devvâr
Sa‘âdet ile ser-efrâz-ı ‘ömr olup olasın
‘Azîz-i ‘âlem ü manzûr-ı şâh-ı Cem-mikdâr
35. ‘Adû-yı devlet ü câhuñ cüvâne-merg olsun
Be-hakk-ı Ahmed-i Muhtâr ü Hayder-i Kerrâr

24.

Müdebâbir-i ümûr-ı devlet ve müşîr-i erkân-ı saltanat iftihâr-ı vüzerâ-yı
kibâr ve ihtiyâr-ı küberâ-yı zevî’l-iktidâr vezîr-i a‘zam olan Mehemmed
Paşa hazretlerine dinmişdür

Bahr-i müctes-i mahbûn-ı maksûr

Mefâ ‘ilüñ fe ‘ilâtüñ mefâ ‘ilüñ fe ‘ilüñ
+ - + - / + + - - / + - + - / + + -

1. Debîr-i ‘akla virüp şehr-yâr-ı dil destûr
Ki i‘tidâl ile milk-i vûcûd ola ma‘mûr
Kılup bûrûc-ı bedende hisâr-ı serde karâr
Nazar misâl mübassır hayâl çün gencûr
3. Cevârih oldı sipâh ü havâss zehen-hânî
Kuvâ tabîb ü süveydâ mesâbe-i Şâpûr

- Hemîse ceng ü cidâli hevâ ile rûhuñ
Misâl-i Mûsî-i ‘Îmrân ü Bel‘am-ı Bâ‘ûr
5. Sehâb-ı gayret-efrâz qü tünd-bâd-ı belâ
Hevâ-yı fûrkat-i bârân çü sarsar-ı bâhûr
Hûcûm-ı mihr ü mahabbet peleng-i merdüm-küş
Belâ-yı gamze-i cânân çü neşter-i zenbûr
 7. Dil-i cefâ-keşi mihnet şu hâle salmış kim
Gözinden ayru o yâruñ çü merdüm-i meshûr
Baña bu deñlü sitemler sezâ durur zîrâ
Ne bir fakîr-i sabûrem ne bir ganiyy-i şekûr
 9. Muhaddeât-ı sühen geh geh idicek cilve
Olur cevârih-i meksûre cümlethen mecbûr
Hayâl-i yâr ise yir yir ziyâ virür çeşme
Cihânda nite ki mehtâb olur şeb-i deycûr
 11. Safâ-yı fikret ü zikr-i dehân ü güftâruñ
Ten-i za‘îfe huzûr u dil-i hazîne hubûr
‘Ale’l-husûs ki fasl-ı bahâr ola yir yir
Çemenler ola safâ ehline makâm-ı sürûr
 13. Bu fasl içinde gezerdüm makâm-ı hayretde
Gidüp melâl göñülden kalurdı şâdî ‘ubûr
Yaraşdı gûşuma hâtifden ol zemân bu nidâ
Gel iy melâl ile ‘âlemde hâtırı mehcûr
 15. Nihâl-i gûlde terennümler eyleye bülbül
‘Ale’s-sabâh bu nazm-ı latîfi gördüm okur
Dem-i gûl irdi açıldı der-i serây-ı sürûr
Çemenler oldı yine ehl-i zevka cây-ı sürûr
 17. Zebân-ı hâl ile gûlzâra halkı da‘vet ider
Nevâ-yı bülbül-i şeydâ terâne-i tanbûr
Yine zemîn ü zemân oldı reşk-i bâg-ı İrem
Sipîhr bâmına çıktı ne deñlü var ise hûr
 19. Açıldı bâg-ı neşât içre çün gûl-i sûrî
Esüp nesîm-i sabâ def olup şeb-i deycûr
Nedür bu deñlü temâşâ vü zînetüñ sebebi
Tefekküre varacak hâtıra bu itdi hutûr
 21. Şükûfe seyrine ‘azm eyledi meger ki vezîr
Kemâl-i ‘ayn-ı ‘inâyeteleyüp manzûr
Meh-i sipîhr-i sa‘âdet çerâg-ı çeşm-i cihân
Ziyâ-yı ‘adl-i felekde güneş gibi meşhûr
 23. Hümâ-yı evc-i sehâ şâh-bâz-ı istignâ
Dilîr-i şîr-i vegâ vü vezîr-i bebr-i gayûr

- Semiyy-i şems-i risâlet Mehemed ol kim anuň
Fürûg-ı devlet ü iclâli gün gibi meşhûr
25. Elinde tîg-ı ‘adâlet dilinde zikr-i Hudâ
Felekde havf gamından uyur ‘uyûn-ı fütûr
Geleydi ‘ahdine Cemşîd alurdı re’yinden
Hezâr zâbita-i hall-i müşkilât-ı ümûr
27. Zevâhir aña hafâyâ-yı ‘âlem-i melekût
Serâyir-i dü-cihân tab‘ına degül mestûr
Zamîr-i rûşenidür kâşif-i rûmûz-ı cihân
Sarîr-i hâmesi hallâl-i müşkilât-ı ümûr
29. Zihî vezîr-i mükerrem kemâl-i evsâfi
İder harâbe-i milk-i vücûdumı ma‘mûr
Beyân-ı vasfinı kıldukça dil olur hurrem
Kitâb-ı vasfinı açdukça cân olur mesrûr
31. O ser-bülend-i zemân ü o ser-firâz-ı cihân
Ki zât-ı muhtereminde ne naks var ne fütûr
Zülâl-i şerbet-i vasfi gıdâ-yı rûhânî
Gubâr-ı pây-ı şerîfi cilâ-yı dîde-i hûr
33. Nisâr-ı dest-i kerîmi gedâyı bây eyler
Kapusı kullugın itmekle hâceler magrûr
Du‘â-yı devletine müttefik sığâr u kibâr
Senâ-yı ni‘metine müştagıl inâs ü zükûr
35. Demi durur ki kîlam vasfi dürlerin manzûm
Zemânıdur ki idem medhi gevherin mensûr
Yiter bu kadr ki erkân-ı ehl-i ‘izzetde
Kapuña münhasır ola ‘atâ-yı nâ-mahsûr
37. Yiter bu şân-ı şerîfi celâlet-âsâra
Ri‘âyet-i şu‘arâsından ola bir düstûr
Olursa zerre kadar ger bu zerreye nazaruň
Zâhîr gibi ide-y-idüm cihânda ben de zuhûr
39. Sözüm güherdür anuñçün sühengerân-ı cihân
Sefinelerde iderler teberrüken mestûr
Hakîkaten nazar-ı iltifât-düstûri
Nazarda hâk-i siyâhi ider dürr-i mensûr
41. Benem bu ‘arsada şimdi emîr-i milk-i sühen
Kimüň ki var hüneri gelsin işte vakt-i zuhûr
‘Aceb mi devlet-i ‘adlünde ben fakîr ü hazîn
Murâda irse ‘alâ-ragm-ı hâsidân-ı gayûr
43. Sipîhr-i sifile beni pây-mâl kîlmışdur
‘Ulûvv-i şân ile gerçi süheyl olur manzûr

Hezâr bahr-ı firâvândan olmaya katre
Yazılısa nâm-ı şerîfîne nice biñ menşûr

45. Neyüm ki ben seni tekmîl vasfa kâdir olam
Tapuñ cenâb-ı Süleymân ü ben muhakkâr mûr
Ne deñlü medhüñ iderse SÜHEYLİ-i bî-kes
Yine biñinde birin kîlmaya anuñ mahsûr
47. Revâ budur ki dem-â-dem du‘â elini açup
Devâm-ı devlet ü ‘ömrine sarf idüp makdûr
Nite ki vire nûcûm âsmâna zînet ü fer
Nite ki gerdiş ide rûz ü şeb sinîn ü şühûr
49. O nûr dîdeñ ile sen safâda ol dâ’im
Kemâl-i ‘ömr ü sa‘âdet vire Hudâ-yı gafûr
Çerâg-ı devletüñ olsun güneş gibi rûşen
Be-hakk-ı âyet-i şems ü be-hakk-ı âyet-i nûr

25.

Sadr-ı mükerrem ü rükn-i muhaffem merkez-i dâ’ireti’l-‘izzeti ve’l-‘alâ
râfi‘-i a‘lâmi’l-vezâreti fi’z-zirveti’l-‘ulyâ vezîr-i rûşen-rây Sûfi
Mehemmed Paşa hazretlerine virilmişsdür
Bahr-ı hezec-i sâlim

Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Meger bir subh-dem açıldı bu fîrûze-gûn manzar
Bezendi çarh-ı çârumden revâk-ı heftüm-i şeş-der
Livâ-yı cünd-i şeb bâm-ı felekde ser-nigûn oldu
Dikildi râyet-i nusret-fezâ-yı husrev-i hâver
3. Uçurdı lânesinden beççe-i zâg-ı zer-endûdî
Verâ-yı garba pervâz eyledi zâg-ı siyeh-peyker
Fezâ-yı garba pervâz eyledi mürg-ı mülemma‘-bâl
Verâ-yı çarha cevlân itdi tâvus-ı murassa‘-per
5. Münevver eyledi zulmet-serâ-yı kân-ı imkâni
Çıkardı neyyir-i kudret girîbân-ı seherden ser
Açıldı manzar-ı zerrîn-revâk-ı kasr-ı jengârî
Göründi peyker-i mihr-i dil-ârâ-yı temâşâ-ger
7. Çalındı tabl-i sultânî cihâna velvele virdi
Sadâ-yı kûs-ı hâkânîden oldu gûş-ı ‘âlem ker
Serîr-i lâciverdî zînet-ârâ-yı cihân oldu
Müserref eyledi yümn-i kudûmi ‘iyd-i ferruh-fer
9. Tonandı ser-be-ser ‘âlem bezendi zûmre-i âdem
Kudûm-ı sadr-ı Cem-kadre meger yüz sürmek isterler
Bu hüsн ü behceti gördükde bildi cümle-i ‘âlem
Ki bu te’sîr baht-ı sadr-ı ‘âlemden zuhûr eyler

11. Vezîr-i dâd-güster mahrem-i şâh-ı cihân-perver
Meh-i rûşen-güher Paşa-yı Cem-kadr ü bülend-ahter
Peleng-i kulle-i heycâ neheng-i bahr-ı istignâ
Mu‘izzü’d-dîni ve’d-dünyâ zihî Paşa-yı dâd-âver
13. Esed-mesned hamel-mahmel şeref-meşreb mü’eyyed-yed
Hidîv-i rütbe-i ‘izzet vezîr-i ‘âtifet-güster
Müşîr-i bî-bahâne âsaf-ı dîndâr-ı bâ-şevket
Ser-efrâz-ı hümâyûn-ma‘delet Efrâsyâb-efser
15. Semiyy-i fahr-ı ‘âlem hazret-i düstûr-ı ekrem kim
Mehemed-nâm u Ahmed-hulk u Yûsuf-sîret ü manzar
Nizâmü'l-milk-i ‘âlem ‘âlim-i ‘ilm-i ‘adâletdür
Cihânı pertev-i hûrşîd-i re’yi eyledi enver
17. Zihî Paşa-yı milk-ârâ-yı devletmend-i rûşen-dil
Mutî‘-i şer‘-i Ahmed hâkim-i dîndâr-ı hak-perver
Kudûm-ı nev-bahâr-ı lütfî ile memleket hurrem
Mübârek tal‘atı rûşen-dil itdi Mîsr’ı ser-tâ-ser
19. Riyâz-ı hüsn-i hulka tal‘at-ı pâki bahâr-ı nev
Gülistân-ı letâfetde vûcûdî nahl-ı bâr-âver
‘Azîz-i mîsr-ı ‘izzet Yûsuf-ı milk-i ‘adâletsin
Bihîn-i ehl-i devletsin nazîrûñ görmedi gözler
21. Dilîr-i pençe-güstersin savâb-endîşe serversin
Ser-âmed bir dil-âversin gören dir şîr-i ejder-der
Müşerref gevher-i zâtûñla dîvân-ı şehenşâhî
Müzeyyen zîver-i nâmûñla hem dîvân ü hem defter
23. Şerefde suffe-i kadrûñ serîr-i çarha hem-sâye
Livâ-yı râyet-i kaddûñle tûbâ hemdem ü hem-ser
Hükûmet sadırına geldükde saña iktidâ kılsun
Cihânda nâmumuz kalsun diyen dîn ehli serverler
25. Garazdan pâkdür tab‘-ı şerifûñ niyyetûñ hayra
Mu‘în-i şer‘-i Hak’sın Hak te‘âlâdur saña yâver
Yiterdür bu sa‘âdet devr-i ‘adlüñde zuhûr itdi
Derûn-ı nârdan nûr-ı hidâyet hayra döndi şer
27. Yehûd ü Gebr elinde nice yillardan esîr olmuş
Müselmânuz diyü feryâd iden bî-çâre mü’minler
Rehâ kıldıñ zılâlinden bu deñlü ehl-i îmâni
Bu âsâr-ı hidâyet birle olduñ nusrete yâver
29. Yiter bu feth-i Rabbânî saña dünyâ vü ‘ukbâda
Bunuñ ecr-i cezîli rûz-ı âhirde zuhûr eyler
Budur Hak’dan ümîdüm pâdişâhuñ devr-i ‘adlinde
Sîrâyet ide dünyâya mutahher ola her kişiver

31. Zemân-ı devletünde her kese hâlince sultânum
Kemâl-i lütf u ihsânuña oldu pâyesi berter
Mürûvvet merhamet şefkat SÜHEYLÎ bendeye kaldı
Garîb ü bî-kesüñdür n’ola olsa himmete mazher
33. Elin al düşmişüñdür gayra muhtâc eyleme ani
Mürüvvet kânısın dergâh-ı lütfuñda düşen kalkar
Müheyŷâ hâcib-i derbânuña ‘arz eyleyem hâlüm
Olursa lütf-ı ısgâya kemâl-i merhamet yâver
35. Sudâ‘a bâ‘is olmasa huzûr-ı ‘izzete derhem
Neler kıldı baña bu tâli‘-i vârûn-ı dûn-perver
Der-i devlet-medâruñ Ka‘be-i erbâb-ı hâcetdür
Anuñ vasf-ı cemîlinde benem Hassân-ı nazm-âver
37. Karîn-i himmet olsam nazm u nesre iltifât olsa
Ne gevherler nisâr eylerdi bahr-ı tab‘-ı pûr-gevher
Nice bir kalsun ayakda metâ‘-ı nazm bî-ragbet
Yiter çiglendi erbâb-ı ma‘ârif kadre ırsünler
39. Vûcûd-ı ‘izzetüñ vasfindaki eş‘âr-ı dür-bârum
Revâdur kudsiyân-ı ‘arş iderse gûşvâr-ı zer
Kemâl-i medhini mümkün degül çünkü edâ kîlmak
Du‘â-yı devletin kıl iy SÜHEYLÎ sîdk ile ezber
41. Huzûr-ı ‘izzete hâl-i dili ‘arz itmedür maksûd
Du‘â-yı devletüñ zîmnâda âyîn-i sühen-güster
Günüñ günden yeg olsun müstedâm ol sadr-ı ‘izzetde
Hümâyûn eylesün ‘iyd-ı şerifüñ Hâlik-ı ekber
43. Cenâb-ı pâdişâh-ı ‘âleme sîdk ile hem-râz ol
Kemâl-i ülfet üzre ol nite kim şîr ile şekker
Sa‘âdet matla‘ında gün gibi kadrüñ fûzûn olsun
Murâdâtuñ müyesser eylesün Vehhâb-ı dâd-âver

26.

Mazher-i lütf u ihsâni oldugum vezîr-i mübârek-kadem hureste-şiyem
sûfî-i sâf-dil vezîr Mehemmed Paşa hazretlerinüñ hâk-pâylerine ‘arz
olınmış idi

Remel-i müsemmen-i ‘arûz u darb-ı mahzûf

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Husrev-i çârüm-serîr-i lâciverdî bir seher
Eyledi zulmet-serâ-yı ‘âlemi pûr-nûr ü fer
Dagıdup cünd-i şebi feth itdi milk-i zulmeti
Subh-dem ceng-âver-i İskender-i Sencer-zafer
3. Beyza-i zâg-ı şebi alup ser-i çengâline
Garba pervâz eyledi bâz-ı mülemma‘-bâl ü per

- Zâhir oldu Yûsuf-ı güm-geşte-i çâh-ı gurûb
Rûşen oldu dîde-i Ya‘kûb-ı erbâb-ı nazar
5. Tâbiş-i envâr-ı ‘izzet rûşen itdi ‘âlemi
Ahter-i evc-i sa‘âdet oldu her sû cilve-ger
Yine üstâd-ı kazâ zeyn itdi kasr-ı rif‘ati
Hâne-i ikbâli ma‘mûr itdi bennâ-yı kader
7. Sûret-i şâdî nûmâyân oldu her sû cilvede
Gitdi mir’ât-ı zemândan ref‘ olup gerd-i keder
Sû-be-sû cân-bahş olup esdi nesîm-i cân-fezâ
‘Âlemi tutdı nevâ-yı ‘andelîb-i nagme-ger
9. Reşk-i Firdevs-i berîn oldu safâda rûzgâr
Geşt-i gülzâr eyleyen hûbâna ‘âlem reşk ider
Bâga gel bâga ki feyz-i pâk-i kudretden bugün
Açılıp güller nûmâyân oldu gün-â-gûn semer
11. Minnet Allâh'a tulû‘ idüp sa‘âdet kevkebi
Rûşen itdi ‘âlemi gül gibi kıldı tâze ter
Böyle bir âsûdelik resmin dahı tarh itmedi
Var idelen safha-i tekvîni ressâm-ı kader
13. Bundan evvel cism-i bî-rûh idi gûyâ kâ‘inât
Baht-ı nâ-şâdum gibi târik idi şâm ü seher
Ref‘ olup zıddiyyet-i eşyâ ser-â-ser aradan
İttihâd-ı ma‘nevî tutdı cihâni ser-te-ser
15. Hep bu yümn-i ‘adlidür Paşa-yı ‘âlî-himmetüñ
Zübde-i erkân-ı devlet ekmel-i nev‘-i beşer
Sadr-ı Hayder-menkabet deryâ-yı cûd ü merhamet
Mihr-i evc-i mekremet pîrâye-i nûr-ı basar
17. Sâhib-i sâhib-kerem ser-hayl-i erbâb-ı himem
Âsaf-ı Âsaf-şiyem ser-defter-i ehl-i hüner
Hazret-i düstûr-ı ekrem ol Mehammed-nâm kim
Pertev-i ‘adli çerâgin nûr-ı Ahmed’den yakar
19. Bârek’allâh iy kemâl-i sâni‘-i sûret-nigâr
Âferîn iy âsaf-ı dânişver-i sâhib-nazar
Sensin ol düstûr-ı Kisrâ-ma‘delet Cem-mertebet
Mahrem-i esrâr-ı şâh-ı kâmkâr-ı dâd-ger
21. Tab‘-ı dür-bâruňla isti‘dâd-ı zâtuñdur seni
Eyleyen müstagrak-ı eltâf-ı şâh-ı dâd-ger
‘Adl ü insâfuňla ihyâ oldu arz-ı Kâhire
Gevher-i zâtuňla milk-i Mîsr’âdünyâ reşk ider
23. Gitdi bid‘atler kamu mahv oldu âsâr-ı sitem
Devletünde görmez oldu hasm hasmindan zarar

- Çihre-perdâz-ı tesâvîr-i ezel resm itmedi
Safha-i cûda vücûduñ gibi nakş-ı mu‘teber
25. Halka-i dergâh-ı ‘adlüñ n’ ola elden komasam
Südde-i lütfuñ penâh idenler olmaz der-be-der
Bir hümâsin her kime kim sâye salsa pertevüñ
Tâli‘i olur hümâyûn başına devlet konar
27. Ber-murâd itdüñ ser-â-ser nâ-murâd olanları
Kalmadı dillerde hergiz şemme-i gamdan eser
Ravza-i ‘âlemde hakkâ bir nihâl-i lütfşin
Zevk-i lâ-yuhsâ kılup sâyeñde dünyâ hoş geçer
29. Lütf u in‘âm ü ‘atâdur zîver-i erbâb-ı kadr
Cümleden mergûb olur gülşende nahl-i bârver
Gûş-ı câna serverâ mengûş kıl bu kavlumi
Haşre dek mezkûr olur ‘âlemde bir mergûb eser
31. Biñ çerâg ile ber-â-berdür bir ehl-i dil çerâg
Kirm-i şitâbe ziyâda beñzemez nûr-ı kamer
Ehl-i dil kadrin bilür bir gevher-i nâ-yâbsın
Olmasun dürr-i vücûduñ kân-ı imkândan be-der
33. Hak te‘âlâ pâdişâh-ı ‘âlemi var eylesün
Ol şeh-i sâhib-kırân fermân-revâ-yı bahr ü ber
‘Adl ile Kîsrâ-yı vakt olduguñı tâhkîk için
Hil‘at-i vâlâ-y-ile gönderdi bir zencîr-i zer
35. Kankı vasfti zikr idem şânuñda muzmer olmaya
Münâderic tab‘ında hakkâ sırr-ı pâkân-ı ‘aşer
Hilmi ‘Osmân u vakâr u‘ilm ü ‘îrfâni ‘Alî
Sîdkı Bû Bekr ü kemâl ‘adl ü insâfi ‘Ömer
37. Dergeh-i ‘adlüñ penâh idüp SÜHEYLÎ-i hakîr
Südde-i ikbâl-i bî-idbâruñı kıldı makarr
Sünnet-i eslâf-ı eltâfuñla ihyâ eyleyüp
Eyledüñ ol nâ-murâda kat kat in‘âm u nazar
39. Şimdi feyz-i lütf-i cân-bahşuñdan ümmîdüm budur
İdesün bir dirlîcekle ol fakîri behrever
Ehl-i tab‘a lütf u ihsânı saña vâcib kilan
Baña farz itdi du‘â-yı devletüñ şâm ü seher
41. Pâye-i kadrüñ refî‘ itsün Hudâ-yı bî-niyâz
Nite kim hûrşîd seyr-i ‘âlem-i bâlâ ider
Devlet ü ‘ömrüñ ziyâd itsün İlâh-ı bî-niyâz
Nevbet-i ‘adlüñ çalinsun haşre dek şâm ü seher

27.

Düstûr-ı sa‘âdet-karîn vezîr-i ‘izzet-rehîn Mehemed Paşa hazretlerine
eyâlet-i Kâhire muhâfazası ‘inâyet olinup geldükde dinmişdür
Remel-i müsemmen-i mahbûn-ı maksûr

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Subh-dem husrev-i hâver kılıçak tahta cülûs
Eyledi kâtib-i dîvân-ı felek kayd-ı rü’üs
Kılınup defter-i evrâkî sipihrûn tecdîd
‘Arz olındı yine ahvâl-i re’îs ü rü’ûs
3. Görinen anda şafak sanma dökülmüş mey-i al
Dost-kâmî demidür diyü çü devr itdi Kâvûs
Şevk ile safha-i gerdûni zer-endûd itdi
Kâtib-i sun‘-ı Hudâ hemçü riyâz-ı tâvus
5. Hâme-i kudret ile resm ola tâ kim anda
Midhat ü mekremet-i zübde-i eşbâh ü nûfûs
Âsaf-ı sadr-ı kerem hemdem-i şâh-ı ‘âlem
Eşref-i ehl-i himem mazher-i nûr-ı kudûs
7. Âb-rûy-ı vüzerâ ya‘ni Mehemed Paşa
Mâlik-i bahr-i ‘atâ sâhib-i nâm ü nâmûs
Hil‘at- i kaddine pîrâye tirâz-ı ‘azamet
Şâhid-i himmetine devlet ü ikbâl ‘arûs
9. Re’y-i sencîdesine Nîl-i mekâsıd makrûn
Kalem-i nevkine erkâm-ı ‘adâlet me’nûs
Zerredür pertev-i iz‘ânına nisbet hûrşîd
Katredür kulzüm-i ‘irfânına nisbet kâmûs
11. Milket-i Mîsr-ı Hudâ aña kalem-rev kılmış
Ser-fürû itse n’ola pâyına ser-cümle rü’ûs
Sahn-ı gülzâr-ı sa‘âdetde semend-i kadri
Yiridür ger cevelân itse misâl-i tâvus
13. İdemez kevkebe-i kevkebi sa‘d ile kırân
Mahv olur anda şihâb gibi ‘adû-yı menhûs
Göz göre rûh direm zât-ı hümâyûnuña ben
Bu kadar var ki musavver olup olmuş mahsûs
15. Seni akrân ile bir görmek olurdu ammâ
Mümkin olmaz ki cihânda bir ola nu‘m ile bûs
Haste-hâl idi ezel şimdi şifâ bulmışdur
Dehre re’yüñ olalı hikmet ile Câlînûs
17. Bulımaz ‘aybuñı biñ kerre tecessüs kılsa
Kuvvet-i ‘âkılesi düşmenüñ olsa câsûs

- Evc-i ‘izzetde sen ol mihr-i münevversin kim
Hâle-i mâhi ider çarh öñünce fânûs
19. Der-i ‘adlünde gören her birini mîr sanur
Kullaruň zîver ü zînetle görinse melbûs
Kendünüň matbahını bir dahı yâd itmez idi
Matbah-ı pür-ni‘amuň görse eger Keykâvus
21. Bend ider hasm-ı bed-endîşi kemend-i kahruň
Nite kim Rüstem-i destânuň elinde Kâmûs
Sa‘y iderse ne kadar biňde birin şerh idemez
Medhüñüň nâzim-ı Şeh-nâme olan şâ‘ir-i Tûs
23. Her gelen südde-i ‘adlünde ser-efrâz oldı
Gitmedi şimdiye dek kimse kapuňdan me’yûs
Muhtasar eyle sözü kılma SÜHEYLÎ itnâb
Yoksa efsâne diyü saña iderler efsûs
25. Nite kim ‘arsa-i dîvân-ı şeh-i hâverde
Mihr ile mâh ola sîm ile zerden iki kûs
Nevbet-i devlet-i bahtuň çalına haşre degin
Eyleye zâtuňı tûfân-ı belâdan mahrûs
27. Çihre-i bahtuňı handân ide Hallâk-ı ezel
Şâd olup haşre degin görmeyesin rûy-ı ‘abûs
Kevkeb-i devlet-i pâyende-i ikbâlet-râ
Nevvere’llâhü te’âlâ ke-bûdûrin ve şümûs

28.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Sensin ol mihr-i cihân-tâb-ı hidâyet-pertev
Neyyir-i kevkebe-bahş-ı felek-i dîn ü düvel
Ne şerefdür bu mefâhir-i dil-ârâ-yı latîf
Ola şayeste-i hüsn-i nazar-ı sadr-ı ecell
3. Benem ol zübde-i vassâf-ı gürûh-ı [şu‘arâ]
[Mazher-i ‘avn] ü nazar-kerde-i erbâb-ı düvel
Mûrşid-i savma‘a-i ‘âlem-i tahkîk olalı
Tâlib-i feyz-i sühén benden alur cümlesi el
5. Lafz-ı rengîn-i safâ-bahş ü edâ-yı pâküm
Şâhid-i nazmuňa geydürdi libâs-ı muhmel
Ben ki vassâfi olam sencileyin muhteremüň
Devletünde ki zebûn itme makâmum esfel
7. Dest-gîr ol bu SÜHEYLÎ kuluňı sultânum
Dâmen-i devletüne sıdk ile tutmuşdur el
Tutdı lütfuň etegin kesme ümîdüm elini
Al beni dâmen-i devletüne çek bâb-ı emel

9. Görecek gözleri yok zümre-i ehl-i hüneri
Gâlibâ zâl-i sipihrûn [gözine indi sebel]
Şâhid-i himmetüñ itmezse eger ‘arz-ı cemâl
Hergiz açılmaya mir‘ât-ı mücellâ-yı emel
11. Ne kadar eyleseler vasfuñı tafsîl ü beyân
Yine elbetde kalur defter-i cûduñ mücmel
İhtisâr ile sözi eyle bu kavl ile temâm
Sûhen-i nâdire-i hâme-i *mâ kalle ve dell*
13. Nite kim [her ser-i sâl] iriþe rûz-ı nev-rûz
Hüküm-i takvîme şûrû‘ [ile olur] bâb-ı ‘amel
Lütf ü ihsân ile meşhûr olasın dünyâda
Tola âvâze-i ‘adlüñle [be-her gûş-ı] cebel
15. Sâye-i devlet-i sultân-ı velî-sîretde
Ola hükmüñle kavî şer‘-i [mübîn-i] mürsel
Kanda ‘azm eyler iseñ lütf-ı Hudâ rehber ola
Yâver olsun tapuña hîfz-ı Hudâ ‘azze ve cell

29.

Mâ-sadak sâhibü’s-seyf ve’l-kalem mahdûm-ı celîlü’l-himem cemîlü’ş-
şiyem A‘mâ Hâce Efendi hismî ‘Osmân Paşa hazretler[ine] ırsâl olnan
kasîdedür

Remel-i müsemmen-i mahbûn-ı maksûr

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Habbezâ hâme-i ferruh-ruh-ı ferhunde-hisâl
Merhabâ mürg-i hümâ-bâl-i hümâyûn-ikbâl
Bârek’allâh zihî peyk-i hureste-peyker
Levhaş’allâh zihî sun‘-ı Celîl-i müte‘âl
3. Zâdek’allâh eyâ hâme-i pâkîze-makâl
Dinse lâyık saña peygamber-i mi‘râc-ı hayâl
Sensin ol mes’ele-âmûz-ı nihân-hâne-i gayb
Bûlbûl-i nâtika-perdâz-ı gülistân-ı makâl
5. Hak bu her nükte-i bî-misl-i bedî‘ü’l-eserüñ
Oldı revnak-şiken-i fazl-ı esâtîr-i kemâl
Matla‘-ı neyyir-i âfâk-ı ma‘ânîsin sen
Oldı her fîkr-i dakîkuñ felek-i nazma hilâl
7. Safha-i nazma nîsâr eyledügüñ gevherler
Gerden-i şâhid-i ebkâr-ı ma‘ânîye le’âl
Nâmuñı râbîta-i nâme-i ikbâl itmiş
Kalem-i sun‘-ı Hudâvend-i cihân celle celâl
9. Kademüñden irisüp câne nüvîd-i şâdî
Maşrik-ı dilde tulû‘ itdi bu matla‘ fi’l-hâl

İy tıräzende-i tevkî‘-i refî‘-i iclâl
Vey firâzende-i râyât-ı serîr ü ikbâl

11. Def‘-i gam kıldı kudûmûñden esîrân-ı firâk
Tâze cân buldı demûñden dil-i erbâb-ı visâl
Bi’llâh iy peyk-i peyâm-âver-i iklîm-i safâ
Meded iy nâme-i nâmîde-i ihlâs-me’âl
13. Sür yüzüñ hâk-i der-i sadr-ı celîlü’l-kadre
Kim odur mercî‘-i erbâb-ı recâ vü âmâl
Pîşgâh-ı harem-i devletine dâhil olup
Bildürüp hâl-i dili eyle senâ vü rû-mâl
15. Sadr-ı zî-kadr ü ser-efrâz-ı celîlü’l-mesned
Nahl-i zîbende-hîrâm-ı çemen-i câh ü celâl
Dâver-i devr-i zemân server-i iklîm-i kemâl
Husrev-i saf-şiken ü sadr-ı ‘adîmû’l-emsâl
17. Kurretü’l-‘ayn-i cihân Hazret-i ‘Osmân Paşa
Şeref-i kevn ü mekân sun‘-ı Hudâ-yı müte‘âl
Tâk-ı ikbâline bir şemse-i zer şems-i felek
Mâh-ı nev şâhid-i ikbâline zerrîn halhâl
19. Hâk-i dergâhına sürmezdi yüzin şâhid-i baht
Ger sevâd-ı deri olmasa ruh-ı şevkete hâl
İdemez kevkebe-i kevkebi sa‘d ile kîrân
Mahv olur anda şîhâb gibi ‘adû-yı deccâl
21. Güstehem sehmine döymez ele aldunda kemân
Zâl olur remyine gelseyi kaçan Rüstem-i Zâl
Zâtı andan yücedür k’anı muhît ola ‘ukûl
Kadri andan ötedür kim iriše dest-i hayâl
23. Kendü lâzım degül itmek taleb-i ‘izzet ü câh
Kanda ‘azm itse ider devlet aña istikbâl
Görmedi jeng-i hatâ âyine-i râyında
Esmedi bâd-ı vezân gülşenine bâd-ı muhâl
25. Dem urur gülşene vardukça nem-i feyzinden
Göñline girmek-içün gonçelerüñ bâd-ı şimâl
Femüñe gonçe dimem serve kadüñ beñzetmem
Pây-der-gil birisi biri anuñ ebkem ü lâl
27. ‘Ârizuñda hatt-ı nev-hîz kenâr itdi ruhuñ
Bu ‘acebdür ki der-âgûş ide hûrşidi hilâl
Âsmân-mertebe sadrâ meh-i ‘âlî-kadrâ
İy hudâvend-i keremkâr-ı celîlü’l-efdâl
29. Şemme-i hâlumi i‘lâm ideyin hazretüñe
Yanayın yakılayın eyleyeyin def‘-i melâl

- Bir zemân kılmış idi ‘avn-i ‘inâyet yarı
Südde-i dergeh-i ‘adlünde olurdum hoş-hâl
31. Dûr idüp dest-i kazâsin sebeb-i ‘izzetden
Oldum âvâre-i gam râh-i cefâda pâ-mâl
Mihnet-i hecrüñ ile derd-i derûnum sorma
Hasb-i hâlüm budur iy âsaf-i pâkîze-makâl
33. Habbezâ müddet-i mâtî ki der ü rûzî çend
Bûdem ez-her-dü-cihân bî-haber ü fârig-i bâl
Bedr-i cânem zi-husûf-ı hadesân eymen bûd
Bûd hûrşîd-i dilem fârig-i ez-âfât-ı zevâl
35. Ne mihen-râ be-serây-ı tarabem râh vüsûl
Ne ‘anâ-râ be-harîm-i haremen dâde meçâl
An-çünân hasta-dil ü hîyre vü hayrânem kerd
Ki yemîn-râ ne-konem hîç temîzî zi-şimâl
37. Umarum lütf-ı Hudâ’dan ki yine sultânum
Eyleye şâhid-i maksûdına bir ‘arz-ı cemâl
Söz yirin buldı du‘â eyle SÜHEYLİ Hak’dan
Ola kim lütf-i kabûl ide Hudâ-yı müte‘âl
39. Gonçeveş hurrem ü handân olasın ‘âlemde
Düşmenüñ hâr-ı mugaylân-ı belâda pâ-mâl
Sadr-ı devletde ser-efrâz olasın sıhhat ile
Hem-‘inânuñ ola tevfîk-ı Hudâ-yı müte‘âl

30.

Sâhib-i sâhib-kerem sadr-ı celîlü’ş-şiyem Paşa-yı ferîste-hisâl cenâbına
îsâl olındı

Remel-i müsemmen-i maksûr

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
— + — / — + — / — + — / — + —

1. Habbezâ iy râhat-efzâ-yı kulûb-ı ehl-i hâl
Merhabâ iy nûr-bahş-ı çeşm-i erbâb-ı kemâl
Hayr-makdem iy nesîm-i hoş-dem-i ‘Îsî-şiyem
Müjde-i lütfuñla mahv oldı rüsûm-ı infî‘âl
3. Def‘-i gam kıldı kudûmüñden esîrân-ı firâk
Tâze cân buldı demüñden müsta‘iddân-ı visâl
Ol hümâyûn-tal‘atuñ virdi kudûmından haber
Eyledüñ iklîm-i Mîsr’ı yükün ile cennet misâl
5. Müjde olsun saña iy tab‘-ı perîşânnum açıl
Şâhid-i maksûd çünkim eyledi ‘arz-ı cemâl
Hakk’â minnet zâhir oldı âfitâb-ı ma‘delet
Eşkıyâ-yı ehl-i cevrüñ zulmeti buldı zevâl

7. Togdı mazlumuñ günü geldi o kân-ı ma‘rifet
Zîll-i ‘adlinde ola âsûde mehcûr-ı melâl
Şâd oluñ iy sâkinân-ı künc-i gam şimden girü
Geldi ol sâhib-‘adâlet server-i nikû-hisâl
9. Kîdve-i erkân-ı devlet sadr-ı ‘âlî-menzilet
Zübde-i ashâb-ı ‘izzet âsaf-ı ferhunde-fâl
Dâver-i devr-i sa‘âdet müsteşâr-ı saltanat
Revnak-ı sadr-ı vezâret zîver-i câh ü celâl
11. Âsaf-ı hâkân-ı ‘âlem hazret-i Paşa’dur ol
VASF-ı pâkidür hemîşe vird-i erbâb-ı kemâl
Ol kerîmü’ş-şân ki dergâh-ı refî‘ü'l-kadrinüñ
Eñ kemîne bendesinüñ bendesi Hâtem-hisâl
13. Hâk-i pâyi kühl-i çeşm-i kâmkârân-ı zemân
Gerd-i râhi dürr-i tâc-ı efser-i ikbâle dâll
Zâtını Hak câmi‘-i cem‘-i kemâlât eylemiş
Gayra nisbet her kim eylerse ider bâtil habâl
15. Nahl-i mevzûnuñ gibi nâzük nihâl irgürmedi
Îstikâmet gülşeninde nakş-bendân-ı hayâl
Tab‘uña kân-ı ma‘ârif dirsem isbât eylerem
Oldı zîrâ her sözüñ bir cevher-i şîrîn-makâl
17. Nükte-i esrâr-ı *mâ evhâ'*yı hep îmâ ider
Güfte-i mu‘ciz-beyânuñda mezâyâ-yı me’âl
Şâh-bâz-ı fehmüñe kimdir ki teslîm itmeye
Âsmân-ı milket-i ‘irfâna açsañ perr ü bâl
19. İrtifâ-‘ı kadr ile necm-i münîr-i bahtuñı
Beñzedürdüm mihre ger irişmese aña zevâl
Devlet ol iklîme kim anı müşerref eyleye
Zât-ı mes‘ûduñ gibi bir server-i Yûsuf-cemâl
21. Minnet ol Yezdân'a kim lütf ü ‘inâyet eylemiş
‘Abd-i nâçîze naşîbi lütf-i cûduñdan nevâl
Şems-i ‘izzetsin beni nûruñla eyle terbiyet
Gevher-i nazmum ola tâbende mânenâd-i le’âl
23. Buldı revnak gevher-i zât-ı şerifüñle senüñ
‘Arsa-i bâg-ı belâgat ravza-i câh ü celâl
Cevher-i rûh-ı kelâmuñ kâlib-ı irfâna cân
Nokta-i kilki ‘izâr-ı şâhid-i ma‘nâya hâl
25. Gevher-i ‘irfâna ragbet kılsa erbâb-ı himem
Eylemezdi bendeñi âlâm-ı gurbet pây-mâl
Tavr-ı nâ-makbûl-ı ‘âlemden hikâyet eylesem
Gördüğüm bî-dâd ü kahr ü çekdüğüm renc ü melâl

27. Korkaram derd-i derûnum şemmesin şerh itmege
İstimâ‘ından düşe kalb-i şeffika infî‘âl
Hâne-i dil tîse-i cevr ile vîrân olmada
Cevr-i devr ile dü-tâ oldu kadüm mânend-i dâl
29. Çünkü ta‘rîf eylemek evsâfuñı mümkün degül
Lâyık oldur kim SÜHEYYLÎ idevüz tayy-i makâl
İrdi söz çün gâyete başla du‘â-yı devlete
Çünkü yir kalmaz kelâma olicak zâhir me’âl
31. Nevbet-i ‘adlûn çalınsun haşre dek şâm ü seher
Pâye-i kadrüñ refî‘ itsün Hudâ-yı lâ-yezâl
Devlet-istikbâl idüp bulsun terakkî şevketüñ
Müstedâm-ı ‘ömr ü devlet ol ilâ-yevmi’s-sü’âl

31.

Fünûn-ı şecâ‘at ü keremde ferîd-i ‘âlem ve sunûf-ı a‘tâf ü hüsn-i şiyemde
müsellemler-i ‘âlem olan Hâace hismî ‘Osmân Paşa ki Tebrîz’de şehîd
olmuşdur vâlî-i Şâm oldunda dinmişdur
Remel-i müsemmen-i ‘arûz u darb-ı maksûr
Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - / - + - / - + - / - + -

1. Habbezâ iy server-i saf-der serîr-i ihtişâm
Merhabâ iy âb-rûy-ı ravza-i dâr-ı selâm
Hayr-makdem iy beşîr-i hoş-dem-i ‘Îsî-şiyem
Sen safâ geldüñ sa‘âdetlerle iy sadr-ı kirâm
3. Sensin ol sadr-ı celîlü'l-i‘tibâri ‘âlemüñ
Fahr ider zâtuñla dâ’im milk-i Rûm iklîm-i Şâm
Devletüñ ser-nâme-i dîbâce-i dîn ü düvel
Ni‘metüñ âsûdegî-bahş-ı dil-i hâs u ‘avâm
5. Zât-ı pâküñ mesned-ârâ-yı serîr-i ‘adldür
Ser-keşân-ı ‘âlemi hükm-i münîfûñ kıldı râm
Olalı mir’ât-ı gerdûn-ı kûhen sûret-nûmâ
Görmedi zâtuñ gibi bir günbed-i âyînefâm
7. Mîsr-ı izzetde ‘azîz ol Yûsuf-ı Mîsrî gibi
Gülşen-i rif‘atde açıl iy nihâl-i hoş-hîrâm
Hamdü li’llâh yine teşrîf eyledüñ Şâm’ı gelüp
Gitdi gam geldi ferah ‘âlem safâ buldu temâm
9. ‘Adl ile ‘adn eyledi dehri mübârek tal‘atuñ
Rûşen oldu hâk-pâyüñden yine mîsr-ı kirâm
Bir ‘adâlet menba‘ı paşa-yı gâzîsin bu gün
Nâ-murâd olmaz saña her kim ki eyler [ihtirâm]
11. Gitdi bid‘atler kamu mahv oldu âsâr-ı sitem
Devletüñde halk-ı ‘âlem şâd ü handândur müdâm

- Cümle gerden-bestə-i eltâfuñ olmuş kâ’ınât
‘Âlemi ferhunde-i in‘âmuñ itmişsin temâm
13. Sensin ol paşa-yı gâzî server-i nîkû-şiyem
Dîde-i mahlûk-ı ins ü cinn ile beyne’l-enâm
Gâfil olmañ iy firâk-ı firka-i ehl-i dalâl
Geldi ol ceng-âver ejder der-kemîn-i intikâm
15. Gîv-i dîv-efgen Tehemten-tedbîr-i saf-şiken
Erdeşîr-i şîr İskender-hâşem Sâm-ihtîşâm
Nice yüz biñ Zâl ü Sâm’uñ dûdmânın [pest] iden
Vâlî-i kişver-güşâ vü hâmî-i nâmûs u nâm
17. Server-i nîkû-meniş paşa-yı İskender-reviş
Hâtem-i dâver-dihiş iy Cem-hâşem Keyvân-gulâm
Hazret-i ‘Osmân Paşa-yı Ferîdûn-iştihâr
Dâver-i devlet-medâr-i reşk-i deryâ-yı ‘izâm
19. Rây-ı ‘âlem-gîrûñe hakkâ hezârân âferîn
Kuvvet-i bâzûña ahsent iy dilîr-i nîk-nâm
Bir gazanfersin ki yanuñda ‘adû rûbâhdür
Bir Süleymân’sın ki dîv-i hasmı hükmüñ kıldı râm
21. Bir dilîr-i şîr-satvet Kahramân-ı dehrsin
Zahm-ı gürzüñden zebûn oldu nice Sâsâr ü Sâm
Çek livâ-yı nusreti turmaz mukabil tîguña
Rüstem-i destân olursa hasmı eyler inhizâm
23. Dest ü pây-ı düşmeni kes al başın meydânda
Gûy çevgân it anı iy husrev-i vâlâ-makâm
Ka‘be-i erbâb-ı hâcetdür işigüñ serverâ
N’ola bendeñ olmaga sa‘y itse her merd-i be-nâm
25. İy vücûduñ defterinde münderic nice fûnûn
Zû-fûnûnisin ma‘ârif milkinüñ yokdur kelâm
Lütf ü cûd ü ‘ilm ü hilm ü ‘adl ü dâd ü hüsnuñi
Hadd ü hasr olmaz ne deñlü eylesem ben ihtimâm
27. Hâlis ü muhlis kuluñdur bu SÜHEYLÎ serverâ
Devletüñ da‘vâtina cân ile kîlmışdur kiyâm
Yüz sürüp kildum der-i devlet-me’âba ilticâ
Budur ümmîdüm alam devr-i felekden intikâm
29. Tâkatüm tâk eyledi bâd-ı belâ-yı düşmenân
Kaddümi lâm eyledi bükdi bilüm cevr-i liyâm
Kanda ‘azm eylerseñ iy hâmî-i burc-ı enbiyâ
Hem-‘inânuñ ola tevfîk-ı Hudâ-yı lâ-yenâm
31. Mehçe-i râyât-ı mansûruñ cihân-efrûz ola
‘İzzetüñ günden güne bulsun nizâm ü intizâm

- Devletüñ pâyende vü ikbâl-i devlet ber-mezîd
Mesned-i ‘izz ü sa‘âdetde olasın şâd-kâm
33. Feth u nusret hem-‘inân olsun murâduñ rahşına
Şevket ü iclâlüñ efvân ola tâ-rûz-ı kiyâm
Mîhr-i zerrîn-câm bezm-i ‘âlemi geşt eyleyüp
Devrini itmâm idince iy meh-i bedr-i temâm
35. Fazl u devlet umaram başuñdan eksik olmaya
Nite kim fark-ı rasûl-i müctebâ üzre gamâm
Çâr-yâr ola reffkuñ yaricuñ [Hayy-i kadîm]
Rehberüñ ‘avn-i peyember ‘izz ü câhuñ müstedâm
37. Ber-devâm olsun nizâm-ı devletüñ tâ-haşre dek
Dâimâ budur du‘âmuz hâk-pâye ve’s-selâm

32.

Vâlî-i hîtta-i Tebrîz olan vezîr-i muhterem Hızır Paşa-yı sâhib-kerem
huzûrına
Remel-i müsemmen-i maksûr-ı mahbûn

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Cân virüp yine nebâtâta bahâr-ı hurrem
Urdı hâsiyyet-i enfâs-ı Mesîhâ’dan dem
Geldi ol dem ki bulup feyz-i bahâr ile vücûd
‘Arz-ı dîdâr ideler perde-nişânâ-ı ‘adem
3. Geldi ol gün ki idüp cünd-i şitâ üzre hûcûm
Dike burc-ı hamele mihr-i cihân-tâb ‘alem
Dem-i serd ile şitâveş sovuyup ‘îşretden
Nice gün geçmiş idi zevk ü safâdan ‘âlem
5. Oldılar hep yine gül şevki-y-ile ‘îşrete germ
Geldi hengâm-ı safâ gitdi dem-i mihnet ü gam
Döşeyüp sebze çemenzâra bisât-ı ‘îşret
Gonçe mînâsını toldurdu şarâb-ı şebnem
7. Açılap bâd-ı bahâr ile gül-i rengâreng
Sahn-ı bâg oldu [yne reşk-i gûlistân-ı İrem]
Dâhil-i meşreb-i rindân olacak demlerdür
Zâhidâ gel berü ‘ayş eyleyelüm bir nice dem
9. Ele câm al nice bir dagdaga-i câh ü celâl
Tut ki olduñ bir iki gün bu fenâ milkine Cem
Bâga gel bâga ki her kûşesi bir cennetdür
Kâ’in-i künc bu mevsimde deguldür âdem
11. Bâga gel gör ki çemenzâra ne sûret virmiş
Eser-i feyz-i safâ-bahş-ı bahâr-ı hoş-dem

- Bezeyüp hil‘at-i nev-rûz ile eşcâr-ı bahâr
Döşedi yolları [ziyâ-y-ile] mihr-i a‘zam
13. Zîb ü zînetde çemen reşk-i bihişt olmuşdur
[Var-ısa] seyre gelür [urmaga cennetde] kadem
Hîzr-ı ‘Îsâ-dem ü İskender-i Yûsuf-dîdâr
Dâver-i Cem-‘azamet server-i Cemşîd-hâsem
15. Hâkim-i hîtta-i Tebrîz Hîzır Paşa kim
Reşk ider kevkebe-i şevketine şâh-ı ‘Acem
Ol felek-sadr ki kadd-i felek-i bukalemûn
Egilüp pâyına yüz sürmeden olmuşdur hamm
17. Ol melek-kadr ki hûrşîd-i cevâhir-peymâ
Keff-i dînâr-feşânın görüp olur derhem
Bilmedük cürmini işitmedi gûyâ sözini
Ki kulagına gûlûn kurşun akıtdı şebnem
19. Niceler ölmüş iken buldu kapunda [dirilik]
Hîzr-ı vakt olduguña şüphe yok iy kân-ı kerem
Farkı var hâs ile ‘âmuñ der-i in‘âmuñda
Bir gulâm-bahş idi ihsânuña nisbet Hâtem
21. Vird idüp kendüye bu matla‘-i rûh-efzâyı
Bâg-ı medhüñde okur bûlbûl-i tab‘um her dem
Fart-ı lütfuñdur iden tab‘-ı bahârı hurrem
Dem-i feyzüñden olur zinde buhûr-ı meryem
28. Haşre dek yazsa eger safha-i eflâk üzere
Vasfuñuñ biñde birin kılmaya tahrîr kalem
29. Pây-bûs idi garaz çünki müyesser oldu
Ahmedü’llâhe ve eşkürhü ‘alâ mâ en‘am
İdelüm hayr du‘â-y-ile hemân hatm-i kelâm
Ola kim anı kabûl ide Hudâ-yı a‘lem
31. Nev-bahâruñ dem-i cân-bahşı-y-ile sâl-be-sâl
Nite kim hurrem ü handân ola bâg-ı ‘âlem
Tab‘-ı bûlbûl gibi gûyâ olalar ahbâbuñ
Düşmenüñ gonçe-i dem-besteveş olsun ebkem

33.

Sadr-ı mükerrem ve rükn-i müfahham merkez-i dâ’iretül-‘izzi ve’l-‘alâ
vezîr-i rûşen-rây Ca‘fer Paşa hazretlerine muhâfaza-i Mîsr-ı nâdiretü'l-
asr virildükde dinmişdür

Remel-i müsemmen

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - / - + - / - + - / - + -

1. Minnet Allâh'a kemâl-i sun‘-ı Rabbü'l-‘âlemîn
Eyledi nûzhet-serâ-yı ‘âlemi huld-ı berîn

- Zîb ü fer buldı çemen ezhâr-ı gün-â-gün ile
Cennetü'l-me'vâya döndi 'arsa-i rûy-ı zemîn
3. Bir 'acebnakş eylemiş gülşende üstâd-ı bahâr
Kim temâşâsında hayrândur 'ukûl-ı hurde-bîn
Başladı sît ü sadâya yine mürgân-ı çemen
Şâhid-i serv ile gülşende açıldı yâsemîn
5. Her taraftan akdı cûylar gülşene mânend-i seyl
Her nihâl-i pür-şükûfe oldı reşk-i hûr-i 'în
Lâleler sahn-ı çemende kurdı gülgûn haymeler
Aldı nergis destine her biri bir câm-ı zerîn
7. Sünbül-i ter zülf-i miskînin perîşân eyledi
Nâle vü feryâda âgâz itdi mürgân-ı hazîn
Bir yaña fasl-ı bahâr ü bir yaña nev-rûzdur
Safha-i gabrâ tonandı çün nigâriyân-ı Çîn
9. Fursatı fevt eyleme 'ayş ü meserret vaktidür
Mevsim-i şevk ü dem-i şâdî vü 'îşretdür hemîn
Hep bu âsâr-ı [kudûmından vezîr-i kâmilüñ]
Cümlesi andan münevverdür revâk-ı çârümîn
11. Togdı mazlûmuñ günü geldi [aňuň kim rehberi]
[Sâhib-i lütf-i fir]âvân mâlik-i re'y-i rezîn
Rûşen ol iy baht-ı tîre şâd-mân ol [ehl-i dil]
[Müjde] olsun saňa iy tab'-ı perîşân [ü hazîn]
13. Yine ma'mûr olmaga meyl itdi 'âlem [ser-be-ser]
Nâdim oldı 'aksine devr itmeden çarh-ı [berîn]
Şâd oluň iy sâkinân-ı künc-i gam şimden girü
Geldi [ol] sâhib-fîrâset âsaf-ı sâhib-yakîn
15. Ya'ni ol sadr-ı bürend-ahter vezîr-i nâmver
İftihâr-ı milk ü millet kâmkâr-ı ehl-i dîn
Dâver-i devr-i sa'âdet müsteşâr-ı saltanat
Sadr-ı dîvân zîver-i erkân müşîr-i kâm-bîn
17. Hazret-i Paşa-yı 'âlî-şân-ı mansûru'l-Murâd
Ca'fer-i [Sîddîk]-hil'at [saf-der]-i nusret-rehîn
Tab'-ı dâniş-perveri miftâh-ı ebvâb-ı kerem
'Akl-ı sâfi-cevheri ser-mâye-i ehl-i yakîn
19. Hâne-i iclâline himmet dırâz-ı âsitân
Câme-i ikbâline devlet tirâz-ı âstîn
Şâhid-i iz'ânına meftûn erbâb-ı hired
Cebhe-i pâkinde envâr-ı hidâyet müstebîn
21. Bir geliş geldüñ ki mahv oldı gürûh-ı eşkiyâ
Bârek'allâh iy nizâm-ı devlet ü dünyâ vü dîn

- Habbezâ yümn-i kudûm-i âsaf-ı Âsaf-siyer
Sâhib-i seyf ü kalem fermân-revâ-yı kâm-bîn
23. Merhabâ iy mesned-ârâ-yı serîr-i ‘adl ü dâd
Hâris-i kânûn-ı devlet hâmî-i şer‘-i mübîn
Haşre dek devr itse pergâr-ı sebük-pâ-yı felek
Bulmaya zâtuñ gibi bir feylesof-ı hurde-bîn
25. Devlet ol iklîme kim anı müsherref eyleye
Böyle bir sâhib-diyânet ü hümâm ‘izzet-mekîn
Yümn ü ikbâl ile bassa kankı iklîme kadem
Sâyesinde râhat uyur arkası üzre zemîn
27. Bir ‘utârid-fitnat ü bercîs-fikretdür k’anuñ
Nûr alur mihr-i zamîrinden meh-i vâlâ-nişîn
Devr-i ‘adlinde gezer sahrâda gürg ü gûsfend
Gerden-i âhûyi bâlîn eylemiş şîr-i ‘arîn
29. Ma‘delet şevket tarîkin senden ögrensün kamu
Şehr-yârân-ı memâlik şeh-süvârân-ı zemîn
Tâk-ı eyvân-ı celâlüñdür o ‘âlî bârgâh
Kim irişmez saña sehm-i fehm-i ‘akl-ı dûr-bîn
31. Nice ta‘rif eylesün zât-ı me‘âlî-şânuñı
Bu SÜHEYLİ gibi bir hâtır-perîşân ü hazîn
VASF-ı pâküñden hacildür nükte-sencân-ı zemân
Midhat-i zâtuñda kâsır şâ‘ir-i sihr-âferîn
33. İrdi pâyân-ı sühen başla du‘â-yı devlete
Sîdk ile âmîn diyen olsun hatâlardan emîn
Nite kim cârî ola ‘âlemde şer‘-i Mustafâ
Şâd ide mü‘minleri eltâf-ı Rabbü'l-‘âlemîn
35. Devlet ü ‘ömrüñ ziyâd itsün Hudâ-yı bî-niyâz
Ber-karâr olsun nizâm-ı şevketüñ tâ-yevm-i dîn
Hak mu‘ammer eylesün mahdûm-ı ‘âlî-şânuñı
Sâye-i ‘adlüñde berhurdâr ide Rabb-i [mu‘în]

34.

Âsâr-ı fezâyil ü fûnûn-ı keremde ferîd ve sunûf-ı hüsn-i hasâyil ü
şiyemde vahîd şems-i şârik-ı e‘âlî tâc-ı mefâriku'l-me‘âlî sâhibü'l-‘izzü
ve'l-‘alâ Sûfi Mehemed Paşa hazretlerine dinmişdür
Bahr-i muzâri‘-i müsemmen-i ahreb-i mekfûf-ı maksûr

Mef'ûlü fâ 'ilâlü mefâ 'ilü fâ 'ilün
— + / - + - + / - - + / - + -

1. Bir subh-dem ki husrev-i iklîm-i hâverân
Urdı tekâver-i felege zeyn-i zer-nişân
Sâhib-kırân-ı ma‘reke Sâm-ı Peşeng-ceng
Oldı süvâr-ı tevsen-i hing-i sebük-‘inân

3. Gitdi diyâr-ı magribe hâkân-ı Zengibâr
İklîm-i hâverâna ‘alem dikdi Rûmiyân
Togdî hezâr cilve ile mihr-i hâverî
Oldı verâ-yı kevn ü mekâna ziyâ-resân
5. Toldı zamâna debdebe-i kûs-ı husrevî
Saldı zemîne zemzeme-i ‘ayş-ı câvidân
Menşûr-ı ‘iydi yazdı çeküp kâtib-i felek
Sultân-ı ‘iyd nâmına tugrâ-yı zer-nişân
7. Fasl-ı bahâr irişdi diyü ‘andelîbler
Erbâb-ı şevk da‘vet iderler tarab-künân
‘Iyd-i sa‘îd irişdi bu demde ‘aceb midür
Tutsa cihânı gulgul-i lebbeyk-i hâciyân
9. Nûzhet-serâ-yı gülşeni tezyîn idüp sabâ
Reşk-i riyâz-ı huld-i berîn oldu gülistân
Ezhâr ile müzeyyen olup gülşen-i tarab
Açıldı her tarafda gül ü lâle ergavân
11. Geldi bahâr gûller açıldı taraf taraf
Tutdı cihânı şüriş ü gavgâ-yı ‘âşikân
Çok ‘iyd ü çok bahâra irişdi zemânede
Bir böyle ‘asrı görmedi çesm-i hired ‘iyân
13. Sâl-ı hureste kim düşe târîhi devr-i hayr
Sa‘d-i zamân ü râhat-ı halka yiter nişân
Zî mevsim-i latîf ü zihî ‘iyd-i nev-bahâr
Zeyn itdi kevni kudret-i dâdâr-ı müste‘ân
15. Âyâ bu zîb ü zînete yâdı nedür didüm
Didi zebân-ı hâl ile bir pîr-i nükte-dân
Bâg u bahârdan garazuñ seyr-i sun‘ ise
Var meclis-i vezîre odur bâg-ı bî-hazân
17. Sadr-ı bülgend-mertebe vâlî-i Cem-haşem
Ser-defter-i ser-âmede-i devr-i *kün fe-kân*
Paşa-yı nâmdâr-ı ser-efrâz-ı bâ-vakâr
Bircîs-i sadr ü âsaf-ı Cem-kadr-i kâr-dân
19. Düstûr-ı bî-nazîr Mehemed emîn-i milk
Serdâr-ı Cem-serîr-i hudâvend-i kâm-rân
Nûr-ı cemâli mihr-i ziyâ-güster-i zemîn
Nâr-ı celâli berk-ı cihân-sûz-ı âsmân
21. Zât-ı şerîfi mazher-i âsâr-ı ma‘rifet
Şân-ı latîfi mertebesi gün gibi ‘iyân
Timsâli bâg-ı kudrete şîmşâd-ı ser-bülgend
Hükmi vûcûd-ı ma‘delete cân gibi revân

23. Hilm ü hayâda tâbi‘i ashâb-ı nâmdâr
‘Adl ü ‘atâda sîreti Sîddîk’ a tev’emân
Tâk-ı refî‘i küngüre-i çarh-ı lâciverd
Kadr-i bûlend-mertebesine felek nişân
25. Meclâ cemâli âyine tâ-mâverâ-yı çarh
Merkez kiyâmi ‘izzetine fark-ı ferkadân
Deryâ-yı cûdî lütfina nisbetle katredür
Hilmi yanında zerre degül gülşen-i cihân
27. Tokuz tolansa haşre degin devr-i köhne-sâl
Zâtûñ gibi getürmeye bir gevher-i girân
Pervâza gelse kadr ile şâhîn-i himmetüñ
Eyler firâz küngüre-i ‘arş-âşıyân
29. Her kanda ‘azm iderse o hûrşîd-menzilet
Sâye-misâl devlet olur ardına devân
İklîm-i Mîsr yümn-i kudûmüñle mugtenem
Devrûñde kimse görmedi bir zerrece ziyân
31. Dirsem ‘aceb mi kadr ile ol hâk-pâye ben
Nûr-ı sevâd-ı merdümek-i dîde-i cihân
Tayy oldı gitdi nâme-i Hâtem okunmadın
Sît-ı sehâvetüñ olalı kevne dâstân
33. Hükmüñ dem-i gazabda vü lütfuñ ki âsafâ
Cân-bahş olur birisi anuñ biri cân-sitân
Yeldi yopurdi ‘arsa-i hâli bulup fakîr
Devrûñde gelse erligi görseydi Kahramân
35. Nakş oldı levh-i mehçe-i râyât-ı ‘adlüñe
Âyât-ı feth-i nusret ile ‘ömr-i câvidân
Îy âsaf-ı yegâne ser-efrâz-ı hak-şî‘âr
Vey dest-i merhametle mu‘în-i fûtâdegân
37. Ruhsat olursa südde-i devlet-medâruña
Derd-i derûnî ‘arz ide bu ‘abd-i zerre-sân
Bir gün zemâne hâtırumı şâd kılmadı
Bahtum gûli açılmadı pejmürde her zemân
39. Me’mûl odur ki merhamet-i lütfuñ eyleye
Ben nâ-murâdî mazher-i eltâf-ı bî-kerân
Bir ehl-i Hak mûrüvveti bî-hadd vezîrsin
Devrûñde cümle hurrem ü handân ü şâd-mân
41. Hâşâ ki ben fakîr ü sitem-dîde-i felek
‘Ahd-i ‘adâletüñde kalam böyle râygân
Bir himmet it çerâg-ı fürûzân iden beni
Vasfuñda nazm u nesrümi görsün sühенverân

43. Mâl ü menâl ü câh ü celâlüñ bekâsı yok
Medh-i cemîl sâbit olur dilde çok zemân
Yüz biñ çerâga oldı ber-â-ber bir ehl-i dil
Ma'lûm olur okunsa tesânîf-i şâ'irân
45. Dirseñ ki şark u garba ire sît ü şevketüñ
Devrüñde bir çerâg uyar olsun dakîka-dân
Gerçi şehân-ı bezm-i selef gitdi her biri
Okundugınca medhleri zindedür hemân
47. Kanı serây-ı 'âlem-i imkâna sıgmayan
Hâkân-ı bî-'adîl ü şehân-ı kader-tüvân
Kanı ferîd-i 'asr Ferîdûn ü Güstehem
Kanı ya n'oldı devlet-i Dârâ vü Erdevân
49. Dehri tutan Sikender ü Efrâsyâb ü Cem
Kanı Peşeng ü Behmen ü Şâpûr ü Kahramân
Rüstem-kemend ü Sâm-semend ü Peşeng-bend
Dârâ-pesend ü Gîv-gezend Erdeşîr-şân
51. Sührâb ü Zâl ü Bîjen ü Sâsâniyân kanı
Keyhân ü Keykubâd ü Keyûmers ü Merzübân
İsfendiyâr-ı ma'reke Dârâ-yı dâr u gîr
Cemşîd-i kâ'inât ü Süleymân-ı ins ü cânn
53. Her biri geldi gitdi bu deyr-i harâbda
Nâm ü nişânı kalmadı mahv oldı zerre-sân
Erbâb-ı nazma mâyıl olan zübde-i selef
Añıldı zikr-i hayr ile dillerde bî-gümân
55. Da'vâ-yı nazm u nesri kemâl eyleyenlere
İnsâf iderse nûsha-i nazmum yiter nişân
Hassân olursa nazm ile şâ'ir bu 'arsada
VASF-ı bedî'-i şânuñı mümkün degül beyân
57. Şimden girü du'âya SÜHEYLÎ şürû' kıl
Olsun kabûl-i hazret-i Hallâk-ı ins ü cânn
Hak pâdişâhı saña seni şâh-ı 'âleme
Tâ haşre dek bağışlaya Vehhâb-ı bî-gümân
59. Günden güne ziyâde ola kadr ü 'izzetüñ
Yardımcuñ ola himmet-i pîrân-ı kâr-dân
Hüsni kabûl-i şâh ile dâ'im mu'azzam ol
Erkâna 'an-karîb olasın sadr-ı kâm-rân
61. Bed-hâhuña fenâ vire dest-i ricâl-i gayb
Kutb-ı murâduñ üstine devr eyleye zemân

35.

Vezîr-i mükerrem Mehemed Paşa hazretlerine dinmişdür

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilân
- + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. İy vezîr-i bî-nazîr-i pâdişâh-ı milk-i dîn
Vey melek-tal‘at müşîr-i müşterî-re’y-i güzîn
Âsaf-ı sâhib-mehâbet mihr-i evc-i ma‘delet
Server-i sadr-ı sa‘âdet husrev-i rûy-ı zemîn
3. Südde-i ‘adli fiten ye’cûcine sedd-i şedîd
Hayret erbâbına kasr-ı şevketi hisn-ı hasîn
Dâver-i devr-i sa‘âdet müsteşâr-ı saltanat
Sadr-ı dîvân-ı zîver-erkân müşîr-i kâm-bîn
5. Ya‘ni ol sadr-ı bülend-ahter vezîr-i nâmver
İftihâr-ı milk ü millet kâmkâr-ı ehl-i dîn
Hazret-i Paşa-yı ‘âlî-şân Mehemed-nâm kim
Hâris-i kânûn-ı devlet hâmî-i şer‘-i mübîn
7. Tab‘-ı dâniş-perveri miftâh-ı ebvâb-ı kerem
‘Akl-ı sâfi-cevheri ser-mâye-i ehl-i yakîn
Şâhid-i iz‘ânınıñ meftûnı erbâb-ı hîred
Cebhe-i pâkinde âsâr-ı sa‘âdet müstebîn
9. Haşre dek devr itse pergâr-ı sebük-pây-ı felek
Gelmeye zâtuñ gibi bir feylesôf-ı hurde-bîn
Pâdişâhuñ gayretin çekdûñ sadâkatle temâm
Himmet-i merdânuña hakkâ hezârân âferîn
11. Dîn ü devlet yoluna hîdmetde taksîr itmedüñ
Bârek‘allâh iy nizâm-ı devlet-i dünyâ vü dîn
Hâsılı elden çıkış gitmişdi iklîm-i Yemen
Yümn-i ikbâlûñle cünd-i fitneden oldı emîn
13. İki üç yıldur Yemen gitdi diyü feryâd idüp
Kaldı San‘a’dâ muhâsır bir vezîr-i şîr-kîn
Bunca feryâd eyleyüp ‘asker temennâ eyledi
Bulmadı feryâd-res kaldı felâketde hemîn
15. Makdem-i ‘âlem-medâruñ Hîzr gibiirişüp
Kâr-ı imdâda mükemmel eyledüñ re’y-i rezîn
Cân ü baş u mâl ile bu itdüğüñ himmetleri
Hânis olmam gayrilar kılmaz diyü kîlsam yemîn
17. Kim ider bu itdüğüñ sa‘y-i cemîli serverâ
Kimde var bu himmet-i ‘âlî vü tedbîr-i metîn
Böyle olsa olıcak ‘âlemde tavr-ı serverî
Reşk iderdi görse tarzın feylesofân-ı güzîn

19. Dâ'im olsun devletüñ günden güne ikbâl ile
Emrûñe râm ola dâ'im tevsen-i baht-ı berîn
Hil'at-i şâh-ı cihân-bân ile şân ü şevketüñ
Haşre dek virsün zemîn ü âsmâna zîb ü zeyn
21. Ol gelen zencîr-i zer ser-rişte-i ikbâldür
Gerden-i câha münâsib düşdi 'ikd-ı nâzenîn
Nice tâvsîf eylesün baht-ı bülend-ikbâlüñi
Bu SÜHEYYLÎ gibi bir hâtır-perîşân ü gamîn

36.

Kasîde-i li-müsvedde el-hak be-cenâb-ı emîr-i 'adîmü'n-nazîr

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Elâ iy misr-ı cûduñ server-i bî-misl ü mümtâzı
Dîl-âverlikle gelmiş 'âlemüñ memdûh şeh-bâzı
Şecâ'at kâfinuñ 'ankâ-yı 'âlî-kadr-i zî-şâni
Hamiyyet sâhibi meydân-ı heycânuñ ser-efrâzı
3. Nice bî-çâre düşmişler ayaklandı kapusında
Budur merdânelik resmi erenlerde budur bâzî
Çerâg-ı devleti yansun çerâg uyarmadur kârı
Erenler şâh-bâzı şübhесuz er oglı er gâzî
5. Dilâ vasf eyler iseñ cân u dilden anı vasf eyle
Olur olmaz baña medh eyleme her bir har-enbâzı
Muhassal sâhib-i tîg ü kalem dinse aña lâyık
Gazâda biri dem-sâzı 'atâda biri hem-râzı
7. Mürüvvet kâni serverler çekildi bezm-i 'âlemden
Felek bî-kes kodı hayfâ SÜHEYYLÎ-i sühen-bâzı
Kanı ol kadr ü kıymet fehm iden sâhib-hamiyyetler
Kanı ol bezm-i erbâb-ı safânuñ ni'met ü nâzı
9. Kanı ol bezm-i âmâde-veliyy-i ni'met olanlar
Kanı ol revnak u sadr-ı safânuñ ehl-i i'zâzı
Garâ'ib şekele girdi hak bu 'îşret-hâne-i 'âlem
'Aceb nâ-sâz üsûle başladı devrûñ hoş âvâzı
11. Ma'ârif kadri pest oldı kimesne i'tibâr itmez
Gerek sen Fahr-ı Râzî ol gerek fazl ile Bezzâzî
Muhassal kîmyâ mânenди kimse behredâr olmaz
Netîce virmez ashâb-ı zemânuñ va'd ü incâzı
13. Günüñ günden yig olsun 'ömr ü devlet müstedâm olsun
Murâduñ üzre pervâz ide dâ'im rif'atüñ bâzı

37.

Server-i hureste-tebâr ü sâlâr-ı sa‘âdet-medâr vezîr-i müşterî-tedbîr-i ‘âlî-makâm âsaf-ı sâhib-ihtişâm hazret-i Mehemed Paşa (*yessera ’llâhü mâ-yeşâ*) huzûrına dinmişdür
Bahr-i remel-i müsemmen-i mahzûf

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Oldı tâli‘ bir seher âfâka mihr-i hâverî
Buldı zîver kürre-i şems ile çarh-ı çenberî
Turdı dîvân-ı debîr-i ‘âlem-i ‘ulvî yine
Tâzelendi gül gibi evrâkî çarhuñ defteri
3. Hall ü ‘akdi hâme-i dest-i kader tecdîd idüp
Yine bir yüzden göründi târem-i nîlüferî
Kâtib-i milk-i felek telhîs-ı ahkâm eyledi
‘Âlem-i bâlâya virdi revnak-ı zîb ü feri
5. Husrev-i hâver geçüp taht-ı zümürrüdfâmına
Ser-te-ser zeyn eyledi kasr-ı hümâyûn-manzeri
Milk-i Mîsr’uñ nite kim dîvân-ı ‘âlî-şânına
Hüsн-i tedbîr-i hudâvend-i ‘adâlet-güsteri
7. Mihr-i evc-i mekremet mâh-ı me‘âli-menkabet
Âsaf-ı sâhib-‘atâ serdâr-ı sadr-ı dâverî
Mâhî-i zulm ü dalâlet hâmî-i nâmûs ü nâm
Dîdebân-ı şer‘-i pâk-i hazret-i peyamberî
9. Fahr-ı erbâb-ı himem ser-defter-i ehl-i kerem
Mâlik-i tîg ü kalem serv-i riyyâz-ı serverî
Hazret-i düstûr-ı ‘âdil ol Mehemed-nâm kim
Rûşen itmişdür cihân halkını re’y-i enveri
11. Hâme-i müşgînine ser-bestे erkâm-ı suver
Sûret-i erkâmına kilk-i ‘utârid müşterî
Darb-ı tîgi hasret-i rûyîn-ten-i fûlâd-i dil
‘Azm-i rezmi gayret-i âsâr-i ceng-i mihterî
13. Na‘l-i şeb-rengi ‘arûs-ı nusretüñ âyînesi
‘Azm-i yek-râni kiyâs-ı bikr-i fikrûñ [hem-seri]
İhtilâl-i hâl-i ‘âlem zâyil olmazdı eger
Olmasaydı himmet-i ‘ulyâsı dehrûñ yâveri
15. Üstine döñse n’ola her hatt-ı kutb[âsâ felek]
[Sen gibi gerdûn-ı gerdânuñ olaydı mihveri]
[Ebr-i imkânı nice] mîzâb-ı rahmetdür anuñ
Teşneyi sîr-âb ider ol dem zülâl-i kevseri
17. Zer devâti çeşme-i hûrşîde ejder[dür anuñ]
[.....]

- Muntazam kıldı ümûr-i dehri tab‘-ı pâk ile
Görmedi çeşm-i felek bir aña beñzer serveri
19. İstikâmet anda mîknâtîs-i hikmetdür ider
Müncezib kalb-i şehen-şâh-ı hümâyûn-ahteri
Mihr-i ‘âlî-kevkebâ mâh-ı me‘âlî-haşmetâ
İy hîdîv-i kâm-yâb ü bezm ü rezmüñ saf-deri
21. Çalınaldan nevbet-i milk-i cihân-bânî dahi
Başlayaldan devre tôleb-ı sipihr-i ahderî
Görmedi bu lütf-i bezmi devletüñ bir mahremi
Olmadı bu iltifâtuñ kimse hergiz mazheri
23. Zâtuñi dâmâd idüp mahsûd-ı akrân eyledi
Şânuña gördi sezâ ol dürr-i vâlâ-gevheri
Nicedür tâbende dürr-i dürc-i bahr-i saltanat
Âsmân-ı ‘ismetüñ ider hureste ahteri
25. Çâr-erkân-ı hilâfetsin diyü ta‘zîm idüp
Kat kat in‘âm eyledi ol hil‘at-i vâlâleri
Tîg-i bürrân-ı ‘adâlet olduguñ tahkîk içün
Âsaf irsâl itdi ol şemşîr-i âteş-peykeri
27. Nakd-i kân-ı tab‘uňuñ görüdî ‘ayârı müstakîm
Re’yüñe kıldı mu‘arriz evveli vü âheri
Sensin ol sadr-ı saf-ârâ-yı serîr-i ma‘delet
Sadr-ı ‘âlî-menkabet dânâ-yı sırr-ı Hayderî
29. Medha lâyık zât-ı pâküñdür kanı erbâb-ı nazm
İşte meydân-ı ma‘ârif merd olan gelsün beri
İy şecâ‘at kâfinuñ ‘ankâsı zâtuñ var iken
Zâlden yâd eylesünler Rüstem ü İskenderi
31. Serverâ hâmem eger vasfuñda biñ şerh eylese
‘Uhde-i şerhindən olmaz haşre dek anuñ berî
Mu‘terifdür gün gibi ‘âlem ‘ulüvv-i şânuña
Medh ü vasf itmek ne hâcet âfitâb-ı enveri
33. Vaktidür hâl-i perîşânum saña ‘arz itmege
Kilk-i nazmum ihtiyâr eylerse semt-i dîgeri
Halk-ı ‘âlem ‘işret ü zevk u safâda şâd-mân
Bende gûyâ kim emânet kondı dünyâ gemleri
35. Lâyık-ı hidmet ben ol dâ‘î-i ‘izz ü devletem
Olmuşam ‘îrfân ile erbâb-ı nazmuñ bihteri
Minnet ol sultân-ı lâ-yefnâya yüz biñ şûkr kim
Olmuşam sen mazher-i câh ü celâlüñ manzarı
37. Vechi var dürr-i niyâzı saña tevcîh eylesem
Sen miheksin fehm idersin kıymet-i sîm ü zeri

- Ma‘denidür cevher-i nazmuň bi-hamdi’llâh göñül
Kadr-i zer zerger şinâsed kadr-i cevher cevherî
39. Baña yitmez mi bu ‘izzet kim yazup kilk-i kader
Saña meddâh eylemiş rûz-i ezel bir çâkeri
Devletünde şâhid-i nazmuň olur meşşâtaveş
Nevk-i kilküm şânesi re’y-i rezînüm zîveri
41. Defter-i ihsânuňuň tahrîri mümkün olmaya
Rişt-i cân ü reg-i tenden dikersem mîsteri
Nüsha-i eş‘ârumuň noksânını ma‘zûr tut
Midhat-ı zâtuňda kâsirdur zebân-ı bî-feri
43. İy SÜHEYLÎ kes sözi başla du‘â-yı devlete
Kıl hazer âzürde kılma hâtır-ı nâzükteri
Nite kim ahvâl-i dehri eyleyüp kayd-ı rü’üs
Eyleye müstevfî-i ahvâl-i ‘âlem yâveri
45. Hak tarab-sâz eyleyüp tab‘-ı meserret-pâküni
Kılsun âfetden vücûd-ı pâküni Mevlâ berî

38.

Ol sâhib-i seyf ü kalem ve fazilet ü keremde ‘alem olan mahdûm-ı
mükerrem ‘Osmân Paşa-yı celîlü’l-himem hazretleri Celâlî Hasan üstine
sefer ü ‘azîmet itdükde dinmişdür
Remel-i müsemmen-i mahbûn-ı maksûr

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Yine devlette gazâ niyyetine çekdi çeri
Ola serdârumuzuň ‘avn-i Hudâ râhberi
Mîr-i mîrân-ı felek-mertebeye ‘Osmân Paşa
Südde-i saltanatuň server-i ‘âlî-nazeri
3. Olalı devlet ile Şâm-ı şerîfe vâlî
Her tarafdan yarısup gelmede nusret haberi
Mehçe-i râyet-i ikbâline dest-i kudret
Nakş idüp yazmış ezel âyet-i feth ü zaferi
5. Pîş-keş eylemege hîdmetine çarh-ı berîn
İki kalkan göbegi eyledi şems ü kameri
Havf idüp nâvek-i dil-dûz-ı ciger-sûzindan
Yasdanur mâh-ı felek her gice çarhı siperî
7. Dahı gehvârede bir tîfl iken Allâh bilür
İki yirden sarılurdu aña erlik kemeri
Gice gündüz dimeyüp kat‘-ı menâzil kıldı
Tayy idüp ‘âlemi mânend-i nesîm-i seherî
9. Açılap bayrak-ı berrâk atılıp berk-ı burâk
Def‘ ü ref‘ eyledi bir demde nice fitneleri

- Eşkiyânuñ tagılıup cem'i perîşân oldu
İşidüp velvele-i 'adl ile ol kerr ü feri
11. Gördi rûbâh-i 'adû hamlesin ol şîr-i nerüñ
Okudu her birisi âyet-i *eyne 'l-meferi*
Hâtemüñ dâ'im ayagına akardı eller
Akıdur halka bunuñ iki eli sîm ü zeri
13. Ramazân ayı gibi kadri bilinmez hayfâ
Görecek gözleri yok kimsenüñ ehl-i hüneri
Zâyil oldı zulümât-i şeb-i mihnet gitdi
Günümüz togdı zuhûr eyledi devlet seheri
15. Minnet Allâh'a ki başumda sa'âdet var imiş
Böyle bir nâmverüñ cân ile oldum nökeri
Gayrılar efser-i 'izzetle mübâhât itsün
Baña besdür sebeb-i devletümüñ hâk-i deri
17. Ben ne hâkem ki anuñ hîdmetine lâyik olam
Meger ol ma'den-i lütfuñ ola hüsni nazeri
Serverâ hâk-i der-i devletüñe 'arz ideyin
Emrûñ olursa eger hâl-i dil-i muhtaseri
19. Nazar-ı lütfuñ ile oldı mükemmel-hâtır
Bu SÜHEYYLÎ kuluñuñ cümle ümûr-ı seferi
Hîdmetüñde binecek bir ata kaldı ancak
Binüp ugruñda fedâ eylemege cân u seri
21. Söz tamâm oldı du'â eyle cenâb-ı Mevlâ
Ser-firâz eyleye ol eşref-i nev'-i beşeri
Kanda 'azm eyler ise lütf-i Hudâ yâver ola
Ser-firâz eyleye ol âsaf-i sâhib-nazeri
23. Var ola körpe budakları-y-ile 'âlemde
Lütf-i Hak eyleye hayru'l-halef ol körpeleri

39.

Bu dahı ol sadr-ı şecâ'at-şî'âr-ı fazîlet-disâr cenâbına dinmişdür
Bahr-i hezec-i ahreb

Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün
--- + / --- + / --- + / ---

1. Dünyâya 'atâ kıldı yine hazret-i Bârî
Gönderdi 'adû def'ine ol şîr-şikârı
Her yaña fenâ virmiş idi hayl-i Celâlî
Mazlûmlaruñ gitmiş idi dâr ü diyârı
3. Feryâd-künân halk-ı cihân her biri dirken
Bir merd kani alsa gelüp dâdumı bârî
Nâ-gâhirişüp o yıl evreng-i şecâ'at
K'oldur felek-i devlet ü ikbâl medârı

5. Sıdk ile Ebû Bekr ü ‘Ömer-‘adl ü Hasen-hulk
Nûr-ı meh-i burc-ı ‘azamet mukbil-i Bârî
7. Serdâr-ı dilîrân-ı zemân server-i merdân
Ya‘nî ümerâ zümresinüñ şâh-süvârı
7. Paşa-yı felek-mertebe ‘Osmân-ı ‘Alî-kadr
Nev‘-i beserüñ zübde-i eşref-i kibârı
- Ol server-i zî-merhametüñ şâm [ü] seherde
În‘âm ü ‘atâdur kulına lütf ile kârı
9. Gelsün reşehât-ı yem-i ihsânını görsün
Görmek dileyen kulzüm-i bî-hadd ü kenârı
- Bir katrece gelmez kef-i dûr-pâşına nisbet
Çarh-ı felegüñ cümle-i enhâr übihârı
11. Göstermek-içün şâhid-i ikbâlini halka
Oldı felegüñ mihr ile meh âyinedârı
- Bâl açmadı hîc anda melekler şu fezâ kim
Murg-i harem-i fikretinüñ oldı civârı
13. Düşmen göricek geldügin ol şîr-i neberdüñ
Pergâr-sıfat her birisi çizdi kenârı
- Gördükde ‘adû şâhid-i şemşîrini nâ-çâr
Virdi dil ü cân nakdini kalmadı karârı
15. Hûnî kılıçı darb ile rûyîn-ten olursa
Sersâm kılur nice nice Sâm-süvârı
- Bir nahl-i dil-ârâ durur ol nîze-i bâlâ
Kim kelle-i düşmendür anuñ tâze bahârı
17. Şemşîr-i zafer-bârına yitmez mi kerâmet
Pûr-la‘l ide bir demde yemîn ile yesârı
- Âteşler urur hîrmen-i ‘ömrine ‘adûnuñ
Ol saf-der-i leşker-şikenüñ na‘l-i şerârı
19. Bir sadme ile bir olur hâke ber-â-ber
Düşmenlerüñ olursa Yedi Kulle hisârı
- Beñzer dir idüm gayrı aña rûz-ı vegâda
Erlikde bir olsaydı bir er ile fitârı
21. Söz gülşeninüñ ter-gülidür nazm-ı SÜHEYLİ
A‘dâ-yı hased-pîshedür anuñ has ü hârı
- Ebkâr-ı ma‘ânî nice yüzden görünürdü
Âyîne-i tab‘uñ eger olmasa gubârı
23. Lâf urma iñen haddüni bil kim kapusında
Var sencileyin vasfin ider nice hezârı
- Ol Hayder-i Kerrâr-sıfat server-i pâküñ
Sıdk ile olup Kanber-i fermân-güzârı

25. Cân ile du‘âsına şürû‘ eyle yiterdür
Hak var ide ol sâhib-i temkîn [ü] vakârı
Te’yîd-i Hudâ nusret ile ide muzaffer
Sultân-ı rüsûl yâver ü Allâh ola yârı
27. Tevfîk refîkî ola her kanda giderse
Evc-i şeref ü ‘izzet ola cây-ı karârı

40.

Celîlü'l-himem ve cemîlü's-şiyem vezîr-i sâhib-kerem huzûrına
dinmişdür
Remel-i müsemmen-i maksûr

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + - - / - + - - / - + - / - + -

1. Subh-dem çalındı çün şâh-ı sipihrûñ nevbeti
Devr idüp geçdi felekde bezm-i mihrûñ nevbeti
Matla‘-ı subh-ı sa‘âdetden tulû‘ idüp seher
Rûşen itdi ‘âlemi mihr-i münîrûñ tal‘eti
3. Husrev-i hâver geçüp taht-ı zümürrüdfâmına
Çın seher zeyn eyledi çetr-i hümâyûn-rif‘ati
Bu ne zînetdür diyü hayretde iken nâgehân
Âfitâb indi yire eflâkden gör hikmeti
5. Yüz sürüp bir bârgâhuñ işigine bendevez
Kulluga bil baglayup bend itdi dest-i hîdmeti
Ben didüm bu âsitân âyâ kimüñ me’vâsîdur
Kim cihânı rûşen itmişdür behâ vü behceti
7. Didiler bu südde ol sadr-ı felekdür kim güneş
İşbu menzilgehde buldı bunca ‘izz ü rütbeti
Menba‘-ı lütf ü kerem ser-defter-i ehl-i himem
Sâhib-i tîg ü kalem Mîsr’uñ vûcûd-ı ‘izzeti
9. Mihr-i evc-i ma‘delet mâh-ı me‘âlî-menkabet
Zâtına mahsûs olup zeyn-i Mehemed-gayreti
Ben nice vasf eyleyin ol zât-ı ‘âlî-şâni kim
Gün gibi meşhûrdur ‘âlemde sît-i himmeti
11. Yüz sûrelden hîdmetine ol hümâyûn-himmetüñ
Yire göge sıgmaz oldı âfitâbuñ şöhreti
Zerre-i nâçîz iken hûrşîd-i ‘âlem-tâb olup
Her kime ‘ayn-ı ‘inâyet kîlsa çeşm-i şefkati
13. Himmeti ben dahı anuñ işiginden isterem
Kim bulam bu ‘âlem içre i‘tibâr u ragbeti
Baña ol ‘izzet yiter kim âsitânından cüdâ
Lütf idüp çekdurmeye âlâm ü renc-i gurbeti

15. Geldi ol dem kim seni maksûda vâsil eyleye
Ol cihânuñ mesned-i hâcet-revâ-yı devleti
Himmet oldur kim bu ‘abd-i müstemende lütf idüp
Hâtır-ı vîrânûm âbâd ide dest-i şefkati
17. Südde-i devlet-me’âbı kible-i hâcâtdur
Andan ayru yirde bitmez bir fakîrûñ hâceti
Serverâ hâk-i cenâb-ı ‘adlüñe ‘arz eyleyin
Emrûñ olursa eger hâl-i dil-i pür-mihneti
19. Gevher-i zât-ı şerîfûñ var iken bu ‘arsada
Ehl-i dil kadrin bilür resm-i mürûvvet-‘âdeti
Ben niçün bu dâr-ı mihnet içre mesrûr olmayam
Baña çekdürmek neden devrân bu derd-i gurbeti
21. İy göñül ‘arz-ı niyâzı ko du‘â-yı hayr kıl
Kim du‘â-gûy olana vâcib du‘â-yı devleti
Hâlis u muhlis gulâmuñdur SÜHEYLÎ serverâ
Devletüñ da‘vâtıdur evrâd-ı vakt ü sâ‘ati
23. Nite kim sultân-ı nûr-efşân-ı taht-ı lâciverd
Her seher bezm-i felekde ide ‘ayş ü ‘işreti
Âfitâb-ı şevketüñ dünyâyı pür-nûr eyleyen
Bu cihân turdukça var ola vücûd-ı ‘izzeti

41.

Sadr-ı mübârek-kadem düstûr-ı hureste-şiyem paşa-yı ‘âlî-himem
hazretlerinüñ huzûrinadur
Bahr-i remel-i mahzûf-ı mahbûn

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Subh-dem bâd-ı nesîm eyledi hurrem semenî
Kıldı bârân-ı seher tâze vü ter yâsemenî
Âb-ı kevser gibi gülzâra akup âb-ı hayât
Bâg-ı cennet gibi zeyn eyledi sahn-ı çemeni
3. Gülsenüñ pâk idüben suffelerin bâd-ı sabâ
Çemenüñ ebr-i bahâr oldu seher âb-zeni
Pür olup nâle-i ‘uşşâk ile etrâf-ı çemen
Tutdı âvâze-i bülbül yine her encümeni
5. Âşiyân oldu seher murgine gûyâ ki seher
Bâgda yâsemen ile gül [ü] sîbüñ zekanı
Gonçenüñ gül ruhunu yumag-icün ebr-i bahâr
Subh-dem nergesüñ elde yine zerrîn legeni
7. Tolanur bencileyin bâd-ı sabâ gülşende
Kad-i cânâneye beñzer diyü her nârveni

- Gör ne hâl ehli vefâdâr geçer bâd-ı sabâ
Kodı koynına gülüñ gonçe-i nâzük-bedeni
9. Beñzedür mihre sipihr üzre gören gülşende
Çemen üzre açılan tâze gül-i nestereni
Geldi feryâda seher bülbül-i aşüfte-nihâd
Hem-nişîn olduğunu gördü gül ile dikenî
11. Nefes-i bâd-ı sabâ sanki dem-i ‘Îsâ’dur
Her seher zinde ider lâle-i hûnîn-kefeni
Döseyüp sebze çemenzâra bisât-ı ‘izzet
Bezedi nâz ü na‘îm ile zemîn ü zemeni
13. Gâlibâ sadr-ı kerem geþt-i gülistân eyler
Nev-‘arûs oldu yine köhne cihân pîre-zeni
Sadr-ı Cemşîd-haþem husrev-i memdûh-şiyem
Devr-i ‘adlinde uyur dîde-i dehr-i fiteni
15. Mihr-i gerdûn-sa‘âdet meh-i ‘âlî-rif’at
‘Arsa-i ma‘deletüñ server-i leþker-şikeni
Âsaf-ı şâh-ı cihân ya‘ni Süleymân Paşa
Ka‘be-i kûyunuñ üftâdesi Veysü'l-Karanî
17. Gün-be-gün tâze vü ter olmada gülzâr-ı cihân
‘Âlemüñ ‘adli sehâbî olalı âb-zeni
Ol Süleymân-ı zemân eylese bir mûra nazar
Görine peşse-sîfat aña cihân pîl-teni
19. ‘Azm-i rezm itse kemân ile o Behrâm-neberd
Sehmi dört gözlü ider Rüstem ile Tehmeten’i
Yıldırım gibi kaçan kim çika yayından okı
Kalbden kalbe vurur nice dil-i saf-şikeni
21. Düşmenüñ gerdenine zînet için tîgi asar
Heykel-i lâ'l ile bir levh-i ‘akîk-i Yemenî
Kal‘a-i düşmene bir kerre tokınsa gürzi
Yıkılıp yire ber-â-ber ola burc ü bedeni
23. Feth u nusret iki yanuñda nigehbân olsun
Çün süvâr itdi Hudâ ma‘delet atına seni
Kasr-ı ‘adlüñde yanan şem‘i görüp didi kamer
Yaraþur mihr-i felek olsa bu şem‘üñ legeni
25. Dakınur zînet için bezmüñe vardukça senüñ
Boynına incü diyü zühre-i zehrâ pereni
Yaraþur zühre vü hûrşîd gelüp meclisüñe
Olsa çengîsi biri biri dahı raks-zeni
27. Gülşen-i vasfuñı zeyn itmek-içün gördüm okur
Subh-dem bu gazeli bülbül-i rengîn-süheni

- Görmeyelden berü sen Yûsuf-ı gül-pîreheni
 Çâk ider hasret ile Yûsuf-ı gül pîreheni
29. Yiridür hâr-ı belâ anı dil-efgâr itse
 Zülf ü rûyuñ var iken sünbul ile gül dikenî
 Olmayan bir lebi şîrîne hevâdâr iy dil
 Kûh-ı gamda ne bilür n'eyledügin Kûhken'i
31. Gonçe vü lâle dişüñ vasfinı nazm itdi diyü
 Yagdurur jále anuñ agzına dürr-i 'Aden'i
 Ser-i kûyuñ gibi dünyâda mekânum var iken
 Girmezem hûr-ı cinân cennete iltürse beni
33. Gerçi çok gülşenüñüñ mürg-i seher-perdâzi
 Sanma bülbül durur iy ruhları gül her öteni
 Gûlşen-i midhatüñi vasfa şûrû' itse olur
 Hâmenüñ lâl dili beste devâtuñ deheni
35. İy SÜHEYLÎ ko sözü çünki du'â evlâdur
 Terbiyet eyleyeler Âsaf-ı devrâna seni
 Nite kim tâze bahâr ile cihân hurrem ola
 Zeyn ide lütf-i Hudâ fasl-ı gül ile çemeni
37. Geydürüp hil'at-i nev-rûzı hakîm-i âfâk
 Tonadup tâze cûvân eyleye pîr-i kûheni
 Gûlşen-i devletüñi gül gibi ferhunde kîlup
 Saklaya bâd-ı hatardan seni ol Hayy-ı Ganî

42.

Hulâsa-i dûd-mân-ı 'îrfân nev-bâve-i bûstân-ı fazl ü îkân Mahmûd Efendi
 hazretlerine
 Müctes-i mahbûn-ı mahzûf

Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
 $+ - + - / + + - - / + - + - / + + -$

1. Müşerref itdi gelüp şehri bir kamer-ruhsâr
 Ruhında gün gibi tâbende tâbiş-i envâr
 Nice zemân-idi kim perde-i hafâda idi
 'Arûs-ı hüsn bu gün dehre kıldı 'arz-ı 'izâr
3. Bu zevk ü şâdî ile hâb-ı gussadan oldı
 Hezâr şükâr ki çeşm-i gunûdemüz bîdâr
 Bu şevk ile göge atdı külâhını hûrşîd
 Sarındı başına el-ân Yûsuffî destâr
5. Beşâret eyledi halk birbirin beşâsetle
 Kudûm-ı hazreti ahbârin itmege ihbâr
 Müyesser eyledi minnet Hudâ'ya subh ü mesâ
 Kulakdan 'âşik idi görmege yüzin ahyâr

7. Hezâr şükr ü sipâs ol Kerîm-i Hallâk'e
Murâda irdi ehibbâ vü gördiler dîdâr
Gören sanur götürür berg-i verdi bâd-ı sabâ
Görünse devlet ile esb-i bâd-pâye süvâr
9. Kef-i sehâveti deryâ-yı heft heft iklîm
Der-i sa'âdeti manzûre-i ülü'l-ebsâr
İder vakâr u edeb birle meclisinde ku'ûd
'Aceb mi cümle cihân andan ögrenürse vakâr
11. Kazındı defter-i tezvîr ü tayy olup telbîs
Olalı 'adl ile Mahmûd Efendi defterdâr
Kaçan ki deprede hîn-i kitâbetde elin
Olur o demde benânında hâme 'anber-bâr
13. Diraht-ı bâg-ı letâfet meger ki hâmesidür
Ki dürr-i lütf olur câ-be-câ aña esmâr
Makâm-ı cûd ü kerem melce'-i nevâl ü ni'am
Mekân-ı lütf ü himem mefhar-ı sigâr ü kibâr
15. Sehâ vü lütf ile oldur yegâne-i eşrâf
Cihânda kimdir iden cûd ü lütfini inkâr
Bu gûlsitân-ı dehirde egerçi bûlbûl çok
Kanı benüm gibi gûlzâr-ı midhatüñde hezâr
17. Gûl-i murâd ala bûy-ı vefâ ümîdin idüp
Çok eyledüm bu gûlistân içinde geş ü güzâr
Velî zemânede bir gûl koparmadum k'anuñ
Takılmamış ola etrâfına hezârân hâr
19. Mukîm-i kûşe-i gam hem-nişîn-i hüzn ü elem
Cihânda bencileyin bir felek-zede kim var
Kanı zemânede bir yâr-ı gâr mahrem kim
Bu nâ-sükûfte dile eyleyem anı gam-hâr
21. Gûşâde olmadı gam şeş-derinde bâb-ı murâd
Bu haste gönlümi nerrâd-ı çarh eyledi zâr
Hezâr Ka'be yaparduñ sen iy Halîl-sîfat
Bu nâr-ı 'îşki baña eyleseñ eger gûlzâr
23. Bu deñlü derd-i derûnum makâline bâ'is
Garaz bu zâtuña pûşîde olmaya esrâr
Zemândan nice bir bu şikâyet ü şekvâ
SÜHEYLÎ âhiri yok biñ yıl eyleseñ izkâr
25. Yiter baña bu sa'âdet ki gevher-i nazmum
'Arûs-ı fikretümüñ takdî sâ'idine sivâr
Çıkardı dürr-i ma'ânîyi bahr-ı tab'indan
Dem-â-dem itmek içün dîde pâyuña îsâr

27. Ben ol ser-âmed-i ‘irfân-ı nükte-perdâzem
Tapuña neydüğüm eş‘ârum eylesün iş‘âr
Dirâz kılma hikâyâtı kıssa-h^vân-mânend
Netâyicin sühenüñ söyle olma kıssa-güzâr
29. Niteki Yûsuf-ı hûr çâh-ı garbe ola nihân
O fûrkatiyle ide pîr-i çarh âh-ı hezâr
Kila sa‘âdet ile matla‘ında yine tulû‘
Cihâna fer vire nûrunu eyleye izhâr
31. Günüñ yig ola gününñden demüñ safâda ola
Hudâ ziyâdeler erzânı eyleye her bâr

43.

Bahr-i remel-i müsemmen-i ‘arûz u darb-ı maksûr

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
– + – / – + – / – + – / – + –

1. Mürde diller tâze cân buldu dem-i nev-rûzdan
Vaktidür âheng iderseñ [mutribâ nev]-rûzdan
Bâd-ı subh esdi fenâ virdi şitânuñ hayline
Cünd-i Behmendür ki sindi ‘asker-i Fîrûzdan
3. Yahçelerle kıldılar cünd-i şitâyı müşt-feşâr
Boyle emr oldu [semâya inkisâr dîr]ûzdan
Gâh nây ü nâle-i mutrib gehî savt-ı hezâr
Sahn-ı gülşende geçilmez oldu sâz ü sözden
5. Husrev-i gülden elinde gonçenüñ menşûrı var
Leşker-i ezhâra serdâr olmaga imrûzdan
Mihnet ile kılmış âlâm-ı sefer kaddin hilâl
Mâh-ı nev dün gice gelmiş gülşene Sîröz’dan
7. Gül ‘arûsına [bahâr-ı sûrda] bâd-ı sabâ
Sünbüle saççı getürdi gonçe-i zer-dûzdan
Kumri-i mukrî mu‘allimdir mu‘allem-hâne bâg
Sahn-ı gülşen oldu bir etfâl-i nev-âmûzdan
9. Şeyhler gibi geçüp seccâde-i sebz üstine
Yâsemen ak sâdeler geymiş çıkış ol rûzdan
Lâleveş câm almayan destine bu eyyâmda
Pârsâlik eyleye şol kim beter doñuzdan
11. Subh-dem gülzârı gördüm kim cevâhir nesr ider
Servler saf baglamış tenbîh olup üm rûzdan
Gâlibâ Dervîş Aga bâğı temâşâ kılmaga
Necm-i bahti tâli‘ olmuş matla‘-ı firûzdan
13. Dir zebân-ı hâl ile gûşina sûsen gülßerüñ
Almadı bir kimse behre bu dih-i deh-rûzdan

Çâbük ü çâlâk ü cüst ü bâd-pâ iken yine
Kîlmadı ‘ayyâr felek tâcın ser-i bihrûzdan

15. Bir çerâg idüm söyündürdi beni bu rûzgâr
Nûr-ı himmet uma geldüm sen çerâg-efrûzdan
Şâhid-i nazmum olurdu iy SÜHEYLÎ cilve-sâz
Jeng-i mihnet tutmasa mir’ât-ı tab’um tozdan
17. Nice meydân aldıñ il çâbük-süvâr-ı ma’rifet
Rahş-ı tab’um pür-zahmidur zahme-i mahmûzdan
Nite kim her sâl bu ‘âlem hayât-ı nev bula
Nûr-bahş-ı şu’le-i hûrşîd-i ‘âlem-sûzdan
19. Geh ruhuñ gâhî cebînüñ eyleyüp ahbâb seyr
Her şebüñ bir kadr olup rûzuñ yeg olsun rûzdan

44.

Vezîr-i sütûde-siyer Ca‘fer Paşa hazretlerinüñ kethudâsı Haydar Beg
hazretlerine

Muzâri‘-i müsemmen-i ahreb-i mekfûf ü mahzûf

Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
— + / — + + / — + / — + —

1. İy [server-i] güzîdesi erbâb-ı ‘izzetüñ
Günden güne ziyâde ola ‘ömr ü devletüñ
Dâ’im safâ-yı hâtr ile şâd ü hurrem ol
Evc-i şerefde tâli‘ ola mihr-i rif‘atüñ
3. Zîll-i sa‘âdetinde vezîr-i mu‘azzamuñ
Şîr ü şeker misâli lezîz ola ülfetüñ
Ahlâk-ı bî-nazîrüne medh ü senâ okur
Her yirde kim añılsa vücûd-ı sa‘âdetüñ
5. Bundan ziyâde rif‘at olur mı zemânede
Makbûl-i tab‘-ı ‘âlem ola hüsn-i sîretüñ
Lütf-ı Hudâ vü himmet-i merdân senüñledür
Zîr-i himâyetindesin ehl-i vilâyetüñ
7. İy mazher-i mekârim-i ahlâk-ı Hayderî
Manzûr-i lütf-ı âsaf-ı sîddîk-hasletüñ
Vey mâh-ı âsümâñ-ı kerem zât-ı muhterem
Virsün ziyâ bu ‘âleme hûrşîd-i tal‘atüñ
9. Şâm-ı ümîd irişse sabâh-ı sa‘âdete
Gün togsa n’ola başına ehl-i belâgatüñ
Dâ’im çerâgdan bu meseldür yanar çerâg
Yaksa çerâgumı n’ola şem‘-i ‘inâyetüñ
11. Herkes bir âsitâna varup ilticâ ider
Ben bî-kesüñ penâhi cenâb-ı sa‘âdetüñ

- Kıldum o kân-ı ‘izzete cân ile i‘timâd
Tutdum kemâl-i sîdk ile dâmân-ı devletüñ
13. Sürdüm ruh-ı niyâzı gelüp hâk-i-pâyüñe
Lütfuñ ümîd idüp n’ola görsem mûrûvvetüñ
Devrüñde n’ola irse SÜHEYYLÎ murâdına
Cûd ü keremdür ehl-i dile resm ü ‘âdetüñ
15. Maksûdumı rikâbuña ‘arz eyleyin eger
‘Arz-ı merâma olur ise lütf ü ruhsatuñ
Birkaç şikeste beste sözü ya‘ni nazm idüp
Sundum rikâb-ı ‘adline sâhib-sadâretüñ
17. Lütfuñdan umaram yiri düşdükde lütf ile
Ben nâ-murâda yâver ola ‘avn-i himmetüñ
Lütfuñla eyle ben kuluñuñ hâcetin revâ
Bâr-ı Hudâ müyesser ide cümle hâcetüñ
19. Hak’dan budur recâsı fakîrüñ ki ‘an-karîb
Bulsun sadâret ile şeref zât-ı ‘izzetüñ
Günden güne ziyâde kila ‘ömrüñi Hudâ
Bâkî vü pâydar ola ikbâl ü şevketüñ

45.

Vezîr-i dânişver Ca‘fer Paşa hazretlerinüñ kethudâsı ‘âlî-şânî Haydar
Beg huzûrnâ virildi
Hezec-i sâlim

Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Kime kim eyleye ‘avn-i ‘inâyetle nazar Bârî
Sa‘âdet hem-nişâni devlet ü ikbâl olur bârı
Te‘âla’llâh zihî mahdûm-ı devlet-mend-i deryâ-dil
Ki makbûl-ı cemî-i halkdur etvâr u âsârı
3. Cihân-ı himmetüñ sâhib-mûrûvvet merd-i zî-şânı
Sipîhr-i haşmetüñ hûrşîd-i rahşân-ı cihândârı
Kerem deryâsı himmet ma‘deni cûd ü sehâ kâni
Hamiyyetle şecâ‘at sadrînuñ zîb ü sezâvârı
5. Cihân-sâlâr-ı ceng-âver cihân-gîr-i zafer-yâver
Müretteb-sâz-ı esbâb-ı kerem tab‘-ı sebük-bârı
Ser-efrâz-ı zemâne Kahramañ-ı ‘asr Haydar Beg
Hünermend-i yegâne çihre-pîrâ-yı nikûkârı
7. Güzîn-i ehl-i ‘izzet kâmkâr-ı ‘arsa-i merdî
Nerîmân-ı zemâne saf-der-i meydân-ı Kerrârî
Medâr-ı memleket mesned-fürûz-ı kâr-fermâyî
Hüsâm-ı zer-nişânî sedd-i Ye’cûc-i sitemkârı

9. O şîr-i mîşezâr-ı kişver-i lütf u mürüvvet kim
Göñül nahçîrini sayd eylemekdür dem-be-dem kârı
Meh-i tâbân-ı şevket nûr-bahş-ı kişver-i re'fet
Şerâr-ı nâr-ı kahri hâne-sûz-ı milk-i gaddârî
11. Te'âla'llâh nedür ol hüsn-hulk u lütf-sîret kim
Olur biñ cân ile erbâb-ı dil meftûn-ı etvârı
Zihî şâyeste-i sadr-ı Cem ü evreng-i Dârâyî
Sezâ-yı kişver-ârâyî sezâvâr-ı cihândârî
13. Muhakkakdur Nizâmü'l-Mülk-i 'âlem zinde olsayıdı
Gelürdi hazretüñden ögrenürdi tarz-ı âsârı
Bu 'asr içre nazîrüñ mümteni'dür didiler cümle
Seyâhat eyleyenler kûşe kûşe cümle aktârı
15. Emîrâ serverâ sadrâ şeref-bahşâ hudâvendâ
Nigehbânuñ ola hîfz-ı cenâb-ı hazret-i Bârî
Şikâyet çarh-ı kec-revden ma'ârif kadrini bilmez
Elüme girse çenber eylesem çarh-ı sitemkârı
17. Hudâvendâ ben ol gavvâs-ı bahr-ı nazm u nesrem kim
Şikest itdi kelâmum kıymet-i lûlû-yı hemvârı
Mu'attar kıldı dehri micmerâsâ sûz-ı güftârum
Mesîhâ gibi ihyâ eyledüm enfâs-ı 'Attâr'ı
19. Sûhen kâlâ-yı fâhirdür ne bilsün kadrini her dûn
Bu cinsüñ hâce-i hüsn-i kabûlüñdür harîdârı
Binâ-yı kadrini pest eyleyüp gerdûn harâb itmez
Yıkılmış dillerüñ ashâb-ı devlet olsa mi'mârı
21. SÜHEYYLÎ bendeñi lütfuñla ihyâ eyle sultânum
Çıkarma kûşe-i hâtirdan ol 'abd-i senâkârı
Yiter şimden girü sıdk ile âheng-i du'â eyle
Huzûr-ı 'izzete nesr eyleyüp nazm-ı dürer-bârı
23. Ola hemvâre tedbîrüñ muvâkif kâr-ı takdîre
Mu'înüñ evliyâ lütf-ı Hudâ kîlsun nigehdârı
Sa'âdet sâ'idî ola müsâ'id evc-i 'izzetde
Döne kutb-ı murâduñ üzre dâ'im çarh pergârı

46.

Nev-devletân-ı rûzgârdan bir mahdûm ile bir husûsda bir mikdâr kîl ü
kâlimüz geçüp bu kasîde-i pend-âmîz-i 'ibret-engîzüñ dinmesine bâdî
oldı

Bahr-i hezec-i sâlim

Mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Dilâ ol bâgbânda 'akl ü idrâk ola hâşâ ki
Tuta verd-i mutarrâ ile bir har hâr ü hâşâki

- Ne teşhîs eyleye har-mühre ile gevherüň kadrin
 Ne iz‘ân eyleye semm-i helâhil birle tiryâki
3. Gehî şîr-i jiyâni eyleye maglûb harkûşe
 Gehî varup şagâl añlaya her bir bebr-i bî-bâki
 ‘Adûnuň rîş-handinden safâlar kesb ide dâ’im
 Ferîdûn-ı zemân añlaya her bir mâr-i Dahhâk’i
5. Sûhen-çîn ortalıkda rû-be-rû ide kifâyâti
 Zihî gâfil ki yokdur zerre deñlü fehm ü idrâki
 ‘Aceb gâfil ki ol da‘vet icâbet ma‘nisin bilmez
 Zihî nâdân saña nisbet ide dellâl ü dellâki
7. Ma‘ârif kadrin añlar şân-ı pür-şe’ni gibi hâlî
 Tekellüfdür diseň sen sadra teklîf ide etrâki
 Saña âdemlenür çiftin bozan ‘urf u izâfetle
 Dahı virür iken çift akçasını belki bennâki
9. Göñül nev-devletüň evzâ‘-ı nâ-hemvârına bakmaz
 Aña reşk eylemez menzil idinse kat kat eflâki
 Perîşân zülf-i dilber gibi cem‘iyyetlerin görseň
 Nifâk ile mu‘akkad her birinüň ‘akl ü idrâki
11. Mahabbet ‘arz iderler birbirine zâhiren ammâ
 Velî ma‘nî yüzinden gösterürler tîg-i ihlâki
 Mükedder her birinüň sînesi gerd-i küdûretle
 Dirîgâ pür-gubâr itmişler ol âyîne-i pâki
13. Binüp nefş atına gâhî yitişdürüdükçe otların
 Olurlar ‘arsa-i bu‘z u nifâkuň cüst ü çâlâki
 Felekde müfsid ü nemmâmuň olmaz ahteri mes‘ûd
 Okursa nice biň yillard meger telhîs ü [kerrâki]
15. Kimi mudhik olup mudhiklik itmek ihtiyâr eyler
 [Aña tâ mî]zbânuň bâ‘is-i kadr ola imsâki
 Rehâ itmek kişi lâzım durur kendi [rezâletden]
 Hamiyyet sâhibi olanuň olmaz kimseden bâki
17. Nasîb olsa hamiyyet ‘âlemin görseň [bu ‘âlemde]
 Derûn-ı tîreňi rûşen iderdi kemterîn hâki
 Hazer kıl kalb-i âteşnâkine tokunma mahzûnuň
 Virür âfâka lerze çekse bir âh-ı vehimnâki
19. Nedür yâ Rab bu nev-devletlerüň evtâr u etvârı
 Gurûr âvízesiyle ol gürûhuň yite fitrâki
 Elüň gögsüñe ko bi’llâhi insâf eyle gel sen de
 Nice hazm eylesün âdem görüp ol vaz‘-ı nâ-pâki
21. Safâ vü zevküm artar her ne deñlü kîlsalar tahkîr
 ‘Adû-yı bed-güher gördüklerince cân-ı gamnâki

- Nazar eylerdi hep çeşm-i hakâretle münâfiklar
Temâşâ eyledükçe ol gül-i gülzâr-ı levlâki
23. Geçinen bir dilim nân ile dûnân minnetin çekmez
Bürür bir bûriyâ-yı fakr ile ol cism-i sad-çâki
Süleymân-ı zemâna ser-fürû eyler mi hiç ol kul
Kanâ‘atle gıdâ idinmiş ola rîze-i kâki
25. Beni ketm-i ‘ademden zâr iden ol Hâlik u Rezzâk
Yazupdur levha-i cebhemde mâl ü rîzk u emlâki
Beni râh-ı cefâda yol mîdur ayaglaya her dûn
Ne bitsün pây-mâl itmeklik ile bir siyeh hâkî
27. Dil-i bî-çâreyi mihnetle öldürdükleri yitmez
Yine a‘dâ-yı bed-hâha olurlar her biri şâkî
Cefâ vü cevri çek itme şikâyet dir ‘aceb budur
Dögelüm yine aglatmayalum dir çeşm-i nemnâki
29. Kime derd-i derûnumdan bükâ kılsam temâşâ bu
Olur bu dehr-i dûndan ol dahı benden beter şâkî
Garaz bilse n’ola sâhib-garazlar cevher-i nazmum
Olur her bir gürûhuñ iy SÜHEYLÎ nice şekkâki
31. Sühen bir nâ-tırâşîde güherdür kân-ı imkânda
Benem tîg-i belâgatle anuñ üstâd-ı hakkâki
Oyunlar oynayup pâ-mâl ide hasm-ı dagalbâzı
Koparsam ‘arsa-i nazma semend-i tab‘-ı derrâki
33. Benümle ol zemân olur ber-â-ber zümre-i a‘dâ
Gül-i hoş-bûy ile bir tutalar pejmürde-i tâki
Dilümde lezzet-i güftâr elümde câm-ı Cem-mikdâr
Safâ-yı kalb ile çekdüm bugün âb-ı tarabnâki
35. Bu söz ma‘nîde bir ser-rişte-i pend ü nasîhatdır
Zevü'l-efhâma lâ-bûd lâ-cerem lâzımdur imsâki
Alınmaz hak-şinâs olan benüm bu vâridâtumdan
Hakîkatdır bu söz teskîn ider her bir zahîmnâki
37. Ne haddümdür ulularla tesâvî da‘visin kılmak
Meges ‘ankâ-y-ile eyler mi pervâzında işrâki
Hamûş ol kûşe-i ‘uzletde gel geç şeyh u şâbindan
Ne zevk-i bezme râgîb ol ne iste tâc ü misvâki

47.

Mevlânâ Usûlî kasidesi şeklinde dinmişdür kâfiyemüz gayrıdur
Remel-i müsemmen-i mahzûf

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘iltün
— + — / — + — / — + — / — + —

1. Ruhlar[uñ] gülzâr-ı cennet kâmetüñ Tûbâ mîdur
Leblerüñ iy gonç-e-fem berg-i gül-i hamrâ mîdur

- Ruhı ya âyîne-i Îskender-i ‘âlem-nûmâ
 Ya cihâna fer viren mihr-i cihân-ârâ mîdur
3. Ruhlaruñda dâne dâne câ-be-câ iy gonçe-leb
 Beñ midür fülfül midür ya habbetü’s-sevdâ mîdur
 Hokka-i mîm-i melâhat mi ya fem ya hokka mî
 Nokta-i mevhûme mi [ya gonçe-i ra’n]â mîdur
5. Leb midür ya berg-i gül yâkût mî ya kût-i cân
 Ya ‘akîk ya la‘l yahûd [dürç-i rûh-efz]â mîdur
 Diş midür ya gonçe-i sîr-âba düşmiş jâle mi
 Hokka-i yâkûtta ya lûlû-yı lâlâ mîdur
7. Göz mi ya ‘ayn-ı ‘anâ ya âhû-yı merdüm-figen
 Ya İrem bâğında iki nergis-i şehlâ mîdur
 Kaş mî ya kavs-ı kuzah ya kavs ya şemsîr-i tîz
 Ya çekilmişdür berât-ı hüsnüñe tugrâ mîdur
9. Bînidür bâğçe-i zanbak ya ay üzere elif
 Câmi‘-i hüsnüñde yahûd minber-i a‘lâ mîdur
 Mûrlar mîdur bahâr-ı hüsnüñe çıkışmış yahûd
 Hat mîdur ya sebze mi ya ‘anber-i sârâ mîdur
11. Gamzeler midür eyâ Yûsuf-cemâlüm pâsbân
 ‘Âşıkuñ katline yahûd hancer-i garrâ mîdur
 Katı yâylardan çıkan oklar mîdur kirpiklerüñ
 Dil deler kanlar döker ya nîze-i zîbâ mîdur
13. Bedr olimmiş mâh mî ya cebhe ya sîmîn [siper]
 Ya musaykal âyîne [mi] yahûd gül-i ra’nâ mîdur
 Gûş mî ya Rab ‘aceb yahûd gûşâde gûşmâl
 ‘Ârizuñ mî yoksa âb-ı Kevser-i me’vâ mîdur
15. Dûd-ı âh-ı pür-şerârum ‘aksi mi başuñda ya
 Sünbül-i dil-cû mîdur ya kâkül-i [ihlâ] mîdur
 Saydına dil mürgînuñ dâm-ı belâ mî ya belâ
 Turre-i tarrâr ya zülf-i ‘abîr-âsâ mîdur
17. Hat mîdur ya pâ-yı mûr ü ya benefşe ya çemen
 Rûm’a kasd itmiş Habeş’den leşker-i tersâ mîdur
 Sîb-i müşgîni ya sîmîn tûb ya tûb âyîne mi
 Bih midür nârenc midür ya gabgab-ı zîbâ mîdur
19. Gerden-i dil-keş mi ya sîmîn çirâh mî ya semen
 Meş‘al-i hûrşîd mî ya şem‘-i bezm-ârâ mîdur
 Levh-i sîmîndür ya sîne ya gûmîş [âyîne mi]
 Âb-ı sâffî mi ya sîmîn kurs-ı bî-hem-tâ mîdur
21. Sîne mi ya levh-i sîmîndür yahûd sadr-ı bihiş
 Yoksa ya gîtî-nûmâ mir’ât-ı müstesnâ mîdur

Bahr-ı tab‘uñdan çikarduñ bunca dürr ü gevheri
İy SÜHEYLİ bilmezem tab‘uñ senüñ deryâ mîdur

48.

Bu kasîde-i be-nâm şu‘arâ-yı sâhib-kemâlden sâdât-ı Ervâm ü A‘câm
vasf olınup Gûlsen-i Şu‘arâ nâmıyla mevsûmdur
Bahr-i hezec-i ahreb-i mekfûf

Mef’ûlü mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü fe ‘ûlün
— + / + — + / + — + / + —

1. Nazm oldu dilâ âdeme ni‘met-i ‘uzamâ
Hamd ile ‘atâ itdi baña Bâr-ı te‘âlâ
A‘lâ didi gerçi ki ‘Alî nesr-i le’âlî
Nazm olsa velî dahı güzel lûlû-yı lâlâ
3. Hakk gencine mahzen didi kalb-i şu‘arâyı
Ta‘lîm idicek âdeme çün ‘alleme ’l-esmâ
Miftâh-ı kilîd-i der-i cennet didi Ahmed
Ta‘rif-i lisân-ı şu‘arâda o şeker-hâ
5. Dahl eyleme eş‘ârı görüp cüz’i vü külli
Evrâk-ı nübûvvetden anı cüz’ didi Mollâ
Herkes aña vâsil olımaç dâd-ı Hudâ’dur
Mazher düşürür şâ‘iri ihsânına Mevlâ
7. Her dil aramag ile anı bulmadı her giz
Herkes okumag ile anı bulmadı kat‘â
Ta‘n eylemesün kimse uzatmasun aña dil
Gencîne-i esrâr-ı Hudâ’dur dil-i dâna
9. Hassân’ a nice kerre rasûl eyledi tahsîn
Eş‘âr u kasâ’id okudup eyledi ısgâ
Her rahş olımaç sayha ile eşkar-ı dîv-zâd
Her şahs olımaç na‘ra ile ma‘reke-ârâ
11. Tutdı nice yıl ‘âlemi nazm ile Nizâmî
Söz riştesine düzdi nice gevher-i yek-tâ
Bir hamse ile urdu yidi iklîme pençe
Bir kimse gelüp niceşini dimedi kat‘â
13. Oldı gül-i ter nazm gülistânına Sa‘dî
Hâfiż o gülistâna olup bülbül-i gûyâ
Gül gibi gelüp eyledi bir tarz-ı nev-âyîn
Var mıydı Nevâyî gibi bir hâlik-ı ma‘nâ
15. Söyünmeye tâ haşre degin deyr-i kühende
Uyardı gelüp Enverî bir şem‘-i şeb-ârâ
Her şâ‘ir-i güm-geşteye ol şem‘-i dil-efrûz
Zulmet gicesinde ola tâ rehber ü hem-pâ

17. Pür idi sühen ‘ıtri-y-ile tabla-i ‘Attâr
Enfâsi-y-ile itdi sühen mürdesin ihyâ
Selmân olalı muhteri‘-i tarz-ı kasâ’id
Şevk ile felekde okudu şî‘rini şî‘râ
19. Oldı nice yıl husrev-i evreng-i fesâhat
Bu ‘arsaya Husrev gelicek pâdişehâsâ
Bu kullede şâhîn-şikâr bâz idi Şâhî
Ol itmiş idi murg-i ma‘ânîyi hüveydâ
21. Bast eyledi bir nat‘-ı sühen geldi Bisâtî
Ol nat‘a bedel olmaya biñ atlas u hârâ
Bir şehr-i nazım kıldı binâ geldi Binâ’î
Ol şehrün için nazm ile pür kıldı ser-â-pâ
23. Her beyti o şehrün zer ü sîm ile yazılmış
Her bir kapusı olmuş anuñ matla‘-ı garrâ
Vekkâd-ı tab‘ı ‘ârif idi Âzerî-i Şeyh
Yakmışdı sühen şem‘ini andan nice şeydâ
25. Tutdı gelüben râhi hayâlât yolından
Tûmâr-ı kemâlâtı Kemâl eyledi imzâ
Bir şem‘-i şebistân-ı hayâl idi Hayâlî
Nâm-âver-i dehr olmuş idi hem-çü mu‘ammâ
27. Her bir kaşı yâ hüsnine virdi nice ‘ünvân
Hâkânî gelüp çekdi sühen hükmine tugrâ
Sahrâ-yı ‘ademden getürüp haymeyi Hayyâm
Kurdı nice yıl itdi anı menzil ü me’vâ
29. Ol haymenüñ eknâfinı altın ile yazdı
Ebyât ü rubâ‘îyle nice kît‘a-i zîbâ
Geldi bu kütüb-hâneye çün Kâtibî-i zâr
Yazdı nice eş‘âr u kasâ’id nice inşâ
31. Oturdu nice zuhr-ı zemân tekye-i nazma
Getürmedi arkasını bir kes yire ammâ
Hâcû‘ya nahîl-bend-i nazım dinse revâdur
Her nahlini seyr eyleyen anuñ didi Tûbâ
33. Ahlâkî güzel kimse idi Nâsır-ı Tûsî
Firdevsî‘ye Şeh-nâme’yi ol eyledi îmâ
Dirlerdi belî Hâtîffî‘yi gayb-lisândur
Levh üzre anuñ kim ki sözün itdi temâşâ
35. ‘İsmet nice yıl giydi gelüp câme-i nazmı
Pâk idi velî dâmeni çün Ka‘be-i ‘ülyâ
Bir nâkil-i ahbâr idi ol ‘Ârif-i bi’llâh
Diñlerdi hadîsini anuñ ehl-i Buhârâ

37. ‘Âlemde Hasan gibi kanı şâ‘ir-i nâzük
Gülzâr-ı nezâketde odur verd-i mutarrâ
Nazmiyla bu mâtem-gedeyi tutdı Figânî
Kopardı sarîr-i kaleminden nice gavgâ
39. Sûret-ger-i elfâz-ı ma‘ânî idi Mânî
Bu deyr-i cihânda nice nakş eyledi peydâ
Firdevsî bir akar suyidi bâg-ı nazımda
Ol itdi sühen âbını bu ravzaya icrâ
41. Seyr itmege erbâb-ı sühen ravza-i nazmı
Her beyti anuñ oldı birer kasr-ı mu‘allâ
Gerçi ki mü’ahhar idi bunlardan Ümîdî
Olmuşdı velî tarz-i kasâ’idde tüvânâ
43. Engüst-nümâ-yı şu‘arâ idi Hilâlî
Bir kimse aña nazm-ı gazelde dimedi lâ
Însâf idicek Âsafî hod darb-ı meselde
Bî-misl idi var olalı bu kubbe-i mînâ
45. Şemşîr-i belâgatle açup kışver-i nazmı
Esbâb-ı ma‘ânîyi Hüsâm eyledi yagmâ
Râm olmuş-idi cümle gazâlân-ı ma‘ânî
Vahşî-i hümâ-sayd ü hümâyûn-fere hakkâ
47. Feyzî-i hakîm ol şeref-i cem‘-i efâzîl
Bahs eylese mülzim ola sad Bû ‘Alî Sînâ
El arkasını yire koyup eyledi teslîm
Bâkî-i sühen-pervere a‘lâ-y-ile ednâ
49. Mest-i mey-i şevk eyledi erbâb-ı safâyı
Sahbâ-yı ma‘ânî ile ‘Âlî-i tarab-zâ
Ol dem ki pür olmuşdı mey-i zarf-ı ma‘ânî
Nûş eyledi ol bezmde Câmî mey-i sahbâ
51. Mest eyledi ol câm ile Câmî şu‘arâyi
Bî-hûş yatur her birisi bî-ser ü bî-pâ
Ol câm idi eş‘âr-ı nazım gencine gencûr
Ol câm idi mir’ât-i sühen jengine müclâ
53. Ol câm idi âyîne-i Cemşîd ü Sikender
Ol câm idi Hûrşîd-i cihân-tâb-ı fer-efzâ
Ol câm idi her güm-şüdeye şem‘-i hidâyet
Ol câm idi her tîre-dile nûr-ı süveydâ
55. Ol câm idi Cem ellerini eyleyen iblâ
Ol câm idi Dârâyı iden ‘âleme Dârâ
Ol câm idi Leylâ’ya viren revnak u sûret
Ol câm idi Mecnûn’ı iden ‘âleme rüsvâ

57. Ol câm idi Şîrîn'e iden Husrev'i hayrân
Ol câm idi Ferhâd'ı iden kûh ile hem-tâ
Ol câm idi ser-geşte iden Mihr ü Vefâ'yı
Ol câm idi Vâmîk iden 'âşık-ı 'Azrâ
59. Ol câm idi hep mazher-i envâr-ı tecellî
Ol câm idi çün meş'ale-i leyle-i esrâ
Ol câmdan irdi baña bir neşve-i cân-bahş
Bakınca göründi gözüme şâhid-i ma'nâ
61. Ruhsârını 'arz itdi baña bikr-i ma'ânî
Kalmışdı pes-i perdede gerçi tek ü tenhâ
Ref' itdi nikâbin gelicek hacle-i dilden
Giyürdüm anuñ egnine bir hil'at-i zîbâ
63. Ol bâdiyede kaldı olar şimdi ben oldum
Ol bezm-i sühen bâdesine bâdiye-peymâ
Şol tâk-ı mu'allâ ki anı hedm ide devrân
Bulinur aña mün'adim olsa yine bennâ
65. Bu 'âlem-i süflîden olup cümlesi fârig
Ol 'âlem-i 'ulvîde varup eylediler câ
Her birisinüñ meşhedi pür-nûr ola yâ Rab
Her birisinüñ yiri ola cennet-i a'lâ
67. Yitmez mi sözüm şâhid-i ma'nâma müzekkî
İy müdde'î olduğuna tab'uma müzekkâ
Pîşânuma çekdükde kalem kâtib-i kudret
Nazm-ı Dürer'i kıldı benüm şânuma imlâ
69. Ta'n eylemesün nazmuma her bir har-ı deccâl
K'olmuşdur anuñ her birisi nutk-ı Mesîhâ
Her gülşene gül her güle bülbül bulinur lîk
Olmaya bu gülşende velî nazmuma hem-tâ
71. Her nazm olımaz nazmuma 'âlemde mu'âdil
Olmañ ne kadar ag-ısa her yed yed-i beyzâ
Her bir sühenüm bir dür-i deryâ-yı belâgat
Her bir nefesüm olsa n'ola 'anber-i sârâ
73. Her beyt-i kasîdemde birer ravza-i cennet
Ebkâr-ı ma'ânî durur ol cennete hûrâ
Ta'mîr idüben eyler esâsin yine muhkem
Her bir tarafın zerle ider anı mutallâ
75. Gülzâr-ı sühende ola mı baña ber-â-ber
Ben gülşen-i nazmuñ güliyem hâridur a'dâ
Virmezse n'ola ma'rifetüm mîvesini çarh
Dânâya nasîb eylemedi kâmını dünyâ

77. Şol dâma düşürdi beni sayyâd-ı felek kim
Bang-i har ile rütbede bir gûfte-i ‘Îsâ
Yok yire yüzüñ suyunı bezl eyleme hâke
Ebnâ-yı zemândan yañılıp kılma temennâ
79. Eşcâr-ı sanavber saña virmez yine nev ber
Olursa eger âb-ı hayât ile murabbâ
Bir dürr-i yetîmem sadef-i bahr-ı ‘anâda
Ârâmgehüm oldı dirîgâ bün-i deryâ
81. Budur ezelî resm-i cefâ-pîşe-i ‘âlem
Kan yutdurur ehl-i dile çün gonçe-i hamrâ
Ser-defter-i erbâb-ı belâdur dil-i kâmil
Çek sen de yûri eyleme bir kimseye şekvâ
83. Sultân-ı serîr-ı sühnenem şimdi SÜHEYLÎ
‘Âlem götürü çekse n’ola hükmüme tugrâ
Yokdur garazum kimseye bir sâf-derûnem
Dirlerse n’ola tab’uma mir’ât-ı musaffâ
85. İy dil yine inkâr ider ilzâm idemezin
Yok yire nefes zâyî olur eyleme da‘vâ
Nazmiyla kemâlât ü hayâlât-ı sühende
Dünyâya senüñ gibi dahı gelmese farzâ
87. Înkâr ider elbetde mukarrer yine hâsid
Fazl ile olursañ da eger Bû ‘Alî Sînâ
Şimden girü da‘vâta şûrû eyle yiterdür
Kim cümleden akdem o durur elzem ü ahrâ
89. Sultân-ı cihân ola sa‘âdetle mü‘eyyed
Fermânına münkâd ola a‘lâ-y-ile ednâ
Hak zât-ı şerîfini emîn ide hatâdan
Şeh-zâdelerin kendüye bağıslaya Mevlâ
91. Tevfîk refîkî ola her kanda giderse
Her yirde nigehdârı ola Bâr-ı te‘âlâ

49.

Üstâdân-ı ‘Acem’den Selmân ve Kâtibî ve gayrı ve hûnerverân-ı
Rûm’dan ‘Ulvî ve Kara Fazlî’ye tetebbu‘ olındı çâr-ender-çârdur
Bahr-i hezec-i müsemmen-i sâlim

Mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. ‘Aceb nahl-i dil-ârâdur nihâl-i kaddüñ iy dilber
Benefše hatt ü gûl hadd ü semen sîmâ vü nesrîn ber
Leb ü dendân ü endâmuñla cânâ çihre-i zerdüm
Biri la‘l ü biri lûlû biri sîm ü birisi zer

3. Cebîn ü kadd ü ruhsâruñ leb ü dendân-ı dür-bâruñ
Biri mâh u bîri pervîn bîri şem' ü birisi harr
Ruh u zülf-i dil-âvîzüñ lebüñle hatt-ı ser-tîzüñ
Semensâdur mehâsâdur dil-âra vü güher-perver
5. 'Îzâr u hatt u ruhsâruñ leb ü dendân ü güftâruñ
Bahâr ü sebze vü subh ü şarâb ü şâhid ü şekker
Ruhuñla hatt-ı müşkînüñ kadüñle la'l-i şîrînüñ
Riyâz-ı ravza-i rîdvân nihâl-i tûbâ vü kevser
7. Hat-ı şebgûnuñ ile kâkül ü gîsû-yı zülfüñden
Perîşândur 'abîr ü 'anber ü reyhân ü müşk-i ter
Fem ü çesm ü dil ü endâm-ı mevzûnuñ görenler dir
Zihî mercân zihî [bâdâm] zihî hârâ zihî merm'er
9. Nigârâ sâk u rân ü sâ'id ü nakş-ı femûñ hakkâ
Bilûr ü sîm-i hâm kâfûr-ı ebyaz hokka-i gevher
Hat u hâl ü cemâl-i bâ-kemâl ü çesm-i hûn-rîzüñ
Diyâr-ı Şâm u Rûm iklîm-i Hind ü Sind'e hükm eyler
11. Senüñ gibi kanı 'âşık-küs ü şûh ü belâ-yı dil
Kadi serv ü ruhı gülşen semen-endâm ü leb-şekker
Yiter cevr eyledüñ senden şikâyet eylerem şâhâ
Ki 'adl-i dergehüñde mûr ile birdür Süleymânlar
13. Felek-rütbet melek-tal'at cenâb-ı husrev-i 'âdil
Sa'âdet-bahş ü devlet-rahş milk-ârâ cihân-dâver
Şeh-i şâhân-ı 'âlem Hân Ahmed bin Mehemed Hân
Sikender-taht-ı Dârâ-raht-ı Süleymân-baht-ı nîk-ahter
15. Şehen-şâh-ı hümâyûn-fer ki emr ü nehyine oldı
Kader tâbi kazâ bende felek dâ'î zihî ahter
Sadâkatde şecâ'atde kemâl-i 'ilm ü hilm ile
Ebû Bekr ü 'Ömer 'Osmân-ı zi'n-nûreyن ile Hayder
17. Şükûh ü 'adl ü dâd [ü] nâm-ı pâküñ dilde yâd olsa
Nedür Kisrâ vü Nûşîrvân nedür Dârâ vü İskender
Olur terbiyyet-i hulk-ı cemîl ü feyz-i cûduñdan
Matar lûlû vü hûn misk ü 'araz cevher hacer gevher
19. Senüñçün 'ayş u nûş ü zeyn ü zîb içün müheyyâdur
Felek meclis savâbit nukl ü meh sâkî vü hûr sâgar
Celâl ü hişm u kahr ü heybetüñden mahv olur cümle
Zalâm-ı zulm ü gerd-i fitne vü âşûb ü şûr ü şer
21. Saña behrâm ü mihr ü âsmân ü 'arsa-i 'âlem
Biri tîg ü bîri tac ü bîri taht ü bîri kişver
Karînüñ taht ü devlet hem-nişînüñ 'izzet ü nusret
Biri yaru bîri yâver bîri bende bîri çâker

23. Dem-i ‘adlünde hep şâdîde ‘âlem zecr-i kahruñla
Kadeh giryân ü def nâlân mey bî-fer tehî sâgar
Saçı sünbül ruhı gülgûn dil ü cân zülfüñe meftûn
Zihî ra‘nâ zihî zîbâ zihî şeydâ zihî hoşter
25. Gamuñla bu dil-i hûnîn ü eşk ü gussa vü âhum
Şarâbumdur kebâbumdur nedîmîmdür biri rehber
Sadâ-yı âh u zârumdan duhân-ı nâr-ı âhumdan
Felek hayrân melek giryân cihân dûzah zemîn mahşer
27. Gam ü endûh ü derd ü fitne a‘dâña zehir olsun
Nişân ü rümh u tîr her biri bir cânîye bir hancer
SÜHEYLÎ nâle vü endûh ü âh-ı sûznâkümden
Zemîn deryâ havâ tîre felek hayrân melek muztarr
29. Kapuña kulluga geldüm senüñ iy şâh-ı Cem-kudret
Kabûl eyle beni redd itme iy hâkân-ı bahr ü berr
Zahîr ü Enverî Selmân ü Câmî Hâfiz u Hâcû
Baña tahsîn ü reşk eylerdi nazmum görseler anlar
31. Ola bu hâk ü âb ü bâd ü âteş nite kim Bâkî
Tenüñ sâbit derûnuñ sâf u rûyuñ mihr teg enver
Hemîse devlet ü ‘ömr ü tenüñe cânuña olsun
Felek hâmî melek hâfiz cihân dâ‘î zemân yâver

50.

Mîr-i kalemden dinmişdür

Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün
--- + / - + - + / - - + / - + -

1. Minnet cenâb-ı Hakk'a ki merd-i sühengerem
Hâk-i reh-i efâzıl-ı ser-hayl-i kışverem
Dânende-i rümûz-ı zevâyâ-yı kâ'inât
Hâ'nende-i resâ'il-i na't-ı peyemberem
3. Seyyâh-ı milk-i ‘âlem ü sebbâh-ı bahr-i gam
Abdâl-ı çâr-darb ü sebük-pâ Kalenderem
Nâ-merde mât ü câhı içün ragbet eylemem
Pâ-mât-i hâk-i makdem-i pâkîze-gevherem
5. Şükrüm budur ki ‘âlem-i kübrâya mazherem
Masnû'-ı zât-ı pâk-i hudâvend-i ekberem
Ten kâlib oldı zât-ı güzînüm revân aña
Budur ‘aceb ki peyker-i rûh-ı musavverem
7. Zâtum hümâ-yı zirve-i lâhût iken neden
Dil-bestesi neşîm-i havâdis-kebûterem
Hâk-i siyâhı gevher ider feyz-i himmetüm
Zâhid gümân ider ki beni kîmyâgerem

9. Sarrâf-ı dehr bilmez ise kadrümi ne gam
Dükkân-ı ‘ışk içinde girân-mâye gevherem
Mûr-ı hakîr görünürem merd-i kâmile
Çeşm-i ‘adû-yı câhile ammâ gazanferem
11. Olmasa ahterümle eger müşterî karîn
Burc-ı şerefde dimez idi sa‘d-i ekberem
Tâc-ı ser-i sa‘âdet idüp hâk-i pâyüñi
Dirse ‘aceb mi külle-i şâhâne-efserem
13. Bahtum rikâbdâr u sipihrüm cenîbe-keş
Bî-tâc ü taht husrev-i gerdûn-tekâverem
Minnet cenâb-ı Hakk’â SÜHEYLÎ ki dem-be-dem
Meddâh-ı hânedân-ı felek-sâ-yı Hayderem

[MUSAMMATLAR]
[KIT'ALAR]

1.

Merhûm 'Abdü'r-rahmân şehr-i Şâm-ı Şerîf kâdîsı iken Nure'ddînû's-şehîd merkadin binâ itdûgine târîhdür

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
+ + -- / + + -- / + + -*

1. Fahr-ı erbâb-ı himem kân-ı kerem
Sâhibü'l-hayr güzîn-i 'ulemâ
Ya'ni kim Hazret-i 'Abdü'r-rahmân
Fazlını ide ziyâde Mevlâ
 3. Kâdî-i Şâm-ı Şerîf oldukda
Bir iki câmi'i kıldı ihyâ
Şühedâ serveri Nure'd-dîn'üñ
Kıldı ol meşhed-i pür-nûri binâ
 5. Nice sâl idi harâb olmuş-idi
Yıkılıp olmuş-idi cümle hebâ
Kendü mâliyle rızâ'en li'llâh
Kıldı bu câmi'i tecdîd ü binâ
 7. Bâreka'llâh zihî hayr-ı cemîl
Zâdehe'llâhü te'âlâ şerefâ
Seyr idüp didi SÜHEYYLÎ târîh
Ma'bed-i cennet-i firdevs-nûmâ
- Sene 1010 [M. 1601/02]

2.

Merhûm Cân-pûlâd Oğlu Hüseyin Paşa vâlî-i şehr-i Haleb oldukda
didükümüz târîhdür

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---*

1. Te'âla'llâh zihî vakt-i mübârek sâ'at-i hurrem
Zemîn huld-i berîn olmuş zemâne gayret-i havrâ
Haleb kim hâl-i rûy-ı çihre-i milk-i 'Arab'dur ol
Safâda gayret-i sahn-ı sarây-ı cennetü'l-me'vâ
 3. Cihâna vüs'at ü zevk ü safâ vü behcet el virmiş
Gedâ-yı vakt olanlar şâh-ı dehre eyler istignâ
Safâda ser-be-ser 'âlem gam-ı mâfâtdan hurrem
Didüm bu şevk ü şâdîye nedür bâ'is olan âyâ
 5. Didi bir pîr târîhin SÜHEYYLÎ müjdeler kıldı
Haleb beglerbegisi oldu ümn ile Hüseyin Paşa
- Sene 1012 [M. 1603/04]

3.

Merhûm sâhibü'l-kerem Kazancı-zâde Çavuşbaşı Ömer Aganuñ sa'âdet-hânelerine dinmişdür

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Sâhib-i himmet 'Ömer Aga-yı 'âlî-menzilet
Kim virilmiş himmet ü lütf u kerem Hak'dan aña
'Ayş ü nûş ile geçürmek-çün cihânda 'ömrini
Kıldı peydâ gül gibi bir mecmâ'-ı ehl-i safâ
3. Nice mecmâ' mecmâ'-ı âlî o dil-keş kasr kim
Sahn-ı bâg-ı hulde ta'n eyler safâda câ-be-câ
Seng-i Kâşîyle yapılmış bir 'aceb kâşânedür
Revzenine yaraşur câm olsa mihr-i pür-ziyâ
5. Nice ta'rîf eylesün âdem o cây-ı dil-keşi
Görmemişdür dîde-i çarh-ı kûhen böyle binâ
Seyr idüp didi SÜHEYYLÎ şevk ile târîhini
Mecma'-ı ehl-i safâdur bu mahall-i dil-güşâ

Sene 1005 [M. 1596/97]

4.

Sâbıkâ vâlî-i Mîsr olan vezîr Mustafâ Paşa dinmişdür

Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
+ + - - / + - + - / + + -

1. Hâfız-ı Mîsr Mustafâ Paşa
Ol kerem-perver ü safâ-meşreb
Şühedâ zümresine mülhak olup
Gitdi ol âsaf-ı sütûde-neseb
3. Didi anuñ SÜHEYYLÎ târîhin
Haşr ola Mustafâ-y-ile yâ Rab

Sene 1037 [M. 1627/28]

5.

Merhûm pederüm Hemdem Kethudâ Bagdâd'da binâ eylediği târemenüñ târîhidür

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
+ + - - / + + - - / + + -

1. Sadr-ı zî-kevkebe eyyâmında
Hemdem-i 'âdil-i pâkîze-sırışt
Yapdı Bagdâd'da bu târemeyi
Dir havâsını gören ürdi bihişt
3. Reşk-i âyîne-i İskender'dür
Bu binâda konılan her bir hişt

Rakam urdukda SÜHEYLİ kalemi
Düşdi târîhi anuñ sadr-ı bihiş

Sene 1001 [M. 1592/93]

6.

Okçι-zâde Efendi nişâncı oldukda didügümüz târîhdür

Mef'ûlü fâ 'ilâtün mef'ûlü fâ 'ilâtün
— + / - + - - / - - + / - + - -

1. Olsun Hudâ'ya iy dil yine hezâr minnet
Geldi sa'âdet ile ol kân-ı lütf u 'izzet
Şâm-ı ümîd-i 'âlem subh-ı merâma irdi
Nevîd-i peyk-i behcet kıldı yine beşâret
3. Hâkân-ı milk-i 'irfân şâh-ı serîr-i ma'nâ
Ya'ni ki Okçι-zâde ol menba'-ı mûrüvvet
Tevkî'-i şâhi-y-ile kadr-i refî'a irdi
Başına sâye saldı zill-i hümâ-yı devlet
5. Nûr-ı ziyâ-yı 'adli dünyâyı rûşen itdi
Pertev salup cihâna ol neyyir-i 'adâlet
Eyyâm-ı devletinde fazl ehli şâd u hurrem
Devrinde hâcet ehli müstagrak-ı 'inâyet
7. Îns ü perî vü âdem fermânınıñ mutî'i
Tugrâ-nüvîs-i 'adli dest-i kazâ-yı kudret
Yokdur keremde misli akrânı mümteni'dür
Dünyâ bilür kemâlin ben söylemek ne hâcet
9. Târîh-i nasbin anuñ biri haber virince
Didüm SÜHEYLİ geldi nişâne-i sa'âdet

Sene 1005 [M. 1596/97]

7.

[Sa'âdetlü pâdişâh Üskûdâr'da Kandilli Bâğçe'de on kalkanı bir darb ile
delüp ve ol kalkanı Mîsr'a ırsâl idüp hâfiz-ı Mîsr Ahmed Paşa
hazretlerinüñ teklîfi ile didügümüz kî'tadur ki sa'âdetlü pâdişâh-ı 'âlem-
penâha yazup ırsâl eylediler
fü sene 1043 [M. 1633/34]]

Mef'ûlü mefâ 'ilün fe 'ûlün
— + / + - - - / + - -

1. Sultân-ı serîr-i pâdişâhî
Hâkân-ı güzîn-i Cem-salâbet
'Adl ile ser-âmed-i selâtîn
Fihrist-i cerîde-i celâlet
3. Ol kîble-i husrevân-ı 'âlem
Mihrâb-ı niyâz-ı çâr millet

- Fazl u hüner ehliniñ zahîri
 ‘Unvân-ı sahîfe-i mûrûvvet
5. Hâkân-ı güzîn-i âl-i ‘Osmân
 Bûrhân-ı cerîde-i fütûvvet
 Sultân Murâd-ı Cem-mehâbet
 Kayd-bende-i tâc ü taht-ı devlet
 Ol şem‘-i cihân-serâ-yı dâniş
 Mâh-ı felek-i sipihr-i haşmet
 Pâkîze-şiyem melek-şemâyıl
 Sûretde beşer ferişte-sîret
9. Dâdâr-ı cihân ki na‘l-i esbi
 Şâhân-ı zemîne tâc-ı ‘izzet
 Elbürz’e havâle kılsa gürzin
 Kâh ola o kûh-ı pûr-salâbet
11. Bir darb-ı cirîdi bî-tereddüd
 On kalkanı deldi geçdi kat kat
 Tahsîn-i belîg idüp melekler
 Sükkân-ı zemîne virdi dehşet
13. Tarîhini kasd idüp SÜHEYLÎ
 Bir tûtî-i şekkerîn-‘ibâret
 Yazmış rakam-ı kalemlle târîh
 İy şâh-ı cihân koluña kuvvet
 Sene 1043 [M. 1633/34]

8.

Merhûm magfûr sa‘îd şehîd pederüm Egri fethinde şehîd oldukda
 didögümüz târîhdür

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
 + + -- / + + - - / + + -- / + + -

1. Cân virüp Hakk'a gazâda pederüm oldu şehîd
 Menzilin cennet-i câvîd kîla Hayy-i ebed
 İrdi ol ‘âlem-i ‘ukbâya idüp zevk u safâ
 Bunda biz yakmadayuz âteş-i hecr ile cesed
3. Bir zamân cevrümüz ol çekmede biz fârig idük
 Şimdi ol fârig ü biz çekmede cevr-i bî-had
 İñlemekden nice dil itmesün âh-ı cân-sûz
 Aglamakdan nice çeşm eylemesün kesb-i remed
5. Fevtini gûş idicek didi SÜHEYLÎ târîh
 Hemdem-i cân-ı ‘azîzüm pederüm gitdi meded
 Sene 1005 hamse ve elf [M. 1596/97]

9.

Sadr-ı a‘zam Cerrâh Mehemed Paşa hazretleri iki oğlu Pîr Mehemed
Beg ve ‘Osmân Beg ki sultâñ-zâdelerdür anları sünnet eyledükde
didigümüz târihdür

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâi ‘lün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Fasl-ı gülde sadr-ı sâñî kıldı bir sûr-ı ‘azîm
Kim cihâni kıldı ol sûr-ı musaffâ pûr-sûrûr
Ol vezîr-i kâmil ol sadr-ı celîlü’l-i‘tibâr
Kim Süleymânlık ider devrinde her bî-kadr mûr
3. Cânibinden iltifât olduğunu bilseydiler
Âsitânından melâ’ik bir dem olmazlardı dûr
Sünnet itdi iki kâmil nutfesin biñ şevk ile
Kim ol iki nutfedür dâ’im viren çeşmine nûr
5. Sünnet-i pâk-i rasûlü’llâhi icrâ itmede
Hak budur kim olmadı bir böyle sûr-ı bî-kusûr
Birinüñ nâmı Pîri’dür birisi ‘Osmân’dur
İkisin de pîr ide lütf-i hudâvend-i Gafûr
7. Sayesinde devlet ile Hak ser-efrâz eylesün
Ber-karâr-ı ‘izzet olsunlar ilâ-yevmi’l-büşûr
Şol kadar in‘âm ü ihsân itdiler bu sûrda
Kalmadı bir kimse halku’llâhda gayr-ı şekûr
9. Hâsılı ol deñlü bişdi matbahında et‘ime
Ni‘met-i ‘âmmîn tenâvül itdiler vahş u tuyûr
Yakılup itdi gül-efşânlar zemîni pûr-nûcûm
Yiridür reşk itse gabrâya sipihr-i pûr-gurûr
11. Atılıp yirden hevâyîler düşerler câ-be-câ
Giceler sanmañ feleklerde şîhâb eyler zuhûr
Güller açıldı vü düşdi ‘ayş ü nûşa kâ’înât
Kâ’înâtâ oldu sûri bâ‘is-i zevk ü sürûr
13. Sahn-ı cennetdür meger meydân-ı sûr-ı dil-güşâ
Kûşe kûşe anda olmuş cilve-ger gîlmân ü hûr
Merhabâ iy ‘îşret-efzâ-yı sürûr-ı kunc-i gam
Habbezâ iy sûr-ı pâk-i âsaf-ı sâhib-sûrûr
15. Didi bu sûruñ SÜHEYLÎ şevk ile târihini
Mevsim-i gül sadr-ı a‘lâ eyledi gül gibi sûr
Sene 1005 = [1596/97]

10.

Bulâk'da Kızlar Agası Mustafâ Aghanuñ vekâlesine dinmişdür

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
+ - + - / + + - - / + - + - / + + -*

1. Semîyy-i fahr-ı cihân Mustafâ Aga ol kim
Emîn-i dâr-ı sa'âdet medâr-ı gerdûn-fer
*Zemân-ı devlet-i Hân Ahmed-i mu'azzamda
Bu kârgâha şûrû' itdi ol bülgend-ahter*
3. Vekâleten aña Hâcî Efendi himmet idüp
Müyesser oldu temâmî Hudâ'ya minnetler
*Akıtdı ayagına Nîl gibi dünyâyi
Diyâr-ı Mîsr'a şeref virdi Hak bu pâk eser*
5. Binâ-yı pâkine her bir hacer ki komışdur
Göreydi âyinesin kesr ideri İskender
*Hired te'emmûl iderken temâmîna târîh
Zihî vekâle-i ferhunde didi 'ârifler*

Sene 1023 [M. 1614/15]

11.

Merhûm Velî Çelebinüñ birâderi Memi Şâh Beg fevtine dinmişdür

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ - - - / + - - - / + - - - / + - - -*

1. Bekâ milkine vardı irtihâl itdi bu menzilden
Egerçi bir iki gün tekye-i 'âlemde oldu zayf
*Tolular çekdi bezm-i 'âlem içre 'ıskına Hakk'uñ
Ecel câmîn sunup sâkî-i devrân aña virdi keyf*
3. Sü'âl itdükde hâtifden SÜHEYLÎ sâl-i târîhin
Didi hâtif Mehemed gitdi dehr-i bî-bekâdan hayf

Sene 1003 [M. 1594/95]

12.

Kansu Paşa hazretlerine vezâret ile eyâlet-i Yemen virildükde dinmişdür

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. İy vezîr-i şîr-dil Paşa-yı Kansu-nâm kim
Fahr-ı a'yân server-i erkân güzîn-i mâ-sebâk
*Mazher-i in'âmî olduñ pâdişâh-ı 'âlemüñ
Sâye saldı başuña hâkân-ı İskender-nesak*
3. Dîn ü devlet hîdmetine zâtuñı takdîm idüp
Bildi ol sultân-ı 'âlem cümleden sensin ehak
*Eyledi ikbâl ü iclâl ile vâlî-i Yemen
Feth u nusret rehberüñ olsun mu'înûñ nasr-ı Hak*

5. Mülhim-i kudsî SÜHEYLÎ bendeñe ilhâm idüp
Düşdi târîh-i cihân-ârâsı lafz-ı zill-i Hak
Sene 1038 [M. 1628/29]

13.

Sultân-ı hûbân ü nev-civân-ı zamân Bagdâdî Mehemed Şâha
didögümüz târîhdür

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Dôstlar âh u figân itdögüme ‘ayb itmeñ
Nâr-ı hecriyle göñül yandı Mehemed Şâhuñ
Çekdürür cevrini elbetde dil-i dânâya
Kimse kurtılmaz elinden felek-i bed-hâhuñ
 3. Cümleden ben ki sitem-dîde-i baht-ı siyehem
Olmuşam hemdemî feryâd ü figân ü âhuñ
İy kılan nâleme ta‘n eylemezem ‘ayb seni
Hâl-i dilden bilürem zerrece yok âgâhuñ
 5. Çemen-i dehrde bir gonçeden ayrıldum kim
Gökde virmişdi halel hüsnine mihr ü mâhuñ
Kıldı devrân anı müstagrak-ı gird-âb-ı fenâ
Oldı Yûsuf gibi üftâdesi ka‘r-ı çâhuñ
 7. Nev-civân gitdi cihândan âh ki ol mâh-rûy
Rahm idüñ hâline bu cân u dil-i güm-râhuñ
Gerçi hicrânına rahm eylemek olmaz ammâ
Çâre ne hükmî ezelden buyımış Allâh’uñ
 9. Eyledi ‘azm-i çemenzâr-ı gülistân-ı bekâ
Bî-bekâ oldugunu bildi bu ‘işretgâhuñ
Gitdi ol ‘âlem-i ervâha idüp zevk ü safâ
Oldı gönlüm gibi dil hemdemî âh u vâhuñ
 11. Didi târîh-i vefâtını SÜHEYLÎ anuñ
Dile kâr eyledi hicrânı Mehemed Şâhuñ
- Sene 992 = [1584/85]

14.

Şâh-nişîn-i ma‘hûd-râ goftîm

Mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün fe ‘ûlün
+ --- / + --- / + --

1. Bu cây-ı bî-nazîr ü rûh-bahşı
Kila bânîsine Mevlâ mübârek
Görüp didi SÜHEYLÎ aña târîh
Mübârek eyleye Allâh tebârek
- Sene 1010 [M. 1601/02]

15.

Bu mektûb-ı manzûm-ı belâgat-üslûb biñ bir senesinde hîtt-a Bagdâd-ı
bihişt-âbâda vardugumuzda şu‘arâ-yı fesâhat-şî‘ârdan Hâtemî Bege irsâl
olunmışdı

Fî sene 1001 [M. 1592/93]

Mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Müsellemnâdür saña seyyâhlik iy bâd-ı cân-perver
İdersin turfetü'l-‘ayn içre seyrin bâg-ı dünyânuñ
Yoluñ ugrarsa tâ ki pây-taht-ı Âl-i ‘Osmân’ a
Tefahhus eyle ahvâlin Sitanbûl u Galata’nuñ
3. İdüp kesb-i şeref yüz sür gubâr-ı râhîna bir bir
Gerek nazm ehli a‘yânuñ gerek hâl ehli yârânuñ
Varup a‘yâna burc-ı evliyâdan gitdüğün bildür
Selâmin vâsil eyle hazret-i şâh-ı şehîdânuñ
5. Yüzüñ sür işigine evvelâ Bâkî Efendinuñ
Du‘â-yı hayrin it vâsil bu dervîş-i senâ-hânuñ
Fenâ milkinde rûz-ı haşr olnca nâmi bâkîdür
Varup kesb-i hayat it feyz-i nutkından o zî-şânuñ
7. Tarîkatde kelâmı mûrşid-i ehl-i şerî‘atdır
Bugün Nev‘î Efendi zübdesidür nev‘-i ‘irfânuñ
Cihân kâmillerinuñ ‘ârifî Ma‘rûf Efendidür
Olupdur fazl-ı Hak’dan keşf aña esrârı Kur’ân’uñ
9. ‘Aceb mi tezkireyle söyleşürse ehl-i nazm ile
Hasan’dur mâliki hüsni ile şimdi şî‘r ü inşânuñ
Kelâm-ı feyz-bahşı koymamışdur cevhâre ragbet
N’ola kıymet bulursa sözleri Kadrî-i gûyânuñ
11. Muhassal mahlas-ı pâki gibi hem-tâsı nâdirdür
Ganî-zâde o mahdûm-ı sa‘âdetmend-i zî-şânuñ
Zuhûrî kâmil-i ‘asr oldugu günden de ezhardur
Zahîr’idür kemâl-i fazl ile erbâb-ı ‘irfânuñ
13. Kelâmı ehl-perver feyz-bahş-ı ehl-i ma‘nâdur
Husûsâ nazm-ı pâki Hâletî-i hâlet-efzanuñ
Yine mazher mi lütf-ı pâdişâh-ı ‘âlem-ârâya
Geçer mi rûzgârı zevk ile Dervîş Aganuñ
15. Şikâr-ı murg-ı ma‘nâda ‘aceb şeh-bâzdur Tab‘î
Uçar pervâzını görse başından ‘aklı ‘ankânuñ
Letâfetde sözi kevser safâda sohbeti cennet
Cinânî vasfin eyler mi yine her hûr u gîlmânuñ
17. Hayât-efzâ-yı ‘âlemdür dem-i cân-bahş ile Muhyî
Odur i‘câzin ihyâ eyleyen nutk-ı Mesîhâ’nuñ

- Cüvânî hak bu kim fenn-i sühende pîr-perverdür
Odur hep bâ‘is olan iştihârina cüvânânuñ
19. Zebân-bend-i sühen-sencân-i milk-i Rûm’dur tab‘ı
Sözi gaybü'l-lisân olan Lisânî-i sühen-dânuñ
Hakîkatde İlâhî kâşif-i sırr-ı İlâhîdür
Ezelden feyzine mazher düşüpdür fazl-i Yezdân’uñ
21. Geçüp a‘yân-ı şehri mekteb-i ‘irfâna var yüz sür
Ziyâret eyle üstâd-ı zemânın ol debistânuñ
Sühen-dânlık baña hüsn-i edâda hatmdür dirse
Ne şübhe Hâtemî kâdirdür isbâtına da‘vânuñ
23. Geçer evkâti sîmîn-tenlerüñ vasf-ı ‘izâriyla
Misâlî zübdesidür nazm vâdîsinde akrânuñ
Sühen dâd-ı Hudâ’dur sa‘y ile mümkün degül kesbi
Hased kıldıkları bî-hûdedür Sâ‘î’ye a‘dânuñ
25. Yazaldan sebz hatlarla düşüpdür nakşı Mânî’nüñ
‘Aceb mi tâli‘i düşse beyâz ol rind-i şeydânuñ
Beyâzî dahi eyler mi siyâhî nâm-ı ‘uşşâki
Beyâza çıkmadı mı defteri ol şâh-ı hûbânuñ
27. Nümâyî nazm-ı cân-bahş ile Hîzr-ı vaktdur şimdi
Cihânda bir kuri adı kalupdur âb-ı hayvânuñ
Fedâyî mâlik-i hân-ı ma‘ârif bir sühenverdür
Fedâyîlîkla hep memdûhi olmuşdur ahibbânuñ
29. Rahîmî-zâde’nuñ vâcibdür ehl-i nazma ta‘zîmi
Ki ‘ömrin sarf idüpür [kesb âyîninde erkânuñ]
Degül insâfdan idrâk idince gayra beñzetmek
Ki ‘Îlmî nâzükidür şâ‘irân-ı nükte-sencânânuñ
31. Sabîhu'l-vechdür Subhî Efendi cân-ı ‘âlemdür
Safâ-yı kalb ile müstâkîyuz ol mihr-i rahşânuñ
Yaraşur Hâşimî kılsa tasaddur ehl-i ‘irfâna
Fazîletle nesebde şimdi oldur fahri devrânuñ
33. Gubârî şeh-süvâr-ı sahn-ı meydân-ı belâgatdır
Egerçi ayagı topragıdır hâl ehli yârânuñ
Sipâhî pençe-i ‘irfân ile meydâna girmiştir
Elinden niceler mecrûhdur ol şîr-i garrânuñ
35. Yine ‘Adlî virür mi lâf-ı fetvâ vü salâhiyyet
Riyâ vü süm‘ada sulb oglıdır hakkâ ki şeytânuñ
Fünûnî gibi Tab‘ı şimdi ‘asruñ zû-fünûnidur
Elinden nesne kurtılmaz ider zevkini dünyânuñ
37. Yaraşmazken hazef-pâreyle gevher farkına ‘Aklî
Belâ bu kim sanur ka‘rında kendin bahr-i ma‘nânuñ

- Çakar mı ‘Ömrî-i kâr-âzmâ geh na‘le geh mîha
Yine sovuk demür dögmek mi yoksa san‘ati anuñ
39. Zamîrî şanı Şâkirdî’den echelken belâ bu kim
Zamîrinden geçer şâ‘irlîk ol nâ-fehm ü iz‘ânuñ
Hemân minnet hudâyâ Minnetî’ye sor da ma‘nâ al
Kuşuñ bülbüllerinden geçirinür korsañ gûlistânuñ
41. Güzel söylerdüm Ânî şî‘rine olsayıdı ger ânı
Meger ‘Aşkî gibi bir ebter ola mâyili anuñ
Cemâl-i şâhid-i ma‘nâ temâşâsında bînâdur
Sözi manzûr-ı ehl-i hâldür Bezmî-i a‘mânuñ
43. Ma‘ânî gülşenininüñ bülbül-i ra‘nâsidur Savtî
Cihânı sît-i eş‘ârı tutar mı cimri cengânuñ
Felekde tab‘ı ‘ulvî himmeti süflî olan Re’yî
‘Aceb evzâ‘-ı pâkinden alur mı hisse hullânuñ
45. Suhende Rif‘atî nâmîn çıkarmış bir hûnerverdür
‘Ulûvv-i tab‘ ile makbûli olmuşdur ahîbbânuñ
Ne hâcet vâsf-ı tab‘ın eylemek ‘Âlî Efendinüñ
Bilür kadrin bilenler farkını a‘lâdan ednânuñ
47. Olur mı kahve-hâne yine mecma‘ ehl-i ‘îrfâna
Sürerler mi safâsın sâkiyân-ı sîm-sîmânuñ
Vefâya aldanup ‘uşşâk sayd-ı ‘îşk olurlar mı
Gözi âhûlar olur mı şikâr-endâzi meydânuñ
49. Tecellâ-yı ruh-ı hûbân-ı zî-şâna düşüp mazher
İder mi yine dânişmedler zevkin Karaman’uñ
Safâ vü zevkde al saña benden bir kulaç kâgid
Ki yok mânendi Kâgid-hâne’de olan temâşânuñ
51. Bu nazm-ı dil-güşâda pey-rev-i yârân-ı pîşînem
Degül makbûl eger dahli olursa nükte-gîrânuñ
Tarîk-i zemme gerçi sâlik olmak yâvedür ammâ
Kuranlar böyle kurmuşlardur âyînin bu erkânuñ
53. SÜHEYLİYEM tulû‘um Şâm burcındandur ammâ kim
Zuhûrı topragındandur Sitanbûl u Galata’nuñ
Menem ol şâ[‘ir]-i pûr-zûr kim tîg-ı zebânumdan
Sanavber gibi pâre pâre kıldum kalbin a‘dânuñ
55. Yed-i beyzâ-yı himmetle sühende ol Kelîm’em kim
Dilin kat‘ itdüm agzın bagladum sihr-âferînânuñ
Kelâm-ı dil-güşâ itmâma irdi var ümîdüm kim
Ola makbûli tab‘ı Hak-şinâs olan ahîbbânuñ

16.

Târîh-i velâdet-i ferzend-i Hükmî Efendi Et-tevkî‘î

Müfte ‘ilün fâ ‘ilün müfte ‘ilün fâ ‘ilün
- + + - / - + - / - + + - / - + -

1. Hükmî Efendi kim ol server-i erbâb-ı dil
Mazher-i lütf eyledi anı Hudâ-yı celîl
Mâye-i cân-ı peder virdi Hudâ bir puser
Budur ümîdüm vire Hak aña ‘ömr-i tavîl
3. Kıldı beşâret seher hâtif-i gaybî-hıtâb
Didi SÜHEYYLÎ o dem feyz-i Hudâ-yı cemîl
Sene 1009 [M. 1600/01]

17.

Sa‘âdetlü pâdişâhumuzuñ şeh-zâde-i hümâyûnı makdemine târîhdür

Müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün
- - + - / - - + - / - - + - / - - + -

1. İy âsaf-ı ‘âlî-himem ser-hayl-i erbâb-ı kerem
Düstûr-ı Keyhusrev-‘alem hâkân-ı zî-şâne vekîl
Zât-ı şerîfûñ bî-bedel vasfuñ kamu dilde mesel
Şân-ı kerîmüñ mâ-hasal ‘âlemde bî-misl ü ‘adîl
3. Sultân-ı ‘âlî-himmetüñ şâh-ı serîr-i devletüñ
Mehdî-i sâhib-şevketüñ kilsun Hudâ ‘omrin tavîl
Ol taht u tâcuñ zîveri tebşîr ide sen serveri
Bir mihr-i hûrşîd-ahteri saldı diyü zîll-ı zalîl
5. Mihr-i felek almış seher destine üsturlâb-ı zer
Şeh-zâdeye tâli‘ tutar ikbâline kevkeb delîl
Tâc-ı sa‘âdet efseri ‘izz ü şeref hâk-ı deri
Nusret hidâyet rehberi her cânibe açuk sebîl
7. Tevfîk-ı Hak yârı ola feth ü zafer kârı ola
Feyz u ‘atâ cârî ola her cânibe manend-i Nil
Gülsün yine devr-i kûhen şâd olsun erbâb-ı sühén
‘Arz eylesün her biri fen budur zemân-ı kâl ü kîl
9. Pâyende ol ikbâl ile baht-ı hümâyûn-fâl ile
Kâruñ ola her hâl ile dünyâya ihsân-ı cemîl
Didi SÜHEYYLÎ hamd idüp bu devletüñ târîhini
Şeh-zâde-i Sultân Murâd’ı var ide Hâdî Celîl

Sene 1037 [1627/28]

18.

Mefharu'l-kuzât 'Abdu'r-rahmân Şâm-ı Şerîf'de termîm ve tecdîd
eylediği câmi'e târîhdür

Fe 'ûlün fe 'ûlün fe 'ûlün fe 'ûl
+ - - / + - - / + - - / + -

1. Nigehbân-ı şer'-i rasûl-i güzîn
Güzîn-i güzînân-ı 'âlî-makâm
Binâsına bu ravzânuñ cehd idüp
Temâmına kıldı 'aceb ihtimâm
3. Zihî ravza-i bî-misâl ü şerîf
Müşerrefdür anuñla iklîm-i Şâm
Sabâh u mesâ okınur Fâtiha
Bi-hamdi'llâh oldu müyesser merâm
5. SÜHEYLÎ binâsına hâtif didi
Zihî hayr-ı makbûl târîh-i tâm

Sene 1010 [M. 1601/02]

19.

Nûr-ı dîdem cigerüm pâresi duhter-i pâkîze-ahter ma'sûmecige
dimmişdür

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Hicretüñ sâl-i biñ on dördi idi şehr-i resîm
Gitdi ma'sûmecigüm ol şeref-i bâg-ı na'îm
Gerçi ol 'âlem-i 'ukbâda safâ sürmekde
Bunda yakmakda beni hasret ile cevr-i elîm
3. Umarın Fâtima'yı 'Âyişe saffında koyup
Vâlideynine şeff'e eyleye Mevlâ-yı Rahîm
Gitdi bir dâne cigüm düşdi SÜHEYLÎ târîh
Rûhını Fâtima'nuñ şâd ide ol Hayy-ı kadîm

Sene 1014 [M. 1605/06]

20.

Merhûm u magfûr Sultân Murâd Hazretlerinüñ halef-i emcedi Sultân
Mehemmed Hân cülüsâna târîhdür

Mefâ 'îlün mefâ 'îlün fe 'ûlün
+ - - - / + - - - / + - -

1. Şeh-i sâhib-kırân sultân-ı 'âlem
Murâd ibni Selîm ibni Süleymân
Götürdi ayagı bezm-i fenâdan
Ola rûhına me'vâ bâg-ı rîdvân
3. Yigirmi server oglı kaldı anuñ
Kimi encüm kimi mihr-i dirahşân

Kim olur didüm âyâ mâlik-i taht
Kime olur müyesser tâc-ı şâhân

5. İşaret eyleyüp mâm-i Murâd'a
Didi bir 'ârif-i esrâr-ı Yezdân
Çerâğı nûr-ı Ahmed'den yakar ol
Muhammed-haslet ü Mahmûd-‘ünvân

7. SÜHEYLÎ didi târîh-i cülûsin
Mehemmed âb-rûy-ı Âl-i ‘Osmân
Sene 1003 [1594/95]

21.

Kâtib-zade Zeynî Efendinüñ mahdûmına dinmişdür
Mef'ûlü mefâ 'ilün fe 'ûlün
— + / + - + - / + —

1. Beyne'l-fuzalâ cenâb-ı Zeynî
Ol 'âlim-i 'âmil ehl-i 'irfân
Bir oğlu gelüp be-emr-i Bârî
Cennet tarafına itdi cevlân
3. Ta'zîmi içün o nev-civânuñ
Karşusuna çıktı hûr u gîlmân
Ma'sûm-ıdı gerçî kim o tiflî
Cûş itdi görünce bahr-i gufrân
5. Hayf ol beden-i latîf ü pâke
Kim ola bu gamla hâke yeksân
Fevtine SÜHEYLÎ didi târîh
Pîr Ahmed'e rahmet ide Deyyân
Sene 1008 [M. 1599/1600]

22.

Yemişçi Hasan Paşa kâ'ım-makâmlıktan 'azline târîhdür
Mef'ûlü fâ 'ilâtün mef'ûlü fâ 'ilâtün
— + / - + - - / - + / - + —

1. İy dil cenâb-ı Hakk'a olsun hezâr minnet
Gitdi keder cihândan kurtuldı halk gamdan
Dünyâya 'îd-i ekber bu 'azlûñ oldı târîh
Egri yuvan olduñ mahrûm bu sadırdañ
Sene 1009 [M. 1600/01]

23.

Şâm-ı cennet-meşâmda Süleymân Çelebi binâ eylediği bâguñ kasrına
didükümüz târîhdür

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Te‘âla’llâh zihî kasr-ı letâfet-bahş u bî-hem-tâ
Meger ol sâhib-i tab‘-ı selîmüñ bezmgâhisin
Binâ-yı behcet-âbâduñ ser-â-ser gark-ı nûr olmuş
Ne cây-ı pâksin kim mazher-i nûr-ı İlâhîsin
3. Revâk-ı tâkuñ olsa tañ mîdur âfâka ger hem-ser
Ma‘ârif menba‘ı erbâb-ı ‘îrfânuñ penâhisin
Fezâ-yı sahn-ı pâküñ reşk-i firdevs-i berîn olmuş
Muhsâl gayret-i ‘îşret-serâ-yı pâdişâhîsin
5. Safâlar kesb idüp didi SÜHEYLİ şevk ile târih
Ne vâlâ kasrsın gûyâ Süleymân cilvegâhisin
Sene 1011 [M. 1602/03]

24.

Berâ-yı hayme-i pâdişâh-ı cihân

Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
+ --- / + - + / + + -

1. Habbezâ iy nişîmen-i Cemşîd
Gayret-i bârgâh-ı huld-i berîn
Sen ne zü'l-kadrsin ki olmuşdur
Resenüñ kâ'inâta habl-i metîn
3. Dâmenüñ sîm ü zerle mâl-â-mâl
Geydüğün cümle hil‘at-i zerrîn
Târh-ı zîbâsına nazîr olmaz
Ferah-efzâ vü dil-güşâ vü metîn
5. Şeh-perin sâyebân iderdi aña
Görse bu çetr-i pâki rûhü'l-emîn
Ta'n ider gökde mihr ile mâha
Kûşe kûşe o şemse-i zerrîn
7. Seyr ideydi o nakş-ı gurâbı
Rûh-ı Hayyâm okurdı sad tahsîn
Cân virürdi göreydi timsâlin
Nakş-bend-i nigâr-hâne-i Çîn
9. Gül gibi hâtırı küşâde olur
Olsa seyr eyleyen ne deñlü gamîn
Hoş geçerler hemîşe sâyeñde
Ser-fîrâzân-ı milk-i ‘Irâkeyn

11. Eksük olma diyü sarâyından
Virdi bâd-ı sabâ şimâle yemîn
Saña kimse bu zîneti virmez
Meger ol ser-firâz-ı milk-i yakîn
13. Zîll-ı Yezdân ü husrev-i hâkân
Dâver-i dâverân-ı sadr-ı güzîn
Vâris-i sultanat eban ‘an-ced
Şem‘-i cem‘-i şehân-ı bâ-temkîn
15. Erdeşîr-i zemâne Hân Ahmed
Hazret-i pâdişâh-ı mesned-i dîn
Ol Süleymân-mekân ki olmuşdur
Hâtem-i devletinde ‘adl nigîn
17. Hazret-i Hîzr olup nigehbâni
Ola hem-râhı evliyâ-yı güzîn
Kanda ‘azm eylese muzaffer olup
Ola Hak dâ’imâ zahîr ü mu‘în
19. Feth ü nusretle ser-firâz olsun
Turdugînca bu ‘âlem-i tekvîn
VASF-ı zâtına çünkü kudret yok
Gel du‘âya şurû‘ eyle hemîn
21. Nite kim var ola mekân ü zemân
Ola ‘izzet serîr üzre mekîn
Hayme-i devleti ola dâ’im
Înkırâz-ı zemâne dek âmîn
23. Didi hâtif SÜHEYLÎ târîhin
Di zihî hayme-i sipihr-âyîn
Sene 1016 [M. 1607/08]

25.

Hazret-i pâdişâh-ı hûrşîd-penâh için Mehemed Paşa-yı sâbık
dikdürüdügi haymeye târihdür

*Mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün fe ‘ûlün
+ --- / + --- / + --*

1. Şeh-i sâhib-kırân-ı rub‘-ı meskûn
Güzîn-i husrevân-ı Âl-i ‘Osmân
Cihân-dâr-ı muzaffer Hân Ahmed
Hümâ-yı sultanat şâh-ı cihân-dân
3. Dikildi devlet-i ‘adlinde anuñ
Bu hargâh-ı mu‘allâ-yı felek-sân
Te‘âla’llâh zihî çetr-i hümâyûn
Nazîrin görmemişdir çeşm-i devrân

5. ‘Îmâd-ı kasr-ı nusretdür sütûni
Otâg-ı çarha virdi zînet ü şân
Ne hayme kûh-ı kâfuñ ‘aynidur kim
Anuñ ‘ankâsîdur sultân-ı zî-şân
7. Ya ‘ankâ-yı hümâyûn-bâldür kim
Sütûni kulle-i kâfa nigehbân
Ya bir tâvûs-ı zerrîn-perdür eyler
Harîm-i cennet-i a‘lâda cevlân
Yahûd taht-ı Süleymân-ı nebîdür
Ya kasr-ı cilve-i Belkîs-i devrân
9. Habâb-ı bahr-i ahîdardur velîkin
Derûnında yatur deryâ-yı ‘ummân
Kerâmet menba‘ı sultâna beñzer
Sürer yüz dâmenine şeyh ü şübbân
11. Eger dâmâni elde olmasayı
Sûrûrînden iderdi ‘arşa perrân
Nice mesrûr ü dil-şâd olmasun kim
Ola menzilgeh-i şâh-ı sühen-dân
13. Elâ iy pâdişâh-ı taht-ı ‘izzet
Mu‘inüñ ola dâ’im ‘avn-i Yezdân
Sa‘âdetlerle iy şâh-ı cüvân-baht
Otâg-ı şevketüñ olsun nûmâyân
15. Kurulsun taht-ı ‘adlüñ kûşe kûşe
Dizilsün hîdmete saf saf gulâmân
Sabâh ahşâm çalınsun kûs-ı ‘adlüñ
Der-i ‘adle gelüp erkân-ı a‘yâñ
17. Serîr-i ‘izzet üzre kâm-rân ol
İdüp kullaruña in‘âm ü ihsân
‘Adû milkine devletle sefer kıl
Nice feth ü fütûh olsun nûmâyân
19. Kurulsun hayme-i ‘adlüñ hemîse
Tînâb-ı emrûñe ser-bestê şâhân
Ne yaña ‘azm iderseñ ‘izzet ile
Ricâlü’llâh ola dâ’im nigeh-bân
21. Sa‘âdet menzili cây-ı karâruñ
Hidâyet menzili bezmünde sûzân
Mu‘inüñ ola dâ’im Hak Te‘âlâ
Ola düşmenlerüñ hâk ile yeksân
23. Didi bu hayme-i vâlâya târîh
Dem-i kudsî mübârek çetr-i sultân
Sene [H. 1016 M. 1607/08/]

26.

Vezîr-i mu‘azzam Bayram Paşa hazretlerinüñ kasr-ı ‘âlîlerine dinmişdür
Fî sene 1037 [M. 1627/28]

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Devlet-i ‘adlinde hâkân-ı hümâyûn-tal‘atuñ
Hazret-i Sultân Murâd ol fahr-ı şâhân-ı güzîn
Ol şehen-şâh-ı ‘adâletmend-i zillü’llâh kim
Kıldı bang-i şevketi gûş-ı cihâni pûr-tanîn
3. Ol Süleymân-menzilet şâh-ı selîmü’l-bâl kim
Tal‘at-ı pâkinde âsâr-ı hidâyet müstebîn
Sâye-i devlet-şî‘ârında o şâh-ı kâmilüñ
Re’y-i pâk ü fîkr-i çâlâk ile düstûr-ı güzîn
5. Biñ otuz yidisine irmışdı ta‘dâd-ı sene
Kıldı bu cây-ı ferah-bahşâyi ma‘mûr u metîn
Ol vezîr-i şîr-dil Bayram Paşa-nâm kim
Hâfîz-ı fermân-revâ-yı Mîsr-ı sadr-ı pâk-dîn
7. Yapıdı bu kasr-ı felek-fersâyi ta‘mîr eyledi
Reşk ider tâk-ı bülgendine revâk-ı çârumîn
Habbezâ kasr-ı felek-fersâ vü kâh-ı dil-gûşâ
Gayret-i çarh-ı berîn reşk-i nigâristân-ı Çîn
9. Matla‘-ı ikbâl-i devlet dinse lâyîkdur aña
Her seher tâli‘ olur andan o zât-ı bî-karîn
Çâr dîvârı kitâb ile müzeyyen gûiyâ
Şeş cihâtnâna yazılmış kît‘a-i Îbn-i Yemîn
11. Tursesî zînetger-i rûy-ı ‘arûs-ı ‘adl ü dâd
Şemse-i zerrînidür revnak-dih-i eyvân-ı dîn
Südde-i bâbiyla fahr eyler esâs-ı kâ‘inât
Târh-ı mergûbi-yile nâzendedür rûy-ı zemîn
13. Nükhet-i cân gibi rûhiyla havâsı mümtezic
Halvet-i dil gibi feyz ile fezâsı hem-nişîn
Ol harîmüñ hâk-ı pâkin ger irişdürse sabâ
Misk-i ezfer ile degşürdi anı hûbân-ı Çîn
15. Görmemişdür gülsitân-ı ‘âlemi seyr eyleyen
Böyle bir ‘âlî mekân ü böyle bir vâlâ mekîn
Hak bu lâyîk cilvekâr itse o kasr-ı rif‘ati
Böyle düstûr-ı şerefmden ü vezîr-i kâm-bîn
17. Haşre dek fahr itsün ol erkân-ı dîvân-ı zemân
Kim aña revnak vire ol âsaf-ı sâhib-nigîn
Böyle olsa olıcak ‘âlemde tavr-ı serverî
Reşk iderdi görse tarzin feylesofân-ı güzîn

19. Bahsüm oldur görmeye kürsî-i milk-i saltanat
Böyle sadr-ı memleket-ârâ müşîr-i hurde-bîn
Merhabâ iy mesned-ârâ-yı serîr-i ‘adl ü dâd
Âferîn iy âsaf-ı dânişver-i sâhib-yakîn
21. Ma‘delet şevket tarîkîn senden ögrensün gelüp
Şehr-yârân-ı memalik kâmkârân-ı zemîn
Nice ta‘rif eylesün şân-ı mu‘allâ-kadrüñi
Bu SÜHEYYLÎ gibi bir hâtır-perîşân ü hazîn
23. ‘Ukde-i âmâlinüñ hallini ol bî-çârenüñ
Dest-i ‘adluñden mukadder ide Rabbü'l-‘âlemîn
Nûsha-i eş‘ârumuñ noksânını ma‘zûr tut
Tuhfesi pây-ı melah mûruñ Süleymân'a hemîn
25. Hak tarab-sâz eylesün tab‘-ı kerem-mu‘tâduñi
‘Avn-i Hak her yirde zât-ı pâküñe olsun mihîn
Pâdişâh-ı ‘âlemüñ manzûr u müstesnâsı ol
Emrûñe ‘âlem müsâhhâr lütfuña dünyâ rehîn
27. Lütf-ı Hak kılsun müyesser cümleten maksûduñi
Sîdk ile âmîn diyen olsun mekârihden emîn

27.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + -- / - + -- / - + -

1. Ol selîmü’t-tab‘ Yûsuf-nâm kim
Zîver-i ahlâk ile bî-‘ayb ü şeyn
Yapdı bu kasr-ı Havernak-revnakı
Görmedi mislin sevâd-ı mukleteyn
3. Behcet-efzâ oldı bu cây-ı latîf
Kasr-ı bü'l-‘aynih misâl-i nûr-ı ‘ayn
Didi târîhin SÜHEYYLÎ seyr idüp
Mîsr kasr-ı Yûsuf ile buldu zeyn

Sene 1041 [M. 1631/32]

28.

Sa‘âdetlü pâdişâh Üsküdâr’da Kandilli Bâğçe’de on kalkanı bir darb ile
delüp ve ol kalkanı Mîsr’ârâsâl idüp hâfiz-ı Mîsr Ahmed Paşa
hazretlerinüñ teklîfi ile didögümüz kit‘adur ki sa‘âdetlü pâdişâh-ı ‘âlem-
penâha yazup irsâl eylediler
fü sene 1043 [M. 1633/34]

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. Hazret-i hâkân-ı a‘zam pâdişâh-ı muhteşem
Dâver-i fermân-revâ-yı şehr-yârân-ı güzîn

Ol hudâvend-i celîlü'l-kadr-i 'âlî-kevkebe
Zübde-i 'Osmâniyân Sultân Murâd-ı pâk-dîn

3. Şöhreti Kandilli Bâg olan hümâyûn-'arsada
Darb-ı dest ü zûr-ı bâzû ile ol nusret-rehîn

Deldi on kat Rûmili kalkanını bir darb ile
Bir cirîd idi degül peykânı anuñ âhenîn
5. Var kiyâs it âhen olsaydı cirîdüñ demreni
Hâyil olmazdı tokuz kat çarh tâ zîr-i zemîn

Heybet-i darbindan ol şâhuñ melekler ditredi
Güm güm ötdi bu tokuz tâsı sipihr-i heftümîn
7. Gulgule düşdi feleklerde melek tahsîn idüp
Zelzele saldı zemâna ditredi sevr-i zemîn

Koluña kuvvet eyâ hâkân-ı 'âlî-menkabet
Kudret-i bâzû-yı 'âlem-gîrüñe sad-âferîn
9. Sâl-i târîhin sü'âl itdüm bir ehl-i hâlden
Didi iy şâh-ı cihân koluña kuvvetdür hemîn

Darb-ı mâ târîhdür didi bir ehl-i ma'rifet
Didüm el darbı dahı târîh olur iy kâm-bîn
11. Hak hatâlardan emîn itsün vücûd-ı pâküñi
Pây-mâl-i sadme-i kahruñ ola a'dâ-yı dîn

Bu SÜHEYLÎ bendeñüñ budur du'âsı dâ'imâ
Şevket ü iclâlüñ efzûn ide Rabbü'l-'âlemîn

29.

Bir duhter-i pâk-ahter hakkında dinmişdür

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Nedür iy çarh-ı sitemkâr ü sipihr-i gaddâr
Sitemüñden kime feryâd ideyin bilmezem âh

Yine bir duhter-i pâkîze hümâ-yı kudsüñ
Eyledüñ 'âkîbetü'l-emr yirin hâk-i siyâh
3. Kurretü'l-'ayn idi cân-ı peder ü mâder idi
Mîve-i bâg-ı hayat idi dirîgâ eyvâh

Yirde yatdukca anuñ bâkîleri sag olsun
Saklasun körpe budaklarını her dem Allâh
5. Rîhletin işidicek didi SÜHEYLÎ târîh
Rûhunu Fâtima'nuñ şâd ide Kayyûm ü İlâh

Sene 1007 [M. 1598/99]

30.

Veliyy-i ni‘am mevlâ-yı muhteşem sâhib-i tab‘-ı lütf u cûd-şiyem Paşa-zâde Hasîbî Efendi Hazretlerinüñ mahdûm-ı mükerremleri Fazlu’llâh Çelebi velâdetine târîhdür

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + - - / + + - - / + + -*

1. Minnet Allâh’ a ki Paşa-zâde
Oldılar mazher-i eltâf-ı İlâh
Tâze ferzend ile mesrûr oldı
Dâ’imâ hâfızı olsun Allâh
3. Gûş idüp didi SÜHEYLÎ târîh
Hayr-ı evlâd ide anı Mevlâ
Sene 1015 [M. 1606/07]

31.

Merhûm Velî Efendinüñ kızcagızı ‘Â’ișecige dinmişdür

*Müfîte ‘ilün müfîte ‘ilün fâ ‘ilün
- + + - / - + + - / - + -*

1. İy şeref-i zümre-i erbâb-ı dil
Hak ola yardımcı saña her işe
Gam yime fevt olduguna duhterüñ
Çünkü yazılan gelür âhir başa
3. Rûz-ı cezâ her biri ma‘sûmuñuñ
Karşu gelüp dâmenüñe sarmaşa
Yüzleri suyına Hudâ rahm idüp
Cûrmüni bağışlaya başdan başa
5. Saklasun Allâh hatâdan seni
Körpe budaklaruñ ile çok yaşa
Vird-i zebân eyle bu târîhümi
Âh ciger-kûşecigüm ‘Â’ișe
Sene 1016 [M. 1607/08]

32.

[Berâ-yı hayme-i pâdişâh-ı cihân]

*Fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün
+ + - - / + - + - / + + -*

1. Minnet Allâh’ a kim müyesser olup
İrdi itmâma geldi bu hargeh
Dilerüm Hazret-i Hudâ’ dan kim
Ola şâh-ı cihâna menzilgeh
3. Dâ’imâ hayyiz-i kabûle irüp
Nazar-ı ‘âtifetle ide nigeħ

Didi tahsin idüp SÜHEYYLÎ görüp
Aña târîh hayme-i nev-şeh

Sene 1016 [M. 1607/08]

33.

Bu târîh-i latîf merhûm Hüseyin Paşa Haleb'de Nasûh Paşa ile ceng idüp
Nasûh Paşa kal'aya muhâsara olup darben kal'adan ihrâc idüp eyâlet
Hüseyin Paşa'ya virildükde târîhdür

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1. Bi-hamdi'llâh şeref virdi kudûmî şehrê Paşanuñ
Fenâ bulmuşdı 'âlem yine bir ihsân-ı Rabb oldu
Fenâ bulsun İlâhî 'âlemi ifnâ idi kasdı
Yıkılıp gitmesi bir bâ'is-i 'ayş u tarab oldu
3. Nasûh'ı darb ile tarh eyleyenler buldu târîhin
Hüseyin Paşa-yı kâmil vâlî-i şehr-i Haleb oldu

Sene 1014 [M. 1605]

34.

Merhûm Mollâ Vechî fevtine didögümüz târîhdür

Müfte 'ilün müfte 'ilün fâ 'ilün
- + - / - + + --- / - + -

1. 'Ârif-i Hak Vechî-i sâhib-sühen
Vâkîf-ı esrâr-ı hafiyî ü celî
Ehl-i derûn 'ârif-i âgâh-idi
Pîr-i cihân-geşt idi merd-i velî
3. Zîver-i nazm ile bulup imtiyâz
Olmuş-idi ehl-i dilüñ ekmeli
Gördi ki yok kâh-ı fenâda bekâ
Dîde-i hak-bîn olup münçelî
5. Şehd-i şehâdetden olup bâ-nasîb
Çekdi ayak câm-ı fenâdan eli
Rahmet-i Hak rûhunu şâd eyleye
Dehre gelen çünkü olur gitmeli
7. Didi SÜHEYYLÎ aña târîh için
Rahmet ide Vechî'ye Rabb-ı 'alî

Sene 1018 [M. 1609/10]

[TAHMİSLER]

1.

Gazel-i Makâlî'den tâhmîs-i SÜHEYLÎ

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

— + — / — + — / — + — / — + —

1

Olma iy dil ta'ne-i seng-i 'adûdan dil-şikest
Câh içün her bir hasîse hâtemâsâ zîr-dest
Gam yime maksûm olan yine gelür rûz-ı elest
Dâmen-i himmet dirâz ammâ taleb kûtâh-dest
Rütbe-i idbâr 'âlî pâye-i ikbâl pest

2

Eyleme 'ârif bu fânî câha hergiz i'tibâr
'Ârdur merd olana zenvêş libâs-ı müste'âr
Ger bürehne ger fakîr ol ger emîn-i nâmdâr
Rûzgâr el virmedi kaldum ayakda cûr'avâr
Geh gubâr-ı gamla hayrân geh mey-i hayretle mest

3

Tâ gelelden kâ'inâta 'âşık-ı dil-dâdeyem
Gün gibi her meh-likâya sâyeveş üftâdeyem
Olmazam dünyâ-y-ile âlûde sâf u sâdeyem
'Âlem-i 'itlâka düsdüm fârig u âzâdeyem
Nice bir ser-rişte-i ümmîde olam pây-best

4

Kâni' oldum şâhlar hâkâñ-ı zî-iz'ân idi
İşiginde ehl-i diller bende-i fermân idi
Mîr-i mîrân-ı zemân hep ma'den-i ihsân idi
Gitdi anlar kim celîlü'l-kadr-i 'âlî-şân idi
Kaldı bî-ikbâl birkaç müdbir-i dünyâ-perest

5

Bu SÜHEYLÎ nice bir 'ışk ile şeydâ ola kim
Jeng-i gamdan kalb-i meyyâli musaffâ ola kim
Gülşenüñde ol nice murg-ı hoş-âvâ ola kim
Tûtî-i tab'-ı MAKÂLÎ nice gûyâ ola kim
Seng-i mihnetle dürüst âyîne-i hâtır şikest

2.

Bu tâhmîs-i dil-pezîr hakîründür gazel Vahyî-zâde Hilmî Efendinündür
Medîne-i Münevvere'de fevt olmuşdur

Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlüñ

— — + / + — + / + — + / + —

1

Nâ-dân ile mestâne düşüp bir yire kalma
'Arzuñ biragup ka'rını zillete talma
Gûş eyle benüm pendümi tut başuñı salma
Agyârı kerem eyle şehâ yanuña alma
Sâyeñ gibi nâmûsuñı gel yirlere çalma

2

Cân mîsrinuñ verd-i teri gonce-dehâni
İhvân-ı safânuñ güzeli tâze cüvâni
Lütfuñla ‘azîz eyleyüp itdürme figânı
‘Arz eyle zenahdânuñi iy Yûsuf-ı sâni
Ya‘kûb-ı dili çâh-ı gam ü mihnete salma

3

Olmaz o sanem ne kadar aglar iseñ bil
Şîrîn deheninden haberin almaga kâyıl
Maksûd idinüp sanma ümîdüñ ola hâsil
Girmez elüñe dürr-i murâduñ sakın iy dil
Deryâ-yı gam ü vuslat-ı cânâneye talma

4

Za‘fum görüp öldürmege kasd eyleme her bâr
Sabr eyle elem virme bize olmayalum zâr
Her yanumuzu görme misiñ aldı gam-ı hâr
Cânâinemüzi almaga geldi yine agyâr
Sen dahı ecel bir yañadan cânumuz alma

5

Dirlerse şehâ saña SÜHEYLÎ gibi meşreb
Gam-hâneye gel nûş idelüm câm-ı leb-â-leb
İncinme ki tekliñi de yâbâna degül hep
Kal dirse eger HİLMÎ sevdâ-zededür hep
Dîvânedür ol pâdişehüm sen aña kalma

[MÜSEDDESLER]

1.

Li-müsevvidihi'l-fakîr Mahrûse-i Konya'da âstân-ı Hazret-i Mevlânâ'da
dinmişdür.

Fî sene 1011 [M. 1602/03]

Mef'ülü mefâ 'ılün mef'ülü mefâ 'ılün

-- + / + --- / -- + / + ---

1

İy mihr-i cebînûñden envâr-ı Hûdâ peydâ
Âyîne-i ruhsâruñ 'âlemelere nûr-efzâ
Kîl saykal-ı mîhrüñle mir'ât-ı dili iclâ
Ol şâhid-i ma'nâyî tâ ola gözüm bînâ
Mâksûdumî kîlmaga hâsîl benüm ol Mevlâ
Bir himmete kalmışdur yâ Hazret-i Mevlânâ

2

Bilmem nice olur yâ Rab ahvâl-i perîşânum
Gîtdükçe fûzûn oldı derd-i dil-i nâlânûm
Bir bende-i nâçîzem geldüm kapuña hânum
İy lütf u kerem kânı ve'y hazret-i sultânûm
Mâksûdumî kîlmaga hâsîl benüm ol Mevlâ
Bir himmete kalmışdur yâ Hazret-i Mevlânâ

3

Halkuñ kimi tâ'ate 'isyâna kimi mu'tâd
Takdîr kimin kîlmış dil-şâd ü kimin şeyyâd
Fakr ile gedâ şâkir câh ile ganî dil-şâd
Bu matla'-ı garrâyı kilsam n'ola ger evrâd
Mâksûdumî kîlmaga hâsîl benüm ol Mevlâ
Bir himmete kalmışdur yâ Hazret-i Mevlânâ

4

Başlarsa 'aceb mi dil feryâda göñül âha
İ'lâm ider ahvâlin dergâh-ı şehen-şâha
El kâlduruban dâ'im biz ol yüce dergâha
Biñ nâle vü zâr ile yalvaruram Allâh'a
Mâksûdumî kîlmaga hâsîl benüm ol Mevlâ
Bir himmete kalmışdur yâ Hazret-i Mevlânâ

5

Tâb u teb-i mihnetden olmadı göñül rahte
Bî-çâre SÜHEYLîveş ten-haste vü dil-bestê
Pâ-bend-i mahabbetden olmadı göñül reste
Sun câm-ı safâ-bahşî ben 'âşik-ı ser-meste
Mâksûdumî kîlmaga hâsîl benüm ol Mevlâ
Bir himmete kalmışdur yâ Hazret-i Mevlânâ

2.

Bu müseddes Cerrâh Paşa-zâde İbrâhîm Begüñ teklîfi ile dinmişdür

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1

Âh kim yâr olmadı bu baht-ı dûn bir dem baña
Gün-be-gün kılmada efzûn oldu endûh ü 'anâ
Hâtırum mahzûn u bagrum hûn [ü] hecre mübtelâ
Rûz u şeb feryâd idersem n'ola her subh ü mesâ
Aglayup âh itdüğüm 'ayb itmeñ iy ehl-i safâ
Nev-cübânumdan beni dûr itdi çarh-ı bî-vefâ

2

Kanı ol demler ki vasl-ı yâr ile hoş-hâl idüm
Râh-ı 'ışkında o mihrûn sâyeves pâ-mâl idüm
Serv-i kaddine akardum cû gibi meyyâl idüm
Künc-i istignâda bî-pervâ vü fârig-bâl idüm
Aglayup âh itdüğüm 'ayb itmeñ iy ehl-i safâ
Nev-cübânumdan beni dûr itdi çarh-ı bî-vefâ

3

Kanı ol demler ki ol meh şöhre-i âfâk iken
Halk-ı 'âlem mihr-i hüsnin görmege müştâk iken
Hüsün ile hûbân içinde sâhib-istihkâk iken
Hıdmetinde ben gedâ ser-halka-i 'uşşâk iken
Aglayup âh itdüğüm 'ayb itmeñ iy ehl-i safâ
Nev-cübânumdan beni dûr itdi çarh-ı bî-vefâ

4

Kime feryâd eyleyem bu çarh-ı nâ-hemvârdan
Devr idüp ben hastesin ayırdı vasl-ı yârdan
Zerreves düsdüm cûdâ hûrşîd-i pür-envârdan
Bir nefes hâlî degülsem n'ola âh ü zârdan
Aglayup âh itdüğüm 'ayb itmeñ iy ehl-i safâ
Nev-cübânumdan beni dûr itdi çarh-ı bî-vefâ

5

Hak hatâdan saklasun ol husrev-i hûbânumı
Gözlerüm nûrı habîbüm ol Süleymân Hânumı
Dest-i lütfıyla silerken dîde-i giryânumı
Âh kim aldurdum elden ol gözü mestânumı
Aglayup âh itdüğüm 'ayb itmeñ iy ehl-i safâ
Nev-cübânumdan beni dûr itdi çarh-ı bî-vefâ

6

Olmasun 'âlemde kimse derd-i hecre mübtelâ
Yanar oda düşmeden artukdur el-hak bu belâ
Ta'n-ı nâ-dân bir yaña cevr-i rakîbân bir yaña
İy SÜHEYLÎ derdümüñ kankı birin diyem saña
Aglayup âh itdüğüm 'ayb itmeñ iy ehl-i safâ
Nev-cübânumdan beni dûr itdi çarh-ı bî-vefâ

3.

Vezîr Mehemed Paşa âsitâne-i devlete gitdükde didüğümüz
müseddesdür

Der sene 1027 [M. 1617/18]

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün

- + -- / - + -- / - + -- / - + -

1

Ugruñ açık devletüñ günden güne olsun mezîd
Cümle maksûduñ müyesser eyleye Rabb-ı Mecîd
Ber-murâd olsun kapuñda cümle erbâb-ı ümîd
Olmasun tâ haşre dek devlet işigüñden ba'îd
Her giceñ kadr ü berât olsun günüñ 'îd-i sa'îd
Müstedâm-ı 'ömr ü devlet ol ilâ yevmi'l-va'îd

2

Her ne yaña 'azm iderseñ yarıcıuñ Allâh ola
Himmet-i merdân-ı kudsî hâfiz u hem-râh ola
Mehçe-i râyât-ı kadrüñ evc-i rezme mâh ola
Hayme-i iclälüñe ikbâl menzilgâh ola
Feth u nusret yâver olsun kanda kim bassañ kadem
Hem-'inânuñ ola tevfîk-ı Hudâ-yı zü'l-kerem

3

İy şecâ'at milkinüñ sadr-ı hümâyûn-ahteri
Milk[et]-i Mîsr'uñ hudâvend-i 'adâlet-güsteri
Lâyîk-ı sadr-ı vezâret gördiler sen serveri
Pây-ı taht-ı şâha cezb itdi seni Rûm erleri
Şevket ü iclälüñ efzûn ide Hayy-ı lâ-yenâm
Devlet ü kadrüñ ziyâd'olsun ilâ yevmi'l-kıyâm

4

İy sipihr-i 'izzetüñ bedr-i hümâyûn-makdemi
Pâdişâh-ı 'âlemüñ sîdk ile hâlis mahremi
Mütjde olsun âsafâ saña vezâret hâtemi
Yümn ü ikbâl ile teşrîf eyle sadr-ı a'zamı
Pâdişâhuñ gayretin çekmiş şecâ'at kânısın
Âl-i 'Osmân'uñ müdebbir âsaf-ı zî-şânısın

5

Hak te'âlâ şem'-i cem'-i devletüñ pür-nûr ide
Cümle maksûduñ müyesser eyleyüp mesrûr ide
Zahm-ı çeşm-i rûzgârı hazretüñden dûr ide
Tâ kiyâmet menzil-i ikbâlüñi ma'mûr ide
Bu SÜHEYYLÎ bendeñüñ budur du'âsı haşre dek
Cümle etbâ'uñla mesrûr ol zemân-ı neşre dek

4.
Müseddes

Mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün
+ --- / + --- / + --- / + ---
1
Cihân-ı bî-vefâ bâkî degüldür kimseye iy yâr
Degüldür ber-karâre çün bilürsin çarh-ı nâ-hemvâr
Dilerseñ olasın bâg-ı cihân içinde ber-hurdâr
Bu kavli cân ile gûş it saña pendüm budur her bâr
Eli altında olma kimsenüñ hâtem gibi zinhâr
Kimesne dimeye tâ kim gözüñ üstinde kaşuñ var
2
Bu dâr-ı gamda vîrân olmayup âbâd olam dirseñ
Yanında hâs u 'âmuñ eylük eyle yâd olam dirseñ
Belâ vü derd ü hecr ü gussadan âzâd olam dirseñ
Bu mihnet-hâne içre bir iki gün şâd olam dirseñ
Eli altında olma kimsenüñ hâtem gibi zinhâr
Kimesne dimeye tâ kim gözüñ üstinde kaşuñ var
3
Belâ vü derd-i hecri sen çekersin ol safâ eyler
Bir ednâ cûrm sâdîr olsa saña biñ cefâ eyler
Ne deñlü cân ü dilden hîdmet itseñ hep hebâ eyler
Vûcûd-ı nâzenînüñ bâr-ı mihnetle dü-tâ eyler
Eli altında olma kimsenüñ hâtem gibi zinhâr
Kimesne dimeye tâ kim gözüñ üstinde kaşuñ var
4
Bu deştüñ bir seher geşt eyler iken lâlezârında
Göründi çeşmûme bir kasr-ı 'âlî kûhsârında
O kasruñ yok kusûrı zînet-i nakş u nigârında
Yazılmış âb-ı zerle gördüm ol kasruñ kenârında
Eli altında olma kimsenüñ hâtem gibi zinhâr
Kimesne dimeye tâ kim gözüñ üstinde kaşuñ var
5
Dilâ bezm-i belâda ney gibi nâlân olursañ da
Beyâbâna düşüp Mecnûn-sifat 'üryân olursañ da
Elüñ genc-i murâda irmeyüp vîrân olursañ da
SÜHEYLİ gibi dâ'ım bî-ser ü sâmân olursañ da
Eli altında olma kimsenüñ hâtem gibi zinhâr
Kimesne dimeye tâ kim gözüñ üstinde kaşuñ var

5.

Müseddes

Mehemmed Paşanuñ hastalığına dinmişdür

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

+ --- / + --- / + --- / + ---

1

Hudâdan zât-ı pâkûñ ‘âleme âsâr-ı rahmetdür
Nihâl-i devletüñ ser-mâye-i feyz ü sa‘âdetdür
Cihâna pertev-i sun‘-ı cemîlûñ mihr-i ‘izzetdür
Vûcûd-ı pâkûñe lâyık olan sadr-ı selâmetdür
Tabîb-i cân u dilsin haste olmak sen ne zahmetdür
Hudâ derdüñ dil-i bîmâre virsün câna minnetdür

2

Cihân turdukca tur sadr-ı sa‘âdetde ser-efrâz ol
Hudâ eksikligûñ göstermesün ‘izzetle mümtâz ol
Cenâb-ı pâdişâh-ı ‘âleme sîdk ile hem-râz ol
Sa‘âdet yâruñ olsun devlet-i sihhatle dem-sâz ol
Tabîb-i cân u dilsün haste olmak sen ne zahmetdür
Hudâ derdüñ dil-i bîmâre virsün câna minnetdür

3

Ser-efrâz eylesün nahl-i vûcûduñ Hazret-i Bârî
Zamîr-i bî-nazîre olmasun gerd-i keder târı
Rasûli çâr-yârı hurmetine eylesün yarı
Şifâ-yı lütf-ı Hak âsân ide her kâr-ı düsvârı
Tabîb-i cân u dilsin haste olmak sen ne zahmetdür
Hudâ derdüñ dil-i bîmâre virsün câna minnetdür

4

Hemîse sadr-ı ‘izzetde cihâna ‘adl ü dâd eyle
Şikeste-dilleri lütfuñla ma‘mûr eyle şâd eyle
Rızâ-yı hazret-i perverdigâra ictihâd eyle
Benüm gibi nice biñ nâ-murâdî ber-murâd eyle
Tabîb-i cân u dilsin haste olmak sen ne zahmetdür
Hudâ derdüñ dil-i bîmâre virsün câna minnetdür

5

Sa‘âdet gülşeninüñ servidür nahl-i hîrâmânuñ
Hudâvend-i zemîn ü âsmân olsun nigehbânuñ
Başuñdan eksik olmasun hemîse zillî Yezdân’uñ
Budur dâ’im du‘âsı bu SÜHEYLÎ-i senâ-hânuñ
Tabîb-i cân u dilsin haste olmak sen ne zahmetdür
Hudâ derdüñ dil-i bîmâre virsün câna minnetdür

6.

Bir zemân-ı hasretde dinmişdür

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün

+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

1

Nice bir tîg-ı firâkuñla derûn ola figâr
Nice bir hecr-i gamuñla ola dil zâr ü nizâr

Nice bir cânuma bu çarh-ı cefâkâr ide kâr
Nice bir gadır ide ben zâra sipihr-i gaddâr
Kalmadı zerre kadar fûrkate sabr ile karâr
Şuña kaldı ki idem başum alup terk-i diyâr

2

Nâr-ı hasretle derûnum yiter itdüñ sûzân
Vâdî-i fûrkate salup beni kılma giryân
Reh-i mihnetde görünmez gözüme cân ü cihân
Ne belâdur ya benüm başuma ta'n-ı ihvân
Kalmadı zerre kadar fûrkate sabr ile karâr
Şuña kaldı ki idem başum alup terk-i diyâr

3

Seg-i kûyuñla olan kimseler iy gül hemdem
Yâdına gelmez ise n'ola eger bâg-ı İrem
Beni gel gör ki esîr-i gam-ı hecr ü mâtem
Kaldum âvâre vü dil-dâde vü bilmem nic'idem
Kalmadı zerre kadar fûrkate sabr ile karâr
Şuña kaldı ki idem başum alup terk-i diyâr

4

Nice gark eylemesün 'âlemi çeşm-i hûn-bâr
Zerrevâr eyledi hecr ile vûcûdum dildâr
Dîde hûn-âb ile pür dilde gam-ı fûrkat-i yâr
Yakdı yandurdı beni âteş-i kahr-i agyâr
Kalmadı zerre kadar fûrkate sabr ile karâr
Şuña kaldı ki idem başum alup terk-i diyâr

5

Âh kim olmadı bir dem o dil-ârâm baña râm
Çarh-ı bî-mihr ü bed-âyîn baña vîrmedi kâm
Kıssa-i gussamı biñ yıl disem olmaya tamâm
İy SÜHEYLİ bu durur derd-i derûn-ı nâ-kâm
Kalmadı zerre kadar fûrkate sabr ile karâr
Şuña kaldı ki idem başum alup terk-i diyâr

7.

Müseddes

Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün

+ + -- / + - + - / + + -

1

Olsa âhen binâ-yı bünyâduñ
Yine vîrân olur ol âbâduñ
Meyli yok kimseye bu cellâduñ
Cân-ı Şîrîn'in aldı Ferhâd'uñ
Âh elinden bu çarh-ı bî-dâduñ
Biñ gamı var yanında her şâduñ

2

Gerçi evvel saña vefâ eyler
Döner ardınca biñ cefâ eyler
Kâmetüñ yâ gibi dü-tâ eyler
Seni sultân iken gedâ eyler

Âh elinden bu çarh-ı bî-dâduñ
Biñ gamı var yanında her şâduñ
3
Gelür âhir bu kasr-ı cisme kusûr
Sanma anı ki kala ol ma‘mûr
Kimseler bundan olmadı mesrûr
Bunda ne Cem kalur yahûd fagfûr
Âh elinden bu çarh-ı bî-dâduñ
Biñ gamı var yanında her şâduñ
4
Hulefâ bundan olmadı Me‘mûn
Kays’ı derd ile eyledi Mecnûn
Bagrıñ Efrâsyâb’uñ eyledi hûn
Kahramânlar elinden oldu zebûn
Âh elinden bu çarh-ı bî-dâduñ
Biñ gamı var yanında her şâduñ
5
Sunsa câm-ı sürûr niteki Cem
Sunar ardınca kêse-i pür-semm
Sûri mâtem neşâtı gussa vü gam
Nice sabr eylesin buña âdem
Âh elinden bu çarh-ı bî-dâduñ
Biñ gamı var yanında her şâduñ

8.

Mahrûse-i Haleb’de Mîr Vücûdî nâm şahs hakkında dinmişdür
Bayrâmîler tekyesinüñ şeyhi nâmına idi Cânpûlâd-zâde mahallesinde
ba‘zı münâfakası sudûr eylediği için dinmişdür

Mef’ûlü fâ ‘ilâti mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
— + / - + - + / + - - + / - + -
1
İy şeyyi‘-i şenî‘a vü cingân-ı şehr-i Zûl
Ser-halka-i melâhide-i devr-i nâ-üsûl
Bû Cehl-i bed-kiyâfe vü Mervân-ı nâ-kabûl
Zîndîk-ı kec-selîka sen iy echel-i cehûl
Ehl-i dalâle şeyh yiterdüñ sen iy fudûl
Gökden zemîne kilmasa iblîs eger nûzûl
2
İy çâr-yâr düşmeni zîndîk-ı kec-nazar
Hakk’uñ melekleri de saña sebb ü la‘n ider
Rûz-ı kiyâmda göresin kim Yahûdlar
Olup süvâr arkaña tâ ki misâl-i har
Kuyrugunu alup depe mahşerde nâ-be-kâr
Budur cezâ-yı düşmen-i ashâb u çâr-yâr
3
İy sûret ugrısı har-ı deccâl-nekbetî
Âl-i rasûlden geçenin şûm-la‘netî
Hâşâ ki ehl-i beyt olan iy dîni yok iti
Sebb eyleye o server-i pâkân hicreti

Şol kim tarîk-i Hak'da sa'âdet-şî 'âr olur
Biñ cân ü dille hâk-i reh-i çâr-yâr olur

4

İy Hak rasûlinüñ hulefâsını sevmiyan
Sıddîk-i hakk u duhter-i pâkine ta'n iden
Dergâh-i Hak'da Râfizî'den bel Yezîd'den
Yigdûr cehûd ü kâfir eşeddür o cümleden
Izlâl iden Nusayrî'yi kankı Yahûdfî'dür
Didi bu yolda râh-nümâmuz Vücûdfî'dür

9.

Müseddes-i SÜHEYLİ-i hakîr

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
+ --- / + --- / + --- / + ---

1

Hevâ yolında yâd it itdögüñ ney gibi nâlân ol
Döküp seyl-i sırışkûñ gice gündüz turma giryân ol
Belâ vâdîlerin geşt eyle Mecnûn gibi 'üryân ol
Yuyup ten câmesinden çirk-i cürmi pâk-dâmân ol
Eger insân iseñ sen de günâhuñla peşîmân ol
Yapış hablü'l-metîne sîdk ile var ehl-i îmân ol

2

Bilür ma'lûmidur bu kîssa-i pûr-gussa-i 'âlem
Figân ü nâle vü zâr eyler idi olmayup hurrem
Gözinden yaş yirine kan akıtdı nice yıl Âdem
Günâhın aندı üç yüz yıl pey-â-pey agladı Âdem
Eger insân iseñ sen de günâhuñla peşîmân ol
Yapış hablü'l-metîne sîdk ile var ehl-i îmân ol

3

Bu dünyâ heft-ser bir ejdehâdur çünki ma'lûmuñ
Dögüp nâ-hak yire kanını dökdi nice mazlûmuñ
Îşitdüñ hod bu yolda n'oldugın Muhyî-i ma'sûmuñ
Murâdinca nice bir olasın bu nefş-i pûr-şûmuñ
Eger insân iseñ sen de günâhuñla peşîmân ol
Yapış hablü'l-metîne sîdk ile var ehl-i îmân ol

4

Ne deñlü yüksek uçsañ 'ucb ile eflâke iy gâfil
Îdersin 'âkîbet seng-i mezârı tîrveş menzil
Yalan dünyâda girçekler olup bu kavl ile 'âmil
Bu mihnet-hâne içre nâm-i nîkû itdiler hâsil
Eger insân iseñ sen de günâhuñla peşîmân ol
Yapış hablü'l-metîne sîdk ile var ehl-i îmân ol

5

Geçürdüñ gice gündüz gaflét ile mâh ü sâlûñ gör
Dem-â-dem mâtî vü müstakbel eylerken makâlûñ gör
Bu fi'l ü kavl ile âhir neye varur menâlûñ gör
Ko gayrı iy SÜHEYLİ var yüri sen girü hâlûñ gör
Eger insân iseñ sen de günâhuñla peşîmân ol
Yapış hablü'l-metîne sîdk ile var ehl-i îmân ol

10.

Bu müseddes dinmesine bâ‘is Şâmî Leng ‘Alî Şâh olmuşdur
Fî sene 999 [M. 1590/91]

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1

Gülşenünde fânî ol gül gibi handân oldugum
Gonçeâsâ şevk ile çâk-i girîbân oldugum
Nice yıllar derd ile kapuñda giryân oldugum
İstemezsin gerçi şimdi saña nâlân oldugum
İşidürsin bir zamân hâk ile yek-sân oldugum
İşte gitdüm sag esen kal imdi kurbân oldugum

2

Baña çok zulm eyledüñ a‘dâ söziyle serverâ
Bendeñi kıldıñ der-i devlet-me’âbuñdan cûdâ
Hak te‘âlâ ‘ömrüñi kılsun ziyâde dâ’imâ
Îrişüp ol günlere sen sag olursaň iy hümâ
İşidürsin bir zamân hâk ile yek-sân oldugum
İşte gitdüm sag esen kal imdi kurbân oldugum

3

Derd ile ben bî-ser ü pâ aglayu girsem yola
Âh-ı serdümden ‘izâruñ gülleri bir bir sola
Ben garîbi arayup bulmayasın bir gün ola
İy gül-i bâg-ı vefâ şimdi işitmezseñ n’ola
İşidürsin bir zamân hâk ile yek-sân oldugum
İşte gitdüm sag esen kal imdi kurbân oldugum

4

‘Âşigam diyen senüñ yanuñda hep ‘âşık degül
Cân ü dilden mihrüñ ile subh gibi sâdîk degül
Kulluguñda ben kuluñdan hiç biri sâbîk degül
Gerçi salduñ gurbete ammâ beni lâyîk degül
İşidürsin bir zamân hâk ile yek-sân oldugum
İşte gitdüm sag esen kal imdi kurbân oldugum

5

Reh-güzâruñda SÜHEYLÎ hâk idüp cân ü teni
Bî-kes ü tenhâ diyâr-ı gurbete salduñ anı
Merhamet idüp aña bir gün eger dirseñ kanı
Duya mevtüm şâd olup ol demde a‘dâ-yı denî
İşidürsin bir zamân hâk ile yek-sân oldugum
İşte gitdüm sag esen kal imdi kurbân oldugum

11.

Li-müsevvidihî el-fakîr SÜHEYLÎ-i hakîr

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
- + - - / - + - - / - + - - / - + -

1

‘Ayn-ı ‘âlemde eser kalmasa hergiz hâbdan
Gitse nâ-bûd olsa keyfiyyet şerâb-ı nâbdan

Nâ-be-dîd olsa tarâvet sünbül-i sîr-âbdan
Kalmaya zâyil olup kalka bürûdet âbdan
Mahv olup gitse harâret mihr-i ‘âlem-tâbdan
Tâb-ı ‘ıskuñ gitmeye bu sîne-i pür-tâbdan

2

Cümle enhâruñ gidüp âb-ı zülâli kalmaya
Kalb-i hâsid gibi deryânuñ le’âli kalmaya
Tîre-dil olup gide çarhuñ hilâli kalmaya
Ref̄ olup gözlerden eşyânuñ hayâli kalmaya
Mahv olup gitse harâret mihr-i ‘âlem-tâbdan
Tâb-ı ‘ıskuñ gitmeye bu sîne-i pür-tâbdan

3

Gülşeni terk eyleyüp bülbüller itmekden makarr
Güllerüñ kalmasa hergiz reng ü bûyîndan eser
Kat‘ olup cümle me’âdinden vücûd-ı sîm ü zer
Ber-taraf olsa ser-â-ser hâkden gerd-i keder
Mahv olup gitse harâret mihr-i ‘âlem-tâbdan
Tâb-ı ‘ıskuñ gitmeye bu sîne-i pür-tâbdan

4

Gerden-i kumrîdeki tavk u kılâde dûr ola
Hüdhüdüñ tâc-ı zer-endûdi gidüp mehcûr ola
Âbdan ta’m u halâvet bozilup pür-şûr ola
Tagılup ‘ikd-ı sûreyyâ çarhdan mensûr ola
Mahv olup gitse harâret mihr-i ‘âlem-tâbdan
Tâb-ı ‘ıskuñ gitmeye bu sîne-i pür-tâbdan

5

Zerd-rûlik olsa rûy-ı za’ferândan münfâsil
Humret ü ruhsâre-i gül olsa cümle müzmahîl
Nârdan hurkat bürûdet mâdan olsa müntekîl
Hâsılı ‘akd-ı ‘anâsır olsa yir yir münfâsil
Mahv olup gitse harâret mihr-i ‘âlem-tâbdan
Tâb-ı ‘ıskuñ gitmeye bu sîne-i pür-tâbdan

6

Nûr-ı rûşen kalmaya hergiz sevâd-ı dîdeden
Hod-nûmâlik gitse mir’ât-ı safâ-sencîdeden
İstikâmet kat‘ ola her serv-i dâmen-çîdeden
Zâyil ola istidâret çarh-ı pür-gerdîdeden
Mahv olup gitse harâret mihr-i ‘âlem-tâbdan
Tâb-ı ‘ıskuñ gitmeye bu sîne-i pür-tâbdan

7

İy SÜHEYLÎ bir gice aldı gözüm hâb-ı hayâl
Eyledi biz ‘âşık-ı şûrideye ‘arz-ı cemâl
Didi yok mı âfitâb-ı ‘ıskuña dahı zevâl
Aglayup düsdüm ayagına didüm ben haste-hâl
Mahv olup gitse harâret mihr-i ‘âlem-tâbdan
Tâb-ı ‘ıskuñ gitmeye bu sîne-i pür-tâbdan

12.

[Vezîr Mehemed Paşa âsitâne-i devlete gitdükde didögümüz
müseddesdür
Der sene 1027 [M. 1617/18]]

Mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün

+ --- / + --- / + --- / + ---

1

Elâ iy âsaf-ı 'âdil mukîm ol sadr-ı devletde
Ziyâ-bahş-ı cihân ol gün gibi evc-i sa'âdetde
Kemâl-i lütfuña mazher olan 'izzetde rif' atde
Safâ-yı vakte mâlik her biri me'vâ-yı râhatda
Revâ mıdur kalam ben derd ilekünc-i felâketde
Veliyy-i ni'metüm makbûl iken sadr-ı hîlâfetde

2

Sa'âdet matla'ında gün gibi 'izzetle tâbânsin
Cihâni nûr-ı 'adlûn kapladı hurşîd-i rahşânsin
'Adâletde nazîrûn yok keremde fahr-ı akrânsin
Vezîr-i bî-nazîr-i pâdişâh-ı Âl-i 'Osmân'sın
Revâ mıdur kalam ben derd ilekünc-i felâketde
Veliyy-i ni'metüm mevcûd iken devr-i hîlâfetde

3

Eyâ kân-ı kerem bahr-ı 'inâyet ma'den-i himmet
Kapuñdur melce'-i üftâdegân-ı vâdî-i hayret
Senûn şânunda hatm oldı mürûvvet merhamet şefkat
Murâda vâsıl oldı yüz sürenler pâyuña kat kat
Revâ mıdur kalam ben derd ilekünc-i felâketde
Veliyy-i ni'metüm mergûb iken sadr-ı sa'âdetde

4

İrişdi mehçe-i râyât-ı kadruñ evc-i a'lâya
Vûcûd-ı 'izzetüñ virdi serîr-i 'adle pîrâye
'Atâ vü şefkat ü in'âmuñ irdi cümle dünyâya
Nevâl-i lütfuñi bezl eyledüñ a'lâya ednâya
Revâ mıdur kalam ben derd ilekünc-i mezellede
Veliyy-i ni'metüm mergûb iken sadr-ı sa'âdetde

5

Zimâm-ı hall u 'akd-i 'âlemi şâh-ı bürend-ahter
Müfevviz eyledi rây-ı cihân-ârâna iy server
Kitâbet hîdmetine ben kuluñi eyledüñ çâker
Elümde hâme vü defter velî hâric-i ez-defter
Revâ mıdur kalam ben derd ilekünc-i hirâsetde
Veliyy-i ni'metüm mergûb iken künc-i sa'âdetde

6

Senûn gibi efendüm var iken iy merhamet kâni
Kime takrîr ü i'lâm eyleyem hâl-i perîşâni
Elin al düşmişüñdür bu SÜHEYLÎ-i senâ-hâni
Kuluñdur behremend it gayra muhtâc eyleme ani
Revâ mıdur kalam ben derd ilekünc-i mezellede
Veliyy-i ni'metüm mevcûd iken sadr-ı sa'âdetde

13.

Celâlî Hasan üzerine serdâr olan Hadîm Husrev Paşa hakkında ‘adâletlü
pâdişâh hazretlerine sunulmuştur

Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün

+ --- / + --- / + --- / + ---

1

Göreydi gözlerüm bir kerrecik şâh-ı cihân-dârı
Yakam çâk eyleyüp feryâda gelsem eylesem zârî
Disem iy âsmân-ı devletüñ hurşîd-i envârı
Mu‘in olsun saña her yirde ‘avn-i Hazret-i Bârî
Der-i devlet-me’âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm'uñ ola bir karı serdârı

2

Serîr-i devletünde kullaruñ cümle dil-âverdür
Vegâda her biri bir Kahramân-ı kahre hem-serdür
Bu cem‘iyyetle çok feth ü fütûh olmak müyesserdir
Velî serdâr olan nâ-merd ‘avratdan da bedterdir
Der-i devlet-me’âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm'uñ ola bir karı serdârı

3

Alup birkaç yük akçe rüşvetin bir Türk-i bed-nâmuñ
Keten bazârınıñ dellâli oldı hâkimi Şâm'uñ
Hayıflar ‘arz-ı pâ-mâl ola sultân-ı zü'l-ikrâmuñ
Bu beyt-i dil-pezîr evrâdı oldı hâs ile ‘âmuñ
Der-i devlet-me’âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm'uñ ola bir karı serdârı

4

Otuz biñden ziyâde cem‘ olup her yañadan ‘asker
Gelüp her birisi hıdmetde olmuşlardı fermânber
Bu fursat bir dahı düşmez diyü serdâr-ı bed-ahter
Menâsib satmaga çıktı hemân iy şâh-ı bahr ü ber
Der-i devlet-me’âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm'uñ ola bir karı serdârı

5

Şehâ güftârumı tasdîk ile gûş eyle kim hakdur
Sözümde togruyam ma‘lûm-ı ‘ilm-i zât-ı mutlakdur
Vezâret sadırına lâyık degül Hüsrev bir ahmakdur
Zevâl-i ni‘mete bâdî olur âhir muhakkakdur
Der-i devlet-me’âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm'uñ ola bir karı serdârı

6

Celâlî def‘ine serdâr olan zâlim ne âl itdi
‘Adûya rahmet okutdı cihâni pây-mâl itdi
Şeh-i dehre vebâli kaldı kendü cem‘-i mâl itdi
Bu beyt-i dil-pezîri halk-ı ‘âlem hasb-i hâl itdi
Der-i devlet-me’âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm'uñ ola bir karı serdârı

Mükemmel ‘askere mâlik olan her merd-i zî-şânuñ
Husûsâ iy SÜHEYLÎ ol dilîri bezm-i heycânuñ
Mezâda virdi satdı mansıbin ‘Osmân Paşanuñ
Fenâya virdi zâlim devletini âl-i Osmân’uñ
Der-i devlet-me’âbuñ var iken bu deñlü kulları
Revâ mı cünd-i İslâm’uñ ola bir karı serdârı

[TESDÎSLER]

1.

Matla‘ Yahyâ Efendinüñ tesdîs hakîrûñdûr kibârdan birinüñ teklîfi ile
dinildi

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
– + – / – + – / – + – / – + –

1

Zümre-i erbâb-ı ‘ışretde gezek eksük degül
Birbirin şehâ ziyâfet eylemek eksük degül
Revnak-ı bezm-i letâfet bir melek eksük degül
Ol melek yanınca biryân-ı kûrek eksük degül
Hâsılı ehl-i dile cevr-i felek eksük degül
Kanda baksâñ bir dede bir dünbelek eksük degül

2

Dutdı dünyâyı ser-â-ser bir bölüm şeyyâd-ı şûm
Hırka vü tâc ile sûret ugrısı kıldı hûcûm
Celb ü cerrâr oldu mahsal şimdî âyîn ü rûsûm
Bu mîdur andan tarîk-ı Hazret-i Mollâ-yı Rûm
Hâsılı ehl-i dile cevr-i felek eksük degül
Kanda baksâñ bir dede bir dünbelek eksük degül

3

Şâhbâz-ı evc-i istignâ olur dervîş olan
Târik-i dünyâ vü mâ-fihâ olur dervîş olan
Sâlik-i âyîn-i Mevlânâ olur dervîş olan
Her cihetden el çeküp yek-tâ olur dervîş olan
Hâsılı ehl-i dile cevr-i felek eksük degül
Kanda baksâñ bir dede bir dünbelek eksük degül

4

Tekye-i ‘âlemde birkaç ehl-i dünyâ nekbeti
Pây-mâl itdi muhassal ‘arz-ı tâc ü kisveti
Sıklet ile cû-be-cû bezdürdi ehl-i devleti
Dimîş anlar hakkına bu beyti mollâ hazreti
Hâsılı ehl-i dile cevr-i felek eksük degül
Kanda baksâñ bir dede bir dünbelek eksük degül

5

Gitti ol pîr-i tarîkat râhînuñ serverleri
Fakr ile fahr eyleyen sâhib-kerâmet erleri
Hırka vü tâc altına girdi ‘avâmuñ ekseri
Halkı sıkdı iy SÜHEYLÎ bunlaruñ sıkletleri
Hâsılı ehl-i dile cevr-i felek eksük degül
Kanda baksâñ bir dede bir dünbelek eksük degül

2.

Bu tesdîs-i bî-nazîr hakîrûndür matla‘ Cenâbî’nuñdür

Mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün

+ --- / + --- / + --- / + ---

1

Bu bezmüñ fârig oldum ‘ayş ü nûş-ı gulgulindan hem
Nevâ-yı berbat u sít u sadâ-yı kulkulindan hem
Safâsından ferâgat eyledüm geçdüm mülinden hem
Nesîmâsâ çekildüm ‘âlemüñ cüzz ü külinden hem
Elüm çekdüm bu deştüñ lâlesinden sünbûlinden hem
Ferâgum var bu gülzâruñ gülinden bülbûlinden hem

2

Bu bâzâr-ı fenâ bir sûdî yok sevdâ imiş bildüm
İçinde halk-ı ‘âlem vâlih ü şeydâ imiş bildüm
Revâk-ı tumturâkin bir kuri gavgâ imiş bildüm
Sûrûr ü şâdinüñ çün âhiri gavgâ imiş bildüm
Elüm çekdüm bu deştüñ lâlesinden sünbûlinden hem
Ferâgum var bu gülzâruñ gülinden bülbûlinden hem

3

Ayak basdum belâ vâdîlerin geş ü güzâr itdüm
Melâmet yollarında cism-i ‘üryânum gubâr itdüm
Çevirdüm yüz çekildüm ehl-i dünyâdan firâr itdüm
Çeküp dâmâni pâye künc-i ‘uzlet ihtiyâr itdüm
Elüm çekdüm bu deştüñ lâlesinden sünbûlinden hem
Ferâgum var bu gülzâruñ gülinden bülbûlinden hem

4

Benüm şimdengirü yanumda iy hemdem karâr itme
Çeküp sabrum yakasın dâg-ı derdüm âşikâr itme
Benümle yok yire ceng ü cidâli ihtiyâr itme
Baña ibrâm idüp teklîf-i geş-i lâlezâr itme
Elüm çekdüm bu deştüñ lâlesinden sünbûlinden hem
Ferâgum var bu gülzâruñ gülinden bülbûlinden hem

5

Gelüp dünyâya çekdüm rûzgâruñ mihnetin kat kat
Gidüp sabr u karârum cânuma kâr eyledi mihnet
‘Aceb mi halk-ı ‘âlemden çekilsem eylesem ülfet
Berî oldum cihândan iy SÜHEYLİ eyledüm nefret
Elüm çekdüm bu deştüñ lâlesinden sünbûlinden hem
Ferâgum var bu gülzâruñ gülinden bülbûlinden hem

3.

Bu tesdîsüñ matla‘-ı garrâsı Veysi Çelebinüñdür iş‘âr olınup âsaf-ı Cem-himem merhûm şehîd sa‘îd ‘Alî Efendi hîsmî ‘Osmân Paşa-yı Gâzî hazretine dinmişdür

Fî sene 1014 [M. 1605/06]

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün

- + -- / - + -- / - + -- / - + -

1

Serverâ dehrüñ bugün sen server-i merdânısın
Âsitân-ı devletüñ sadr-ı bülgend-erkânısın
‘Arsa-i rezmüñ ser-âmed Rüstem-i destânısın
Bezm-i ‘îrfânuñ muhakkak Câmî-i devrânısın
Pâdişâhuñ gayretin çekmiş şecâ‘at kânısın
Sen de ‘Osmânoglu’nuñ nâmiyla bir ‘Osmân’ısin

2

Serserî geş eyledüñ Şirvân u Gürcistân’ı hem
Heybetüñden kan kaşandı cümle şîrân-ı ‘Acem
Feth ü nusret yâver oldı kanda kim basduñ kadem
Halk tekrâr eyleyüp okur bu nazmı dem-be-dem
Pâdişâhuñ gayretin çekmiş şecâ‘at kânısın
Sen de ‘Osmânoglu’nuñ nâmiyla bir ‘Osmân’ısin

3

İy serîr-i devletüñ sadr-ı hümâyûn-ahteri
Milket-i Şâm’uñ hudâvend-i ‘âdâlet-perveri
Çek livâ-yı müntehâ-yı sancak-ı peygamberi
Hamle-i şîrânuña döymez ‘adûnuñ leşkeri
Pâdişâhuñ gayretin çekmiş şecâ‘at kânısın
Sen de ‘Osmânoglu’nuñ nâmiyla bir ‘Osmân’ısin

4

Gün gibi dünyâyi rûşen kıldı mihr-i devletüñ
Söylenür dillerde nâmuñla ‘uluvvi- himmetüñ
Ma‘rifet mâhiyyet-i zâtuñ şecâ‘at san‘atuñ
Herkese lütf u kerem mihr ü mürûvvet ‘âdetüñ
Pâdişâhuñ gayretin çekmiş şecâ‘at kânısın
Sen de ‘Osmânoglu’nuñ nâmiyla bir ‘Osmân’ısin

5

Sıdk ile meşgûl olup dâ’im du‘â-yı devlete
Yüz dönüp cân ile dilden bârgâh-ı ‘izzete
Hâlini ‘arz itmege geldi SÜHEYLİ hazrete
Pây-mâl itme anı irgür makâm-ı rif‘ate
Pâdişâhuñ gayretin çekmiş şecâ‘at kânısın
Sen de ‘Osmânoglu’nuñ nâmiyla bir ‘Osmân’ısin

4.

Defterdâr-ı Mısır olan sâhib-kerem Mahmûd Efendiye dinmişdür, matla‘
Makâlî’nuñdür tesdîs bizüm

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün

+ + - - / + + - - / + + - - / + + -

1

İy sa‘âdet güneşi mihr-i ‘atâ envâri

Kişver-i ma‘rifetüñ mîr-i sadâkatkârı

VASF-ı pâküñ dükeli halkuñ olup ezkârı

Şükr idüp Hakk’ a budur cümlesinüñ güftârı

Minnet Allâh’ a kılup baht u sa‘âdet yarı

Buldı zâtuñla şeref mansıb-ı defterdârı

2

Kimse hem-tâ olımaz fenn-i ma‘ârifde saña

Kulluguñda nite kim sıdk ile mânend baña

Haşre dek döñse eger kubbe-i çarh-ı mînâ

Görmeye zât-ı şerîfîñ gibi bir kân-ı ‘atâ

Minnet Allâh’ a kılup baht u sa‘âdet yarı

Buldı zâtuñla şeref mansıb-ı defterdârı

3

Kalb-i pâküñde kemâlât-ı ledünnî mahzûn

Şânuña lâzım olan ‘izz ü sa‘âdet makrûn

Kulluguñ mûcib-i rif’at bilür erbâb-ı fûnûn

Südde-i ‘adlüne yüz sürmege dünyâ meftûn

Minnet Allâh’ a kılup baht u sa‘âdet yarı

Buldı zâtuñla şeref mansıb-ı defterdârı

4

Li’llâhi’l-hamd ki yümn-i kadem-i muhteremüñ

Milket-i Mısır’ a safâ virdi mübârek kademüñ

İrişüp herkese in‘âm ü ‘atâ vü keremüñ

Kıldı ihyâ nice dil-mürdeyi ferhunde demüñ

Minnet Allâh’ a kılup baht u sa‘âdet yarı

Buldı zâtuñla şeref mansıb-ı defterdârı

5

Bâreka’llâh eyâ server-i ‘âlî-temhîd

‘Ömrüñi devletüñi eyleye Allâh mezîd

Her giceñ kadr ola her rûzuñ ola ‘îd-i sa‘îd

El açup vasf-ı cemîlüñde okur cümle ‘abîd

Minnet Allâh’ a kılup baht u sa‘âdet yarı

Buldı zâtuñla şeref mansıb-ı defterdârı

6

Şeref-i zâtuñi bî-çâre SÜHEYLI-i fakîr

Nice kılsun ki degül kâbil-i vasf u tahrîr

El açup bârgeh-i Hâlik’ a idüp tekbîr

Eylemez devletüñe bâb-ı du‘âda taksîr

Minnet Allâh’ a kılup baht u sa‘âdet yarı

Buldı zâtuñla şeref mansıb-ı defterdârı

[MÜSEMMEN]

1.

Âsaf-ı sütûde-râ vezîr Mehemed Paşa hazretlerine eyâlet-i Mîsr ‘inâyet olunup geldiği gün Mîsr ile müstakîr olmalarını ve ref‘ ü def‘-i eşkiyânuñ tebşîrini mütezammindur

Mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün mefâ ‘îlün

+ --- / + --- / + --- / + ---

1

Elâ iy server-i ‘âdil safâ geldüñ sa‘âdetle
Şeref virdi kudûmüñ milk-i Mîsr’â yumn-i devletle
Zalâm-ı bid‘ati ref‘ eyledüñ tîg-ı mehâbetle
Yine gün togdı halkuñ başına nûr-ı hidâyetle
Vûcûd-ı eşkiyâyi ref‘ kil tîg-ı siyâsetle
Müyesserdür saña her yirde fursat feth ü nusretle
Zahîrûndür Hudâ her kârda ‘avn-i ‘inâyetle
Mu‘înûndür şehen-şâh-ı cihân ikbâl-i himmetle

2

Safâ-yı tal‘atüñden halk-ı ‘âlem şâd-kâm oldı
Du‘â-yı devletüñ dillerde evrâd-ı müdâm oldı
Büti sindi hîyânet ehlinüñ bed-nâm-ı ‘âm oldı
Binâ-yı hâne-i rüşvet yıkıldı ol tamâm oldı
Bu âyîn-i ‘adâlet haşre dek dillerde nâm oldı
Muhammal Mîsr şîmdi gayret-i dârû’s-selâm oldı
Binâ-yı zulmi ber-bâd eyleyüp cümle hebâ kılduñ
‘Adâlet şem‘ini yakduñ cihânı rûşenâ kılduñ

3

Kime kim eyleye ‘ayn-ı ‘inâyetle nazar Bârî
Olur zât-ı güzînüñ gibi tâhir ‘aybdan ‘ârî
Saña lütf u ‘atâ kîlmış Hudâ bu hüsн-i etvârı
Yanuñda genc-i Kârûnî degüldür zerre mikdârı
Kapandı devr-i ‘adlüñde alınma satma bâzârı
Muhammal olmaduñ kâlâ-yı dünyânuñ giriftârı
‘Ayâr-ı tab‘-ı pâküñ oldugu-çün hâlis ü kâmil
Terâzû gibi olmaduñ hevâ-yı dirheme mâyıl

4

‘Adâlet Mîsr’ma ‘izzetle sensin Yûsuf-ı sâni
Müsellemdir saña icrâ-yı tarz-ı Âl-i ‘Osmâni
Kemâl-i hîdmetüñle şâkir itdüñ zill-ı Yezdân’ı
Du‘â-yı hayrına mazher olup bulduñ bu ‘ünvâni
Riyâz-ı vasfuñuñ cândan olup murg-i hoş-elhâni
Dimiş bu matla‘ı ol hâfiz-ı âyât-ı Kur’ânî
Hudâ cümle ümûruñda seni rûşen-zamîr itsün
Hükûmet itmede ahvâl-i ‘âlemden habîr itsün

5

Şecâ‘at gülşeninüñ servidür nahl-i hîrâmânuñ
Hudâ-yı zü'l-celâli ve'l-cemâl olsun nigeh-bânuñ
Devâm-ı devletinde pâdişâh-ı Âl-i ‘Osmân’uñ
Cemî‘-i ‘âleme mebzûl olupdur hâñ-ı ihsânuñ

Sehâ vü şefkat ü cûd ü hayâda yokdur akrânuñ
Bu feyz-i lütfidur mahsûs saña Hak te‘âlânuñ
Ne yaña ‘azm iderseñ feth u nusret saña yâr olsun
Refikuñ himmet-i merdân şeffi‘uñ çâr-yâr olsun

6

‘Azîz-i mîsr-i ‘izzet kîsrî-i taht-ı ‘adâletsin
Senüñdür nusret ü şevket güzîn-i ehl-i ‘izzetsin
Emîn-i milk ü milletsinbihîn-i ehl-i şevketsin
Hudâ’nuñ lütfidur halka vûcûduñ bir ganîmetsin
Mürüvvet menba‘ı lütf issi bir sâhib-sâ‘âdet sin
Nazar kîl çeşm-i lütfuñla baña ‘ayn-ı ‘inâyetsin
Müfiz-i cümle-i eşyâ olan zât-ı Hudâ hakkı
Elin al ben za‘îfûñ nûr-ı pâk-i Mustafâ hakkı

7

Rikâb-ı ‘adlüñe bir bir deyin devletlü sultânum
Olursa lütf-ı ruhsat ‘arza ahvâl-ı perîşânum
Otuz yıldur ki seyyâh-ı kemâl-i fazl u ‘irfânum
Devâm-ı devlet-i hâkâna bir kemter senâ-hânum
Nizâm-ı hâlüme reşk eyler idi cümle akrânum
Muhassal şimdi ben ol derd ile nâlân ü giryânum
Elin al koma ayakda SÜHEYYLÎ bendeñi gamgîn
Yüzine bir gele bak eyle gamdan hâtırın teskîn

[TESMÎN]

1.

Tesmîn-i SÜHEYLÎ matla‘ sadr-ı a‘ zam Hâfiz Ahmed Paşanuñdur

Mefâ ‘îlin mefâ ‘îlin mefâ ‘îlin mefâ ‘îlin

+ --- / + --- / + --- / + ---

1

Vücûd-ı kâ‘inâtı var iden sun‘-ı Hudâ hakkı
Sipehsâlâr-ı ümmet pîşvâ-yı enbiyâ hakkı
Rasûlün çâr-yârı ol gürûh-ı bâ-safâ hakkı
‘Alîm-i ‘alleme’l-esmâ Aliyyü’l-Murtezâ hakkı
‘Umûm-ı âl ü ashâb-ı rasûl-i müctebâ hakkı
Güzîn-i hânedân ü zümre-i âl-i ‘abâ hakkı
Mûfîz-ı cümle-i eşyâ kemâl-i kibriyâ hakkı
Elin al ben za‘îfûn nûr-ı pâk-i Mustafâ hakkı

2

Cihânı yog-iken var eyleyen Mevlâ içün olsun
Vücûd-ı kevne bâ‘is Âdem ü Havvâ içün olsun
Ziyâ-yı çarh-ı çârüm Hazret-i ‘Îsâ içün olsun
‘Asâsin ejder iden kudret-i Mûsâ içün olsun
Güzîn-i enbiyâ sultân-ı ev-ednâ içün olsun
Emîn-i sîrr-ı *sübhâne llezî esrâ* içün olsun
Mûfîz-ı cümle-i eşyâ kemâl-i kibriyâ hakkı
Elin al ben za‘îfûn nûr-ı pâk-i Mustafâ hakkı

3

Cihân turdukça tur ikbâl ü devlet saña yâr olsun
Hilâl-ı şevketüñ evc-i felekde tâbdâr olsun
Yaraşsun mehçe-i râyât-ı kadrüñ evc-i a‘lâya
Vücûd-ı pâküñe hîfz-ı Hudâ kat kat hisâr olsun
Hemîse dest-i in‘âmuñla halkı ber-murâd eyle
Kapuñda zümre-i erbâb-ı hâcet behredâr olsun
Mûfîz-ı cümle-i eşyâ kemâl-i kibriyâ hakkı
Elin al ben za‘îfûn nûr-ı pâk-i Mustafâ hakkı

4

Sa‘âdet gülşeninüñ servidür nahl-ı hîrâmânuñ
Hudâvend-i zemîn ü âsmân olsun nigehbânuñ
Başuñdan eksük olmasun hemîse zillî Yezdânuñ
Budur Hak’ dan temennâsı fakîr-i bî-ser ü pânuñ
Şikeste-dilleri habr itdi in‘âm-ı firâvânuñ
Dem-i ‘adlüñde nevmîd eyleme ‘abd-i senâ-hânuñ
Mûfîz-ı cümle-i eşyâ kemâl-i kibriyâ hakkı
Elin al ben za‘îfûn nûr-ı pâk-i Mustafâ hakkı

5

Salaldan pertev-i ‘adlüñ diyâr-ı Mîsr’ a pîrâye
Îrişdi lütf u ihsânuñ kamu ednâya a‘lâya
Terakkî buldı herkes devletüñde kat‘ idüp pâye
Zemân-ı devletüñde kalmadı bir kimse bî-vâye
Rikâb-ı ‘adlüñe geldi SÜHEYLÎ hâlin inhâya
Anı bir dirlicele lütf iderseñ n’ola ihyâya

Müfiz-i cümle-i eşyâ kemâl-i kibriyâ hakkı
Elin al ben za‘îfûn nûr-ı pâk-i Mustafâ hakkı

[TERCİ‘-BENDLER]

1.

Mef’ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
— + / - + - + / + - - + / - + -

II

1. Tâc-ı sürûrı tâlib-i dîdâr olan giyer
Havf ü recâyı ‘âkil olan per ü bâl ider

Bâg-ı bihişte uçmaga bu çâr dârden
Havf ü ver‘ ile kâmetini şol ki dâl ider
7.
Gördüm bu nazm şâm u seher hasb-i hâl ider

‘Aklında anlaruñ ki dilâ olmaya kusûr
Dir mi sarây-ı ‘âleme hiç hâne-i kusûr

III

1. Kalmaz SÜHEYLÎ kimseye bu ‘ömr-i bî-sebât
Bezm-i fenâda dönmededür kâse-i memât

Bu kâh-ı köhne nakşına agma ko ‘ayn idüp
‘Âkil odur ki açmasa hiç çeşm-i iltifât
3. Garkitmeyince göz yaşına ten sefînesin
Bu bahr-ı pür-hatarda kişi bulımaz necât

Dünyâ ribât-ı köhne durur iki kapılı
Her kim ki geçdi kâmetini itdi iki kat
5. Döşer ribât-ı gafleti tâ lü‘b ile bu çarh
Bir hîle ile dimeye tâ saña şâh mât

Bagdâd-ı ‘ömrüñ âhirini seyle virmeye
Hâk-i fenâda gözleri yaşılu akar Furât
7. Gûyâ fenâ-yı ‘âlemi remz eyleyüp saña
Söyler zebân-ı hâl ile zerrât-ı kâ’ınât

‘Aklında anlaruñ ki dilâ olmaya kusûr
Dir mi sarây-ı ‘âleme hiç hâne-i kusûr

2.

Düstûr-ı mükerrem vezîr Mehemed Paşa huzûrına dinmişdür
Fî sene 1018 [M. 1609/10]

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

I

1. İy ser-efrâz-ı cihân zîver-ı tâc ü târek
Reşk ider kevkebe-i şevketüñe ins ü melek

Rahş-ı ikbâle süvâr ol ‘alem-i nusreti çek
Leşker-i devletüñe râh-ı Hûdâdur meslek
3. Kanda ‘azm eyler iseñ ‘avn-i Hudâ rehber olup
Olmasun feth u zafer iki yanuñdan münfekk

Bendeñê nân u nemek hakkını vâcib kılmış
Saña in‘âm u ‘atâyi kılan Allâh direk

5. Pâye-i ma‘delete gerçi degüldür mestûr
Gör nedür nazm-ı latîfinde o kavl-i gerçek
Şem‘-i ikbâlini târ eylemesün dirse felek
Kişi yakdugı çerâg üstine pervâne gerek

II

1. Minnet Allâh'a senüñ gibi ‘azizü'l-himemüñ
Mihr-i gerdûn-ı ‘atâ Yûsuf-ı Mîsr-ı keremüñ
Südde-i devletinüñ bende-i efgendesiym
Baña yitmez mi bu lütfuñ bu kemâl-i ni‘amuñ
3. Rûşen olsun iki ‘âlemde çerâg-ı kadrüñ
Ber-murâd eyledi ben kemteri reşh-i kalemüñ
Bundan artuk baña ikbâl-i sa‘âdet mi olur
Kapusında kul olam sencileyin muhteremüñ
5. Dergeh-i devletüñe ‘arz ideyin sultânum
Diñle bu matla‘ını şâ‘ir-i rengîn-rakamuñ
Şem‘-i ikbâlini târ eylemesün dirse felek
Kişi yakdugı çerâg üstine pervâne gerek

III

1. Bâreka’llâh zihî sadr-ı hümâyûn-ı ecell
Kutb-ı sabit-kadem-i dâ’ire-i dîn ü düvel
Sensin ol râbîta-i safha-i ‘îrfân ü kemâl
Sensin ol vâsîta-i re’fet-i şâh-ı a‘del
3. Pây-mâl olmuş idi Mîsr’â mübârek kademüñ
Rahmet âyâti gibi oldı semâdan münzel
Eksük itme nazaruñ ‘abd-i senâkâruñdan
Degmeye dîde-i bed-bîn-i sipihr-i ahvel
5. Hasb-i hâlüm n’ola bu nazm ile iş‘âr itse
Hâce-i tab‘uña bu matla‘-ı bî-misl ü bedel
Şem‘-i ikbâlini târ eylemesün dirse felek
Kişi yakdugı çerâg üstine pervâne gerek

IV

1. İy Gazanfer-fer-i Ferruh-ruh-ı ferhunde-likâ
Saf-der-i ma‘delet-âyîn-i vezîr-i dânâ
Zât-ı pâküñ gibi bir gevher-i kân-ı ‘izzet
Yazmadı levh-i vücûda kalem-i ehl-i nûhâ
3. Eylemezdi seni Hakk olmasa isti‘dâduñ
Devlet-i dâniş ile sadr-nişîn-i vüzerâ
Virdi zînet kad-i bâlâña mübârek olsun
Hil‘at-i fâhire-i pâdişeh-i milk-i ‘atâ

5. Çünkü yâd itdi seni sen dahı añ bendeleri
Sünnet-i pâdişeh-i ‘âlemi eyle icrâ
Şem‘-i ikbâlini târ eylemesün dirse felek
Kişi yakdugı çerâg üstine pervâne gerek
- V
1. İdelüm Hâlik'a yirden göge hamd ü minnet
Bize lütf itdi senüñ gibi veliyy-i ni‘met
Kimde var sende olan lütf u ‘atâ vü ihsân
Kimde var sende olan hilm ü hayâ vü şefkat
3. Başumuzdan dilerüz kılmaya Hak sâyeñi dûr
Devletüñde hüner erbâbına vardur ragbet
Güft ü gûdan bu SÜHEYLÎ kuluñuñ inhâdur
Hîdmet-i pâküñe bu nazmı bulursa ruhsat
5. Dest-i ‘adlüñle çerâg eyledügûñ bendeleri
Nazar-ı merhametüñ ile hamiyyet-re’fet
Şem‘-i ikbâlini târ eylemesün dirse felek
Kişi yakdugı çerâg üstine pervâne gerek

[TERKÎB-BENDLER]

1.

Menba‘-ı ma‘ârif-i ilâhî ve mecmâ‘-ı letâyif-i nâ-mütenâhî ‘ilm ü fazl ile
ser-efrâz-ı ‘âlem ve kerem ü ahlâk ile mümtâz-ı benî Âdem merhûm
Güzelce Rüstem Paşa-zâde Hasîbî Hüseyin Efendi için didögümüz
mersiyyedür

Fî sene 1023 [M. 1614/15]

Mef’ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘îlü fâ ‘ilün

— + / — + — + / — + —

I

1. Şerm itmedüñ bu kârdan iy çarh-ı bî-vefâ
Kıldıñ cihânı mihnet-i hicrâna mübtelâ

Bir vaz‘-ı nâ-sezâya şûrû‘ eyledüñ felek
Kim ta‘n ider kiyâmete dek işiden saña
3. Hoş mecmâ‘-ı safâya keder virdüñ iy dirîg
Ol cem‘-ı bâ-vefâyı ‘aceb eyledüñ hebâ

Bir dâg yakduñ ehl-i mahabbet derûnına
Tâ haşre dek söyümeye ol dâg-ı nâ-revâ
5. Bî-pâ vü ser koduñ nice erbâb-ı efseri
Mecrûhdur elüñden eger şâh eger gedâ

İy pîre-zâl-i zişt-likâ bildögüm bu kim
Alur göz ile ‘ârif odur bakmaya saña
7. Hurşîd gibi gördüñ ider da‘vî-i kemâl
Reşk eyleyüp yetürdüñ aña ‘âkîbet zevâl

II

1. İy çarh n’itdüñ ol şeh-i evc-i letâfeti
Mihr-i hureste-manzar olan sadr-ı ‘izzeti

Kanı Hüseyin Efendi o pîr-i ‘azîz-i Mîsr
Ol fâzıl-ı yegâne o sâhib-sâ‘âdeti
3. Niçün görünmez oldı Hasîbî Efendimüz
Niçün hîrâma gelmeye o nahâl-ı fazileti

Mihr-i cemâli subh u mesâ nûr-bahş iken
Gözden tolındı görmezüz ol nûr-ı behceti
5. Bir dergeh-i celîle fenâ virdüñ iy felek
Bây ü gedâya mecmâ‘ u âmâde ni‘meti

Ol hüsn ü hulk sâhibi kân-ı mürûvvetüñ
Tutmuşdı kâ’inâti sadâ-yı kerâmeti
7. Kan aglasak bu hasret ile rûz u şeb mahall
Gitdi Hüseyin Efendi gibi zât-ı bî-bedel

III

1. Hakkâ ki taht-ı fazla şeh-i tâcdâr idi
‘Ilm ü ‘amelde fahr-i ülü’l-i‘tibâr idi

Dervîş-i şâh-tab‘ idi sâhib-vakâr idi
Zûhd ü salâh aña şî‘âr ü disâr idi

3. Bir tekye idi ni‘meti mebzûl ‘âleme
Îşigi cilvegâh-ı sigâr ü kibâr idi
Her nâ-murâd kim düşe dergâh-ı lütfina
Elbetde ol kapuya varan behredâr idi
5. Îklîm-i Mîsr‘a sâye-i nahl-i sa‘âdeti
Va’llâhi mahz-ı rahmet-i perverdgâr idi
Ervâh-ı kuds dâ’im aña yâr-ı gâr idi
Bî-şübhe anda kuvvet-i kudsiyye var idi
7. Biñ yıl dönerse gerdiş-i gerdûn lâ-nazîr
Olmaz o zât-ı bî-bedele kimse cây-gîr

IV

1. Kan aglasun bu hasret ile haşre dek zemân
Feryâd ü âh ü nâle ile tolsun âsmân
Geysün libâs-ı mâtemi şâm-ı siyeh-likâ
Çâk eylesün yakasını subh-ı şerer-feşân
3. Yakdı derûn-ı ehl-i safâyı kül eyledi
Yansun gamâm-ı gamla kararsın kamu cihân
Hayfâ dirîg o genc-i nihâni sipihr-i dûn
Hâk içre kıldı nakd-i hasîsân gibi nihân
5. Zîr-i zemîn idüp o hümâ-yı fazileti
Her bûm-ı şûma bâm-ı sipihr ola âşiyân
Gitdi görünmez oldu o cân-ı ‘azîzümüz
Kaldı derûnda dâg-ı gamı haşre dek ‘iyân
7. Bu derd-i bî-devâya budur çâre kim aña
Evkât-ı hamsede kılavuz rahmet ü senâ

V

1. Yâ Rab makâm-ı pâkini firdevs-i a‘zam it
Hem-sâye-i cenâb-ı rasûl-i mu‘azzam it
Dârû’n-na‘îm-i rahmetüñi cilvegâh idüp
Ervâh-ı kuds içinde mu‘azzez mükerrem it
3. Dâr-ı fenâda ni‘meti mebzûl idi anuñ
Milk-i bekâda zâd-ı keremle müna‘am it
Fazluñdan eyle fazlını teng ‘ömrini tavîl
Ol yirde yatdugınca mu‘azzez mükerrem it
5. Sen rahmet eyle cümlesine âl-i beyt için
Ol hâne ehlini yed-i lütfuñla hurrem it
Rahmet-serây-ı cennet-i fazluñda cem‘ idüp
Ahbâb zümresinde SÜHEYLîyi hemdem it

7. Ervâh-ı kudsiyyân ile rûhi refîk ola
Mahşer deminde fahr-ı rusûl hem-tarîk ola

2.

Mersiyye-i Dîger

Merhûm Paşa-zâde Hasîbî Hüseyin Efendinûn mahdûm-ı kerîmü's-şâni
'Abdu'r-rahmân Çelebi hacc-ı şerîfe 'azîmet idüp fevti haberi geldükde
dinmişdür

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
+ + -- / + + -- / + + -- / + + -

I

1. N'itdüñ iy çarh-ı cefâ-pîse yine kan itdüñ
Ol meh-ı sîm-beri hâk ile yeksân itdüñ
Düşmen-i devlet-i ili ne 'aceb güldürdüñ
Gam ü endûh ile ashâbını giryân itdüñ
3. Bizi eglerdi o gül yüzlü hele dünyâda
Alup elden işümüz nâle vü efgân itdüñ
Dahı min-ba'd yaraşmaz bize mesrûr olmak
Dil-i âşüftemüzi zâr ü perîşân itdüñ
5. Zîr-i hâk eyleyüp ol nev-resi rahm eylemedüñ
Yirümüz fürkat ile kûşe-i zindân itdüñ
Hîç rahm eylemeyüp iy felek-i bî-bünyâd
Tograduñ lâle-sîfat bagrumuzu kan itdüñ
7. Defn idüp genc-i vûcûdîn yire ol mahdûmuñ
Hâtır-ı ehl-i dili hüzn ile vîrân itdüñ
Ne 'aceb cevr ü sitemkârlığa mâyilsin
Rahmî yok kimseye bir merdüm-i âhen-dilsin

II

1. Yâd idüp kâmet-i dil-cûsunu feryâd idelüm
Serv-i ra'nâyı görüp kâmetini yâd idelüm
Rûz-ı mahşerde tutup dâmenini gerdûnuñ
Dest-i cevrinden anuñ cem' olalum dâd idelüm
3. Komayup safha-i dilde eser-i zevk ü sürûr
Derd ü gam çekmege hâtırları mu'tâd idelüm
Gitdi ol mûnis-i dil hasret ile kodı bizi
Taşlar ile dögünüp nâle vü feryâd idelüm
5. Gelüñ iy ehl-i vefâ bir ulu mâtem tutalum
Yakalar çâk idelüm derd ile bir ad idelüm
Gül ruhı hasrette aglayalum iñleyelüm
Mürg-i rûhi kafes-i sîneden âzâd idelüm
7. Gitdi ol lâzım olan hayr du'â kılmakdur
Bu du'âyi gelüñüz cümlemüz evrâd idelüm

Yirde yatdukça Hudâ bâkîlerin sag itsün
Merkad ü menzilini nûr ile uçmag itsün

III

1. Bu gam ü derd ile ahbâbı ciger-hûn olsun
Çıkarup cübbe vü destârını mecnûn olsun
İñlesün çarh-ı felek bu elem-i fûrkatden
Eşk-i çeşmin akıdup ebr ile mahzûn olsun
3. Gussadan kâmet-i eflâk ham olsun yâ Rab
Dâ’imâ buña göre işleri vârûn olsun
Dicleveş cûş u hurûş eyleyelüm hecrinde
Fûrkat ile gözümüñ katresi Ceyhûn olsun
5. Kim ki ol Yûsuf-ı sâniyi añup aglamaya
Mihnet ü hüzn ü gamı cümleden efzûn olsun
Bu musîbetle perîşân-dil olan mahzûnı
Şâdmân eyleyici Hazret-i Bî-çûn olsun
7. Eşk-i hûnîn ile tahrîr ideyin mersiyesin
Sözümüñ her birisi bir dûr-i meknûn olsun
Okuyup derd ile ahbâbı anı yâd itsün
Def gibi sîne dögüp nâle vü feryâd itsün

IV

1. Hûy olupdur saña bu iy felek-i kec-reftâr
Kimseye cevr ü sitem kılmadan itmezin ‘âr
Kimsenüñ hâl-i dil-i zârına rahm itmezin
Anuñ-içün saña iy çarh didiler gaddâr
3. Kanda bir kâbil ola irür aña bîdâduñ
Bu didügumi saña kîlmamadan hîç karâr
Hîç bir kimse tokunmamak olımaz senden
Felek incinme saña dirsem eger nâ-hemvâr
5. Var mı bir kimse bu ‘âlemde senüñ cevrüñden
‘Acebâ olmaya mir’ât-ı zamîrinde gubâr
Her ne kim sâdir olur Hazret-i Bârî’dendür
Bu arada felegüñ iy dil-i şeydâ nesi var
7. O gidüp ‘âlem-i ervâha safâ sürmekde
Bizüz ancak bu fîrâk ile kîlan nâle vü zâr
Görmedüm bir nice demdür o meh-i fîrûzi
Gün ruhı hasretine bendeye sabr it rûzî

V

1. ‘Acebâ geldiği sâ‘atde vefâti haberi
Nice oldı o musîbet-zede hâl-i pederi
Kıldılar mı felegi nâle vü âh ile siyâh
Aglayup kana mı gark eylediler yoksa yeri

3. Mâderi bâgrına basdukça ciger kûşesini
Gözlerinden dökülüp akdı mı hûn-ı cigeri
Yoksa biri birinüñ virmegे kalbine sükûn
Didiler mi bu durur cümlemüzüñ reh-güzeri
5. Nice düş gördiler idi gicesi âyâ kim
İrdi bu kara haber sem'lerine seherî
Beñzemez gayra bu ferzend acısı müşkildür
Mübtelâ itmesün ol derde Hudâ kimseleri
7. Yog-idi ‘ilm ü ma‘ârifde nazîri hergiz
Lütf u ahlâk ile ‘âlemde kemâl-i hüneri
Dimiş ol zevk-i selîm issi o kâmil-‘irfân
Gitdi ol cân ü ciger pâresi ‘Abdu’r-rahmân

VI

1. Kanı ol mûnis-i kalbüm benüm ol sîm-berüm
‘Ömrümüñ hâsılı ol pâre-i cân ü cigerüm
Kanı ol hulkı gibi cümle-i efâli hasen
Tâlib-i râh-ı Hudâ olan o nûr-ı basarum
3. Kanı ol sînede cânum gibi mergûbum olan
Nicedür n’eylediler zerrece yokdur haberüm
Dôstlar müşkil imiş hâsılı ferzend acısı
Kimseye virmesün Allâh benüm derd-i serüm
5. Nice sabr eyleyem Allâh ne çâre kîlayın
Kime şerh eyleyeyin dilde olan yârelerüm
Gerçi ol cennet-i a‘lâyâ ‘azîmet kıldı
Gitdi ammâ ki benüm âteş-i kahr oldı yerüm
7. Buldı ol beyt-i mutahharda murâdına vüsûl
Bunda ben mihnet ü derd-i gam-i hicret çekerüm
Bi’llâh iy ehl-i vefâ siz de görün devr-i denî
Ne ciger kûşeden ayırdı cûdâ kıldı beni

VII

1. Milk-i ervâhda ol server-i pâkîze-neseb
Şimdi kimlerle hîrâm itmede ola yâ Rab
Nice dürlü gam ü endûh-ı firâkumla diyü
Peder ü mâderinüñ hâlin añañ m’ola ‘aceb
3. Künc-i kabr içre ‘aceb neyle geçer evkâtı
Kimdür eglencesi kimlerle ider ‘ayş ü tarab
Göre mi bir dahı ol gül-ruhı çeşm-i ahbâb
Tâ kiyâmet kala mı yoksa bu hasret yâ Rab
5. Acıyup aglasun ol cân-ı cihâna dünyâ
Mâtem itsün dögünüp taşlar ile Rûm u ‘Arab

Kime feryâd ideyin iy felek-i bî-şefkat
Bu cefâ vü bu elemler baña sendendür hep

7. Kanı ol server-i efrâz-ı gülîstân-ı hayâ
Seyyid-i pâk-neseb server-i sâfi-mêşreb
Yazuk ol cism-i latîfe ki ola hûriş-i mâr
Hayf ol gevhere hâk içre yata leyî ü nehâr

VIII

1. Cünki gözden tolınup gitdi o nûr-ı rahşân
Bir dahı gelmege yokdur bilürüz hod imkân
Gitdi ol lâzım olan hayr du‘â’letmekdür
Dâ’imâ rûh-ı şerîffine olup fâtîha-hâ’ân
3. Hak birâdercigine vire anuñ ‘ömr-i tavîl
Hîfz ide ani hatâdan o Cemîlü'l-ihsân
Yâ İlâhî o habîbüñ şerefi hakkı-y-içün
Ki anuñ hurmetine geldi kamu kevn ü mekân
5. Yirde yatdukça o mahdûm-ı celîlü'n-nesebüñ
Evc-i rif'atde birâdercigin eyle handân
Peder ü mâderine sabr u sebât eyle 'atâ
Olalar hükmüne sıdk ile mutî'i fermân
7. Eyleyüp hacc-ı şerîfini kabûl ü mebrûr
Rûhimî rahmet ile sâkin-i beytü'l-ma'mûr

[GAZELLER]

[HARFÜ'L-ELİF]

1.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Karârum yok hevâ-yı zülf-i yâr ile sehâbâsâ
Akar bârân-ı eşküm çeşme-i çeşmümden âbâsâ
2. Gamuňla kâmetüm çeng oldı bilmez neydüğüm kimse
'Aceb mi nâle kılsam bezm-i 'ışkuñda rebâbâsâ
3. Ruhı bir şem'-i nûrânîdür ol mâh-ı şeb-ârânuñ
Bakılmaz rûyına gözler kamaşur âftâbâsâ
4. Zer ü sîm ile magrûr olma iy h^vâce bu dünyâdur
Tolar hâk ile çeşmûñ 'âkîbet Efrâsyâbâsâ
5. Yitürsem kiştzâr-ı 'ışk içinde gendümi tañ mı
Akar yaşum döner başum SÜHEYLÎ âsiyâbâsâ

2.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlü
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. Gelseyi zemânumda benüm iy saçı leylâ
Gam deştine Mecnûn olımadı baña hem-pâ
2. Men' eyleme vardukça ser-i kûyuña 'uşşâk
Âdemle bulur zîneti çün cennet-i hûrâ
3. Âzâd ider anı göresiz kâmet-i dildâr
Yirini eger bekler ise serv-i dil-ârâ
4. Dil mûy-ı miyânuñda iken zülfüne düşdi
Bir inceden ince yola saldı anı sevdâ
5. Yarın ne zuhûr eyler ise görevüz anı
Sun sâkî bugün sen bize câm-ı ferah-efzâ
6. Mestâne SÜHEYLÎ ruhi cânânuñ ilendi
Bûs itdi diyü la'lini câm-ı mey-i hamrâ

3.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Her gül-i hamrâ ruhuñsuz dâg-ı hîrmândur baña
Kâmetüñsüz şâh-ı gül iy serv sûhândur baña
2. Gülsenüñ her sebz ferşî 'arş-ı işaret-bahş iken
Sensüz iy ârâm-ı cânum beytü'l-ahzândur baña
3. Fîkr-i zülf ü 'âriz u haddüñ gamıyla âh kim
Ebr giryân berk sûzân ra'd nâlândur baña

4. Künc-i gamda iy ecel bi' llâh al gel cânum
Sag olmak böyle düşvâr ölmek âsândur baña
5. Fikr-i esrâr-i hatuñla ahter-i eşküm görüp
Agzın açmış taña kalmış mâh hayrândur baña
6. Kaşlaruñ tugrâsına gîrralanursam vechi var
Defter-i 'uşşâkda ol hayli 'unvândur baña
7. Hâne-i dilde beni tenhâ komazlar bir nefes
Îy SÜHEYLÎ derd ü gam her gice mihmândur baña

4.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Olurdı fikr-i miyân ü kadinde hâme baña
Nigârdan getüreydi hamâme nâme baña
2. Gamuñla rûyumi döndürdi reng-i leymûne
Ne reng ider görүñ ol gabgabı şemâme baña
3. Şikâyet ahter-i bahtumdan âh kim bir gün
Delîl olmadı bir kez reh-i merâme baña
4. Metâ-'ı vuslata cân ile müşterîyem lîk
Ne sûd virmez o rûh-ı revân vâme baña
5. Riyâsı yok sözümüñ bûriyâ-yı fakr ü fenâ
Yiter SÜHEYLÎ bu cism-i nizâre câme baña

5.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -*

1. N'ola dirlerse melâ'ik meh saña
Nüzzile'l-esmâ'ü min savbi's-semâ
2. Yâr ile meclis-i müheyŷâdur hemîn
Eyyühe's-sâkî edir ke'sen salimâ
3. Sa'y kıl insân-ı kâmil olmaga
Leyse li'l-insâni illâ mâ se'â
4. 'Âriz u vechüñ göreliden fârigem
'An ziyâ eş-şemsi ve'n-nûri'd-duhâ
5. Yoldan azduk iy SÜHEYLÎ diyelüm
Yâ giyâse'l-müstegîsîn ihdinâ

6.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Meclis-i meyde beni bir câm ile cânân aña
Şevkden ol demde teslîm eyleyem bir cân aña

2. Mürg-i hicrânuñ ki tutmış köhne cismümde vatan
Gûiyâ bir bûmdur mesken durur vîrân aña
3. Sürh nokta sanma yazarken gamuñ eczâsını
Dîde-i hûn-bârdan yir yir saçılmış kan aña
4. Kurs-ı mâhuñ kalmasa nîfî ‘aceb mi dün gice
Cem’ olup etfâl-i encüm urdîlar dendân aña
5. Husrev-i milk-i kemâl olur SÜHEYLÎ husrevâ
Dest-gîr olursa lütf-i himmet-i merdân aña

7.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlü
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. Ruhsâruña dirsem n’ola mir’ât-ı mücellâ
Kim anda görür ehl-i safâ şâhid-i ma’nâ
2. Gülşende uyup hâr ile tahrîk-i sabâya
Zâr eyleme bülbüllerüñ iy gonçe-i ra’nâ
3. Reftâre gelüp kâmet-i mevzûnuñı göster
Îy hûr-likâ tâ ki görenler diye Tûbâ
4. Ta’n oklarına hayli nişân itdi ezel lîk
Öykünmeden ebrûña çekildi hele tugrâ
5. Çâk olsa sadef gibi n’ola cism-i nizârum
Ol dürr-i dil-efrûzi kenâr eyledi deryâ
6. Baş egmedi kaddüne gelüp sıdk ile iy serv
Dikilmeyicek tâ depesi üstine Tûbâ
7. Cismüm meh-i nev gibi dü-tâ oldı SÜHEYLÎ
Görünmeyeli çeşmûme ol gurre-i garrâ

8.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilü
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Girye kıl hâlüm görüp iy şem’-i nûr-efşân baña
Şâm-ı gamda kat’ idüp zülf-i siyâhuñ yan baña
2. Kûşe-i mihnetde kaldum âh kim göstermedi
Çihre-i maksûdumâ âyîne-i devrân baña
3. Yaşı çog olsun belâ künçinde ahvâlüm görüp
Girye eyler dem-be-dem bu dîde-i giryân baña
4. Hâce-i hicrâna satduñ bende-i efgendeñi
Îy efendüm n’eyledi gör ‘âkîbet hicrân baña
5. Gördiler la‘l-i leb-i dildârı ta‘rif itdüğüm
Îy SÜHEYLÎ ‘ârif-i cân didiler ‘îrfân baña

9.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. Gam degül dildâr gitse gelmese benden yaña
Resmdür cân gitse gelmez bir dahı tenden yaña
2. Turmiş ayag üstine el baglamış serv [ü] çenâr
Seyre çıkışlı gûiyî ol gonçe gülşenden yaña
3. Sîne-i sûzânumu dil mesken eylerse n'ola
Meyl ider dîvâneler elbetde külhenden yaña
4. Fitnede hâlüñ ferîd ü iki çeşm-i sâhirüñ
Biri birinden dahı âfetdür ol fenden yaña
5. Fikr-i zülfüñle SÜHEYLÎ tutsa gam küncin n'ola
Meyl ider şâm olacak her kişi meskenden yaña

10.

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Gülşen-i kûyuña ben nice varayın cânâ
Yapışur her yañadan dâmenüme hâr-ı belâ
2. Âh kim ol gül-i nâzük-bedenüñ hâr-sıfat
Takılur yanına agyâr kesilmez kat'â
3. Zahm-ı sînemden okuñ ilmeyüben geçdüğine
Yâreler ağız açıp söylemek ister yârâ
4. Ezelî başumuza yazu-y-ımış iki gözüm
Kâkülüñ fikriyle bu uzun uzak sevdâ
5. İy SÜHEYLÎ vireli yâr dehânına göñül
Gözüme dâne-i hardalca görinmez dünyâ

11.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. Gördiler kat kat cefâ vü cevr ider gerdûn baña
Anuñ-içün başladı alçaklıga her dûn baña
2. Mihnetüñden sanma rû-gerdân olam iy mûdde'î
Mihnete râhat ecirdür bu yiter mazmûn baña
3. Rûy-ı zerđüm görücek cânâ bozılsa gam degül
Sûreti yokdur mukâbil olmaga altun baña
4. Hecr-i la'lüñle belâ küncinde ahvâlüm görüp
Kanlar ağlar gam şebinde dîde-i pür-hûn baña
5. İy SÜHEYLÎ herkese zevk ü safâ bahş eyleyen
Eylemiş derd ü belâ vü mihneti makrûn baña

12.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. Ol perî-peyker ki hayrân olmış ins ü cân aña
Kim ki insân dir aña ben dimezem insân aña
2. Kûyuña varsam rakîbüñ giceler âgâh olur
Gûiyâ şeytânîdür ta'lîm ider şeytân aña
3. Yanına kalmaz 'adû-yı bed-likânuñ dôstum
İtdügin hep gösterür âyîne-i devrân aña
4. Ol gubâr-ı hatt u ol gonçe dehânı seyr idüp
Kaldı hâtem agzına barmak sokup hayrân aña
5. 'Âlem-i dilde temevvüç eyledi deryâ-yı 'ışk
İy SÜHEYLÎ yiridür Nûh olsa keşîbân aña

13.

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. İtdügi cevr ü cefâyı o sitemkâr baña
Dostlar öyle bilüñ eylemez agyâr baña
2. Künc-i mihnetde benüm çekdüğüm endûh ü gamı
Görüp aglar acıyup dîde-i hûn-bâr baña
3. Her zemân bir kaşı yânuñ gam-ı derd-i hecrin
Çekdürüür done done çarh-ı sitemkâr baña
4. Alur agyâr-ı harı arkasına yâr velî
Yükledür bâr-ı gam-ı mihneti her bâr baña
5. Gûiyâ bir suyu serd dilber-i hûn-rîz durur
Tokınur ikide bir hancer-i dildâr baña
6. Virmezem nakd-i dili almazam endûh ü gamı
Yok yire şîve satar şâhid-i bâzâr baña
7. Rûy-ı yâri görelî akdı SÜHEYLÎ göñlüm
Yiridür dirler ise 'âşik-ı dîdâr baña

14.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. 'Âşikuñ bagrıñ tolu kan itmedür 'âdet saña
Günde biñ kan itdürüür iy hûnî bu san'at saña
2. Haste-i derd-i gam-ı 'ışkuñ olaldan âh kim
Derdümi şerh itmege cismümde yok tâkat saña
3. Çok tolaşduñ halka-i bezm-i şarâba el-hazer
Yüri iy sûfi hele bu kerre de hurmet saña

4. Bir ayag ile elüm alduñ benüm iy pîr-i deyr
Pârsâlkdan beni kılduñ rehâ rahmet saña
5. Lütf ile itdükde ol Kahhâr-ı mutlak hilkatüñ
Virmemişdür var ise bir zerrece şefkat saña
6. Tîgûñi ‘üryân idüp sad çâk kıl sînem benüm
Nâle vü âh ü enînüm virmeye zahmet saña
7. Âsaf u hâkân SÜHEYLÎ urdı kûs-ı rihleti
Degdi şimdi çal belâgat tablını nevbet saña

15.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlüñ
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. Sahrâları seyr eyleyüp agyâr ile tenhâ
Mecnûn mî idersin beni iy saçları leylâ
2. Nâdân oturur şâm ü seher kasr-ı safâda
Künc-i gam ü mihnede yatur merdüm-i dâna
3. Âlâyî bu gülşenüñ ârâyış-i gamdır
Meyl itmez aña kılsa nazar merdüm-i bînâ
4. Envâr-ı ruhuñ hecri ile çekdüğü derdi
Meclisde gice yandı baña şem'-i şeb-ârâ
5. Ruhsârına öykünmesün ol lâle-'izâruñ
Sovuk geçer açılmasun iy dil gül-i hamrâ
6. Sultân-ı serîr-i sühnenem şimdi SÜHEYLÎ
‘Âlem götürü çekse n’ola hükmüme tugrâ

16.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlüñ
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. Çekmem dir idüñ zülfî gamin dilberüñ aslâ
İy hâce nedür söyle bu başuñdaki sevdâ
2. Dârâyî libâsuñ giyüben gözleme dârât
İy hâce nazar kıl kanı Dârâb ile Dârâ
3. Çok söyleme mir'ât-ı ruh-ı dilbere karşı
Kendüñi saña gösterür iy tûfî-i gûyâ
4. Dün geldi dahı şehr-i ‘ademden gözü baglu
Öykünse n’ola gözlerüne nergis-i şehlâ
5. Bir zerre durur nûr-ı ruhuñdan şeh-i hâver
Bir katre durur eşküme nisbet yedi deryâ
6. Gül gibi SÜHEYLÎ gûlidür gülşen-i nazmuñ
Hâşâk ile hâr-ı siyehidür anuñ a’ dâ

17.

*Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri' - - + / - + - + / + - + / - + -*

1. Íy nûr-bahş-ı dîde-i 'uşşâk-ı bî-nevâ
Rûhî li-hüsni vechike yâ seyyidî fedâ
2. Sultân-ı bî-nazîr-i serîr-i kemâlsin
Küllü'l-cemâli ente ve-mâ gayrûhû südâ
3. Îrmek müyesser ola mı bezm-i visâlûñe
Em min sabâhi vechike tahtârû mev'îdâ
4. Ser-defter eyleseñ n'ola 'uşşâka bendeñi
Kad sırtü fî garâmike yâ rûhî seyyidâ
5. Hâşâ ki zâyil ola göñülden mahabbetüñ
Mâ-dâmeti's-semâ'ü ve mâ-dâmeti's-serâ
Íy pâdişâh-ı hüsn SÜHEYLîye kıl nazar
Min kabli en terâhü 'alâ müntehe'r-redâ

18.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Leb-i la'l-i revân-bahsuñdur iden mürdeyi ihyâ
Kelâm-ı cân-fezâñuñ dirisidür hazret-i 'Îsâ
2. Yoluñda ok gibi togru olam ben iy kemân-ebrû
Neden lâzım gele ben bendeñe bu nâz ü istignâ
3. Gehî fîkr-i miyân ü gâh bûs-ı la'l-i cânâne
Dirîgâ yok yire çarh itdi varın 'âşik-ı şeydâ
4. Çeküp câm-ı fenâyi rihlet itdi mest ü lâ-ya'kil
Eger Fagfûr eger Cem'dür eger Îskender ü Dârâ
5. Gam-ı hattıyla hâk olsam SÜHEYLî ol gül-endâmuñ
Vasiyyet eyleyem örtsün mezâruma yaşıl hârâ

HARFÜ'L-BÂ

19.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Yirde tuygân-ı sırıskümden halâyık muztarib
Gökde âh-ı âteşnümden melâyık münkalib
2. Gün gibi olmaz sipihr üzre hilâl-i kadr bedr
Olmayan bir südde-i devlet-me'âba müntesib
3. Kîni kibri kendüñe kâr eyleme iy şeyh-i şehr
Kibriyâdan havf iden olmaz kebîre mürtekib
4. Eşk-i çeşmüm 'âlemi gark-âb iderse vechi var
Oldı benden ol şeh-i 'âlî-cenâbum müctenib

5. İy SÜHEYLİ kılmaga rûşen bu zulmet hânesin
Oldı her gice şerâr-ı nâr-ı âhum mültehib

20.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Safâ bezminde câm-ı mey gibi olmaga leb-ber-leb
Piyâle gibi iy sâkî bulunmaz bir güzel-meşreb
2. Çıkardı göklere feryâd ü zâr ü âh ü efgânum
Belâ-yı 'ışk bilmezdüm ne müşkil derd imiş yâ Rab
3. Yiridür âsitânuñ âsümâna nisbet itdürsem
Kim anda na'lçeñ resmi meh-i nev kebkebüñ kevkeb
4. Baña biñ kerre şîrînter gelür şehd ile şekkerden
Senüñ ol acı acı sögdüğün iy yâr-ı şekker-leb
5. Bu fânî hânede yokdur SÜHEYLİ mü'mine râhat
Bekâ milkine 'azm eyle hemân şimden girü yap yap

21.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün fe 'ülün
Hezec +---/+---/+--*

1. Seni sevdüklerümi cürme sayıp
Getürdüñ başuma bunca mesâyib
2. Ezel mi'mâri bünyâd eyledükde
Kaşuñ kîlmış serây-ı hüsne hâcib
3. Rakîbüñ ugrulïkdan tevbe kîlmaz
Bogazına takılmayınca tâ ip
4. Salındur târ-ı zülfüñde dili sen
Günâhını benüm boynuma salıp
5. Çıkarur nice biñ dürr-i ma'ânî
Kaçan kim bahr-i 'ilme girse tâlib
6. Yakîn olma hisimdur diyü hasma
Ekâribdür saña şimdi 'akârib
7. Zeheb oldı SÜHEYLİ şimdi mezheb
Olur halk ekseriyyâ aña zâhib

22.

*Mef'ûlü fâ 'ılâtü mefâ 'ılü fâ 'ılün
Muzâri '--+/-+-+/+-+/-+-*

1. Kûyuñ yolında gâfilüz iy nûr-ı âftâb
Şeb-revlîk ile dün gice tutıldı mâh-tâb
2. Eller el üzre tutar iken düşdi ayaga
Rengîn lebüne beñzedeli kendüzin şarâb

3. Sen ‘ayş ü ‘işret eylemede gayr ile benüm
Nâr-ı firâk-ı hecrûn ider bagrumı kebâb
4. ‘Ömrüm gibi iñende eyâ serv-i hoş-hîrâm
Yollarda gördüğünde beni eyleme şitâb
5. Çıkmaz kimesne başa bugün rûzgâr ile
Öñince var SÜHEYLÎ hemân nite kim sehâb

23.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + -- / + + -- / + - + - / + + -*

1. İder meşâm-ı dili gerçi telh bûy-ı şarâb
Virür safâyı velî câna reng ü bûy-ı şarâb
2. Dimâg-ı cânda olup iştiyâk-ı lezzet-i câm
Göñülde hasret-i la'lûñle ârzû-yı şarâb
3. Sun itme ellerüm iy pîr-i mey-fürûş tehî
Birine ayag ü bir destüme sebû-yı şarâb
4. Nedür bu na'ra-i mestâne çarha çıktı diyü
Dükenmedi ser-i kûyuñda güft ü gûy-ı şarâb
5. Safâ o bezm iledür bir yanuñ surâhî ola
Vü bir yanuñda SÜHEYLÎ ola kedû-yı şarâb

24.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Olup pür nev-resîde dil-rübâlarla şehâ mekteb
Mahall olsa sebak-hâñ-ı gam-ı ‘ışka revâ mekteb
2. Bi-hamdi’llâh yine erbâb-ı tab‘a feth-i bâb oldu
Açıldı zümre-i ‘irfâni kıldı pür-safâ mekteb
3. Okurdı tîfl-ı dil kevser lebûñ âyâtını ezber
Dahi feth olmadın etfâl-i dehre dilberâ mekteb
4. Diñ ol meh-rûya gelsün mekteb-i ‘irfâna yüz sürsün
Cemâli pertevinden dâ’im olsun pür-ziyâ mekteb
5. Yine tîfl-i dili bir hâce-i hüsne düşürmiş kim
Sezâ olsa SÜHEYLÎ hâne-i kalbüm aña mekteb

25.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Kudûmüñden şeref buldu yine iy dil-rübâ mekteb
Fürûg-ı mihr-i ruhsâruñdan oldu pür-ziyâ mekteb
2. Gam-ı hicrân ile dil-tengüñ açar gül gibi göñlin
Olaldan mesken-i hem-meşreb-i ehl-i safâ mekteb

3. Tılısm-ı bâb-ı genc-i vasl-ı yâri feth ider dâ’im
Kilîd-i cidd ü cehd ile olur müşkil-küşâ mekteb
4. Varan ‘âşıklara cânlar bağışlar ol Mesîhâ-dem
O mihr-i ‘âlem-ârâ-y-ile oldu cân-fezâ mekteb
5. Şu deñlü bekledüm ol servüm âzâd olmadı kaldı
SÜHEYLÎves dirîgâ oldu dâmen-gîr aña mekteb

26.

*Müfte ‘ilün fâ ‘ilün müfte ‘ilün fâ ‘ilün
Münserih – + + – / – + – / – + + – / – + –*

1. Aldı dil-i zârumı bir yüzü gül gonçe-leb
Tal‘atı mâh-ı münîr nâm-ı şerîfi Receb
2. Kûşe-i ebrûları râlarin itdüm sü’âl
Geldi o meh nâz ile didi buralar ‘aceb
3. Vuslatuña irmedin sen şehe lâyık midur
Öldüre hûnî gözüñ bendeleri bî-sebeb
4. Tâb-ı ruhuñ seyr idüp zülfüne bend olmadur
Geldiği dergâhuña âyila gün rûz ü şeb
5. Zâhir olan her gice sanma SÜHEYLÎ nûcûm
Oldı nisâr o şehüñ pâyına bî-had zeheb

HARFÜ’T-TÂ

27.

*Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün
Müctess + – + – / + + – – / + – + – / + + –*

1. Mekânuñ iy dil-i aşüfte kûy-ı cânân it
Yirüñ bihişt-i berîn eyle sözüm iz‘ân it
2. Bahârdan haber it bâga iy nesîm-i sabâ
Açilsun ol gül-i gûlzâr-ı cân handân it
3. Saña o dürr-i girân-mâye der-kenâr olmaz
Gerekse eşk-i terüñle cihâni ‘ummân it
4. Eyâ serîr-i serây-ı mürüvvetüñ şâhi
Cefâ vü cevrüñi ben zâre kılma ihsân it
5. Dür-i ma‘ârife sarrâf sırf olam dir iseñ
Cevâhir-i sühene kalb-i pâküñi kân it
6. Zahîrüñ olmayacak kimse diñlemez sözüñi
Gerekse kendüñi nazm-ı sühende Selmân it
7. SÜHEYLÎ husrev-i milk-i kemâl olam dir iseñ
Yazup gazellerüñi sen de cem‘ ü dîvân it

28.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Zülf-i ham-ber-ham ki kılmış rûy-ı cânânı dürüst
Ebrdür kim kaplamış hûrşîd-i rahşânı dürüst
2. Münkesir seng-i havâdisden dil-i dâna müdâm
Kanda kim baksañ görürsin kalb-i nâdânı dürüst
3. Dişlemiş la'lı-i lebin yâruñ rakîb-i bed-likâ
Göreyüm kim kalmasun agzında dendânı dürüst
4. Cûr'a-i câm-ı lebüñ şevki-y-ile gülzârda
Bulmadum bir gonçe kim ola girîbânı dürüst
5. Muztarib olma SÜHEYLÎ inkılâb-ı dehrden
Çün bilürsin kim degüldür hâl-i devrânı dürüst

29.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlü
Hezec - - + / + -- + / + -- + / + --*

1. Te'sîr ideli kalbüme âsâr-ı mahabbet
Sînemde 'iyân oldu o dem nâr-ı mahabbet
2. Nakd-i dil ü cân ile harîdâr aña 'uşşâk
Germ olsa kaçan gün gibi bâzâr-ı mahabbet
3. Sînemde 'iyân olsa n'ola dâg-ı nihânum
Çâk itdi tenüm hancer-i âzâr-ı mahabbet
4. Mazher düşeli nâr-ı tecellî-i cemâle
Gark itdi beni pertev-i envâr-ı mahabbet
5. Efkâr-ı gubâr-ı hat-ı yâr ile SÜHEYLÎ
Hayrân ider âhir beni esrâr-ı mahabbet

30.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Mütcess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Harâbelerde yatan mürde dilleri şâd it
Yıkuk gönülleri yap sen de Ka'be bünyâd it
2. Gam-ı zemâne füzûn itdi mihnetüm sâkî
Bir iki câm ile kalb-i hazînumi şâd it
3. Bihişt-i kûyuña uçmak hevâsîdur hevesi
Efendi mürg-i dili dâm-ı gamdan âzâd it
4. Fedâ ider yoluña turma cân-i şîrîni
Esirge 'âşik-ı miskîne husrevâ dâd it
5. Çalındı beñzi tarab-sâz-ı gamda 'uşşâkuñ
SÜHEYLÎ sen dahı ney gibi turma feryâd it

31.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. ‘Işk yolında hayâl-i ruh-ı cânân ile git
İy göñül çünkü gidersin hele îmân ile git
2. İki yanuñdan ayırma gam ü derd-i yâri
Garazuñ seyr ü temâşâ-y-ısa yârân ile git
3. Hem-sifâl ol seg-i cânân ile yârâna karış
Olma her dûn ü denî hemdemî akrân ile git
4. Hem-reh ol kullarına ol şeh-i ‘âlî-şânuñ
Mûr iseñ n’ola göñül hayl-i Süleymân ile git
5. İy SÜHEYLÎ gam-i vehmden olayın dirseñ emîn
Kanda ‘azm eyler iseñ âyet-i Kur’ân ile git

32.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Gam-i hecrüñ çekemez yokladı gördü bir kat
Rişte-i cismümi hayyât-ı gam itdi iki kat
2. Men‘ idüp şehd-i lebinden acı sözlerle beni
Tatlu cânumdan usandurdu o şîrîn harekât
3. Mâyıl-i la‘l-i leb-i rûh-fezâñ olmuşdur
Bu kadar Hızr'a irişdüm dir iken âb-ı hayât
4. Siddet-i hecr ile tuygân-ı sırişküm görücek
Yirlere geçdi hayâdan utanup nehr-i Furât
5. İy SÜHEYLÎ taleb-i rütbe-i ‘irfân eyle
Hazer it gaflet ile kılma tezayyu‘ evkât

33.

*Mef‘ûlü mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü fe ‘ûlüñ
Hezec -- + / + - - + / + - - + / + - -*

1. Her kim ki kila ‘ışk ile da‘vâ-yı mahabbet
Olmak gerek ol ‘âleme rüsvâ-yı mahabbet
2. ‘Aklum tagılur leyli-i zülfîn görücek âh
Mecnûn ider âhir beni sevdâ-yı mahabbet
3. Cûş eylese eczâsı zemînûñ ola pertâb
Saçilsa yire cür‘a-i sahbâ-yı mahabbet
4. Âfâka çıkar velvele-i na‘ra-i ‘uşşâk
Budur ezelî ma‘reke-ârâ-yı mahabbet
5. Emvâc-i belâ başdan aşup ‘âlemi tutdı
Gark itdi SÜHEYLÎ beni deryâ-yı mahabbet

34.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –

1. Tâ ki sundı sâkî-i vahdet baña câm-ı elest
Nûş idüp ol dem bu demdür olmuşam medhûş ü mest
2. Mest olup tutsam n’ola pîr-i mugânuñ dâmenin
Bâde-i la‘l-i lebüñ şevkiyle oldum mey-perest
3. Bende endûh ü gamuñ a‘dâda zevk-i vuslatuñ
Şîşe-i hâtır zi-cevr-i seng-i ïn-gamhâ şikest
4. Bâd-ı âhumdan felek seyl-i sırişkümden zemîn
Mahv olursa yiridür döymez baña bâlâ vü pest
5. Pençesin burdı SÜHEYYLÎ hüsн ile mihrûñ o mâh
Eyledi icrâ-yı hükm *dest ber-bâlâ-yı dest*

35.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –

1. Şu‘le-i hecrân bülend ü ten za‘îf ahvâl pest
Vuslat-ı cânâna ba‘îd irmez anuñ zeyline dest
2. Câm-ı gamdan baht h^vâb-âlûd tâli‘ bâzgûn
Dil bu derdüñ dûrdi-y-ile dâ’imâ medhûş ü mest
3. Bâr-ı hasret kâmetüm dâl eyledi iy serv-kad
Kalmadı hergiz tenümde tâkat-i hîz ü nişest
4. Gâh nâlân gâh giryân gâh sûz ü gâh derd
Mî-nümâyem bâ-tü-hâl-i h^vîşten herçi ki hest
5. Dest-gîr oldu SÜHEYYLÎ bir kadeh meyle beni
Gördi düşmiş ayaga rahm itdi pîr-i mey-perest

36.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –

1. Kâmetin dâl ider anuñ ki ‘ibâdet kat kat
Açılur aña serâ-perde-i hikmet kat kat
2. Baña çekdürmek için bâr-ı gam-ı hicrâni
Rîşte-i kâmetüm itdi o kiyâmet kat kat
3. Ne bilür baña firâş oldugunu hâk-i siyâh
‘Âleminde döşenen pister-i râhat kat kat
4. Beni yalıñ göricek ‘ışk ile tutuşmak için
Biçdi ol yâr-ı sitemger baña hil‘at kat kat
5. Bir ayak üstine ol gün ki gele biñ bir ayak
Umaram ide o sultân şefâ‘at kat kat

6. İy SÜHEYLÎ baña bir dahı cefâ kılmamaga
Mushaf-ı hüsnine and içdi ol âfet kat kat

HARFÜ'S-SÂ

37.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün fe 'ülün
Hezec +---/+---/+--*

1. Budur mir'ât-ı dil sınmaga bâ'is
Atar çarh üstüme seng-i havâdis
2. Ne fitne kim togar meyden togar hep
Anuñçün oldu mey ümmü'l-habâ'is
3. Cihânda bezm-i mey bir yâr ü bir ben
Meger sâkî ola olursa sâlis
4. Benüm yok derd ü gamdan ayru nesnem
Ölürsem derd ile gam yiye vâris
5. SÜHEYLÎ her sözinde kıl yararken
Miyânından haber virmez muhaddis

38.

*Mef'ülü fâ 'ilâti mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri '---/+---/+---/+---/+---*

1. Gül gülşen içre gerçi ider bî-şûmâr bahs
Gül ruhlaruňla kılmadı lîk ihtiyâr bahs
2. Hôy-ı hacâlet anı basar pây-mâl ider
Eylerse eşk-i çeşmüm ile cûybâr bahs
3. Nev'i içinde 'âlî iken kadri pest olur
Kaddüñle varup eylemesün hîç çenâr bahs
4. Hûbân-ı şehri cümleten ilzâm ider eger
Bâb-ı hüsünde eylese ol şîvekâr bahs
5. Kılmazsa yâr n'ola benümle mükâleme
Eyler mi bir gedâ ile hîç şehr-yâr bahs
6. Gül meclisinde zerrece koymaz kulagina
Nâlemle bûlbûl eylese ger sad-hezâr bahs
7. Akrân içinde n'eyler iseñ eyle fâ'ik ol
Olmañ SÜHEYLÎ meclis-i 'ilm içre 'âr bahs

39.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Hevâ-yı zülfüñ oldu dîde-giryân olmaga bâ'is
Felekde ebr olur elbetde bârân olmaga bâ'is
2. Çeküp kurtarmak ister dâmenin kayd-ı ta'allukdan
Budur mecnûn-ı dil 'ışkuñda pûyân olmaga bâ'is

3. Çeker gülşende pehlûya ‘arûs-ı gonçeyi her hâr
Odur hep bûlbûl-i âşüfte nâlân olmaga bâ‘is
4. Seni ister gibi arayışından iy gül-i ra‘nâ
Nesîm-i dil ser-i kûyuñda pûyân olmaga bâ‘is
5. SÜHEYLÎ gülşen-i ‘âlemde bir servûn hevâsîdûr
Nice demler durur göz yaşı cûyân olmaga bâ‘is

40.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Dili lâl itmege ol gonçe-dehendür bâ‘is
Gül-i al olmaga ol vech-i hasendür bâ‘is
2. Âh kim kaldum ayaklarda bu ben üftâde
Boyle düşkünlüğüme çâh-i zekandür bâ‘is
3. Söyle iy tûtî-i şîrîn-kelimâtum söyle
Bu kadar zecr ü ‘anâ baña nedendür bâ‘is
4. Kîl ü kâli ko her-âyîne sakın iy dil-i zâr
Tûtî habs-i kafes olmaga sühendür bâ‘is
5. Gam yime mihnet-i eyyâme SÜHEYLÎ sabr it
Kişinüñ devletine derd ü mihendür bâ‘is

41.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Milk-i ‘îşkuñda yemîn eylesem olmam hânîs
Kays ile Vâmîk u Ferhâd’â ben oldum sâlis
2. Dâne-i hâli gam-ı ‘îşkuña sarf itmiş idüm
Olmadın mezra‘a-i mihnete Âdem hâris
3. ‘Âlemüñ soñî elem devletinüñ âhiri lett
Taleb-i milk-i kadîm eyle ki ‘âlem hâdis
4. Dâne-i hâlüñ ile zülf-i siyâhuñdur hep
Bu kadar fitne ve âşûb-i cihâna bâ‘is
5. İy SÜHEYLÎ bir iki câm ile olmaz kâni‘
‘Arife olmayacak câm-ı müselles sâlis

42.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Gûlşenüñ yâdına ol vech-i hasendür bâ‘is
Gonçe zikr olmasına teng-i dehendür bâ‘is
2. Dil görince hatuñi gerçi ki gamnâk oldu
Dil gûşâd olmasına seyr-i çemendür bâ‘is

3. Kîl ü kâl eyleme vasfında miyân-ı yâruñ
Dâme râm olmaga tûtîye sühendür bâ‘is
4. Agladan tifl-i dili reşk-i leb-i la‘lüñdür
Lîk ben düsküne ol çâh-ı zekandür bâ‘is
5. Ehl-i nazm içre SÜHEYLİ saña Husrev didüren
Nazm-ı mevzûnuñ ile tarz-ı hasendür bâ‘is

HARFÜ'L-CÎM

43.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Götür ayağı el çek iy göñül câm-ı safâdan geç
Yiter simden girü uslan nesîmâsâ hevâdan geç
2. Bekâsı yok bilürsin çün bu dâr-ı mihnet-âbâduñ
Bekâ gülzârına ‘azm it bu derbend-i fenâdan geç
3. Tarîk-ı ‘ıskda sûfî sebük-bâr olmak isterseñ
Soyın abdâl-ı ‘ısk ol sıklet-i tâc ü kabâdan geç
4. Belâ deryâsı mihnet hânesi gam küncidür dünyâ
Vûcûduñ zevrakin sindurmadın bahr-i belâdan geç
5. Vûcûd-ı ‘âlemi ketm-i ‘adem idrâk idüp bi’z-zât
SÜHEYLİ ‘âlem-i itlâka düş bu mâ-sivâdan geç

44.

*Fâ ‘ılâtün fâ ‘ılâtün fâ ‘ılâtün fâ ‘ılün
Remel -+--/-+--/-+--/-+--*

1. Gülsen-i kûyindan ol servüñ ırag olmak ne güç
Bûlbûle gülzârdan ayru turag olmak ne güç
2. Şem‘ gibi ‘âşik-ı dil-hasteler giryân iken
Bezm-i agyâre o meh her şeb çerâg olmak ne güç
3. Künc-i gamda iy ecel bi’llâhi al gel cânumi
Yârdan ayru baña ‘âlemde sag olmak ne güç
4. Hârhâr-ı hecr ile sînem olupdur hâr hâr
Hâl-i ruhsârı gamından dilde dâg olmak ne güç
5. İy SÜHEYLİ ol hümânuñ ‘ıskı sahrâsında âh
Mürg-i dil saydına kare zülfî ag olmak ne güç

HARFÜ'L-HÂ

45.

*Mef‘ûlü fâ ‘ılâtün mef‘ûlü fâ ‘ılâtün
Muzâri ‘--+/--+--/-+/-+--*

1. Esrâr-ı ‘ıskı göñlüm kılmazdı yâre vâzih
Kad azharat dümû‘î mâ-ahfete’l-cevânih

2. 'Uşşâk-ı zâra zâhid pend ü nasîhat itme
Fe hel ra'eyte sabben yesgâ ile'n-nesâyih
3. Biñ cevr iderseñ iy cân senden geçer mi 'âşik
Lâ-'âşe müstehâmen ile's-sülüvvi cânih
4. Ol serv-i bâg-ı hüsni vasf idemezsin iy dil
Zâtü'l-habîbi zâtün celet 'ani'l-medâyih
5. Yâ Rab SÜHEYLİ zâra tevfikuñi refik it
Yâ mâniha'l-atâyâ ve-mu'tı'i'l-menâyih

46.

*Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri ' -- + / - + - + / + - - + / - + -*

1. Câna safâ degül mi neşât-ı mey-i sabûh
Sâkî getür o câmi ki oldur gidâ-yı rûh
2. İrdi meşâma bûy-ı mey-i humm-ı meygede
Ol hışt-ı hamla sındı ser-i tevbe-i nasûh
3. Hattıyla tutdı 'âlemi 'ışkum gibi o mâh
Li'l-bedri en yelûha ve li'l-miski en yefûh
4. Geldükçe 'aks-i 'âriz-ı cânâne çeşmûme
Ke'n-nâri fi'z-züçâceti 'aynîbihî telûh
5. Ten şerha şerha olsa vü her şerha biñ zebân
Tibyânü lev'atî le-ganiyyün 'ani'ş-şûrûh
6. Gûş it SÜHEYLİ bülbül-i bâguñ terânesin
Lâha's-sabâhu fa'gtenimû 'isrete's-sabûh

47.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Mey-i nâb ile geçüp meclis-i rindâna kadeh
Göz ider çesm-i habâb ile zarîfâna kadeh
2. Bezm-i 'irfânda çeküp kendüyi hayli çevirüp
Gösterür şîve-i rindâni levendâna kadeh
3. Şeh-levendâne geçüp bezm-i mey-âşâma yine
Öpdürür leblerini her yaña yârâna kadeh
4. Katı çok virme götürmez o sanem anı farur
Kerem it sâkî yiter ol gözü mestâna kadeh
5. İy SÜHEYLİ meded it virmiş elem aña humâr
Yiridür turma yitişdür yürü cânâna kadeh

48.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Olursa nâm-ı Hudâ kufl-ı müşkile miftâh
Sühûlet ile o dem anı feth ider Fettâh
2. Lebüñle dil zekanuñ ârzû iderse n'ola
Virür neşât u safâ rûha râh ile tüffâh
3. Kabûl idüp dimiş idüm *belâ* belâña belî
Dem-i elest kaçan geldi bir yire ervâh
4. Senüñle kıssa-i mâ-beynümüz gelür âhir
Risâle-i hatuñ ïzâh idüp ider ıslâh
5. Ola ki zevrak-ı dil bahr-i gamdan ola halâs
SÜHEYYLÎ gözleyelüm rûzgârı çün mellâh

49.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Özini sarf ide maksûda kim okiya mirâh
Sahîh ü sâlim uyulmak gerek cihânda felâh
2. Bu hârzârdan uçmaga eyleyen âheng
Gerekdür eyleye havf ü recâdan iki cenâh
3. Vuzû idin ki olasın emîn şeytândan
Dimişler oldı vuzû hayl-i mü'minîn silâh
4. Bilinmedi ne zebândur zebân-ı 'uşşâkî
Görildi gerçi nice Cevherî nice Sahhâh
5. 'Uyûb-ı sâtiressin kılma kimsenüñ ifşâ
Budur tarîk-ı Hudâ'da SÜHEYYLÎ râh-ı salâh

50.

*Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Hâfiç + + -- / + - + - / + + -*

1. Yâ habîbî fedetke minni'r-rûh
Ente rûhî fe-eyne 'anke erûh
2. İki 'âlemde maksadum sensin
Leyse lî 'anke seyyidî memdûh
3. Tâkatem tâk şüd zi-bâr-i gamet
Fe-e'asnî bi-fazlike'l-memnûh
4. Der-i firkat ne-mî şeved beste
Kem erâ bâb-ı hecr kem meftûh
5. Cânın eyler SÜHEYYLÎ saña fedâ
Ve-leke'l-fazlü in-ehazte'r-rûh

HARFÜ'D-DÂL

51.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Minnet Allâh'a yine gurre-i mâh oldu bedîd
'Âlemi eyledi mesrûr nevîd-i şeh-i 'îd
2. Böyle bir 'îd-i şerîf olmadı dünyâ turalı
Böyle hengâm-ı safâ görmedi erbâb-ı ümîd
3. 'Îd ola fasl-ı bahâr ola cihân hurrem ola
Böyle bir şâh-ı cihân-baht ola 'adl ile ferîd
4. Şâh ammâ nice şeh hîmetine halka-be-gûş
Hâmî-i dîn-i Hudâ sâye-i eltâf-ı Mecîd
5. Dâver-i devr-i zemân hazret-i Sultân Ahmed
Zînet-ârâ-yı zemîn vâhib-i âmâl-i 'abîd
6. Şeref-i 'îd şehâ devr-i hümâyûnuñdur
Bâreka'llâhü te'âlâ bi-kemâli't-te'yîd
7. Hîmetüñ aña ki yüz tuta zihî 'izz ü şeref
Kulluguñ aña ki el vire zihî baht-ı sa'îd
8. Bu SÜHEYLÎ kuluñuñ kârı du'âdur dâ'im
Hak kabûl eylesin iy dâver-i 'âlî-temhîd

52.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Nûrdan bir şem'dür gûyâ hilâl-i şâm-ı 'îd
Kim harâbât ehline yol gösterür hengâm-ı 'îd
2. Nice gündür bâdemüz gamnâk idi erbâb-ı şevk
Zevk-bahş oldu yine câm-ı sürûr-encâm-ı 'îd
3. Fasl-ı gülde geldi 'îd ehlen ve sehlen merhabâ
Sâkiyâ mey sun ki vâcibdür bize ikrâm-ı 'îd
4. Kaşlaruñ gibi hilâl-i 'îd olup medd-i nazar
Zülf-i müşgînûñ gibi bend itdi halkı şâm-ı 'îd
5. Fasl-ı gülde bâdesüz olmak revâ mî zâhidâ
Gel sen insâf it husûsâ kim ola eyyâm-ı 'îd
6. Bir gözüm evc-i felekde bir gözüm sâkîdedür
İy SÜHEYLÎ hadden aşdı intizâr-ı câm-ı 'îd

53.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün
Muzâri' - - + / - + - + / + - - + / - + -*

1. Açılsa n'ola lâle-sîfat gonçe-i ümîd
Bâg-ı safâda kopdu bugün bir gül-i sefid

2. Vechinde nûr-ı Mûsî-i ‘Îmrân âşikâr
Alnında nûr-ı Musta[fa]vî gün gibi be-dîd
3. Gamzeñ egerçi fitnede mâhir geçer velî
Fenn-i cefâda olmaya hâlüñ gibi ferîd
4. Her gence mâr ü her güle hâr olur karîn
Yâre rakîb olursa karîb olmaya ba‘îd
5. Ref` eyledüñ SÜHEYLîyi lütfuñla hâkden
‘Ömrüñ ziyâde eyleye fa‘‘âl-i mâ-yürîd

54.

*Mef’ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
Muzâri ‘ – + / – + – + / – – + / – + –*

1. Gülzâr-ı hüsn içinde bugün iy gül-i seffîd
Bir verd-i ter bulınmadı rûyuñ [gibi] be-dîd
2. Derd-i derûnum olsa n’ola halka âşikâr
Dest-i firâkuñ eyledi ten cübbesin derîd
3. Tayandı kaldı sûret-i dîvâra beñzedi
Oldı görünce ol bütî agyâr-ı har kadîd
4. Râh-ı safâda tasfiyye-i bâtin eylesün
Her kim ki pîr-i ‘ışka diler olmaga mûrîd
5. Budur SÜHEYLî bendeñüñ evrâdı rûz ü şeb
Bahtuñ güşâde eyleye Hak tâli‘üñ sa‘îd

HARFÜ’Z-ZÂL

55.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – – / – + – – / – + – – / – + –*

1. ‘Âşıka la‘lüñ safâsı âb-ı kevserden lezîz
Söyledükçe her sözüñ kand-ı mükerreren lezîz
2. La‘l-i nâbuñ oldı gül-berg-i letâfetden latîf
Cism-i pâküñ hüsn ile pâlûde-i terden lezîz
3. ‘Âlemüñ ‘arz itseler ser-cümle hulviyyâtını
Gelmeye ma‘sûma hergiz şîr-i mâderden lezîz
4. Açı acı sögdüğü tatlı gelür ben ‘âşıka
Yok durur dirler egerçi nesne şekkerden lezîz
5. Câna virmekde safâ rûha gıdâ-bahş olmada
Bulmadum ben iy SÜHEYLî zikr-i dilberden lezîz

HARFÜ'R-RÂ

56.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Sen meh-i nâ-mihribâna olalı agyâr yâr
Oldı 'âlem çeşmüme iy serv-i hoş-reftâr tar
2. Her kaçan seyr-i gülistân eylesem sensüz baña
Gonçeler peykân olur iy gül-beden gûlnâr nâr
3. Yaşuñı bir serv-i dil-cûya revân itdüñ diyü
Âh kim zulm ile yıkdı üstüme ol yâr yar
4. Vâdî-i mihnetde ol Mecnûn-ı nâ-şâdem ki ben
Âşiyân-ı mihnet oldı başuma her-bâr bâr
5. Yok meçâlüm âh kim bilmem ne tedbîr eyleyem
Tîr-i cevrüñ câna kıldı iy gözü mekkâr kâr
6. Nâfeveş hûn oldı bagrum senden iy vahşî gazâl
Bir yaña cevr itme sen de çarh-ı nâ-hemvâr var
7. Vâsil-ı bezm-i visâl-i yâr olam dirseñ eger
İy SÜHEYLİ dûş ayagına yûri yalvar var

57.

*Müfte 'ilün mefâ 'ilün müfte 'ilün mefâ 'ilün
Recez - + + - / + - + - / - + + - / + - + -*

1. Öldüreyin dimiş beni bir gün o sîm-ten gelür
Ölmişem intizâr ile bilmem o gün kaçan gelür
2. Hâne-i gayra ol perî şâm ü seher varur gelür
Bizüm odaya yıl geçer gelmemesi neden gelür
3. Hanceri zahmî ol şehûñ kırmızı gül gelür baña
Lîk rakîb-i kec-nazar gözlerine diken gelür
4. 'Âşik-ı sâdîk olana meyl ü mahabbet eylemez
Hâsılı bunlaruñ hakından iy göñül siken gelür
5. Bâde-i nâba tevbe it dir ise şeyh-i şehr eger
Tutma kulak SÜHEYLİyâ vakt-i gül ü çemen gelür

58.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Dili sevdâya salan zülf-i siyehkâruñdur
Sabrumı gâret iden gamze-i Tâtâruñdur
2. Âl ile 'aklum alan nergis-i fettânuñdur
Beni pâ-mâlüñ iden şîve-i reftâruñdur
3. Tûtî-i tab'umi bülbül gibi gûyende kılan
Dehen-i gonçe-i sîr-âb-ı şeker-bâruñdur

4. Egleyen cân ü dili bâg-ı ser-i kûyuñdur
Gonçeveş gönlüm açan zînet-i ruhsâruñdur
5. ‘Arz-ı hâl eylemege geldi SÜHEYLÎ kapuña
N’ola rahm eyler iseñ ‘âşık-ı gam-hâruñdur

59.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Nazar kıldukça gül ruhsâruña ‘aynumda mâ artar
Belî evvel-bahâr irişse cûlär dâ’imâ artar
2. Tagılsa kâkülüñ ruhsâruña efzûn olur hüsnüñ
Perîşân eyledükçe nite kim şem’i ziyâ artar
3. Ne hikmetdür gider gerd-i küdûret mahv olur kalmaz
Ruhuñ mir’âtına bakdukça kalbümde safâ artar
4. N’ola günden güne efzûn olursa dâver-i hüsnüñ
‘Urûc itdükçe dirler sâye-i perr-i hümâ artar
5. SÜHEYLÎ dil virelden zülfüne gâyet zebûn oldu
Şeb-i deycûr irişse hasteye renc ü ‘anâ artar

60.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – +---/-+---/-+---/-+---*

1. Hatt u hâlüñ haddüñ üzre sünbül-i hoş-bû mîdur
Rûm’ a ‘asker saldı yahûd kâfir-i Hindû mîdur
2. Kıl kalemlle müşk-i terden kâtib-i kudret şehâ
Cebhe-i mâhuñda bir med çekmiş ol ebrû mîdur
3. Gönlümi çâh-ı zenahdânında yârûñ bend iden
Çâh-ı Bâbil içre efsûn okıyan câzû mîdur
4. Gerçi adı var miyânuñ ortada iy dil-rübâ
Görmedüm aslâ hayâl olmuş hayâlin mû mîdur
5. Eşk-i çeşmüm kadd-i yâri görse ârâm eylemez
Pây-i serve iy SÜHEYLÎ yüz süren bir su mîdur

61.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – +---/-+---/-+---/-+---*

1. Yazmada evsâf-ı engüştüñ kalemler münkesir
Sûret-i nakşin görüp oldu sanemler münkesir
2. Reng-i rûyuñdan gül ü lâle çemende münfa‘il
Kâmetüñden serv [ü] şimşâd ü sanavber münkesir
3. Gâfil olma oldu tîr-endâz âhumdan benüm
İy kaşı yâ şîşe-i mâh-ı münevver münkesir

4. Toldurup âb-ı tarabnâk ile câmî Cem-misâl
Sâkiyâ sun olmadın bu kâse-i ser münkesir
5. Gösterürdüm şâhid-i ma‘nâ velî mir’ât-ı dil
Olmasa gerd-i küdûretden mükedder münkesir
6. Bî-hüner her kûşede mesrûr ü şâdân muttasıl
Kanda baksâñ hâtrî-ı merd-i hünerver münkesir
7. VASF-ı dendânında gördü nazm-ı gevher-bârumı
Oldı reşkinden SÜHEYLİ dürr ü gevher münkesir

62.

*Mef’ülü fâ ‘ilâti mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
Muzâri ‘— + / — + — / + — + / — + —*

1. Bülbül figâna geldi didi gül zemânıdur
Zerrîn-kadehle nûş idelüm mül zemânıdur
2. Zülfîn tagıtdı ruhları üzre o gonçe-fem
Güldi açıldı didi ki sünbül zemânıdur
3. Bozıldı döndi çarhı riyâ âsümânınıñ
Zencîr-i ‘ışk döndi teselsül zemânıdur
4. Mûyî miyân ü zerre dehânına dikkat it
İy serv-sâye çünkü tahayyül zemânıdur
5. ‘Allâme-i zemâne de olsañ SÜHEYLîyâ
Ta‘rif-i zât kılma tecâhül zemânıdur

63.

*Fâ ‘ilâtiñ fâ ‘ilâtiñ fâ ‘ilâtiñ fâ ‘ilün
Remel — + — / — + — / — + — / — + —*

1. ‘İzzet eyler ellere mihr ü mahabbet gösterür
Yanına almış ‘adûyi baña mihnet gösterür
2. Nakş-ı hüsnüñ pâydar olmadugın bilmez meger
Ol büt-i sengîn-dili gör baña sûret gösterür
3. Bakdugumca rûzgâruñ âh kim mir’âtına
Gâh mihnet gâh hasret gâh fürkat gösterür
4. Sâkî-i gül-çihre devr itdurmek ister câmını
Görelüm âyîne-i devrân ne sûret gösterür
5. İy SÜHEYLİ hecre sabr it kim selâmet göresin
Bu meseldür söylenür sabrı selâmet gösterür

64.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + — / + — / + — / + —*

1. Yoluñda cân ü başı n’ola eylersem fedâ bir bir
Efendi borcumuzdur eylerüz anı edâ bir bir

2. Güzergâhuñ düşerse iy sabâ bi'llâhi ol yâre
Benüm ahvâlumi tafsîl ile bildür aña bir bir
3. Fürûzân olsa meclis başına gün togsa 'uşşâkuñ
Çözilse sîne-i bî-kîneden bend-i kabâ bir bir
4. Bu âteşdân-ı mihnetden halâsa çâre olsaydı
Yanardum hecr odında çekdüğüm derdi aña bir bir
5. Benümle yek-dil olursa SÜHEYYLÎ himmet-i merdân
Felekde 'aynuma gelmez olursa cümle câ bir bir

65.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Mürüvvet âdemîlük merdlik dildâra gelmişdür
Muhanneslik denîlik kahpelik agyâra gelmişdür
2. Didiler gonçeler dem-bestे olmuş serv pâ-bestе
Meger ol serv-kâmet gül-beden gülzâra gelmişdür
3. Koyup bir lü'b ile 'uşşâkını zâr eyleyüp gitmek
Hemân bu şehr içinde ol kamer-ruhsâra gelmişdür
4. Helâke kasd idüp 'uşşâkını tîg-ı sitem çekmek
Senüñ gamzeñ dinen ol âfet-i gaddâra gelmişdür
5. İlâhî lütf-ı cûduñdan anı mahrûm gönderme
SÜHEYYLÎ yüz sürüp dergâhuña yalvara gelmişdür

66.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - ---/-+---/-+---/-+---*

1. Bezm-i vahdetde şu diller kim kadeh-nûş oldılar
Mest-i lâ-ya'kil kalup hayrân ü medhûş oldılar
2. Sahn-ı gülzâra gelürmiş ol semen-sîmâ diyü
Servler saf baglayup güller kamu gûş oldılar
3. Gördiler yokdur bekâsı bu fenâ gülzârinuñ
Tekye-i gülşende bülbüller nemed-pûş oldılar
4. Vâmik u Ferhâd ü Mecnûn mürdelerdür sanmañuz
Mest olup câm-ı gam-ı 'ışk ile ser-hôş oldılar
5. Nükte-i men lem yüzak lem ya 'rif oldı âşikâr
Girdiler ırmaglar deryâya hâmûş oldılar
6. Sıklet-i tâc ü 'abâ-y-ile yine uçmak diler
Zümre-i sûffiyi gel gör kim 'aceb kuş oldılar
7. Kulaguma toldıdı sögdükleri ol leblerüñ
İy SÜHEYYLÎ her biri gûşumda mengûş oldılar

67.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Bâg-ı 'âlemde kimüñ ki bir gül-i handânı var
Râhatı yok bülbûlâsâ derd-i bî-pâyânı var
2. İy gül-i gülzâr-ı cennet beñzemez feryâduma
Gülşenüñ gerçi hezârân bülbûl-i nâlânı var
3. Yandı âteşdân-ı 'ışkuñda temâm oldu işi
Mâh-ı bedrüm dime kim eksükleye noksâni var
4. Sen baña 'arz itme iy h^vâce metâ'-ı vuslatı
Tâlib olmam bilürem ben 'âkîbet hicrânı var
5. Pâdişâh-ı milk-i nazm olmış SÜHEYLÎ Husrevâ
Dün temâşâ eyledüm gördüm 'aceb dîvânı var

68.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Leb-â-leb remz ile dünyâyı bir peymânedür dirler
Çeküp bir demde anı nûş iden merdânedür dirler
2. Şeb-i gamda dil-i sûzânumı agyâr-ı bed-güftâr
Ruhuñ şevkîna pervâne deguldür ya nedür dirler
3. Gam-ı Leylâ-y-ile tekmîl-i fenn-i 'ışk kîlmışken
Añılsa yine Mecnûn'ı o bir dîvânedür dirler
4. Ten-i zâr ü nizârumda görenler çeşm-i pür-hûnı
Hayâlüñ şâhîna konmag için kâşânedür dirler
5. Yiridür iy SÜHEYLÎ delse hakkâk-i hased bagrum
Ki olmaz kimseler ol cevher-i dendânedür dirler

69.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri ' - + / - + - / + - + / - + -*

1. Sol 'âşık-ı za'îfe ki kûyuñ makâm olur
Ol hâcîdür ki meskeni dârû's-selâm olur
2. Kûyuñdan it rakîb cüdâñ olmadı didüm
Nâz ile geldi didi ki bir gün cüdâm olur
3. Al câm-ı gam-fezâyı ele bülbûl-i dile
Gülzâr bezm-i bâde gib'eglence câm olur
4. Sûfi bucakda derd ile başın salar yürür
'Âşık safâ vü zevk ile mest-i müdâm olur
5. Didüm SÜHEYLÎ saña hele eksigüñ degül
Her kim göñül virürse aña ol temâm olur

70.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Nihâl-i kâmet-i dildâra herkes gerçi mâyildür
Güzeller içre ammâ tûtî-i dil saña kâyildür
2. Gedâ-yı bî-nevâdan h^vân-ı ihsânuñ dirîg itme
Kapuñda eşk-i çeşmüm nice yillardur ki sâyildür
3. İñen magrûr olup germ olma iy meh âftâbâsâ
Güzellik kimseye bâkî degüldür zîll-i zâyildür
4. Du‘â yirine yir yir cem‘ idüp düşnâmuñı şâhum
N’ola yazup götürsem hîrz-ı cân-içün hamâyildür
5. Hidâyet ideli âlât-ı nazmı sâni‘-i mutlak
SÜHEYYLÎ san‘at-ı eş‘ârda üstâd-ı kâmildür

71.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Yazarınca nakşuñı levh-i vücûda kilk-i debîr
Didiler anı görenler o demde mâh-ı münîr
2. Cerîde-i dile ki ol nüvişt ola bir harf
Gelür mi hâme-i tedbîr ile aña tagyîr
3. Düşürdi ayaga toluyı ser-nigûn itdi
Çenâr eyledi çün kâmetüñ ile el bir
4. Tereddûd eyleme öldür rakîb-i bed-kârı
Efendi eyleme hayr işde zerrece te'hîr
5. Cefâya sabr idelüm rûzgârı gözleyelüm
SÜHEYYLÎ görelüm âhir ne gösterür takdîr

72.

*Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün
Recez -- + - / -- + - / -- + - / -- + -*

1. İy hemdem-i rûhâniyân sorma baña ‘ukbâ nedür
Eyle te’emmül bir zemân bil ülâ ne dünyâ nedür
2. İy çeşm-i câna merdümek her lahza mânend-i melek
Olur mesîrüñ nûh felek bildüñse ger dünyâ nedür
3. Halvetde zâhid her seher eyler temennâ-yı diger
Fehm eylemez aslâ meger sırr-ı *velev si'nâ* nedür
4. Dehr-i denîdür bî-vefâ ‘ayş idelüm subh ü mesâ
Biz ibn-i vaktüz zâhidâ imrûz ile ferdâ nedür
5. Var ise âlî himmetüñ tûbâsın añma cennetüñ
Kaddini ol meh-tal‘atuñ seyr eyle gör a‘lâ nedür

6. Her serv-kad ü sîm-ten rûh-ı revândur cümleten
Cânâ temâşâ eyle sen ol şâhid-i ra'nâ nedür
7. Mâhiyyet añlarsañ eger eyle beyân iy pür-hüner
Dilde SÜHEYLİ şûr ü şer dilberde istignâ nedür

73.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Döker kanum benüm birgün diyü ol bî-emân gözler
Añup ol günleri aglar ider yaşın revân gözler
2. Habâbâsâ yumup göz bülbül-i dil bâg-ı 'âlemden
Ne seyr-i bâga meyl eyler ne sahn-ı gülsitân gözler
3. Fenâ ser-menziinden kîlmaga milk-i bekâ 'azmin
Göñül şehr-i mahabbetde oturmuş kârbân gözler
4. Seher bâd-ı sabâdan gözlerine kühl içün her bâr
Göz açmış hâk-i pây-i yâri ehl-i Isfehân gözler
5. Kime kim kurs-ı dâgum 'arz idem i'râz ider benden
Dirîgâ dehr-i dûnda görmedüm bir hakk-ı nân gözler
6. Olup magrûr hüsne göz yumup 'uşşâka cevr itme
Tolu toprag ile bir gün olur iy bî-emân gözler
7. Koyup kûyını yârûñ mürg-i dil uçmak diler turmaz
Sanasın mürg-i vahşîdür SÜHEYLİ ol yâbân gözler

74.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri '--- + / - + - + / + - + / - + -*

1. Şol dil ki meyli sen kad-i nâzük-nihâledür
Dâg-ı gamuña bagrı yanık sanki lâledür
2. Gül ruhlaruñı sünbül-i ter kaplamış temâm
Şol mâh-tâbi devr kılan tut ki hâledür
3. Zülf-i mutavvelüñle hikâyât-ı 'îşkumi
Metn-i ruhuñda yazdı hatuñ bir risâledür
4. Zülf ü ruhuñdan ayru göñül gör neler çeker
Şâm ü seherde kârı hemân âh ü nâledür
5. Sandûk-ı tenden almaga cânin SÜHEYLînûñ
Gönder efendi nîze-i gamzeñ havâledür

75.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün
Hezec - + / + - + / + - + / + - -*

1. Íy şem' saña bâd-ı belâdan ne zarar var
Pervâne gibi üstüñe her gice döner var

2. Âsân degül iy sûfi güzergâh-ı mahabbet
Biñ baş sakın bir puladur anda hatar var
3. Ne âtesümi kimsecigüm var ide teskîn
Ne dîdelerüm yaşını rahm ile siler var
4. Gam çekme göñül hâke salarsa seni devrân
Bu hâk-i mezelletde yatar nice güher var
5. Elbetde bilürler hüner ehlin hünerinden
Zinhâr SÜHEYYLÎ dime sen bende hüner var

76.

*Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri ' - + / - + - + / + - + / - + -*

1. Halkuñ gidâsı gerçi ki çarhuñ birincidür
Dil virmem aña olsa anuñ her birinci dürr
2. Tîgûñe câni virmedügüm bu ki oklaruñ
Soñra gelür efendi beni her bir'incidür
3. Dür dişlerüne halk-ı cihân müsterî velî
Kimse bahâ yitürmez aña ol bir incidür
4. Yazıldı dil kapuñda şehâ vir ülûfesin
Yokla efendi defterüñi ol birincidür
5. Aldanma iy SÜHEYYLÎ bu tâk-ı müzahrefe
Sûretde zer düzer gorinen hep birincidür

77.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + - / - + - / - + -*

1. 'Âşık-ı dîvâneyem tutmaz beni zencîrler
Baglasaň bir mûy ile zabit olinur mı şîrler
2. Zahm-ı peykânı dil-i mecrûhda bir gonçedür
Dikmesidür dilde ol serv-i revânuñ tîrler
3. Hancer-i gamzeñ yiter biz nâ-tüvânuñ kasdına
Çekmesünler ol kemân ebrûlaruñ şemşîrler
4. Cevr-i yâr ü ta'n-ı agyâr ü cefâ-yı rûzgâr
Hîç bilmem n'eyleyem yâ Rab nedür tedbîrler
5. İntizâr eyle SÜHEYYLÎ derdmendüñ cân vire
Îy efendüm saña hîc lâyık mîdur te'hîrler

78.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + - - / + + - - / + + -*

1. Merd odur kim zen-i dünyâya kuşağı pekdür
Kılmaz ârâyışine meyl şu kim erkekdür

2. Nermdür mûm gibi meclisine agyâruñ
‘Âşik-ı sâdikîna gelmede taşdan pekdür
3. Seg gibi segseg uyar yâr ile ‘îşretde rakîb
‘Âşik-ı bî-kes olan künc-i ‘anâda tekdür
4. Yok degüldür nazarı bendesine var olsun
Lîk ifsâd ider agyâr arada bahtekdür
5. Yapışur kand-i lebi birbirine lezzetden
Bilmeyen yâri tekellümde sanur peltedür
6. Íy SÜHEYLÎ gorinen hâlleri dildâruñ
Gâlibâ safha-i hüsninde nukât-ı şekkdür

79.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –

1. Ol boyı serve beni bây ü gedâ şeydâ bilür
Şöyle pâ-mâl olmuşam a'lâ bilür ednâ bilür
2. Yok baña inkârdan la'li şarâbin fâyide
Mest-i 'ışkı oldugum dünyâ ve-mâ fîhâ bilür
3. Gerçi bilmez aňlamaz Mihr ü Vefâ'yı ol sanem
Şîve bâbin cümleden illâ ki müstesnâ bilür
4. Her perî ismin bilür nâmiyla eyler da'veti
Ol mehe olmuş müşahhar gûiyiyâ esmâ bilür
5. Bu SÜHEYLÎ sanma bilmez pây-bûsuñ kadrini
Dôstum a'lâ bilür zîbâ bilür ra'nâ bilür

80.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –

1. Eşk-i hûn-âlûduma çeşmüm 'iyân aglar acur
Dîde-i giryânuma eşküm revân aglar acur
2. Sîneden alduñ hadengüñ kılmaduñ bir lahza yâd
Hasret-i tîrûñle zahm-i hûn-feşân aglar acur
3. Cûr'aveş hâk oldugın seyr eyledükçe eşküme
Rahm idüp enhâr ü bahr-i bîkerân aglar acur
4. Dâg-ı pür-sûzum görüp her şerha bagrıñ hûn ider
Şerha şerha sîneme dâg-ı nihân aglar acur
5. Íy SÜHEYLÎ hasret-i la'li gamıyla dem-be-dem
Sâkî-i gül-ruh şarâb-ı ergavân aglar acur

81.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Dimeñ câm-ı Cem'üñ keyfiyyetin her bâde-nûş añañlar
Dimiş abdâl olan esrâr zevkin ehl-i hûş añañlar
2. Rümûz-i 'ıskı bilmez her har-ı fâhir-libâs iy dil
Defîne kadrini ancak fakîr-i jende-pûş añañlar
3. Musavver safha-i idrâke çekmez sûretüñ nakşin
Yazar zâhirde bir bî-hâl ü hat sûret-nükûş añañlar
4. Seni mâlik olup iy Yûsufum bey‘ eyleyen nâ-dân
Ne bilsün zevk-i hüsnüñ kendüyi 'İbrî-fürûş añañlar
5. Lisân-ı gayb olur cümle SÜHEYLÎ sîrr-ı eş‘âruñ
Ki her bir nükte-i ebyâtuñı ancak sürûş añañlar

82.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Bezm-i meyde her kaçan bûs-ı leb-i meygûn olur
Şekker ü esrâr ile dilber lebi ma‘cûn olur
2. Hatt-ı şeb-dîzüñle zülfüñ baş koşarsa husrevâ
Eşk-i çeşmi ‘âşik-ı dil-dâdenüñ gülgûn olur
3. Yüz çevürmezler cefâ vü cevrden üftâdeler
Kahruña mazher düşenler lütfuña meftûn olur
4. Kîmyâ-yı hâk-pây-i yâre rûmâl ideli
Âftâb-ı ‘âlem-ârânuñ işi altun olur
5. Agzin açup iy SÜHEYLÎ nice söz söyle ‘aceb
Şol ki bîm-i derd-i hecr-i yâr ile mahzûn olur

83.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Bâde virgil sâkiyâ nûş idelüm bayramdur
Bu ser-encâmuñ hod encâmi bilürsin câmdur
2. Nefha-i bâd ile şimdi bahr-i ahdardur çemen
Zevrak-ı sahbâyi sun sâkî güzel eyyâmîdur
3. Levh-i dilde kâdir olursañ vefâ levhini kaz
Âdemüñ soñında ancak kalacak bir nâmdur
4. Görinen sanmañ sipihr üzre nûcûm ile hilâl
Mürg-ı ‘akluñ saydına ol dâne ile dâmdur
5. Sa‘id-i sîmînûñe teşbîh idermiş kendüsün
Zerger-i üstâd dökse n’ola sîmi hâmdur

Lâle-ruhlarla çemende idelüm gül sohbetin
İy SÜHEYLİ vakt-i gül devr-i mey-i gülfâmdur

84.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Câme-hâbında kaçan kim ol Mesîhâ-dem yatar
Sanuram 'Îsâyı basmış bagrina Meryem yatar
2. Sâkiyâ devrân elinden toldurup peymânesin
Bu fenâ bezminde mest olmuş nice biñ Cem yatar
3. Bu cihân gülzârinuñ bilmiş fenâsin gâlibâ
Nergis-i bâga nazar kıl gözleri pür-nem yatar
4. Derd-i 'ışkuñdan ayag üzre bir âdem kalmadı
Pister-i hicrâna düşmişler bütün 'âlem yatar
5. Hîç sormazsın SÜHEYLİ hastenüñ ahvâlini
Künc-i mihnetde dil agız virmeyüp ebkem yatar

85.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'îlü fâ 'ilün
Muzâri ' – + / – + – / + – + / – + –*

1. Hâlüñ ruhuñda fitne-i devrân degül midür
Devr-i kamerde iy meh-i tâbân degül midür
2. Bâg-ı bihişt zikrin ider kûy-ı yâri kor
Gör vâ'izi ki ebleh ü nâdân degül midür
3. Sol yana yana nâr-ı cehennem didükleri
Bi'llâhi sûfî âteş-i hicrân degül midür
4. Hüssâd-ı bed-nihâd 'adû-y-ile ittihâd
İy nûr-ı dîde 'irzuña noksân degül midür
5. Kul oldu geldi südde-i devlet-me'âbuña
Cânâ SÜHEYLİ 'âleme sultân degül midür

86.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlün
Hezec – + / + – + / + – + / + –*

1. Esrâr-ı gam-ı 'ışk dime sûfî nihândur
Mihrûñ eseri gün gibi elbetde 'iyândur
2. Yummaz gözini subha degin nergisi bâguñ
Sen serv-i hevâ-bahşa nigârâ nigerândur
3. Sûz ile semâvâta çıkan âteş-i âhum
Hâlât-ı gam-ı 'ışkumı takrîre zebândur
4. Hâlüñ gamı ol deñlü za'if itdi vücûdum
Egnümde baña perr-i meges bâr-ı girândur

5. Bülbül gibi her bâr SÜHEYLîyi iden zâr
Bir ‘ârizi gül lebleri mül gonçe-dehândur

87.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Kaçan benden kaçup ol serv-kad turmaz şitâb eyler
Binâsin seyl-i eşküm çarh-ı nûh tâkuñ harâb eyler
2. Kebâb olup ciger dil yanar âteşdân-ı ‘ıskuñda
Ne dem ol lebleri mül gayr ile bezm-i şarâb eyler
3. Tarılma baña açılmaz diyü ol gonçe-fem iy dil
Gül-i nev-restedür açılmaduk dahı hicâb eyler
4. Konışsa zâg ile bülbül çemende eylemez şekvâ
Garâbet bundadur kim yine şekvâyı gurâb eyler
5. O şâhuñ iy SÜHEYLî ârzû-yı pây-bûsiyla
Seni bu rûzgâr-ı zûr-kâr âhir tûrâb eyler

88.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Gelen şol tîg-i hûn-âlûd ile cânâne olmak var
Kati hûnî gelişdür ol geliş mestâne olmak var
2. Şehâ devr-i lebüñde ‘ahdine peymânına turmaz
Döner kim var dirlerse yine peymâne olmak var
3. Yanup şevk-i ruhuñla şem‘veş mahv olmadan gayrı
Yanan pervâneves bî-bâl ü bî-pervâne olmak var
4. Hakîkat yok dimişler ehl-i diller bî-vefâlarda
Dilâ bu nükteler ol şâh-ı ‘âlî-şâne olmak var
5. Dimiş fenn-i sühende bir fesâhat kânâna irdüm
SÜHEYLî sözlerinden gâlibâ Hassâne olmak var

89.

*Fâ ‘ılâtün fâ ‘ılâtün fâ ‘ılâtün fâ ‘ılün
Remel -+--/-+--/-+--/-+-*

1. Şol perî kim mazher-i nûr-ı cemâlü’llâhdur
Mîsr-ı hüsnüñ mâliki hüsn ile Yûsuf şâhdur
2. Mahv olur encüm gibi togdukça mihr-i tal‘ati
Gayrı meh-rûlar yanında ol misâl-i mâhdur
3. Levha-i ser-safha-i hüsninde gûyâ kaşları
Dest-i sun‘ ile çekilmiş iki bi’smi’llâhdur
4. Dâne-i hâlüñle nahl-i kâmetüñ yâd eylerem
Levh-i dilde nakş olan mihrûñle şekl-i âhdur

5. Pâdişâh-ı milk-i ‘ışk oldum SÜHEYLÎ hâliyâ
Dûd-ı âhum başum üzre ‘anberîn hargâhdur

90.

*Mef’ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
Muzâri’ – + / – + – + / – – + / – + –*

1. Gâhî hadeng-i gamzeñe sînem nişân [olur]
Geh tîr-i çeşm-i mestüñe kaddüm kemân olur
2. Bezmüñde gayrilarla şehâ tolular içüp
Öpdürme la‘lûn ellere va’llâhi kan olur
3. Destüñde tâze dâğı görince didi hezâr
Yâ Rab bu şâh-ı gülde ne hûb âşıyân olur
4. Akdukça nakd-i eşk çogaldukça akçası
Artar safası ehl-i dilüñ kâm-rân olur
5. Gam çekme şimdi añmasa magrûr-ı hüsн olup
Añar bu derdmendini birgün zemân olur
6. Kûyında behremend olup âhir mekîn olan
Gûyâ felekde bir şeh-i sâhib-mekân olur
7. Her beyt-i dil-pezîr bu nazmuñ SÜHEYLîyâ
Kasr-ı visâl-i dilbere bir nerdübân olur

91.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –*

1. Kıldı pür-berg şükûfeyle yine câmı bahâr
‘Ayş ü nûş ile geçerse n’ola eyyâmi bahâr
2. İtdi gülşende nihâli yine tahrîk sabâ
Eyledi sîm ile pür sâgar-ı gülfâmi bahâr
3. Berg-i ezhârı perîşân idicek bâd-ı nesîm
‘Âkibet n’olsa gerek bildi ser-encâmi bahâr
4. Akçalar kılsa nisâr üstüme bezmüñde n’ola
Görmedi bencileyin rind-i mey-âşâmi bahar
5. Hamdü li’llâh gam-ı yâr ile hoş oldı hâtır
Kâme irgürdi yine bu dil-i nâ-kâmı bahâr
6. İy SÜHEYLî gözümüñ kanlu yaşın görüdî meger
‘Arz ider şimdi baña ol gözü bâdâmi bahâr

92.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. ‘Âşikin ol pîr olası nev-cübân bilmezlenür
Resmdür bu kulların şâh-ı cihân bilmezlenür

2. Pâre pâre olduğun ol hancer-i hicrân ile
Hep bütün dünyâ bilür ol yâr-ı cân bilmezlenür
3. Âh-ı âteş-bâr ile yollarda gördükçe beni
Rûy-gerdân ‘abdiyin ol şûh hemân bilmezlenür
4. Tîr-i cevri cânuma kâr itdügen bilmez dime
Bilür ammâ yine ol kaşı kemân bilmezlenür
5. İy SÜHEYLİ kûyâna varmak olurdu rûz ü şeb
N’eyleyem ol âfet-i devr ü zemân bilmezlenür

93.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + ---/+ ---/+ ---/+ ---*

1. Nigârâ la‘l-i şîrînün derûn-ı dilde cânumdur
Nihâl-ı hoş-hirâmuñ sînede rûh-ı revânumdur
2. O hism ile nîgehler sanma kim dilden çıkar bir dem
Hadeng-i gamze-i merdüm-küşüñ hâtır-nışânumdur
3. Dil ü dîdemde saklarsam ‘aceb mi tîr ü peykânın
Birisi nûr-ı çeşmûmdür birisi yâr-ı cânumdur
4. Ben ol ‘ankâ-yı sahrâ-yı kemâl-i fazl u ‘îrfânam
Firâz-ı kulle-i kâf-ı kanâ‘at âşiyânumdur
5. N’ola meyl itmesem tâk-ı zümürrüdfâmına çarhuñ
Benüm kim kûy-ı dilber gün gibi ‘âlî mekânumdur
6. Nice dil-bestे olmayam ol iki zülf-i müşgîne
Bekâ-yı sermed-i ‘ömrüm hayât-ı câvidânumdur
7. Bu âh-ı pür-duhân içinde cism-i zerdi pür-derdüm
Görüp didi o şâh-ı hüsn emîr-i ‘âşikânumdur
8. O nûr-ı dîde kim gözler cemâlin ‘ayn-ı a‘yândan
Bi-hamdi’llâh benüm manzûr-ı çeşm-i hûn-feşânumdur
9. Ben ol sayyâd-ı sahn-ı mergzâr-ı kişver-i nazmem
Yanumda tabl-ı ‘îrfânî devât-ı zer-nışânumdur
10. SÜHEYLİ cân-ı hussâdi yakan âteş gibi her dem
Benüm bu sûznâk eş‘âr-ı hûb-ı dil-sitânumdur

94.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + --/+ + --/+ + --/+ + + -*

1. Her kaçan kavs-i kazâdan atila tîr-i kader
Aña ‘uşşâk-ı belâ-keşdür iden sîne siper
2. Ten-i fersûdemî itdüm ser-i kûyuñda gubâr
Bir kadem bas gözüme lütf ile iy nûr-ı basar
3. Korkaram avlar anı gûl-ı beyâbânîler
Benüm ol kebg-i hîrânum katı yâbânda gezer

4. Hâtır-ı ‘âşık-ı miskînüñe kondurma gubâr
Virmesün dirseñ eger âyîne-i hüsne keder
5. Tatlu datlu ezilürmiş leb-i dildâra şeker
Bu SÜHEYLÎ göresiz bir gün anuñ başın ezer

95.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Şu ‘âşik kim işigüñ yasdanur kûyuñ mekân eyler
Hümâdur gûiyâ evc-i felekde âşiyân eyler
2. Nihâl-i kâmet [ü] verd-i ruhuñdan zevk alan bî-dil
Ne serv-i bâga meyl eyler ne seyr-i gülsitân eyler
3. Sakınur câñı gibi yad ayakdan bezm-i gülzârı
Çemende nergis-i şehlâyı güller dîdebân eyler
4. Gel iy keyf-i şarâb-ı ‘ıskı inkâr eyleyen gör kim
Gedâ-yı bî-nevâyı katresi şâh-ı cihân eyler
5. Vefâsı yok diyü yârûñ SÜHEYLÎ nâ-murâd olma
Elem çekme seni vasl ile bir gün şâd-mân eyler

96.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Tekellüm eyleseñ nâz ile güftâruñda ‘âlem var
Salın serv-i revân ol seyr-i reftâruñda ‘âlem var
2. Güler yüzlü güzel çok gülşen-i ‘âlemde ammâ kim
Senüñ ol gonçe-i gûyâ-yı ruhsâruñda ‘âlem var
3. Ne haz alsın tabî‘at gonçe-i dem-bestे seyrinden
Kemâl-i şîve-i la‘l-i şeker-bâruñda ‘âlem var
4. Göñüller saydını ikrâr iderken çeşm-i sehhâruñ
Sorılsa leblerüñden ketm ü inkâruñda ‘âlem var
5. Alur erbâb-ı şevküñ göñlini la‘l-i pûr-efsûnuñ
Nigâh-ı fitne-bâr-ı çeşm-i ‘ayyâruñda ‘âlem var
6. O mihr-i ‘âlem-ârânuñ kemâl-i vasf-ı hüsnidür
Anuñçün iy SÜHEYLÎ tarz-ı eş‘âruñda ‘âlem var

97.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Kemend-i âh-ı dil-sûzum tokuz çarhi tolaşmışdur
Yidi deryâyı geçdi eşk-i çeşmüm hadden aşmişdur
2. N’ola gün rûyına meh-pâre[ler] göz yumsa reşkinden
Bakılmaz pertev-i ruhsârına gözler kamaşmışdur

3. Uyuzlanup der-i dildârda dâ’im hırıldında
Seg-i cânâna hayfâ it rakîb uymış ulaşmışdur
4. Libâs-ı sürh giymek gerçi cânâ hûb düşmişdür
Nihâl-i kaddüne dîbâ velî zîbâ yaraşmışdur
5. Birâderler gibi bir yirde yaslansa n’ola her dem
Cigerde tîr-i dil-dûzuñla tîgûñ kan yalaşmışdur
6. Kapusından geçerken râst gelmiş ‘aklin aldurmuş
Yine dil iy SÜHEYLÎ bir ulu derde sataşmışdur

98.

*Mef’ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
Muzâri ‘— + / — + — / + — + / — + —*

1. Çeşmûñ egerçi merdüm-i sâhib-nazar geçer
Görmezlenür fütâdesin ammâ basar geçer
2. Bu nûh kibâb bâde-i eşküm habâbıdur
Bezm-i fenâda herkes o meyden içер geçer
3. Bakmazsa ‘ayn-ı rahm ile çesmûñ ‘aceb degül
Gamzeñ hemîse aña beni gamz ider geçer
4. Bir ben miyüm ölümlüsi yârûñ helâki çok
Bu ‘âlem ehli ser-be-ser anı sever geçer
5. Âhum şihâb-ı sâkib olupdur SÜHEYLîyâ
Nâvek-misâl cevşen-i çarhı deler geçer

99.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel — + — / — + — / — + — / — + —*

1. Kimseden pervâ yimez ‘ıskuñla dil âvâredür
Taşa çalmış şîşe-i nâmûs sıdar bî-çâredür
2. Zâhidüñ cennetdedür fikri temâşâ bundadur
‘Âşik-ı dîvânenüñ meyli hemân dîdâredür
3. Zahm-ı ‘ışka iy göñül derd ehli olmaz çâre-cû
Çâresi çekmekdür anuñ bir oñılmaz yaredür
4. Leblerüñ cânlar bağışlar mürdeler ihyâ ider
Bî-terahhum ‘âşıka gamzeñ ‘aceb gaddâredür
5. Sad hezârân âferîn ol sâni‘uñ îcâdına
Kim dehânuñ gibi rûh-efzâyı yokdan yaradur
6. Bir nazar kılmaz SÜHEYLÎ bendesine yıl geçer
Lütf u in‘âm ü ‘atâsı dâ’imâ agyâredür

100.

*Mef'ûlǖ mefâ 'îlǖ mefâ 'îlǖ fe 'ûlǖ
Hezec -- + / + - - + / + - - + / + - -*

1. Zülfüñ hamınuñ bâd-ı sabâ hem-nefesidür
Hâl-i lebüñüñ müşg-i Huten bir megesidür
2. Ber-bâd kılan var[isa] ol serv-i revânuñ
Bâlâ-yı ser-efrâz-ı hevâ vü hevesidür
3. Etrâf-ı mey-i la'l-i lebüñde hat-ı nev-hîz
Mestânelerüñ kasdin ider bir 'asesidür
4. Oldukça revân kâfile-i 'ısk u mahabbet
Üftâdelerüñ nâlesi bang-i ceresidür
5. Çün menba' imiş 'ayn-ı hayâta leb-i dildâr
Leb-teşne vü dil-mürdelerüñ Hîzr nesidür
6. Söz gülşeninüñ ter gûlidür nazm-ı SÜHEYLİ
A'dâ-yı hased-pîşe anuñ hâr u hasidur

101.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Söylemiş 'Âlî yine bir nazm-ı garrâ biñde bir
Boyle düşmez degmede hakkâ ki cânâ biñde bir
2. Gerçi kim çok başladur zülfüñ sitemkâr olmada
Lîkin olmaz fitnede ol hâl-i yek-tâ biñde bir
3. Nâlesin bülbül çemen sahnında eylerse hezâr
Gûş tutmaz yine aña verd-i ra'nâ biñde bir
4. Bir başı var biñ dili agyâr-ı bed-gûyuñ şehâ
Söylemez bir togru söz öldürseñ aslâ biñde bir
5. Vâkıf-ı esrâr olup âhir çıkarur yahşı ad
Feth iden esmâ-i hüsnâdan mu'ammâ biñde bir
6. Âh kim nefş-i semendûn-ı hezâr yek-dest ile
Kahramânlar başa çıkmadılar illâ biñde bir
7. İy SÜHEYLİ günde biñ bir 'aybumuz görür Hudâ
Yine bakmaz 'aybumuza Hak te'âlâ biñde bir

102.

*Mefâ 'îlǖ mefâ 'îlǖ mefâ 'îlǖ mefâ 'îlǖ
Hezec + - - - / + - - - / + - - - / + - - -*

1. Cemâlüñ seyrine lâyık dili sad-çâk 'âşikdur
Mahabbet gencine ma'den derûni pâk 'âşikdur
2. Mahabbet lâfin urur 'âşık-ı nâ-puhteler çokdur
Habîbüm sanma her bî-'akl ü bî-idrâk 'âşikdur

3. Geçinür bir dilim nân ile bir şâle bürür cismin
Libâs-ı fakr ile fahr eyleyen bî-bâk ‘âşikdur
4. Yoluñda cân u başa kalmayanlar merd-i ‘ârifdür
Vucûdîn reh-güzâruñda kılanlar hâk ‘âşikdur
5. SÜHEYLÎnüñ tokınmañ kalb-i âteşnâkine zîrâ
Derûni derdnâk ü dîdesi nemnâk ‘âşikdur

103.

Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Hîç bir keyf mi var bâde-i hamrâya irer
Ya müferrih mi olur câm-ı musaffâya irer
2. Ceyş-i gam dört yanum aldıiriş iy sâkî
Gama karşus turışur kim ola sahbâya irer
3. Bir yalıñ yüzlü ışık köçegidür şem‘ k’anuñ
Her gice meygedede şevki süreyyâya irer
4. Râst kaddüm yine çeng eyledi üstâd-ı felek
Nagmesi her kılınıñ zühre-i zehrâya irer
5. Tut SÜHEYLÎ etegin pîr-i mugânuñ ki kişi
Lâ-cerem mesned ile devlet-i ‘ülyâya irer

104.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. Bâg-ı hüsnüñ tâze şimdi bir gül-i ra‘nâsı var
‘Andelîbâsâ hezârân bülbül-i şeydâsı var
2. Sûziş-i tâb ü teb-i ‘ışk ile âhir kül olur
Her kimüñ pervâneveş bir şem‘-i bezm-ârâsı var
3. İy ecel ihsân idüp gel hokka-i çeşmüm kapa
Tâ ki zâyi‘ olmaya içinde hâk-i pâsı var
4. Yılda bir kez câ-be-câ Ferhâduñ eyler kanı cûş
Bî-sütûnuñ sanmañuz kim lâle-i hamrâsı var
5. Hâsil-ı ‘ömrini halkuñ biçmege iş‘ârdur
Elde dihkân-ı sipihrüñ mâh-ı nevden dâsı var
6. Zâhidüñ başında tâc ü ‘âşıkuñ dûd-ı siyâh
Nâzır olsañ herkesüñ başında bir sevdâsı var
7. İy SÜHEYLÎ sunma el sîb-i zenahdânın görüp
Sakın ol mirrîh-çeşmûñ hancer-i elmâsı var

105.

*Mifte 'ilün müfte 'ilün fâ 'ilün
Seri' - + + - / - + + - / - + -*

1. Bakma güle 'ârız-ı cânâni gör
Ol kad-i mevzûn ü hîrâmâni gör
2. Başuma sevdâ-yı cihânı dirür
Ham-be-ham ol zülf-i perîşâni gör
3. Rûh bağışlar beden-i mürdeye
İy dil-i şeydâ dem-i câñ[âñ]ı gör
4. Dâhil olup meclis-i 'îrfâna gel
Nice-y-imîş meşreb-i rindânı gör
5. Ân viren ol hüsn-i hata kim durur
'Âşik-ı sâdiksañ eger anı gör
6. Ahsen-i takvîme SÜHEYLÎ súcûd
Eyleyen ol 'ârif-i Yezdânı gör

106.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Dîdeme didüm niçün hicrândan itmezsin hazer
Didi iy merdüm *izâ câ'e'l-kazâ 'umye'l-basar*
2. Zülfüñüñ cânâ sıratü'l-müstakîminden bugün
Ehl-i dîn oldu geçenler geçmiyen ehl-i sakar
3. Ahsen-i takvîm remzi mihr-i ruhsâruñdadur
Ol siyeh çeşmûñde zâhir sîrr-ı *mâ-zâga'l-basar*
4. Hurrem olduk *eynemâ* remziyle vechü'llâhdan
'Ârif-i bi'llâh olanda bugzdan olmaz eser
5. Hattuñ irdi *f'ertekib* esrârını kıldı 'iyân
Kâmetüñ 'âşıklara virdi kiyâmetden haber
6. Lâyık olur mazher-i nûr-ı tecellî olmaga
Yanmaga 'îşk âteşine olsa 'âşik mûm eger
7. *Men 'aref*den iy SÜHEYLÎ dem vurur zâhid velî
Zerrece bilmez hakîkat neydügin ammâ o har

[HARFÜ'Z-ZÂ]

107.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Rûyuña hûrşîd-i 'âlem-tâb beñzer beñzemez
Ebrûvânuñ tâkına mihrâb beñzer beñzemez
2. Done done iñleyüp zâr ile yaşlar dökmede
Seyl-i eşk-i çeşmûme tôlâb beñzer beñzemez

3. Ben yine teşbîh idem ol la‘l-i gevher-bârı kim
Çün aña berg-i gül-i sîrâb beñzer beñzemez
4. Bir musavvir hey’et-i mecnûn tasvîr eylemiş
Zâr cismüm didiler ahbâb beñzer beñzemez
5. Bahr-i tab‘uñdan çıkan ol gevher-i elfâzuña
İy SÜHEYLİ gevher-i nâ-yâb beñzer beñzemez

108.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Sâkin olduk tekye-i kûyuñda mihmânlar bizüz
Cân u başı terk iden yoluñda kurbânlar bizüz
2. Bülbûlâsâ gülşen-i kûyında yâruñ her seher
Nagme-sâz ü hoş-nevâ mürg-i hoş-elhânlar bizüz
3. Yiyüp esrâr-ı gamı kendümizi güm kılmışuz
Hânkâh-ı ‘âlem-i hayretde mihmânlar bizüz
4. Vâdi-i ‘işka düşüp Leylâ-yı maksûd isterüz
Pâ-bürehne baş açuk Mecnûn-ı ‘üryânlar bizüz
5. Sûretâ gerçi gedâ-yı bî-ser ü sâmânlaruz
İy SÜHEYLİ ‘âlem-i mâ’nâda sultânlar bizüz

109.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Dile her ne cefâ itse leb-i cânâne incinmez
Ne deñlü çekse renc ü mihnetin bir câne incinmez
2. Dür-i dendânına tek nisbet itsünler o meh-rûnuñ
Delerse bagrını hakkâkler dür-dâne incinmez
3. Bezimde merhabâya el uzatsam bañña hism eyler
Öper karşumda ammâ leblerin peymâne incinmez
4. Gidersin gayr ile yâbâna ammâ bunda gelmezsin
Efendüm ‘âşık-ı bî-çâre de yâbâne incinmez
5. SÜHEYLİ kimseye kılmaz şikâyet cevr-i dilberden
Geçinür her ne deñlü olsa dervîşâne incinmez

110.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –*

1. Zahm-ı hicrân ile gün yok ki ciger baş olmaz
Dem mi var dîde-i gam-dîdeñe hûn-pâş olmaz
2. Ne kadar bâd-ı saba çâbük ü çâlâk ise de
Râh-ı gamda dil-i dîvâneye pâ-dâş olmaz

3. N'ola yüz sürsem ayagı tozına cânânuň
Kîmyâya yitişen müflis ü kallâş olmaz
4. Nev-‘arûs-ı feleküň mekrine aldanma sakın
Bî-vefâdûr iki gün kimseye oynâş olmaz
5. Hokka-i la‘l-i revân-bahşunuň evsâfında
Dikkat itdüm şu kadar dâne-i haşhâş olmaz
6. İşigi taşını var bagruňa bas şâm ü seher
İy SÜHEYLÎ saña bir böyle karîdaş olmaz

111.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - / - + - / - + - / - + -*

1. ‘Âşik-ı rindem diyen ma‘şûk-ı nâdân istemez
Hemdem-i erbâb-ı dil zîrâ ki hayvân istemez
2. Mâyıl-i dûn ü denî olsa o şeh ‘ayb eylemem
Muktezâ-yı zâtâdur kim ehl-i ‘irfân istemez
3. Bir nihâl-i tâze şûrâb ile bulsa perveriş
Lâ-cerem tab‘ı anuň bârân-ı nîsân istemez
4. Gûlsen-i kûyunda ‘uşşâkuň nevâsin diñlemez
Rûstâyîdûr ki ol mürg-i hoş-elhân istemez
5. Başka bir zevk u safâdûr yâr derdi ‘âşıka
‘Âkil olan derd-i ‘ısk-ı yâre dermân istemez
6. Sebzesi sâfi nebât olsa suyi âb-ı hayat
Bülbül-i dil zâg ile seyr-i gûlistân istemez
7. İy SÜHEYLÎ râgib olma her denî-tab‘a meded
Şâhid-i kec-tab‘ı yârân-ı sühén-dân istemez

112.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + - / + + - / + + - / + + -*

1. Nâz ile dügmelerin çözse o sîmînberümüz
Görinür anda nûcûm ile meh-i enverümüz
2. Her seher üstümüze lem‘a salar mihr-i ruhuň
Yiridür göklere irse sanemâ efserümüz
3. Mey-i şevk ile nice mest-i mûdâm olmayalum
Toludur bâde-i ‘ıskuňla şehâ sâgerümüz
4. Bilmezûz n’eyleyelüm hayli yukardanlığı var
Irmez ol serv-kadûň gûşina eyvâlerümüz
5. Reh-i ‘ıskuňda SÜHEYLÎ gibi mümtâz oluruz
Eger olursa bizüm ‘avn-i Hudâ rehberümüz

113.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Üstine cellâd-ı gamzeñ n'ola çekse tîg-i tîz
Yoluña cân virmede kâfir rakîb eyler sitîz
2. Rûzgâruñ sillesinden olmasun gâfil iñen
Kendüyi olmaz hevâya yiller imiş bâd-bîz
3. Fürkat-i la'lüñle cânâ yutdugum hûn-ı dili
Dökdi âhir şimdi bir bir anı çeşm-i sürh-rîz
4. Vâkif olmaduñ dehâni sırrına esmâ-y-ile
Ol perînûñ yok yire adın çekersin iy 'azîz
5. İy SÜHEYYLÎ âdeme meyl eylemez vahşî gibi
Her ne deñlü da'vet itsem ol perî eyler gürîz

114.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Dime haşr olmayup iy dil baña cânâne katlanmaz
Gider cân çıksa elbetde ten-i 'üryâne katlanmaz
2. Te'âla'llâh ne nâzük nûrdur şem'-i cemâlûñ kim
O şem'e per yakar pervâ yimez pervâne katlanmaz
3. Koyup ortaya 'âşık cân u başı 'azm-i yâr eyler
Belî 'âşık odur bu yolda baş u câne katlanmaz
4. Cefâ vü cevrüñe ben katlanurdum iy melek-sîmâ
Ne çâre n'eyleyem ammâ dil-i dîvâne katlanmaz
5. Kül olsa âteş-i sûzâna yansa katlanur 'âşık
Velî tâkat getürmez âteş-i hicrâne katlanmaz
6. Visâlüm isteyen hicrânuma sabr eylesün dirmiş
SÜHEYYLÎ sabr iderdüm lík 'ömr ol âne katlanmaz

115.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Dergehinde bir şehüñ bâb-ı sa'âdet beklerüz
Milk-i 'ışk içre livâ-yı istikâmet beklerüz
2. El çeküp kaldurdılar ayağı Ferhâd ile Kays
Geçdi anlar cümleten biz dahı nevbet beklerüz
3. Bâde-i 'ışk ile kanzil mest-i lâ-ya'kıllerüz
Sanma zâhid sen bizi ikbâl-i devlet beklerüz
4. Her gelen dünyâya ber-bâd itdi 'ömür hâsilin
Âsiyâb-ı dehr içinde biz de nevbet beklerüz

5. Çâremüz yok Ka‘be-i kûy-ı nigâra varmaga
İy SÜHEYLÎ nice yillardur ki gurbet beklerüz

116.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Eger hâk olsam ol bî-rahm yanumdan güzer kılmaz
Ayağı altına yıllar geçer bir kez nazer kılmaz
2. Utansun girmesün meydân-ı ‘ışka germesün gögsin
Hadeng-i cevr-i yâre sînesin ol kim siper kılmaz
3. Harâm olsun mahabbet ol giriftâr-ı gam-ı ‘ışka
Ki tîg-i gamze-i mestüñ yolında terk-i ser kılmaz
4. Degül agyâre maglûb oldugum naks-ı mahabbetden
Baña mihr ü mahabbet n’eyleyem ol sîm-ber kılmaz
5. Bu nazm-ı dil-güşâdan kasdı iş‘âr-ı mahabbetdür
SÜHEYLÎ yoksa sultânum saña ‘arz-ı hüner kılmaz

117.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. İşigünden cüdâ dilden şehâ âh ü figân gitmez
Vatandan gurbete giden kimesne şâdmân gitmez
2. Görinen cism-i zârumda ser-â-ser dâglar sanmañ
Mahabbet âteşi yakdı karası bir zemân gitmez
3. Kaşuňla kirpigün kılmaz terahhum hâl-i ‘uşşâka
Elinden çeşmûñüñ bir dem hele tîr ü sinân gitmez
4. Eli degmez başın kaşımaga Mecnûn-ı nâ-şâduñ
Gam-ı Leylâ gibi başından anuñ âşıyân gitmez
5. Tolaşsa kûy-ı cânâni SÜHEYLÎ eyler efgânı
Tarîk-i pür-mehâlikde ceressüz kârbân gitmez

118.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. ‘Adû-yı har dehânından bu cism-i nâ-tüvân gitmez
Gürisne seg durur agzından anuñ üstüh^vân gitmez
2. Göñül gamgîn gider çâh-ı zenahdânına cânânuñ
Kişi zindâna gitse çün bilürsin şâdmân gitmez
3. Ecel derbendine tenhâ gidersin yalıñuz bir gün
Ne râh-ı bü’l-‘acebdür kim kuş uçmaz kârbân gitmez
4. Didi nâsîh gider bu sıklet-i târı yiter başdan
Didi Mecnûn gider başum benüm bu âşıyân gitmez

5. SÜHEYLÎ gitmedi kaldı ruhında hâl-i ‘anber-bû
Kamer devrinde zâhir fitne-i âhir zemân gitmez

119.

*Müfste ‘ilün mefâ ‘iltün müfste ‘ilün mefâ ‘ilün
Recez – + + – / + – + – / – + + – / + – + –*

1. Eşk-i dü-dîde bâdemüz kâse-i ser piyâlemüz
Bezm-i gamuñda çalınur nây ü figân ü nâlemüz
2. Fîkr-i femüñle eyledük ‘azm ‘adem diyârına
Nâle-i dil derâyumuz derd ü belâ nevâlemüz
3. Katre-i jâle sanmañuz âteş-i sûz-i sîneden
Avuç avuç ‘arak döker merkadümüzde lâlemüz
4. Hâne-i dilden almaga nakd-i dili o serv-kad
Nâzırı çesm-i mestidür gamzesidür havâlemüz
5. Bâde-i la‘l-i dilberi vasf ideli SÜHEYLîyâ
Gulgule saldı ‘âleme tantana-i makâlemüz

120.

*Mef‘ûlü mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü fe ‘ûlü
Hezec – – + / + – – + / + – – + / + – –*

1. Pendüñ saña iy zâhid-i sâlûs gerekmez
Biz rind-i cihânuz bize nâmûs gerekmez
2. Baş agrısındur her birisi anlaruñ iy şâh
‘Işk ehlîne tabl ü ‘alem ü kûs gerekmez
3. Fehm eylemişüz cümle lugâtını ‘ulûmuñ
Biz gayb-lisânuz bize kâmûs gerekmez
4. Bîm-i gam-ı hicrân ile me’mûn da degülse
‘Uşşâk-ı belâ-keş hele me’yûs gerekmez
5. Âvâze-i dünyâyi koma dilde SÜHEYLÎ
Dil Ka‘be durur Ka‘be’de nâkûs gerekmez

121.

*Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün
Müctess + – + – / + + – – / + – + – / + + –*

1. Düşüp hayâlüñe geh hat u geh ‘izârdayuz
Sabâh sebzede şeb tarf-ı lâlezârdayuz
2. Bihişte döndi cihân vakt-i ‘ayşdür sâkî
Şarâb-ı nâb getür kim ‘aceb bahârdayuz
3. Bahâr-ı ‘âlemi şâd itmeden ne sûd ki biz
Hemîşe derd-i firâkuñla âh ü zârdayuz
4. Görüp mu‘âmelesin gayrılarla dildâruñ
Figân ider gezerüz bilmezüz ne kârdayuz

5. SÜHEYLÎ çekme gam iñletse rûzgâr seni
Ne gam giderse cihân seyle biz kenârdayuz

122.

*Mef‘ülü mefâ ‘ilü mefâ ‘ilü fe ‘ülün
Hezec – + / + – + / + – + / + – –*

1. Biz mu‘tekif-i zâviye-i milk-i cihânuz
Biz dimezüz anı ki fûlân ibni fûlânuz
2. Gûş itmezüz âvâze-i şes nakşî vü tenhâ
Biz bülbül-i hoş-gûy-1 gülistân-1 cinânuz
3. Geh savma‘ada şeyh ile seccâde-nişnûz
Geh kûşe-güzinân-1 harâbât-1 mugânuz
4. Gûş eylemezüz zâhid-i nâ-puhte kelâmın
Aldanmazuz efsâneye biz rind-i cihânuz
5. Halvet çekerüz sûfi ile zikr iderüz gâh
Geh suffe-i mey-hânede peymâne-keşânuz
6. Bir çâh-1 sükûn içre ki ol Yûsuf-1 vaktüz
A‘dâ-yı denî çeşmine biz kâh-1 sinânuz
7. Râh-1 ser-i kûyuñda götürmez bizi iy şâh
Agyâr-1 hara var ise biz bâr-1 girânuz
8. Ârâyış-1 dünyâya göñül virme SÜHEYLÎ
Eñ soñ göçerüz n’eyleyelüm râh-revânuz

123.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – – / – + – / – + – – / – + –*

1. Bülbül-i dil kûyuñ ister bâg-1 gûlzâr istemez
Var mîdur bir gonçe kim bülbüllerin zâr istemez
2. Kirm-i mihnet eylese terkîb-i a‘zâmi tebâh
Sabr ider Eyyûb-1 dil a‘vân ü ensâr istemez
3. İttihâduñ tuyalı agyâr-1 bed-hâh ile dil
Senden iy yâr-1 cefâkâr oldı bîzâr istemez
4. Meclisinde nâmum añıldukça döndürmiş yüzin
Bendesin var ise ol şâh-1 sitemkâr istemez
5. Cân u dilden ‘âşik u âlüftesidür cümle halk
İy SÜHEYLÎ ol gûl-i handâni kim var istemez

124.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Geleden bu cihâna ‘âşik-1 mest ü harâbzâr biz
Harâbât erlerinüñ zîr-i pâyında tûrâbzâr biz

2. Bi-hamdi'llâh ki ol gonçe-dehân ile bir iki gün
Olup hem-sohbet-i gül hemdem-i câm-ı şarâbüz biz
3. Şerâr-ı âh ile sürdük rakîbi âsitânından
Şeyâtîni felekde recm iden gûyâ şihâbüz biz
4. Koyup nâmûs u ‘ârı vâdi-i ‘ışka kadem basduk
Bugün ‘âlemde hakkâ sâlik-i râh-ı savâbüz biz
5. SÜHEYLİ kudret-i Hakk ile ser-gerdân olup dâ’im
Ne âb ile döner ne bâd ile bir âsiyâbüz biz

125.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Gubâr-âlûde-i râh-ı Rasûl-i müctebâyüz biz
Gulâm-ı Hayder-i saf-der şeh-i Âsaf-safâyüz biz
2. Tecerrûd ‘âleminde kayd-ı gîtîden müberrâyuz
Vücûdî bî-kabâ ser pâ bürehne bir fenâyüz biz
3. Geh abdâl-ı nemed-pûş ü gehî rind-i teber-ber-dûş
Eser yiller gibi vâdî-neverd-i Kerbelâyüz biz
4. Mahabbet hânkâhında bir abdâl-ı gedâ-hâlüz
Esîrûn olalı silk-i safâda pâdişâyüz biz
5. Figân ü nâlemüz tabl ü ‘alemdür çalınur dâ’im
Fenâ ser-haddine serdâr-ı mansûrû'l-livâyüz biz
6. Anuñçün kılmışuz dünyâya istignâ SÜHEYLİ biz
Gulâm-ı dergeh-i hâcet-revâ-yı Mürtezâyüz biz

126.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel - ---/- ---/- ---/- + -*

1. Bir ser-âmed dil-rübânuñ ‘âşik-ı dîdâriyuz
Cân ü serden geçmişüz ‘ışk ehlinüñ serdâriyuz
2. Mîr-i mîrân-ı gamuz tûg u ‘alemdür âhumuz
Leşker-i milk-i gamuñ gûyâ sipeh-sâlâriyuz
3. Hamdü li’llâh cübbe vü destâruña yok reşkümüz
Zâhidâ biz hırka-i zühd ü riyâdan ‘âriyüz
4. Mihr-i rûyından münevverdür göñüller hânesi
Şimdi bir mâh-ı münîrûñ mazher-i envâriyuz
5. İy SÜHEYLİ bâg-ı kûyında n’ola çog olsa zâr
Birdür ol gonçe velîkin ‘andelîb-i zâriyuz

HARFÜ'S-SİN

127.

*Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri' - - + / - + - + / - - + / - + -*

1. Devr eyledükçe meclis-i cânâneyi Kâvus
Diller o demde nerm oluban germ olur rü'ûs
2. Devlet tutardı yüz baña biñ vech ile şehâ
Sundukça sâkî ayagi el virse pây-bûs
3. Her biri kendü başına bir tâcdârdür
Baş agrısındur ehl-i dile bâng-i tabl ü kûs
4. Görsün hemîşe su koyıcı sûfiyâ yüzüñ
'Arz itme baña ikide bir çihre-i 'abûs
5. Kılma 'avâm-ı nâss ile cehd ile ihtilât
Zâyi' olur SÜHEYLÎ hemân yok yire nûfûs

128.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Hancer-i sabr ile iy dil âh-ı âteş-bârı kes
Yoksa 'âlem tutuşup yanar misâl-ı hâr ü has
2. Kârbân-ı 'âfiyet geçdi fenâ derbendini
Kaldı dil feryâd idüp hasretle mânend-i ceres
3. 'İzzet eylerler seg-i kûyuñ yapışmazlar baña
Bu mukarrerdür ki yârân olsa dahl itmez 'ases
4. Bir nefes kaldı bedenden çıkmaga cânum yitiş
Çok dolaşmasun gözüm yaşına Ceyhûn u Aras
5. İy SÜHEYLÎ olmaga ârâmgâh-ı mürg-i cân
Kılmış üstâd-ı ezel cism-i nahîfûm bir kafes

129.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Câme-i zer-beft olursa 'ârdur itmez libâs
Ehl-i 'ışka yig gelür egninde bir köhne libâs
2. Tîse salsa nice biñ Ferhâd olmaz kârger
Ol ki tarh itmiş vûcûd-ı âdemîde bir esâs
3. Kesret-i agyârdan havf eylemez kûyuñda dil
Gürk-i derende ider mi mîş-i mîşiden hirâs
4. Gerçi her bir nesnenüñ mikyâsı vardur lâ-cerem
Nîl-i eşk-i çeşmûme olmaz benüm hergiz kıyâs
5. İy SÜHEYLÎ efser-i devlet konardı başuma
Şâh Mahmûd'uñ yanında olabilsem hâs Ayâs

130.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlü
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. A'lâ olur ol serv-i hîrâmân ile meclis
Zîbâ olur ol âfet-i devrân ile meclis
2. Germ eyledi rindân-ı mey-âşâmi bezimde
Şevke getürüp na're-i mestân ile meclis
3. Her sînede bir dâg-ı firâkın kodı gitdi
Yanup yakılur âteş-i sûzân ile meclis
4. Nukreyse bulunmaz mey-i eşk ise dükendi
Olsun mı kuri dîde-i giryân ile meclis
5. Rindâne gelüp mekteb-i 'îrfâna SÜHEYLÎ
Kesb eyle safâlar olup ihvân ile meclis

131.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlü
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. Her kim ki ola ol şeh-i hûbân ile meclis
Gûyâ ki olur husrev ü hâkân ile meclis
2. Sâkî bir avuç berg-i güli bezme tagitdi
Geldi yine şevke o perîşân ile meclis
3. Şâhâne döner bezm-i safâlarla tolular
Bir yirde ki rindân ola cânân ile meclis
4. Hem-sohbet olup kılma edânî-y-ile 'îşret
Mestâne düşüp eyleme nâdân ile meclis
5. Meyl itme SÜHEYLÎ aña 'îrfâne yakışmaz
Alçak düşer [ol] vâ'iz-i şeytân ile meclis

HARFÜ'S-ŞİN

132.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Zülf ü hâlin o perî dâne ile dâm itmiş
Nice ser-geştelerüñ mürg-i dilin râm itmiş
2. Bâg-ı kûyına varup zâhid-i nâ-puhneyi gör
Mîve-i vaslına yâruñ tama'-ı hâm itmiş
3. Hasret-i fikr-i kad ü zülf ü dehân-ı dildâr
'Âşik-ı haste-dilüñ kâmetini lâm itmiş
4. Yâr örtmiş yüzini zülf ile 'uşşâki görüp
Yazuk ol hastelerüñ gündüzin ahşâm itmiş
5. Bâdeden geçmiş idi gerçi SÜHEYLÎ ammâ
N'eylesün sâki-i gül-ruh aña ibrâm itmiş

133.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Gözüm yaşı akup ol serv ayagına revân olmuş
Tuyulmuş kissa-i 'ışkum cihâna dâstân olmuş
2. Sakınur cârı gibi yad ayakdan bezm-i gülzârı
Çemende nergis-i şehlâyı güller dîdebân olmuş
3. Melâhat bahsin itmiş dürr-i dendânuñ ile lûlû
Hicâbindan inüp ol ka'r-ı deryâda nihân olmuş
4. Felekde kaplıyan rûy-ı cihâni ebrdür sanmañ
Duhân-ı nâr-ı âhumdur ki farkumda 'iyân olmuş
5. SÜHEYYLÎ dürr-i dendânuñ şu deñlü eylemiş tavşîf
İşidenler didi hakkâ 'acâyib hurdedân olmuş

134.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Felek bir hâne-i vîrânedür Şeddâd'dan kalmış
İçinde suffeler yir yir Semûd ü 'Âd'dan kalmış
2. Degül taglarda yir yir vahş ü tayruñ itdügi efgân
Sadâsı kûhsâruñ nâle-i Ferhâd'dan kalmış
3. Yimişdür rûzgâruñ serv bir muhkem tapancasın
Salar başın o demden bir eserdür bâddan kalmış
4. Bakup bu çarh-ı gaddâre zemîn ü âsümân sanma
İki köhne binâdur bir harab-âbâddan kalmış
5. Yüri gülzâr-ı cennet diyü vâ'iz söyleyüp turma
Bize gülzâr-ı cennet irs ileecdâddan kalmış
6. Sanemler nakşini seyrân iderken dâr-ı dünyâda
Göñül levhinde ol bir mîm ü nûn ü sâddan kalmış
7. Bugün meydân-ı nazmuñ iy SÜHEYYLÎ pehlüvânısın
Saña iş'âr-ı eş'âr eylemek üstâddan kalmış

135.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Meşâm-ı câne bu kim zülf-i 'anberfâmdan gelmiş
Pûr olmuş nâfedür iy hâce gûyâ Şâm'dan gelmiş
2. Gül-âb-âmîz ü çîn-pûr-çîn ü ham-pûr-ham o gîsûlar
Meger ol serv-kâmet gül-beden hammâmdan gelmiş
3. Görüp kâşânesinde şu'le-i şemsi didüm yâre
Seyâhat kasdin itmiş bir ışıkdur Câm'dan gelmiş

4. Pür itmiş yarelerle yâr cismüm yareler işler
Bu işler gelmeye dirdüm o sîm-endâmdan gelmiş
5. Ma‘ânî dûrlerin düz iy SÜHEYYLÎ rişte-i nazma
Saña bir bir bu gevherler zevi'l-efhâmdan gelmiş

136.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Bezimde câm-ı musaffâ kaçan kim itse dirahş
Olur o demde nice mürde dillere cân bahş
2. ‘Adû-yı müdde‘î-i bed-sühen olur pâ-mâl
Bu tab‘-ı tîh-neverdüm kaçan ki deprede rahş
3. Benem bu kişver-i nazm içre şimdi mîr-i kelâm
Ki oldı nutk-ı Mesîhâ gibi sözüm cân-bahş
4. Safâ-yı safvet-i yâkût u la‘l-i rummânî
Görünce çıktı gözümden o demde la‘l-i Bedahş
5. SÜHEYYLÎ nâvek-i maksûdum almadı menzil
Hemîşe tîr-i murâdum varur nişânuma tahş

137.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Kuşatmış rûy-ı yâri hatt-ı ‘anber-bâr baglanmış
Girilmez bâg-ı ruhsâra der ü dîvâr baglanmış
2. Terahhum kılmayup bel baglamışdur katl-i ‘uşşâka
Miyânında o hûnî sanmañuz zünnâr baglanmış
3. Kalursın bir kefenle ‘âkîbet hayrân ü ser-gerdân
Kapuñda tutalum iy hâce yüz biñ bâr baglanmış
4. Şafak sanma ‘arûs-ı dehr tezyîn eyleyüp kendin
Çeküp başına ol gülgûnî bir destâr baglanmış
5. Ferâgat kıl SÜHEYYLÎ yok yire dellâl olup gezme
Alur yok dürr-i nazmı ser-be-ser bâzâr baglanmış

138.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Zümre-i ‘uşşâka olduñ iy dil-i ser-geşte baş
Oynadursın kelleyi bir gün sakın gâfil me-bâş
2. Çıktı gönlümden gözümden nâle vü eşküm benüm
Râz-ı ‘ışkı serverâ itdükleri çün halka fâş
3. Birbirine başların niçün çatarlar yâ gibi
Çünkü ok gibi yolunda togrudur ol iki kaş

4. Kimseye başını egmez geçinürdi kelle ser
Darbı baş egdürüdi kul itdi anı bir ser-tirâş
5. Şenligi yok bir harâb-âbâd imiş dünyâ-yı dûn
İy SÜHEYLİ gelmeyeydüm bu harâb-âbâda kâş

139.

*Mef‘ülü fâ ‘ilâtü mefâ ‘ilü fâ ‘ilün
Muzâri ‘-- + / - + - + / + -- + / - + -*

1. Cism-i za ‘îfüm oldu rehüñde tûrâbves
Tâb-ı ruhuñ tokınmak içün âftâbves
2. ‘Ârif odur ki dehr-i denîden elin çeve
Dünyâ-yı dûna olmaya râgîb kilâbves
3. Ol bahr gibi hâtım-i her pâk ü her pelîd
Göz dikme hîç ‘uyûbına halkuñ habâbves
4. Kılmak dilerseñ ehl-i safâ bezmine dûhûl
Ol sâde-dil tarîk-ı fenâda rebâbves
5. ‘Ankâ-misâl kâf-ı kanâ ‘atde mesken it
Her lâş-ı dehre meyl ider olma gurâbves
6. İy mürg-i dil hammâme gibi ol selîm-bâl
Derendelikle nâm çıkarma ‘ukâbves
7. Ta‘n-ı ‘avâma mültefit olma SÜHEYLİ sen
Mâh-ı münîre ‘av‘ av iderler kilâbves

140.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Hatuñ devrinde dil künc-i gam-ı hicrândan çıkışmış
Nice şâd olmasun bî-çâre kim zindândan çıkışmış
2. ‘Anâsırdañ çıcup cân işigüñe varsa redd itme
Bilür âyîn-i ehl-i devleti erkândan çıkışmış
3. Göñül Ya‘kûbves künc-i ‘anâda Yûsufem sensüz
Şu defnlü aglamış kim dîde-i giryândan çıkışmış
4. Ruhuñdan dil girüp çıktı hatuñdan döndi ol şahsa
Ki girmış Rûm ilinden seyre Hindistândan çıkışmış
5. SÜHEYLİ hânkâh-ı ‘ıskuñ olmış Şeyh San‘ân’ı
Virüp dil zülfüñüñ zünnârına îmândan çıkışmış

141.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Açılmış tal‘at-ı rengînûñ iy gül nesterenlenmiş
Bûlend olmuş nihâl-i pür-hîrâmuñ nârvenlenmiş

2. Bahâr-ı hüsni virmiş gülşen-i ruhsârına revnak
Yaşillar giymiş ol serv-i semen-sîmâ çemenlenmiş
3. Vücûdın kaplamış başdan ayaga penbe-i dâga
Dil-i şûrîde gûyâ ölmesin bilmış kefenlenmiş
4. ‘Aceb mi kılmasa şimden girü hâl ehline ragbet
Erâzil kısmına olmış mukârin Ehremenlenmiş
5. Kızarmış tâb-ı mülden çihre-i ali ‘akîk olmış
Bugün içmiş SÜHEYLÎ ol dür-i yek-tâ Yemenlenmiş

142.

*Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün
Müctess + - + - / + + - - / + - + - / + + - -*

1. Bugün o şâh-ı kerem cânib-i Vefâya çıkarmış
Gedâlarına sehâ ‘arz idüp ‘atâya çıkarmış
2. Süm-i semendini öpdüm yüzüm rikâbına sürdürüm
Kişi merâtib-i ‘ulyâya pâye pâye çıkarmış
3. Olur zemânda zâyi‘ bulur cefâ-y-ile şöhret
O pür-cefâ ki adın hayf bî-vefâya çıkarmış
4. Ne deñlü ‘ayş ü safâsı olursa dehr-i denînûñ
Öñi rezâlet ü zillet soñi hebâya çıkarmış
5. SÜHEYLÎ râ dimiš ebrûña gayrı yâ dimiš âhir
Sözüñ neticesini ‘âkîbet o râya çıkarmış

FÎ HARFÎ’S-SÂD

143.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Cismümi yoluñda hâk itdüm ten-i ‘üryâne bas
Ten nedür iy gözlerüm nûri buyur gel câne bas
2. Ol perî-zâduñ göñül kühl-i cilâ-yı makdemin
Tûtiyâ olsun dir iseñ çeşm-i hûn-efşâne bas
3. Sûfi-i sâlûs bu bezme gelürse sâkiyâ
Agzına nâzüklük ile bir iki peymâne bas
4. Hâk-i Cemşîd ü Ferîdûn ü ser-i fagfûrdur
Pâ-nihâde olduguñ yirlerde dervîşâne bas
5. Rütbe-i nazmuñ Kemâl’e irdi var şimden girü
İy SÜHEYLÎ nerdübân-ı pâye-i Selmân’e bas

144.

*Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün
Müctess + - + - / + + - - / + - + - / + + -*

1. Aña ki vird-i zebân ola sûre-i İhlâs
Sühûlet ile o şast-ı kazâdan ola halâs

2. Göñül ezelde ki bir bezme hemdem olmuş-idi
O bezme mutrib idi zühre çarh idi rakkâs
3. Müsahhar oldu baña fenn-i nazm ü nâr-ı necât
Beni okurlar ise bezm-i hâsa n’ola havâs
4. Nevâ-yı derd-i gam-ı ‘ısk kayd olup tîmâr
Mahabbet illeri yazıldı ehl-i mihnete hâs
5. SÜHEYYLÎ dürr içün itmezdi ser-fürû bahre
Le’âlî-i sühenüm görse bir nefes gavvâs

145.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Yiter iy pîr-i mugân ‘izzet-i meyde bu husûs
Sûfi inkâr idemez hürmeti oldu menkûs
2. Urmasun sûfi-i har ‘ilm-i hakîkatden dem
Sîrr-ı te’vîl ile pûşîdedür esrâr-ı füsûs
3. Vakt olur ‘izzete erbâb-ı sekâmet irişür
Zulmet-i şebde murâdına irer gâh lüsûs
4. Dürer-i nazm ile vasf eylemeye dendânuñ
Gurer-i la’lüne erbâb-ı garaz itdi hulûs
5. Gam-ı cânânı SÜHEYYLÎ yalıñuz ben mi yirüm
Kâşki olsa baña gussa-i cânân mahsûs

HARFÜ'D-DÂD

146.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Mâ-cerâmi her kaçan kılmak dilersem yâre ‘arz
Tutar ol demde gözüm yaşı zemîni tûl ü arz
2. Dôstluk kat‘ olmasun dirseñ eger ahbâbdan
Karz kılma ‘arz-ı mikrâz-ı mahabbet oldu karz
3. Dâg-ı hûnînüm kızıl dînâr ü eşküm akçedür
Baña yüz sùrmek cemâlûñ Ka‘besine oldu farz
4. Zevk-ı sahbâ-y-ile ger seyr-i kenâr itsem n’ola
Bahr-ı ahdardan virür şimdi nişâne rûy-ı arz
5. İy SÜHEYYLÎ girye-i bî-ihtiyârum men‘ ider
Mâ-cerâmi her kaçan kılmak dilersem yâre ‘arz

147.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. 'Âşika kûyuñ durur bâg-ı letâfetden garaz
Ruhlaruñdur anda gül-berg-i tarâvetden garaz
2. Mü'minüñ kalbin yaparsañ yap ki beytu'llâhdur
Bir göñül yapmakdur ancak bu 'imâretden garaz
3. Rahm ile bir düşmişüñ destini al yarılık it
Bes nedür iy bü'l-heves sâhib-sa'âdetden garaz
4. Arayup bir kâmili kesb-i ma'ânî kilmadur
'Âlemi geşt ü güzâr idüp seyâhetden garaz
5. Íy SÜHEYLÎ ol şeh[e] i'lâm-ı hâlümür benüm
Kıssa-i Leylî vü Mecnûn'ı hikâyetden garaz

HARFÜ'T-TÂ

148.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. Levh-i rûyuñdan kazınsa vechi var iy yâr hat
Resmdür kim kazılur yazıldugınca hat galat
2. Mushaf-ı rûyuñda oldı hattuñ âyet-ber-kenâr
Anda râdur iki kaşuñ beñlerüñ yir yir nukat
3. Hâk-i Bagdâd oldı gûyâ cism-i bî-tâbum benüm
Biri oldı çesmüñ anda Fîrât u bîri Şat
4. Ehl-i dikkat mü-miyânuñ vasfin eylerse n'ola
Çün dimişler dôstum *lâ-hayra illâ fi'l-vasat*
5. Ger sü'âl itseñ nedür bu fânî dünyâdan murâd
Íy SÜHEYLÎ eglenüp bir gün geçürmekdür fakat

149.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -

1. İdeli agyâr-ı bed-hâh ile cânân ihtilât
Eylemez oldı ten-i bî-tâb ile cân ihtilât
2. İltifât itmezse baña tañ mı ol 'âlî-cenâb
Eylemez dervîş-i dil-rîş ile sultân ihtilât
3. Hem-sifâl oldı seg-i kûyuñla 'uşşâkuñ bugün
Birbirile kıldılar gûyâ ki akrân ihtilât
4. Yiridür sırma girîbânın çeküp çâk eylesem
Eyler agyâr ile ol âlûde-dâmân ihtilât
5. Íy SÜHEYLÎ nice yıllar zâr ü ser-gerdân olur
Her kimüñle eylese bir kerre hûbân ihtilât

150.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Gussa vü gamla şu deñlü eyledi cân ihtilât
Kıldılar gûyâ hakîkat üzre yârân ihtilât
2. 'Âşik-ı bî-dilleri cem' itdi ol bedr-i münîr
Eyledi zerrât ile hurşîd-i rahşân ihtilât
3. Devlet-i dünyâ içün iy 'âşik-ı şûrîde-dil
Eylemez câhil ile hîç ehl-i 'îrfân ihtilât
4. Yâ İlâhî nice ülfet eyledi hat ile had
Bu 'acebdür kim ide Ervâm'e Sûdân ihtilât
5. Íy SÜHEYLÎ bir gün ola kim vûcûduñ hâk ola
Eyleye a'zâ-yı terkîbüñle devrân ihtilât

HARFÜ'Z-ZÂ

151.

*Mef'ûlü mefâ 'ilün mef'ûlü mefâ 'ilün
Hezec - - + / + --- / - - + / + ---*

1. Didüm 'acebâ gönlüñ cânâ neden eyler haz
Didi o lebi gonçe cânâneden eyler haz
2. Íy sâkî-i gül-çihre sun câm-ı safâ-bahşı
Dil mest-i müdâm oldı peymâneden eyler haz
3. Oldukça ten efsürde dil sâkin-i genc oldı
Sermâda kişi lâ-bûd kâşâneden eyler haz
4. Bu köhne serâya halk meyl itse 'aceb olmaz
Dîvâneler elbetde vîrâneden eyler haz
5. Kûyuñda SÜHEYLÎves kûp düşse n'ola 'uşşâk
Mest-i mey-i 'îşk olan hum-hâneden eyler haz

HARFÜ'L-'AYN

152.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Sehâb-i hüsnüñ oldı âftâb-ı hüsnüñe mâni'
Murâdum mihri gün göstermedi yâr olmadı tâli'
2. Dönüp cismi hilâle kurs-ı hûrşîd olsa baş egmez
Felekde bir dilim nân ile anlar kim olur kâni'
3. Reh-i 'îrfâna sâlik ol meded kesb-i kemâl eyle
Varup yok yirlere 'ömr-i 'azîzi eyleme zâyî'
4. Nice demler femüñ fikriyle pinhân itdüğüm sırrı
Sırışk-i çesm ile ruhsâr-ı zerdüm kıldılar şâyi'

5. SÜHEYLÎ gönlüñi bir şem‘-i nûr-efşâna yandur kim
Ola nûr-ı siyâdet çihresinde gün gibi lâmi‘

153.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Cism-i zârumdan n’ola rûhum olursa münkatî‘
Gerdenümden tîg-i gam eksik degül lâ-yünkatî‘
2. Ahter-i eşküm nisâr itdüm egerçi pâyına
Olmadı hâlümden ol hûrşîd-tal‘at muttali‘
3. Tûti-i tab‘um safâsından terennümler kîlur
Olalı mir’ât-ı hüsnüñ ‘aksi dilde müntabi‘
4. Tarf-ı ruhsâruñda yir yir beñlerüñ iy gonçe-fem
Dir görenler mâh ile pervîn olmuş müctemi‘
5. İy SÜHEYLÎ dürr-i deryâ-yı melâhatdür sözüñ
Yaraşur gûş-ı sadefle olsa deryâ müstemi‘

154.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Nuhûset üzredür dâ’im felekde iy kamer tâli‘
Murâdum âftâbinuñ tulû‘in men‘ ider tâli‘
2. Sitârem ser-nigûn ol mâh ser-keş yıldızum düşkün
Baña bu çarh-ı fânîde neler itdi neler tâli‘
3. Rakîb-i dûn-ı bed-bahtuñ ne muhkem tâli‘i vardur
Kazâ bir ferde takdîr itmemişdür bu kadar tâli‘
4. Müneccimler vukûfindan bu necmüñ kaldılar ‘âciz
Nazar olınsa usturlâbe virmez bir haber tâli‘
5. SÜHEYLÎ tâli‘üm burc-ı şerefde togmak itdükçe
Başına nâr-ı âhumdan anuñ odlar yakar tâli‘

HARFÜ'L-GAYN

155.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Sûziş-i ‘ışkuñla yakdum sîneme bir nice dâg
Tekye-i âbâda döndi kim yanar yir yir çerâg
2. Reh-i kûy-ı yârda iy dil baña her rûz ü şeb
Şu‘le-i âhum gibi olmaz yalın yüzlü yarag
3. Gamze-i hûn-rîzüñ ile dilberâ müjgân-ı tîz
Çeşm-i mestüñ ‘arz ider her dem baña kılıç bîçag
4. Mürg-i dil sayd itmek içün şâh-bâz-ı çeşm-i yâr
Dâne kîlmış beñlerini zülf-i pür-târnı ag

5. Şöyle mecnûnam SÜHEYLÎ ol saçı leylâya kim
Çeşmûme dünyâ görinmez kanda kaldı bâg u râg

156.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. N’ola yaksam pâdişâhum dâg ber-bâlâ-yı dâg
Er ocagıdur tenüm anda gerek nice çerâg
2. Servler her şerha keyler lâleler güller durur
Zahm-ı dil bagladı başlar ‘âşıka tag üsti bâg
3. Seyr-i gülzâr-ı cemâlüñden beni men‘ eyleme
İller içre bu meseldür kim göze olmaz yasag
4. Sanki Ceyhûn u Arasdur Nîli almaz ‘aynına
Yüz sürüp kûy-ı habîbe akdı yaşam çag çag
5. Umaram dilber rakîbi-i zâgî kendinden kese
Resmdür virür dil-âverler SÜHEYLÎ tîga zâg

HARFÜ'L-FÂ

157.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –*

1. Tâb-ı mülden kızarup oldu ruh-ı yâr latîf
Nite kim mihr-i cihân-tâb ile gülnâr latîf
2. Sâkiyâ sun ayağı def-i melâl eyleyelüm
Nev-bahâr oldu açıldı gül-i gülzâr latîf
3. İltifât-ı nazar itdi aña bir şâh-ı cihân
Hûblar hayline olsa n’ola serdâr latîf
4. Varayıñ devr ideyin kûyını pergâr-sıfat
Ola kim manzaradan göstere dîdâr latîf
5. Leb-i cân-bahsuñi sun agzuma meclisde benüm
Mey-i nâb ile olur meclis-i dildâr latîf
6. İy SÜHEYLÎ yürü var himmetüñ a‘lâ eyle
Olsun ol serv-i safâ-bahşa hevâdâr latîf

158.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –*

1. Dil yanup nâr-ı firâkuñla kebâb olmada hayf
Kanlu yaşın akıldup dîde şarâb olmada hayf
2. Sarsar-ı bâd-ı fenâ egdi vücûdum şecerin
Mîve-i nakd-i hayat ise harâb olmada hayf
3. Yakdı eczâmî füzûn olmada nâr-ı hasret
Sîne tennûre gibi pür-tef ü tâb olmada hayf

4. Esb-i maksûda süvâr olmadı kaldı dil-i zâr
Za‘f ile kâmet-i ham-geşte rikâb olmada hayf

HARFÜ'L-KÂF

159.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Tâ ezel bezminde yayıldı kaçan kim h^vûn-ı ‘ışk
Baña ol demde nasîb oldı nevâle hûn-ı ‘ışk
2. Yûsufumdan rûzgâr ayırdı ben dil-hasteyi
Hazret-i Ya‘kûbvâr olsam n’ola mahzûn-ı ‘ışk
3. Zâhidâ bezm-i ezelde ‘âşık-ı hûnîn dilüñ
Nâlesin ney kâmetin çeng itmedür kânûn-ı ‘ışk
4. Vâdi-i mihnetde ol dem ‘âşık-ı ser-geşte-hâl
Bir saçı leylî firâkından olup mecnûn-ı ‘ışk
5. ‘Âlem-i hayretde istigrâka düşdi cân ü dil
İy SÜHEYYLÎ aşdı başumdan yine Ceyhûn-ı ‘ışk

160.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + -- / + -- / + -- / + --*

1. Akıtsa seyl-i eşkin çarh bünyâdın yıkar ‘âşık
Derûn-ı dilden âh eylerse âfâkı yakar ‘âşık
2. Saña bilsen nedendür çak bu deñlü nâz ü istignâ
Vûcûdı yok yanunda yoksa yirden mi çıkar ‘âşık
3. Musaffâ eyle dil levhin kemâl-i lütf-ı cûduñla
Ruhuñ âyînesine virmesün dirseñ keder ‘âşık
4. Güneş kızmış meger ahşâma dek gitmez kapuñ bekler
Zavâllu ol dahi olmuş saña benden beter ‘âşık
5. Hemîşe tolup dört yañadan ol serv-i bâlânuñ
Gelüp ayagına âb-ı revânasâ akar ‘âşık
6. Yoluñda cân u baş oynar muhibb-i bî-riyâyem ben
Bulinmaz şeh-süvârem degmede serden geçer ‘âşık
7. Ne sirdur iy SÜHEYYLÎ kimse bilmez bu ne hikmetdür
Ölür ma‘şûki görse kendüsinden bî-haber ‘âşık

161.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + -- / + -- / + -- / + --*

1. ‘Alâyıkdan çekildük sâlik-i râh-ı Hudâ olduk
Cihânuñ kâr ü bârîndan geçüp ehl-i fenâ olduk
2. Dü-tâ kılduk tecerrûd yâyını dest-i riyâzetle
Bi-hamdi’llâh ki tîr-endâz-ı kavs-i müntehâ olduk

3. Derûnî pâk idüp gerd-i kederden tûr-ı Mûsâveş
Tecellîgâh-ı nûr-ı zât-ı pâk-i kibriyâ olduk
4. Gazâya ‘azm idüp kılduk tevekkül fazl-ı Yezdâne
Guzât-ı dîn-i hakla ‘âzim-i râh-ı Hûdâ olduk
5. Giderse başumuz döndürmezüz yüz tîg-i düşmenden
Belâ didük belâya tâbi‘-i hükm-i kazâ olduk
6. Yüz urduk âsitân-ı pâk-i Mevlânâ’ya teslîmüz
O dergâh-ı sa‘âdet-bahşa bir kemter gedâ olduk
7. Halâs olduk bi-hamdi’llâh SÜHEYLÎ mihnet ü gamdan
Gulâm-ı dergeh-i hâcet-revâ-yı Murtezâ olduk

162.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Dil-i sevdâ-zedemüz zülfüñe meftûn ancak
Rahm kıl başuñ için hâl digergûn ancak
2. Kâbiliyyet ezelî konmış idi Leylâ’da
Çihre-i Kays'a bakınca didi mecnûn ancak
3. Nazm-ı sencîdemî keffinde görince didi yâr
Kâmetüm gibi bunuñ her sözi mevzûn ancak
4. Kimine kayd-ı libâs ü kimine gayret-i nâss
Her kişi derd ile bir mihnete makrûn ancak
5. Fürkat-i la‘l-i lebüñle dil-i bî-çârelerüñ
Pâre pâre yüregi dîdesi pûr-hûn ancak
6. Dür-i nazmum göricek dişleri vasfında nigâr
Gelüp ol gonçe dimiş bu dür-i meknûn ancak
7. Gerçi çekdûñ nice kahrını SÜHEYLÎ dehrüñ
Şiddet-i kahr-ı felek cümleden efzûn ancak

163.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Serv-kad dildâr çok illâ ki hoş-reftâr yok
Hak budur kim saña beñzer bî-bedel dildâr yok
2. Zerreveş raks eyleyüp ‘uşşâk pâ-mâl itmede
Milk-i hüsn içre nazîrûñ iy perî-ruhsâr yok
3. Cennetâsâ nev-bahâr ile bezendi bezm-i bâg
‘İşret-esbâb-ı müheyŷâ bir münâsib yâr yok
4. Cümle hep bî-gâne resmin tutmuş ihvân-ı safâ
Hâl-i dilden bâ-haber bir hemdem-i gam-hâr yok
5. Kime şerh itsün SÜHEYLÎ derd-i mâ-fî'l-bâlini
Yâr çok hâle muvâfik hâfiz-ı esrâr yok

164.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Mâh-ınev görmek dilerseñ ol hilâl-ebrûya bak
'Îd-i ferruh-fâle irmek isteseñ ol rûya bak
2. 'Âşikuñ sabr u karârin târ-mâr itsün diyü
Zülfînûñ her târını mân itmiş ol câdûya bak
3. Kandadur ol mâh-ı burc-ı evc-i hüsnnüñ menzili
Bir haber vir iy müneccim baña lütf it suya bak
4. Her biri saña virür gûyâ ki mevtüñden nişân
Ser-be-ser başuñda iy gâfil agarmış müya bak
5. Âdeme gam gâlib olsa def̄ ider seyr-i çemen
İy SÜHEYLÎ gamzede var ol hat-ı dil-cûya bak

165.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Tekellüm lütf idersiñ gayriya baña kelâmuñ yok
Kelâmuñdan da geçdük iy efendi bir selâmuñ yok
2. Güzergâhuñ durur heşt-i bihişt-i kûy-ı dilberden
Dil-i miskîne iy bâd-ı sabâ niçün peyâmuñ yok
3. Hümâveş evc-i rif̄atde iñende eyleme pervâz
Senüñ iy tîr-i dilber dilden a'lâ bir makâmuñ yok
4. Benüm bir âftâbum var diyü germ olma iy gerdûn
'Alî şâhum gibi bir serv-i bâlâ hoş-hîrâmuñ yok
5. Egerçi kullaruñ çokdur der-i devlet-me'âbuñda
SÜHEYLÎ gibi ammâ hâlis ü muhlis gulâmuñ yok

166.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlüñ
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. İy bülbül-i dil gülşen-i 'âlemde vefâ yok
Pejmürde gül ü lâleleri bûy-ı safâ yok
2. Dünyâda bulunmaz eser-i bûy-ı mahabbet
'Âşıklara mihr idici bir mâh-likâ yok
3. Reng-i ruhı meyden durur erbâb-ı safânuñ
Zâhid gibi ol tâyifede rûy-i riyâ yok
4. Sevdâ-yı ser-i zülf ü ruhuñ 'aklumı aldı
'Işkuñda senüñ çekmedüğüm derd ü belâ yok
5. Bir sîne siper eyleyici tîr-i cefâña
Bî-çâre SÜHEYLÎ gibi iy kaşları yâ yok

HARFÜ'L-KÂF

167.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Firâk-ı yâr ile iñler dem-â-dem nâyi söyleseñ
Neler söyler velî bilseñ dil-i şeydâyi söyleseñ
2. Tabîbüm haste 'âşiklar visâlûñ ârzû eyler
Kapuñ dârû's-şifâ dirler fakîr ü bâyi söyleseñ
3. Ruhuñ mir'âtını 'arz it mükerrer söylesün vasfuñ
Ne söyler iy şeker-leb tûti-i gûyâyi söyleseñ
4. Kelâm-ı mu'ciz-âyînûñ dirisidür benüm şâhum
Firâkuñla şehîd-i 'îşk olan mevtâyi söyleseñ
5. Cihân içre hemân sanma SÜHEYLÎ saña 'âşikdur
Saña bende geçer şâhum bütün dünyâyi söyleseñ

168.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + --- / - + --- / - + --- / - + -*

1. Âyet-i *innâ fetahnâ* şems-i ruhsâruñ senüñ
Nûsha-i ve 'l-leyldür zülf-i siyehkâruñ senüñ
2. Sun'-ı Hakk'ı bildi zülfüñ *leyletü 'l-isrâ-y-imîş*
Sîrr-ı *sübhâne 'llezî* bildürdi esrâruñ senüñ
3. Her sözüñ dürr-i bekâ-yı lüccetü'l-ebrârdur
Tuhfetü'l-ahrârdur her nutk-ı güftâruñ senüñ
4. Bârgâh-ı *lî-me 'a 'llâhi* idüp ârâmgâh
Kasr-ı *mâ-evhâyı* pür-nûr itdi envâruñ senüñ
5. Tûbi-i gülzâr-ı bâg-ı *f'estakim*dür kâmetüñ
Sîrr-ı *mâ-zâga 'l-basardur* çeşm-i sehhâruñ senüñ
6. Şerbet-i şehd-i lebüñdür sîrr-ı âyât-ı şifâ
Bu SÜHEYLÎ cândan olmuşdur harîdâruñ senüñ

169.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Duhûl-ı meclis-i hâsını isterseñ 'Alî Şâhuñ
Yüri câni göñülden iste iy dil virmek Allâh'uñ
2. Fürûzân eyleyen dehri o mihr-i evc-i behcetdür
Yanupdur yıldızı göklerde şimdi mihr ile mâhuñ
3. Tegâfûl eylemezdüñ iy tabîb-i cân ü dil hergiz
Marîz-ı derd-i 'ışkuñ oldugumdan olsa âgâhuñ
4. 'Adû-yı seg yilermiş it gibi her subh-dem kûyuñ
Sakinsun bir gün ugrar okına âh-i sehergâhuñ

5. Du‘â eyler emîn ol sen diyü şerrinden a‘dânuñ
Kuluñdur hâlis u muhlis SÜHEYLİ-i hayır-hâhuñ

170.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. İy şeh-i ‘âlî-cenâbum baña ihsân eyleseñ
Yoluña bu gûsfend-i câni kurbân eyleseñ
2. Fûlk-i dil deryâ-yı ‘ışkuñdan senüñ çıkmak muhâl
Yirlere sürseñ yüzin yaşını ‘ummân eyleseñ
3. Rahm iderdüñ dôstum hâl-i dil-i nâ-şâduma
Çekdüğüm derdi eger bir zerre iz‘ân eyleseñ
4. ‘İzzet ü devlet yiterdi baña kûyuñda şehâ
İtlerüñle lütf idüp ol cem‘a yârân eyleseñ
5. İy SÜHEYLİ bilmezem ol yâr-i sengîn-dil neden
Rahm kılmaz her ne deñlü âh ü efgân eyleseñ

171.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + – / + + – / + + – / + + –*

1. Virme dil zülfine ol gamze-i hûn-âşâmuñ
Hazer it kesgin olur tîgi diyâr-i Şâm’uñ
2. Tâzelendürdi yine derd-i dil-i nâ-kâmi
Şemme-i râyiha-i zülf-i ‘abîr-âşâmuñ
3. ‘İşret eyyâmi safâ demleri geldi sâkî
Nev-bahâr oldu safâsının sürelüm eyyâmuñ
4. Dil-i pejmürdemî bir câm ile ihyâ kılduñ
Artsun eksilmesün iy sâkî hemîse câmuñ
5. Gül gibi göñlin açar katresini nûş idenüñ
Ne safâ meşrebi var câm-ı surûr-encâmuñ
6. ‘Îdgehde o mehûñ mihr-i ruhın görsünler
İtmeyen seyrini bir günde iki bayramuñ
7. Hüsn-i hat yâre safâ virse SÜHEYLİ tâñ mı
Kılur efvân ziyâ-yı mehi târı şâmuñ

172.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + – / + – / + – / + –*

1. Göñül sevdâ-yı ‘ışkına esîr oldı ‘Alî Şâhuñ
Ne çâre bir kazâdur şöyle düşdi hikmet Allâh’uñ
2. Karârum kalmadı Yûsuf gibi yüzü koyı düşdüm
Görince iy ‘azîzüm ol zenahdânuñdaki çâhuñ

3. Varup gülzâr-ı kûyında iñen âh eyleme iy dil
‘Îzârı güllerin soldurmasun âh-ı sehergâhuñ
4. Kuluñ çün her ne kim söylerler ise lütf kıl şâhum
Kelâmin istimâ‘ itme meded agyâr-ı bed-hâhuñ
5. İşigüñden eger yüz biñ cefâ görse koyup gitmez
SÜHEYLÎ cân ü dilden bendesi oldu o dergâhuñ

173.

Müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün
Recez -- + - / - + - / - + - / - + -

1. Tasvîr-i hüsnüñ iy sanem deyr-i cihânda görmedük
La‘lüñ gibi bir câm-ı Cem devr-i zemânda görmedük
2. Ol kâkül-i reyhânuñı bu zülf-i müşg-efşânuñı
Hatt-ı leb-i handânuñı rûhâniyânda görmedük
3. Kaddüñ senüñ iy dil-sitân seyr eylese hûrâ hemâñ
Dir böyle bir serv-i revân bâg-ı cinânda görmedük
4. Cân ile olduk mübtelâ çekdük nice derd ü belâ
Hakkâ ki kıl deñlü vefâ ol mû-miyânda görmedük
5. Yolında hâk idüp teni dime helâk itdüñ beni
Zîrâ SÜHEYLÎ biz seni kûy-ı fûlânda görmedük

174.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel - + - / - + - / - + - / - + -

1. Hâne-i dil tîşe-i cevr ile vîrân olsa yig
‘Işkuñ olmayan göñül hâk ile yeksân olsa yig
2. Dâmen-i dil olmaga hâr-ı ta‘allukdan halâs
Gam beyâbânında Mecnûn gibi ‘üryân olsa yig
3. Künc-i gamda ‘âşik-ı nâ-şâd yârinden cüdâ
Kan akıtsa dîdeden hasretle giryân olsa yig
4. Íy göñül cem‘iyyet-i hâtır perîşânlıkdadur
Zülfine dil baglayan hâtır-perîşân olsa yig
5. Mihnet-i eyyâmi çekmekden SÜHEYLÎ husrevâ
Sâki-i devrân elinden mest ü hayrân olsa yig

175.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - / + + - / + + - / + + -

1. Şu‘arâ beñzedeli kâmetine cânânuñ
Ferahîndan ayagi yir mi basar tûbânuñ
2. Fursat el virmiş iken sür ayagı elde müdâm
Sâkiyâ gussasını çekmeyelüm ferdânuñ
3. Sakın iy serv-i revânum yoluñ alur bir gün
Alma gözü yaşını dîde-i hûn-efşânuñ

4. Râhat olmam yüregüm yirine gelmez aslâ
Sîneme gelmeyicek iy kaşı yâ peykânuñ
5. Íy SÜHEYLÎ o şehüñ sîb-i zenahdânından
Ne safâdur göre şeftâlusunuñ elmanuñ

176.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Bahâr olsa yine 'âlem gülistân oldugın görsek
Açılsa gülşenüñ ezhârı handân oldugın görsek
2. Kurılsa bezm-i 'işret câ-be-câ peymâneler dönse
Yine câm-ı sürûr-encâm gerdân oldugın görsek
3. Ayak toluların içsek kadeh-peymâ güzellerle
Deve tabanı sâgar elde tâbân oldugın görsek
4. Salınsa serv-kadler lâle-hadler der-kenâr olsa
Cûvânân ile 'uşşâkuñ hîrâmân oldugın görsek
5. Açılsa gül gibi mir'ât-ı hâtır pür-safâ olsa
Cemâl-i şâhid-i ma'nâ nümâyân oldugın görsek
6. Perîşân hâtırı erbâb-ı 'ışkuñ bulsa cem'iyyet
Tagılsa cem'i a'dânuñ perîşân oldugın görsek
7. Segân-ı kûyuñ ile hem-sifâl olmak nasîb olsa
SÜHEYLÎ bendeñüñ mümtâz-ı akrân oldugın görsek

177.

*Mef'ûlü fâ 'ilâti mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri '--- + / - + - / + - + / - + -*

1. Yazdum safâ-yı kalb ile sen dil-sitâne cönk
Lâzımdur elde iki gözüm her cüvâne cönk
2. Göz karasını hall idüben yazayın temâm
'Arz ide tâ ki hâlumi ol mû-miyâne cönk
3. Yaz lütfuñ ile göñlini şerh eylesün saña
Bezm-i belâda neydüğümi yane yane cönk
4. Ol zû-fünûn durur ki bilür-imîş iki dil
Sen şâh-ı hüsn öñinde döner tercemâne cönk
5. Íy serv-i hoş-hîrâm seni ister üñlerin
Bir yirde yok karârı gezer hâne hâne cönk
6. Mutrib götür kopuzu yûri çeng ü nâyi ko
Besdür cihânda 'ârifे çeng ü çegâne cönk
7. Derd-i derûni yâre garaz 'arz-ı hâldür
Ortada iy SÜHEYLÎ hemân bir bahâne cönk

178.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Bedr olur günden güne mâh-ı cemâli Ahmed’üñ
Şu’le saldı ‘âleme ruhsâr-ı ali Ahmed’üñ
2. Gerçi gördük bu gülistânunuñ hezârân gonçesin
Lîk yok bir gonçede gunc u delâli Ahmed’üñ
3. Gün gibi başum göge irmek olurdu kadr ile
Ben fakîr üftâde olsam pây-mâli Ahmed’üñ
4. Zerreves hâk-i hakîri hâkden kaldurmaza
Gün gibi olmazdı böyle kadri ‘âlî Ahmed’üñ
5. Gün gibi çarha çıkarmazdı SÜHEYLÎ medh ile
Görse meh-rûlarda ger mislin misâli Ahmed’üñ

179.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Fer virür mâha togunca şems-i rûyi Ahmed’üñ
Terledükçe ter düşer her verde hôyi Ahmed’üñ
2. Dîdeden bârânı ebr-âsâ dökersem yiridür
Raht-ı sabrum seyle virdi cüst ü cûyi Ahmed’üñ
3. Mürg-ı dil pervâz idüp vardukça bâg-ı kûyına
Âdeme unutdurur uçmagı kûyi Ahmed’üñ
4. Divşürüp gülzâr-ı kûyından letâfet gûllerin
Beste kıldı deste deste târ-ı mûyi Ahmed’üñ
5. İy SÜHEYLÎ cilve kîlsa nâz ile tâvusvâr
Tutar afâkî sâdâ-yı hây ü hûyi Ahmed’üñ

180.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –*

1. Bilmezem hîç ne dirsün nedür âyâ didügüñ
Katredür yaşıuma nisbet yidi deryâ didügüñ
2. Gül gibi çünkü kulakdan bizi meftûn itdüñ
Görelüm sâkî nedür bâde-i hamrâ didügüñ
3. Bülbûl nice senüñ gibi kuş uçurmuşdur
Bî-vefâdur hazer eyle gül-i ra‘nâ didügüñ
4. Âdemüñ başına biñ dürlü kiyâmet koparur
Pür-belâdur senüñ ol kâmet-i bâlâ didügüñ
5. Neye magrûr olur âdem aña bilsem ‘acebâ
Zill-i zâyil mi degül devlet-i dünyâ didügüñ

6. Sevk-i rûyuñla SÜHEYLÎ çün ola nagme-serâ
Lâl ü dem-bestê olur tûti-i gûyâ didügûñ

181.

*Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Hafff + - - / + - + - / + + -*

1. Ene 'abdün vekaftü fî-bâbik
Şerefî hîdmetî lâ-'îtâbik
2. Ger kabûlem kûnî ve ger reddem
Ene 'abdün ve ente lî-mâlik
3. Zâde-ke' llâhü küllemâ tercû
Kad temenna'l-livâ safâ hâlik
4. Seni gam-hânem içre didi gören
Ente bedrûn bedâ ledey hâlik
5. Ente rûhu'l-vûcûdi ve'l- 'âlem
Ve ene şâhidûn 'alâ zâlik
6. Nice kul olmasun SÜHEYLÎ saña
Ente gaysûñ hatalte min mâlik

182.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. İrtifâ-'ı hüsn ile günden 'iyân olsañ gerek
Şehr-i hüsn içre müşârûn bi'l-benân olsañ gerek
2. Ol kad-i mevzûn ile ol 'âriz-i gülgûn ile
Gülşen-i 'âlemde bir serv-i revân olsañ gerek
3. Ben gubâr-ı pâyûñe düsdükçe iy nahl-i sehî
Serv-i ser-keş gibisin dâmen-keşân olsañ gerek
4. Kâmetüñden ne kiyâmetler kopa 'âlemlere
Hâsilî bir fitne-i âhir zemân olsañ gerek
5. Sa'y kıl 'âşıkları ihsâna mazher kîlmaga
Milk-i hüsne pâdişâh-ı hükm-rân olsañ gerek
6. Kendü nev'üñden teneffür gösterüp 'ankâ misâl
İy SÜHEYLÎ dîdeden bir gün nihân olsañ gerek

183.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Çekmesem tañ midur endûh ü gamin dünyânuñ
Bende-i kemteriyin hazret-i Mevlânâ'nuñ
2. Sevk-i 'îd ile yine toldı vefâ meydâni
Biñini gör birin al eyle nazar hûbânuñ

3. Hâk-i râhum olana rahm iderem dirmış o yâr
Hâk-pây olmagadur kasdı ten-i ‘üryânuñ
4. Dîde yaşında ciger kani-y-ile beslemiş
Gül nihâlidür okuñ gonçesidür peykânuñ
5. Bir içim suya şehâ cân virici teşne dilem
N’ola kandursa beni hancer-i hûn-[efşânuñ]
6. İy SÜHEYLÎ n’ola baş egmez isem agyâre
Çâker-i muhlisiyem hazret-i Mevlânâ’nuñ

184.

*Fe ‘ûlüñ fe ‘ûlüñ fe ‘ûlüñ fe ‘ûlüñ
Mütekârib + -- / + -- / + -- / + --*

1. Kemâlin bu dehrüñ me’âle degişdük
Koyup kîl ü kâlini hâle degişdük
2. Sunup bir piyâleyle öpdük ruhını
Biz ol lâleyi verd-i ale degişdük
3. İçüp âb-ı engûrı geçdük meyinden
Harâmın sipihrüñ helâle degişdük
4. Kumaşın koyup atlas-ı çarhuñ âhir
Ser-â-ser libâsını şâle degişdük
5. Metâ‘-ı sürûrin bu bâzâr-ı dehrüñ
Satup iy SÜHEYLÎ melâle degişdük

185.

*Mefâ ‘ilüñ mefâ ‘ilüñ mefâ ‘ilüñ mefâ ‘ilüñ
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Der-i dildâra iy dil ‘azm idüp ‘arz itmedin derdüñ
Görüp derde giriftâr olduguñ rahm ide mi derdüñ
2. Yolında gözlerüñ yaşın döküp bildürme ahvâlüñ
Sakin ter düşmesün ol nev-cübâr-ı nâz-perverdüñ
3. ‘Aceb nâzûkdür ol gül incinür âh ü figânuñdan
Dilâ âheste kîl lütf eyle âh ü nâle-i serdüñ
4. Eger na‘l-i semendinden kopan hâk-ise maksûduñ
Gubâr-ı reh-güzâr-ı yâre sur iy dil ruh-ı zerdüñ
5. Ölürsem derd ile dirdüñ SÜHEYLÎ dimeyem derdüm
Açıldukça açıldıñ bilmem iy şeydâ nedür derdüñ

186.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilüñ
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. ‘Ahde kîlmaduñ vefâ dün gice iy cân gelmedüñ
İtdügûñ ‘ahde meger olduñ peşîmân gelmedüñ

2. Dün bizümle gelmege kavl ü karâr itdüñ bugün
Togru söyle niçün iy serv-i hîrâmân gelmedüñ
3. Sevke geldük dün gice pervâne gönderdük saña
Hâlümüz yanmaga iy şem'-i şebistân gelmedüñ
4. İntizâr-ı makdemüñle yolda kaldı gözlerüm
Kanda gitdüñ bilmem iy sultân-ı hûbân gelmedüñ
5. Öldi gitdi hecr ile âhir SÜHEYLÎ haste-hâl
Görmege ol hasteñi bir kerre iy cân gelmedüñ

187.

Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + - / - + - / - + -

1. Cismümi hâk itdi cânâ tîg-i hûn-hâruñ senüñ
Bagrumi hûn eyledi la'l-i şeker-bâruñ senüñ
2. Gördüğün servüñ akarsın pâyına yaşum gibi
Her zemânda iy gül-i bî-hûde derkâruñ senüñ
3. Mübtelâ-yı 'ışk idüp kimdir seni pâ-mâl iden
Kankı mihrüñ mâhi oldu bâ'is-i zâruñ senüñ
4. Leblerüñ cânlar bağışlar mürdeye güftârda
Öldürür 'âşıkları nâz ile güftâruñ senüñ
5. Hîç sormazsin SÜHEYLÎ hasteñüñ ahvâlini
Bunca yıldur künc-i gamda ola bîmâruñ senüñ

188.

Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri ' - + / - + - / + - - + / - + -

1. Fasl-ı bahâr irişdi zemân lâle vü gülüñ
Hengâm-ı tevbe gitdi gelüp mevsimi mülüñ
2. Paylaşdılar memâlik-i bâğı şeh-i bahâr
Dikdi fezâ-yı gülşene tûgin şeh-i gülüñ
3. Şâm'a benefşe lâle-i la'lîne sebzâvâr
Sünbül Hıtâ'ya Hind diyârı karanfülüñ
4. Virse 'aceb mi milk-i Sîfâhân nergise
Meftûnidur o gözleri şehlâ vü şen-gülüñ
5. Sâkî getür şarâbı ki fasl-ı rebî'de
Derde devâ durur mey-i hoş-bûyi sünbülüñ
6. Nev-rûz ü nev-bahâr dem-i 'ayş ü nûş olur
Sâkî meded zemâni degüldür te'allülüñ
7. Magrûr olursa zühdine sûfi SÜHEYLîyâ
Olsun senüñ hemîşe Hudâ'ya tevekkülüñ

189.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Serây-ı dehrden el çek sûrür idem dir iseñ
Hevâ-yı mansıbı terk it huzûr idem dir iseñ
2. Kelîmvâr meger tâlib-i likâ olasın
Tecelliyyât-ı Hak'a cismi Tûr idem dir iseñ
3. Çekilmez o kaşı yânuñ firâkı müşkildür
Ne deñlü bâzû-yı sabr ile zûr idem dir iseñ
4. Bırakmış oda seni havf-i dûzah iy zâhid
Cemâl-i dilbere bak nârı nûr idem dir iseñ
5. Hevâ-yı nefş ile olma SÜHEYYLÎ âlûde
Ümîd-i lütf-i rasûl-i tahûr idem dir iseñ

[HARFÜ'L-LÂM]

190.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Dimeñ ki hüsnine o kaşı gurre gırra degül
Yanında mihr-i cihân-tâb añılsa zerre degül
2. Rakîb-i kefte-horuñ boynuzin keser kesmez
Keserse balta keser anı yoksa erre degül
3. Açılmاسun gül-i hod-rû çok iy hat-ı sebzüm
Gül-i 'izâruña nisbetle berg-i terre degül
4. Benümle tutuşa mı küst-gîr-i nâr-ı firâk
Hezâr kerre tutuşdum bir iki kerre degül
5. Murâdumuz o perî-zâdî da 'vet itmekdür
SÜHEYYLÎ niyyetümüz hayr olursa şerre degül

191.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Fenn-i 'ışkı kûhken bilmez dil-i nâ-şâda gel
Zâhidâ tahsîl-i san'atsa garaz üstâda gel
2. Sâkin-i ma'mûre-i milk-i bekâ idüm ezel
Bilmezem kim didi baña bu harâb-âbâda gel
3. Nâle-i 'uşşâka âheng eyle nây-ı nâleñi
Dâhil-i bezm-i safâ ol sûfiyâ feryâda gel
4. Egnüme biçdi melâmet cübbesin hayyât-ı 'ışk
Hâkden kaldur beni iy gam mübârek-bâda gel
5. Bâde-nûş it iy göñül bir yâr-ı gendümgûn ile
Virmedin 'ömr-i 'azîzüñ hîrmenini bâda gel

6. Âsitân-ı südde-i devlet-me‘âba hâlüñi
İy SÜHEYLİ agla ol şîrîn-dehenden dâda gel

192.

*Mef‘ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘îlü fâ ‘ilün
Muzâri ‘--- + / - + - + / + -- + / - + -*

1. Tâli‘ zebûn derd füzûn dilde infî‘âl
Cismü’z-za‘îfî sâra mine’l-gammi ke’l-hilâl
2. ‘Ömrüm cihânda geçmedi hergiz sürûr ile
Fâte’l-fü’âdü fî elemi’l-gammi bi’l-melâl
3. Tut dâmenini sıdk ile bir merd-i kâmilüñ
Men kâne lâ yühimmü bi-şeyhin fe-fi’d-dalâl
4. Geç sâkiyâ devâ-yı tabîb-i kezûbden
Ke’sü’l-habîbi enfa‘ü maşrabi ez-zülâl
5. Geçdüm SÜHEYLİ cümle mürâdât-ı dehrden
El-kalbü lâ-yûrîdü sivâ ni‘meti’l-visâl

193.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + -- / - + - - / - + - - / - + -*

1. Devr-i güldür iy sabâ handân ü şâd ü hurrem ol
Sâki-i gül-çihre destinden çeküp câmı Cem ol
2. Niçe bir her gün rakîb-i dîv ile seyr-i kenâr
İy perî-peyker yiter şimden girü gel âdem ol
3. Yaresin derd-i derûnum şerh iderken sûfiyâ
Saña söz düşmez hemân otur yirüñde epsem ol
4. Bozmak isterseñ tilismâtını çarh-ı güm-rehüñ
Al elinden sâkiyâ kaldur ayagı Rüstem ol
5. İy SÜHEYLİ hâs u ‘âmüñ güft ü gûsindan geçüp
Tekye-i vahdetde ‘uzlet ihtiyâr it ebkem ol

194.

*Mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Yine irdi bahâr iy ‘andelîb-i dil terennüm kıl
Yiter hâmûşlik iy tûti-i tab‘um tekellüm kıl
2. Ne zulm itdiyse ol hûnî gözinden eyleyüp şekvâ
Der-i devlet-medâr-ı şâha izhâr-ı tezallüm kıl
3. Nice bir agladursın fûrkatüñle yok mı insâfuñ
Yiter cevr itdüñ iy bî-rahm ü bî-şefkat terahhüm kıl
4. Lebüñ cânlar bağışlar gözlerüñ âdem helâk eyler
Gerek ihyâ-yı mevtâ kıl gerekse katl-i merdüm kıl

5. Eger tâhsîl-i kurb ise SÜHEYYLÎ Hakk'a maksûduñ
Gider gerd-i riyâyi cân ü dilden nâmnuñi güm kıl

195.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Gel iy dil 'âlem-i vuslatdan el çek hecre mu'tâd ol
Safâ sürmek dilerseñ bî-vefâ dünyâda nâşâd ol
2. Tenüñ sûrâh sûrâh eyleyüp beñzüñ dönüp sâza
Yüri ney gibi var sen de hevâ yolunda ber-bâd ol
3. Külüng-i mihneti Zâl-i zemâne irgürür başa
Bu dehr-i bî-sebât içre gerek 'ışk ile Ferhâd ol
4. Düşüp bir serv-kaddüñ ayagına su gibi dâ'im
Kul ol sultân-ı 'ışka sen dahı başuña âzâd ol
5. Götür şenlik bisâtin iy SÜHEYYLÎ hâne-i dilden
Vucûduñ şehrini vîrân idüp şehr-i Cem-âbâd ol

196.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + --- / + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Konmasun dirseñ eger hâtriuña gerd-i melâl
Sûfiyâ sâf-dil ol sen dahı âyîne misâl
2. Başdan gitmedi sevdâ-yı ser-i zülfüñ âh
Bilmezem niceye dek ola bu tûl-ı âmâl
3. Deştde nâka-i Leylâ'ya nazar kıldukça
Dil-i Mecnûn'da füzûn olur idi şevk-i cemâl
4. Yok degül zâhid-i nâ-puhtede bir hâlet var
Su dökulse yüreginde bilinür mâ-fi'l-bâl
5. Serv gibi ne kadar ser-keş olursañ da eger
Bâd-ı âhum seni bir gün eger iy tâze nihâl
6. Dimek olurdı ben ol çeşm-i gazâlâna gazel
Beni gördükçe kaçar n'eyleyüm ol vahşî gazâl
7. Mihnet-i mazî vü havf-i elem-i müstakbel
İy SÜHEYYLÎ bilemem nice olur âhir-i hâl

197.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + --- / + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Hâl-i haddüñ kadüñ üstinde gören iy gül-i al
Çın seher Ka'be menârına sanur çıktı Bilâl
2. Elif-i kâmet ü mîm-i fem ü lâm-i turrâ
Nokta hâl-i siyehüñ zülfüñ aña cîm-i cemâl

3. Râ-yı ruhsâre mi rûyuñdaki ya yare midür
Ya gümîş âyinedür düşmiş aña ‘aks-i hilâl
4. Görmeyen cenneti dünyâda ruhuñ seyr itsün
Gül-i bî-hâr femüñdür sühenüñ âb-i zülâl
5. Saña bu vech ile kim ola mukâbil güzelüm
Bâreka’llâh zihî sun’-ı Hudâ-yı müte‘âl
6. Hurrem eyler beni ebrûsı SÜHEYYLÎ yâruñ
Nite kim sâ’im olanları hilâl-i şevvâl

198.

*Mef’ûlü mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü fe ‘ûlü
Hezec – – + / + – – + / + – – + / + – –*

1. ‘Id oldı yine hemdem-i ‘uşşâk-ı hazîn ol
Bî-çâreleri hecr ile dûr itme yakîn ol
2. Cânûm yirine gelsün eyâ rûh-ı revânum
Ben mürde-dile lütf ile bir pâre karîn ol
3. Üftâdelerüñ eyle nazar hâline rahm it
Bî-çârelere ‘ayn-ı ‘inâyettle mu‘în ol
4. Bend eyleme kâkullerine rişte-i câni
İy ‘âşik-ı bî-çâre belâlardan emîn ol
5. Lâyık mı SÜHEYYLÎ ki kapuñdan idesin redd
Kûyuñda senüñ her şeb ide âh ü enîn ol

199.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – – / – + – – / – + – – / – + –*

1. Bülbülüñ gûş eyleyüp gülşende ahvâlini gül
Tagıdup ‘aklin perîşân eyledi bâlini gül
2. Jâle nakdini ‘arûs-ı lâleye sarf eyledi
Gonçenüñ dâmâdına bezl eyledi mâlini gül
3. Fasl-ı gülden bahs idüp gül gonçesinden söz açar
‘Andelîbüñ seyr idüp bî-ma’nî akvâlini gül
4. Bezm-i gülşende oturmuş ‘ayş ider dervîşvâr
Altına almış dürüp bükmiş yaşıl şâlini gül
5. Her seher şebnem degül rahm eyleyüp giryân olur
İy SÜHEYYLÎ bülbül-i zâruñ görüp hâlini gül

200.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – – / – + – – / – + – – / – + –*

1. Giryeden hengâm-ı mâtem çünki çeşmüm nem degül
Çıksun iki gözümüñ bir-ise çeşmüm ne’m degül

2. Pâre pâre eyledi şemşîr-i gayret bagrumı
Gözlerümden dökilen pergâlelerdür dem degül
3. Geldüğince yâduma mazlûm-ı deşt-i Kerbelâ
Gussadan kendüm helâke kasd idersem gam degül
4. Kanlu yaşlar dökdi evlâd-ı rasûlî'llâh için
Cennet içre hûr u gîlmân agladı âdem degül
5. Dest-mâl-i ebr tutmış yüzine aglar felek
Görinen gülzârda her subh-dem şebnem degül
6. Urmasun lâf-ı mahabbet âl ü evlâdum diyü
Hâtırında kankı nâdânuñ ki gam müdgam degül
7. Râstı bilmez nedür evlâd-ı peygamber gamin
İy SÜHEYYLÎ kaddi anuñ kim bu gamdan ham degül

201.

*Mef'ûlü fâ 'ilâti mefâ 'îlü fâ 'ilün
Muzâri' -- + / - + - + / + - - + / - + -*

1. Virdüm o tîg-ı gamzeye hûn ben fûdâde dil
Dil sen de göñlüñ istedüginden ziyâde dil
2. Kûyuñ gubârı olmak için ârzûda ten
Pâ-mâl-i râhuñ olmaga dâ'im recâda dil
3. Zikr-i lebüñle nice zemân itmişüz safâ
Fikr-i femüñle olmaduk ammâ güşâde-dil
4. Dil zülf-i yâre bend ise sen muztarib neden
İy cân saña ne çünkü makâm-ı rızâda dil
5. Ümmîdüm olsa ye'se mübeddel 'aceb degül
Yok 'arz-ı hâcet eylemege ben gedâda dil
6. Göñlüm alur sipâh-ı belâda hemîşe gam
Zîrâ SÜHEYYLÎ alınur ekser gazâda dil

202.

*Fâ 'ilâtiñ fâ 'ilâtiñ fâ 'ilâtiñ fâ 'ilün
Remel - + - / - + - - / - + - - / - + -*

1. 'Aks-i ruhsâruñ düşüpdür câme reng-i mül degül
La'l-i nâbuñdur gorinen meyde berg-i gül degül
2. Zahm-ı hâr ile düşüp gülşende hûn-âlûd olan
Gonçe-i bâg-ı mahabbetdür ser-i bülbül degül
3. Başdan zülfîn çözüp serdâr-ı hüsn olmuş gelür
Çekmiş ol meh-pâre 'Abbâsî 'alem kâkül degül
4. Od salup gülzâre yir yir nâr-ı âhîndan hezâr
Câ-be-câ dûd-ı kebûdîdur çikan sünbül degül
5. İy SÜHEYYLÎ pûteveş yir yir dikilmiş bâgda
Tîr-i âhî bülbûle yir yir nişândur gül degül

203.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Miectess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Safâ-yı kalb ile yazdum o nev-cüvâne gazel
Derûnum âteşin 'arz itdi yane yane gazel
2. Uçursam anı çıkarsam 'aceb mi eflâke
Ki kıldı hâlumi i'lâm o dil-sitâne gazel
3. Ne hoş sühenver olur kim fasîh dille döner
O şâh-ı hüsn huzûrunda tercemâne gazel
4. Karârı nakdini aldurdı bî-karâr oldu
Arar o serv-i hîrâmânı hâne hâne gazel
5. Derûni nâr-ı mahabbet SÜHEYLİ yakdukça
Akar su gibi göñülden revân zebâne gazel

204.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Beñzeyüp dil almada ol dilber-i tannâze gül
Zevk-bahş oldu yine rindân-ı şâhid-bâze gül
2. Bir zümürdüd-bâl tû[tî]dür çemende gûiyâ
Şâh-ı gûlden bâl açup kasd eylemiş pervâze gül
3. Bâgda irşâd içün gûyâ kelîm-i bülbüli
Hîzr'dur san çıktı yaşıl perdeden her tâze gül
4. Câmesin çâk eyleyüp her gonçe çözdi düğmesin
Kurtılıp serd-i şitâdan çıktı gûyâ yaze gül
5. Eyledi ol gonçe ile dil SÜHEYLİ 'akd-i nev
Bagladı dîvân-ı 'ışka bir yiñi şîrâze gül

205.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. İ'tidâl üzre olup âb ü havâ mevsim-i gül
Oldı pûr lâle ile rûy-ı fezâ mevsim-i gül
2. Demidür handenüñ iy gonçe-i kalbüm gül açıl
Rûz ü şeb aglamagi görme revâ mevsim-i gül
3. Vâli-i milk-i himem hazret-i aga-yı harem
Yaraşur olsa aña medh ü senâ mevsim-i gül
4. İtdi taksîmde kassâm-ı ezel nâle bâna
'Andelîb-i çemene sît u sadâ mevsim-i gül
5. Yime gam iy dil-i mihnet-zede devrinde anuñ
Dine kim ola SÜHEYLİye cefâ mevsim-i gül

206.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Eylemezdi çemen emvâtını ihyâ bülbül
Olmasa mazher-i enfâs-ı Mesîhâ bülbül
2. Sulayup gülşeni sakkâ gibi göz yaşı-y-ile
Eyledi şeh-i gülüñ hükmîni icrâ bülbül
3. Var iken gülşen-i hüsňüñ güle meyl itmez idi
Nûr-ı rûyuñ hakı olmasa ger a‘mâ bülbül
4. Dili turmaz leb-i cân-bahsuña taklîd eyler
Görmemiş gibi gül-i rûyuñı cânâ bülbül
5. Gül-i terden geçüp olurđı senüñ pervâneñ
Görse şem‘-i ruhuñ iy gül-i ra‘nâ bülbül
6. Ne senüñ gibi şehâ bir gül-i ra‘nâ bulunur
Ne SÜHEYLÎ gibi bir ‘âşık-ı şeydâ bülbül

[HARFÜ'L-MÎM]

207.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Tab‘-i insâna dahı Hak itmedin ilkâ fehim
Mâ- ‘arafnâkûñ iderdüm nüktesin zîbâ fehim
2. Küntü kenzüñ aňlamak mefhûmını âsân mîdur
Hayli dâniş ister olmak sırr-ı mâ-evhâ fehim
3. Leyle-i mi‘râca zülfüñ dâl olurđı olmasa
Mâ‘ni-i mazmûn-ı sübhâne ’llezî esrâ fehim
4. Âdeme ta‘lîm idüp esmâyı tefhîm eyleyen
Bir müsemmâ fehm olınur kim ola esmâ fehim
5. Turmayup sûfi döner bilmez hakîkat neydügin
Neyle itdi eylemez bu hâleti Mollâ fehim
6. Íy SÜHEYLÎ kendüden zâhid ider fikr-i visâl
Eylemez aslâ meger sırr-ı velev şî ‘nâ fehim

208.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + - - - / + - - - / + - - - / + - - -*

1. Benüm giryem görüp hecrûñde dökdi çeşm-i şeb nem nem
Firâkuñda baña kan aglamazsa çeşm-i pür-nem nem
2. Dil-i nâdân ola kasr-ı safâda hurrem ü handân
Ne hikmetdür ola dâ’im dil-i dânaða müdgam gam
3. Elinden rûzgâruñ çekdüğüm mihnetleri bilmez
İder ol kaşları yâ bir yañadan baña verhem hem

4. Lebüñ vasf eyler iken pend-i nâsîh cây-gîr olmaz
Baña kâr itmez iy meh-rû ne deñlü nûş idersem semm
5. Akar turmaz dem-â-dem sû-be-sû çaglar gözüm yaşı
İder bir gün SÜHEYYLÎ ‘âkîbet âfâkı giryem yemm

209.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Ser-i kûyin o hûruñ cennet-i a'läya beñzetedüm
Nihâl-i kâmetini sidre vü tûbâya beñzetedüm
2. Hatin Hızr'a lebin âb-ı hayâta eyledüm teşbîh
'İzârin ol mehüñ mihr-i cihân-ârâya beñzetedüm
3. Kızarmış tâze dâgı sâ'idinde gördüm ol mâhuñ
Nihâlinde açılmış bir gül-i hamrâya beñzetedüm
4. Çıkarmış hâkden başını yir yir lâleler gördüm
Fenâ deştinde kalmış efser-i dârâya beñzetedüm
5. Nişân olmuş berât-ı hüsne tâvusî mürekkeble
Bakup ol âftâbuñ kaşların tugrâya beñzetedüm
6. Ruhı mir'âtına karşı idersin dem-be-dem güftâr
Seni ben iy SÜHEYYLÎ tûti-i gûyâya beñzetedüm

210.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - --- / - + --- / - + --- / - + -*

1. Geldüğü demde 'ademden bu harâb-âbâde gam
Hânesin hâlî bulup kondı dil-i nâ-şâde gam
2. La'l-i meygûnîn görüp iy husrev-i şîrîn-dehen
Meyl idersem n'ola def" eyler göñülden bâde gam
3. Ben nice feryâd ü efgân itmeyin iy dôstlar
Baña itdügin kime itdi meger dünyâde gam
4. Nice demlerdür dil-i güm-geşte oldı nâ-bedîd
Hey meded bu fûlk-i cismi yutmasun tenhâde gam
5. Rûzgâruñ hâsılı çö[p]ce gelmez gendüme
Hîrmen-i sabr u karârumı virelden bâde gam
6. Cân-ı Şîrîni gibi komazdı anı Husrev ile
Bî-sütûn'da yâr-ı gâr idi meger Ferhâde gam
7. İy SÜHEYYLÎ saña mahsûs olmadı ancak hemâن
Oligelmişdür ezelden bende vü âzâde gam

211.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. N’ola dehr içre disem gün gibi rûşen-râyem
Bende-i hâk-i der-i hazret-i Mevlânâyem
2. Benem ol meş‘ale-efrûzı revâk-ı ma‘nâ
Gün gibi gurre-i garrâ-yı cihân-ârâyem
3. Mazher-i şeş cihet ü si vü dü harfem ezelî
‘Ârif-i men ‘arefem sanma beni hod-râyem
4. Çeşm-i ‘irfân ile bak kevkebe-i rif’atüme
Gör ki bu ‘âlem-i hâkîde nice a‘lâyem
5. Def gibi sîne dögüp raks iderem şevkümden
Hıdmet-i pîr-i kemer-besteye gûyâ nâyem
6. Bu sa‘âdet baña yitmez mi SÜHEYLİ cândan
Bende-i hâk-i der-i hazret-i Mevlânâyem

212.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Sundugında baña cânâ sâki-i kassâm sem
Almamışdı destine bezm-i safâda câm Cem
2. Gonçe-lebler dem-be-dem dem-bestे vü mebhût olur
Nâz ile açsa kaçan ol ruhları gûlfâm fem
3. Pây-bend olur baña her-bâr râh-ı yârda
İy göñül bilsem benüm nâmûs ü ‘âr ü nâm nem
4. Menzil-i maksûda vâsil olmasam olmaz ‘aceb
Baht nâ-hemvâr ü tâli‘ dûn ü âsîb kâm kem
5. Ol mehûñ sırr-ı lebin fehm eylemekde sen degül
İy SÜHEYLİ oldilar ‘âciz zevi’l-efhâm hem

213.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + - - - / + - - - / + - - - / + - - -*

1. Yaturken ‘âlem-i gafletde bir gün çeşm-i hâb açdum
Götürdüm perde-i pindârı çeşmümden hicâb açdum
2. Su‘ûbetsüz güzer kılsun diyü ehl-i harâbâta
Melâmet illerine bir tarîk-i müstetâb açdum
3. Letâ’if söyleüp mahzûn iken güldürdüm ol şûhi
Nezâketle yine bir hokka-i dürr-i hoş-âb açdum
4. Tîlism-ı genc-i ‘ışkuñ gibi müşkil görmedüm iy şâh
Tîlismâtın bozup gerçi nice genc-i harâb açdum

5. Aristo nutka kâdir olmayup mebhût olup kaldı
Lebüñ bahsinde Kânûn u Şifâ'dan bir cevâb açdum
6. Umaram feth ola bâb-ı murâdum gice seyrümde
Der-i devlet-serâ-yı pâdişâh-ı kâm-yâb açdum
7. SÜHEYLÎ ol perînûn kâmetin yâd eyleyüp dilde
Elif geldi tefe”ül niyyetin itdüm kitâb açdum

214.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Bu kasr-ı dil-güşânuň soñı bî-bünyâd imiş bildüm
Anuň her tâk-ı zer-kârı harâb-âbâd imiş bildüm
2. Delinmiş câ-be-câ bagrı neyüñ bir dem karârı yok
Bu ‘âlem bezmgâhında işi feryâd imiş bildüm
3. Fenâ fi'llâh olup dehrüñ fenâsin añałamış bilmış
Dil-i âvâre iy h^vâce ‘aceb üstâd imiş bildüm
4. Fünûn-ı dâstân-ı ‘ısk ile lâl idi her dânnâ
Bu sırruň nüktesin şâyi‘ kılan Ferhâd imiş bildüm
5. Kul olmuş ol kadi bâlâya dâmen-der-miyâن olmuş
Dilâ serv-i revâni başına âzâd imiş bildüm
6. Sehâ mührin urup bir sikke komış ‘âleme Hâtem
Soñında herkesüñ bâkî kalan bir ad imiş bildüm
7. Virür bu rûzgâr âhir Süleymân tahtını bâda
SÜHEYLÎ kâ'inâtuň varlığın ber-bâd imiş bildüm

215.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Vefâ umdukça ol yâr-ı güzînûmden cefâ gördüm
Kime ‘arz-ı mahabbet itdüm andan biñ belâ gördüm
2. Cihân-ı bî-vefânuň varlığın cümle hebâ buldum
Felek âyînesinde nesne bâkî yok baka gördüm
3. Baña gösterdi bir bir cümle mevcûdâtını kevnüñ
Ruhuň âyînesin âyîne-i ‘âlem-nümâ gördüm
4. Nükûş-ı deyr-i dünyâya anuñçün olmadum mâ'il
Senüñ mir'ât-ı ruhsârunda cânâ bir safâ gördüm
5. Serîr-i milk-i istignâyi kîlmış kendüye mesken
SÜHEYLÎ dirler imiş nâmına ben bir gedâ gördüm

216.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. İy sâki-i gül-ruh baña sun tolıyı dâ'im
Tâ h^vâb-ı girândan açıla dîde-i nâyim
2. Ser-keşligi terk eyleyüben olmaz idi saht
Ol şem'i kosam koynuma olurdı mülâyim
3. Îsâr ider ayagına dil nakd-i revâni
Ol serv eger râh-ı vefâda ola kâyim
4. Sâkî mey-i gülfâma ne lâzım saña minnet
Kassâm-ı ezel gönderür ayaguma pâyım
5. Nâz ile kiyâm eylese ol kaddi kiyâmet
Eşrât-ı kiyâmetden olur nice 'alâyim
6. Harvâr ile sîm ü zere mâlik nice harlar
Sûretde benî âdem ü sîretde behâyim
7. 'Itr ile SÜHEYYLÎ pûr olur cân meşâmi
Ger gülşen-i kûyından anuñ esse nesâyim

217.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Safâdur Ka'be-i kûyuñ benüm sultânûm Îbrâhîm
Tavâf itsem n'ola sa'y ile anı cânum Îbrâhîm
2. Olurdum ni'met-i h^vân-ı Halîlü'llâh'a müstagrak
Olaydı bir gice gam-hâneme mihmânûm Îbrâhîm
3. Hayâl-i la'l-i nâbuñ hasreTİyle iy ruhı alüm
Ölürsem boynuña olur muhassal kanum Îbrâhîm
4. Seni baş üzre tutsunlar dir iseñ gül gibi dâ'im
Açılma herkese iy gonçe-i handânûm Îbrâhîm
5. Saña hâlât-ı derd-i 'ışkumı i'lâm iderdüm lík
SÜHEYYLÎ gibi yokdur dimege dermânûm Îbrâhîm

218.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Merhabâ iy âb-rûy-ı ravza-i dârû's-selâm
Habbezâ vechün cemîlün kad kesâhü'l-ihtişâm
2. Hamdü li'llâh kim müşerref eyledüñ Rûm'ı gelüp
Asbahat cennâtü 'adnin kad havet fihe'l-kirâm
3. İştiyâkuñ âteşi kâr eylemişdi cânuma
En'aşet ervâhunâ min rûhiküm zi'l-makâm

4. Hayr-makdem âb-şîr-i hoş-dem-i ‘Îsî-şiyem
Zübtü min harri’n-tecâfî müttü min nâri’l-‘izâm
5. Gûş idüp bâd-i sabâdan bu SÜHEYLİ makdemüñ
Târe min şevkin ileyküm fi-sürûrin ve’s-selâm

219.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Mâ-sivâdan geçmedi hergiz dilâ nefsi zalûm
Olmayınca mazher-i hâk-i der-i Mollâ-yı Rûm
2. Nâm-ı pâki zikrdür şeydâlara feryâd-res
Her kaçan kim ejder-i nefsi üstüme eyler hücum
3. Mazher-i nûr-ı tecellî olmaga lâyık olur
Yanmaga ‘ısk âtesine kankı ‘âşık olsa mûm
4. Ka‘be dergâhından olmazdum cüdâ bir dem eger
Tâli‘-i nâ-şâd yâr olsa müsâ‘id baht-ı şûm
5. Levh-i dilden zâyil olmayınca nakş-ı mâ-sivâ
Olmaz iy tâlib mukarrer bil saña keşf-i ‘ulûm
6. İy SÜHEYLİ cân ile cezb itdi kul idüp beni
Hâk-i dergâh-ı cenâb-ı hazret-i Mollâ-yı Rûm

220.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Geçdi ‘ömrüm derd ile bir yâr-ı hemdem bulmadum
Açmaga râz-ı derûn-ı zârı mahrem bulmadum
2. Hâr-ı mihnet cismümi sad-pâre kıldı dôstlar
Zahm-ı şemşîr-i gam-ı hicrâna merhem bulmadum
3. El safâ-yı vuslat-ı dildâr ile ‘işretde ben
Gussadan kurtılmaga ‘âlemde bir dem bulmadum
4. Cân virür eller safâ-yı mâ-sivâ-yı ‘âleme
Ben bu devr-i bî-vefâda zerre ‘âlem bulmadum
5. Bezm-i gam zevkini sürdüñ gerçi çok yârân ile
İy SÜHEYLİ hakk-ı nân gözler bir âdem bulmadum

221.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –*

1. Seni gülzâra gelür diyü olurlar hurrem
Kulagından suvarur gülleri her dem şebnem
2. Dâmen-i ‘ismetüñi kimse elümden alımaz
Cem‘ olup gelse eger bir yire cümle ‘âlem

3. Olmasun dâne-i erzence saña gam târî
Cennet-i kûyuñi terk eyleye mi hîç âdem
4. Zâhidâ terbiye kıl ol şehe düsdükçe beni
Nefesüñ tutila şâyed hele gelsün dem dem
5. İy SÜHEYLÎ ideli vasf benân-ı yâri
Ser-fürû kıldı gelüp bâg-ı tarâvetde kalem

222.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Ruhlaruñ gibi nigârâ verd-i handân görmedüm
Nahl-i kaddüñ gibi bir serv-i hîrâmân görmedüm
2. İns ü cinni ser-te-ser teshîr kılmışdur femüñ
Hâtem-i la'lüñ gibi mühr-i Süleymân görmedüm
3. Bir bakımda bend idersüñ biñ dili bir mûy ile
Çeşm-i sehhâruñ gibi 'âlemde fettân görmedüm
4. Derdi çok hem-derdi yok ser-mest-i vâdî-i cünûn
Deşt-i gamda bî-nevâ benden perîşân görmedüm
5. Düşmene mihr ü mahabbet 'âşika kahr itmede
İy SÜHEYLÎ böyle bir hercâyî cânân görmedüm

223.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Habîbüm mihnet-i 'îşkuñ esîri bir dil-efgârem
Siyeh zülfüñ gibi âşüfte çeşmûñ gibi bîmârem
2. Derûn-ı çarhdan geçdi hadeng-i âh ü efgânum
Söyünmez âteşi bir bagrı yanuk 'âşık-ı zârem
3. Kapuñdan dûr olalı aglamakdan gayrı kârum yok
Gözüme uyhular girmez gice tâ-subh bîdârem
4. Dil-i bî-tâkatümde zerre deñlü yokdur ârâmum
Kemend-i kâkül-i müşgînûñe düşmiş giriftârem
5. Ten-i mecrûhi hâk itdüm SÜHEYLÎ râh-ı kûyında
Yine ol bî-vefânuñ işiginde zerreves hârem

224.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Beni yad itdi ol âfet dirîgâ yârsuz kaldum
Bir añaç yok dil-i dîvânemi dildârsuz kaldum
2. Dilâ bir gözleri nergis gamından bâg-ı dehr içre
Dem-â-dem aglamakdan dîde-i hûn-bârsuz kaldum

3. Hazân itdi vûcûdum nev-bahârın sarsar-ı fürkat
Yolındı şâh-ı ömrüm cümle berg ü bârsuz kaldum
4. Meded hey pâdişâhum gel yitiş kim ‘asker-i mihnet
Vûcûdum milkini yagmaya virdi varsuz kaldum
5. Figânum gülşen-i dehri dutarsa n’ola bülbülveş
SÜHEYYLÎ bir lebi gonçe yüzü gülzârsuz kaldum

225.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Bi-hamdi'llâhi ve'l-minneh yine cânânumı gördüm
Beni mecnûn-ı ser-gerdân iden sultânumı gördüm
2. N’ola çâk-i girîbân eylesem gül gibi şevkümden
Gam-ı ‘ışkıyla nâlân oldugum ol hânumı gördüm
3. Yine dâg-ı derûnum tâzelendi sûz-ı ‘ışkıyla
Melâhat âsümânında meh-i tâbânumı gördüm
4. Göñül Ya‘kûb’ı künc-i gamda kalmışdı tek ü tenhâ
Bi-hamdi'llâh yine ol Yûsuf-ı Ken‘ân’umı gördüm
5. Hudâya şükür kim oldu yine maksûdumuz hâsil
Ser-i kûyunda sultân-ı ‘azîmü’ş-şânumı gördüm
6. Ten-i pejmürde cân buldı ‘Aliyyü'l-Murtazâ hakkı
SÜHEYYLÎ ol lebi gonçe gül-i handânumı gördüm

226.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Ser-i kûy-ı vefâda cism-i zârum hâksâr itdüm
Yüz urdum pây-ı yâre gevher-i eşküm nisâr itdüm
2. Çeküp çâk eyledüm cânâ ten-i zârı reh-i gamda
Ele râz-ı derûnum gonçe-mânend âşikâr itdüm
3. Düşerdüm dâm-ı müşgîn-i kemend-i zülfüne cânâ
Hûmâ-yı ‘ışka şeh-bâz-ı dili saldum sıkâr itdüm
4. Rakîbüñ kör ide tahrîk-i bâd ile diyü hismuñ
Reh-i ‘ışkunda cism-i zârı sultânum gubâr itdüm
5. SÜHEYYLÎ hayırına nûş eyledüm destâr-ı sûfiyi
Başından aluban rehn-i şarâb-ı hoş-güvâr itdüm

227.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün
Hezec - + / + -- + / + -- + / + --*

1. Nâz ile eger kılmasa ol yâr tekellüm
Kılmazdı anuñ kimse dahânını tefehhüm

2. Gül gördü yüzin gülşen içinde güle düşdi
İtdi deheni şevki-y-ile gonçe tebessüm
3. Taht-ı dile geçdi o mehüñ şâh-ı hayâli
Milk-i dil ü câna n’ola eylerse tahakküm
4. Rengîn lebi yâdına gel iy sâki-i gül-ruh
Sun câmî pey-â-pey idelüm ‘ayş u tene“üm
5. Ülfet kılalı seglerüñ ile bu SÜHEYLÎ
Ol ‘izzet ile buldu cihân içre te‘azzüm

228.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Câna kâr itdi gamuñ âh benüm sultânum
İñlerem derd ile her gâh benüm sultânum
2. Küfr-i zülfüñde senüñ çekdüğüm endûh [ü] gamı
Virmesün kâfîre Allâh benüm sultânum
3. Eyledüñ kendüni agyâr-ı bed-endîşe karîn
Bilmedüñ kadrüñi eyvâh benüm sultânum
4. Giceler subha degin eyledüğüm feryâda
Âh kim olmaduñ âgâh benüm sultânum
5. Âsitânuñda şehâ oldu SÜHEYLÎ bendeñ
Dil ü cân ile senâ-h^vâh benüm sultânum

[HARFÜ’N-NÛN]

229.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + -- / – + -- / – + -- / – + -

1. ‘Âşıka cevr eyleme feryâd ü zâr eyler sakın
Tîr-i âhı cevşen-i çarha güzâr eyler sakın
2. Âh-ı ‘âşikdan hazer kıl iy nihâl-i bâg-ı cân
Nâgehân evrâk-ı hüsnüñ târümâr eyler sakın
3. Olmaduñ ol gamze-i ser-tîz mekrinden emîn
Cânuña bir gün senüñ ol gamze kâr eyler sakın
4. Ol mehüñ zülfî ‘arak-rîz olsa câm-ı ‘işrete
İçme anı kim içüne zehr-i mâr eyler sakın
5. Cevrûñi hadden aşurma kim SÜHEYLÎ haste-hâl
Döymeyüp hicrânuña terk-i diyâr eyler sakın

230.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -

1. Başumuñ zahmeti çokdur gözümüñ yaşından
Bu meseldür ki dinür su bulanur başından

2. Bes idi râh-ı mahabbetde nişân-ı devlet
Ger tokınsa başuma iç işigi taşından
3. Egilür çeşmüñe turmaz yine bir fitnesi var
Togruluk añałamadum ben o şehüñ kaşından
4. İy birâder dime ihvân-ı zemâna râzuñ
Yûsuf'a olmadı illâ yine kardaşından
5. Şıslere sancdı kebâb itdi SÜHEYLîyi felek
Kanlar aksa yiridür dîde-i hûn-pâşından

231.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Halâs olmadı dil gitdi şehâ nâr-ı firâkuñdan
Kül oldı yandı cismüm ihtirâk-ı iftirâkuñdan
2. Gidersiñ ittifâkî gayrırlarla seyr-i gülzâra
Beni öldürmedür kasduñ meger bu ittifâkuñdan
3. Gözüm yollarda kaldı çâr-sû-yı şeş-der-i gamda
Helâk oldum senüñ bu intizâr u iştiyâkuñdan
4. Ben ol rindem ki yigdür bûriyâ-yı beytü'l-ahzânum
Senüñ ol ferş-i zer-bâf-ı revâk-ı tumturâkuñdan
5. Sa'âdet sâ'idi olsa müsâ'id devlet el virse
SÜHEYLî bir ayak çekse biñar-ı sîm-i sâkuñdan

232.

*Mef'ûlü fâ 'ılâti mefâ 'ılü fâ 'ılün
Muzâri '---+/-+-+/---+/-+-*

1. İy hâl-i la'l-i yâr nesin bir meges misin
Âteş-perest Hindî misin yâ meges misin
2. Cûyân olup o serv-kadi cüst ü cûdasın
İy eşk-i dîde yoksa ki cûy-ı Aras misin
3. Kûy-ı visâl-i yâre dem-â-dem vüsûl içün
Şâm u seherde nâle idersin ceres misin
4. Dâ'im sebû-yı 'ayşumu sensin şikest iden
İy çarh-ı kînedâr sitemger 'ases misin
5. Aldanma reng-i rûyîna dil virme nakşına
Şekl-i 'abûs-ı zâl-i sipihre heves misin
6. Kand-ı leb-i nigâr durur mültemis saña
Yoksa SÜHEYLî tûti-i şîrîn-nefes misin

233.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Ten-i zâre haber vir iy sabâ cânânuñ agzından
Tesellî kıl sevinsün çikmasun cân anuñ agzından
2. Dehânından rakîb-i ‘akrebüñ her bir kelâm-ı telh
Zehirdür saçılır gûyâ ki bir su‘bânuñ agzından
3. Açılmaz her ne deňlü agzin ararsaň sükût eyler
Alınmaz bir haber ol gonçe-i handânuñ agzından
4. Bugün bir sûffî ile mekteb-i ‘irfânda cem‘ olduk
Tekellüm gelmedi bir kerre ol hayvânuñ agzından
5. Marîz-ı derd-i ‘ışkuñ sor devâsın la‘l-i dilberden
Dimişler iy SÜHEYYLÎ hikmeti Lokmân’uñ agzından

234.

*Mef'ülü fâ 'ilâtiün mef'ülü fâ 'ilâtiün
Muzâri '--- + / - + -- / -- + / - + --*

1. Her kanda ‘azm iderseñ Allâh yâruñ olsun
Ser-menzil-i sa‘âdet cây-ı karâruñ olsun
2. Dergâhuña cünûd-ı idbâr bulmasun yol
Îkbâl-i ‘izz ü devlet kat kat hisâruñ olsun
3. Tîr-i kazâ hadengüñ kavs-i kader kemânuñ
A ‘dâ-yı kîne-perver hâtır-figâruñ olsun
4. Şeh-bâz-ı kadrüñ ursun evc-i şerefde pervâz
Mürg-ı hümâ-yı devlet ednâ şikâruñ olsun
5. Sadr-ı sa‘âdetde geç ümmîd-bahş-ı dehr ol
Erbâb-ı fazl dâ’im ümmîdvâruñ olsun
6. Olup süvâr-ı devlet her yaňa cilve kıl sen
Yolunda bu SÜHEYYLÎ ko hâksâruñ olsun

235.

*Mef'ülü fâ 'ilâtiü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri '--- + / - + - + / + -- + / - + -*

1. Bir zevke vâsil oldum o şîrîn-dehende ben
Kendümi bend idem gibi ol zülf-bende ben
2. Tîfl-ı dili düşürdüm o kaddüñ hevâsına
Döndüm sabâ gibi yiler oñmaz levende ben
3. Ol zülf-i ‘anberîni şebîh eyledüm görüp
Cezb-i kulüb-ı ‘âşık içün bir kemende ben
4. Seyr eyler iken ol güzelüñ mîsr-ı hüsnini
Düşdüm esîr kaldum o çâh-ı zekande ben

5. Tevfik-ı Bârî yarı kılursa SÜHEYLÎyâ
Husrevlik eyleyem yine milk-i sühende ben

236.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. ‘Âşikuñ olmayacak bir yarı cânı n’eylesün
Aglamakdan kalmaz olur yarı cânı n’eylesün
2. Kâni‘ olmaz kûyuña dil görmese ruhsâruñi
‘Âşik-ı dîdâr olan bâg-ı cinâni n’eylesün
3. Gâh cevr ü geh ‘itâb ü geh ‘azâbı ‘âşika
N’eylesün bî-çâre ol şûh-ı cihâni n’eylesün
4. Zahm-ı mecrûha tuz ekmek bilmez imiş çünki yâr
Yade gelmez yâd olimmaz hakk-ı nâni n’eylesün
5. Eyleme hengâm-ı mevtümde baña seng-i mezâr
Küste-i ‘ışkuñ olan nâm ü nişâni n’eylesün
6. Pîr-i çarhuñ gözü yaşıdur akan bârân degül
Uydı ulaşdı aña âhum duhâni n’eylesün
7. İy SÜHEYLÎye diyen feryâd u zâre sabr kil
Tâkati yok yiñemez âh ü figâni n’eylesün

237.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – / + + – / + + – / + + –*

1. N’eyleyem gülşeni ol gonçe-dehânum var iken
Nahl-i kaddi gibi bir serv-i revânum var iken
2. Eylemem seyr-i gül ü bâde-i gülgûna heves
Lebi mül ruhları gül şûh-ı cihânum var iken
3. Çekerem bâde-fürûşuñ sitem-i minnetini
La‘l-i cân-bahşı gibi kût-i revânum var iken
4. Hıdmet-i hâk-i derüñ tâc-ı sa‘âdet bilürem
İderem hidmetüñi tâb ü tüvânum var iken
5. Mansîb-ı ‘ışkda mâ-dûn ile bir görme beni
Hidmetüñde bu kadar zât u zemânum var iken
6. Umaram bir gün ola kişt-i ümîdüm seri sebz
Maksada vâsil olam nâm u nişânum var iken
7. İlticâ eylemezem gayra SÜHEYLÎ hergiz
İşigi hâki gibi kehf-i emânum var iken

238.

*Mef'ülü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri' - - + / - + - + / + - - + / - + -*

1. Semt-i vefâyı geşt ü güzâr eyledüm revân
Tâ ki tokandı çeşmûme bir şûh-ı dil-sitân
2. Hübân-ı dehri bende-i fermân idüp o mâh
Olmuş kemâl-i hüsn ile sultân-ı kâm-rân
3. Nâm-ı şerîfi Ahmed ü ahlâkı dil-pesend
Burc-ı şerefde mihr ile itmiş o meh kırân
4. Evc-i felekde sanki tulû' eyler âftâb
Sahn-ı vefâda cilveye çıkışa o meh 'iyân
5. Bâg-ı cihânda gül gibi iy gonçe gül açıl
Kılsun SÜHEYLÎ karşuña bülbül gibi figân

239.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. İstemek nakd-i kerem her ebter ü Eträkden
Sîm ü zer ummak gibidür kîse-i dellâkden
2. Aldurur 'aklin lebüñ zikr eylesem agyâr-ı dûn
Mâr-i kejdüm gibi kim bî-hûş olur tiryâkden
3. Bogazından göreyüm pek ipler ile asıla
Kim ki kurtılmak diler ol beste-i fitrâkden
4. Âsumândan her gice sanmañ düşen yir yir nûcûm
Başuma seng-i melâmetdür yagar eflâkden
5. İy SÜHEYLÎ pây-bûs-ı yâr el virsün diyü
Yok yire yüz sürme hâke nesne bitmez hâkden

240.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Mey-i gülfâm ile hengâm-ı bahârı severin
Ele ayag alıcak seyr-i kenârı severin
2. Leb-i rengînûñe fi'l-cümle şebîh olmak ile
Hoş gelür gâyet ile baña enârı severin
3. Levh-i dilde anı nakkâş-ı ezel nakş itmiş
İhtiyârum yok elümde o nigârı severin
4. Harem-i hürmet-i sultân ile kâ'imlerdür
Togrı oldugı-y-içün servi çenârı severin
5. İy SÜHEYLÎ severin dimek olurđı âsân
O da bir kerre dise âşık-ı zârı severin

241.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. İşitdüm dün didi bu misra'ı bir şeyh-i şâkirden
Çerâğı ehl-i derd olan yakar Eyyûb-ı sâbirden
2. Seni cândan seven bî-dilleri ihsân u lütf ile
Benüm devletlü sultânum çıkışma gâhi hâtırdan
3. Nasîb oldu bi-hamdi'llâh kul olmak âsitânunda
Murâdum bu-y-idi çokdan benüm ol Hayy-ı Kâdir'den
4. Rehâ kılduñ beni ol zâlim-i bî-dîn elinden sen
Çıkarduñ bir müselmâni sanasın dest-i kâfirden
5. Sözin diñle SÜHEYLÎnün ma'ârif milkine şâh ol
Kulak tut iy gül-i ra'nâ işit bu pendi şâ'irden

242.

*Fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Hâfiç + + -- / + - + - / + + -*

1. Atıcak cevr okın o kaşı kemân
Siper-i sînem itdüm aña nişân
2. Turmayup agaların sevincümden
Togrulup gelse çün o kaşı kemân
3. Hey meded 'âleme olup rüsvâ
Beni başdan çıkardı âh ü figân
4. Hele olsun senüñle söyleşelüm
Böyle kalmaz efendi bu devrân
5. Bir güzel sevdüm iy SÜHEYLÎ anuñ
Lakabıdur nihâl-i bâg-ı cinân

243.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Bahâr irişdi cihân buldı zîb-i gûn-â-gûn
Zemîne virdi cilâ nakş-bend-i kün fe-yekûn
2. Müzeyyen oldu mülevven şükûfelerle zemîn
Nigâr-hâneye döndi bu çarh-ı bûkalemûn
3. Bahâr seyrine çıktı hîrâm idüp o perî
Nedür o kadd-i dil-ârâ o kâmet-i mevzûn
4. Bu zîb ü zînet ile seyr idenler ol şâhi
Ne deñlü 'âkil-i dehr ise de olur mecnûn
5. Göñül bahârı görüp n'ola olsa dîvâne
SÜHEYLÎ sen aña kalma ki el-cünûn fûnûn

244.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlün
Hezec -- + / + - + / + - + / + --*

1. Kurtılmak olurdu senüñ endûh ü gamüñden
Gûş eylesek iy sâki-i gül-ruh nagamüñden
2. Lütf u keremüñ gayra kılup iy kerem issi
Cevr eyleme gel bize de lütf it keremüñden
3. Şemşîr-i cefâ-y-ile dökerseñ yire kanum
Pîç eylemezem başumı bir dem kademüñden
4. Başında kavak yili eser serv ü çenâruñ
Ser-keşlik idüp taşra bakarlar haremüñden
5. Şîrîn lebinüñ vasfinı kıldıkça SÜHEYLÎ
Şekkerler akar çeşme-i nây-i kalemüñden

245.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Nigârâ dest-i hecrüñden alınmazsa yakam bir gün
Çeküp çâk-i girîbân idüp âfâkı yakam bir gün
2. Mukîm-i kûşe-i gam oldum ammâ korkaram sensüz
Bogarlar gam bucagında beni derd ü elem bir gün
3. Müheyŷâ olsa meclis dâ'imâ sen gül gibi gülseñ
Gözüm yaşın döküp yaşın yaşın ben aglasam bir gün
4. Cihânuñ kâr u bârından geçüp tut dâmen-i 'ışkı
Vucûd-ı nazenînûñ hod alur âhir 'adem bir gün
5. Yazılmışda bozılmış yok SÜHEYLÎ bu mukarrerdür
Gelür elbetde başa her ne yazdıysa kalem bir gün

246.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + - / - + - / - + - / - + -*

1. Olmak isterseñ eger a'lâ bu nûh eflâkden
Mertebeñ 'âlîye çıktıdukça görin sen hâkden
2. Zehr ider 'ayşuñ Ferîdûn olsañ âhir mâr-ı merg
'Akreb-i kejdüm gibi bi-hûş olan tiryâkden
3. Sûret-i Şîrîn'i nakş itmiş biri mir'âtde
Yüz çevürmiş Kûhkken âyîne-i idrâkden
4. İsteyüp büy-ı vefâ düşdûñ bu nahlistâne çün
'İsmetûñ dâmânını sakla has ü hâşâkden
5. Eşk-i çeşmüm rahm idüp su sepneyeydi üstüme
İy SÜHEYLÎ kül olurdum âh-ı âteşnâkden

247.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlün
Hezec -- + / + - + / + - + / + -*

1. Çek dâmenüñ âlâyiş-i dünyâ-yı denîden
Geç devlet-i pür-nekbet-i dehr-i fitenîden
2. Merd ol yüri vir pîrezen-i dehre talâkı
'Âlemde ne bulduñ heves-i mâ vü menîden
3. Ol mihnet-i fakr ile meded-kâni'-i hüsk ol
Ümmîd-i kerem eyleme her Ehrimenîden
4. Feryâd ki bu dehr-i denî-perver-i gaddâr
Dûr itdi beni ayırup ol nev-resenîden
5. Şükr eyle Hûdâvende SÜHEYLÎ yüri dâ'im
Dûr itme sakın kalbüñi Mevlâ-yı Ganî'den

248.

*Mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Güzel çok hüsn ile 'âlemde şâhum bî-bedelsin sen
Cihâna velvele salmış ser-âmed bir güzelsin sen
2. Degülsin âb u gilden halk olnmış nûr-ı mutlaksın
Muhabbat pertev-i nûr-ı cemâl-i lem-yezelsin sen
3. Ten-i âvârede iy 'ısk-ı dilber mâye-i cânsın
Konılmış tiynetümde neşve-i rûz-ı ezelsin sen
4. Binâ-yı 'ışkumuñ bünyâdına nisbetle iy gerdûn
Bugün yarın yıkılmag üzere bir köhne temelsin sen
5. Geyik Destânı oldı dâstânı Kays u Ferhâd'uñ
SÜHEYLÎ şimdi dildâr ile dillerde meselsin sen

249.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtün mef'ûlü fâ 'ilâtün
Muzâri '--- + / - + --- / - + / - + ---*

1. Eller safâda şâdân ben cevr-i gamla nâlân
A'dâ karîn-i cânân ben mübtelâ-yı hicrân
2. 'Id oldı halk hurrem ben derd ü gamla mahrem
Zevk ü safâda 'âlem dil nâr-ı hecre sûzân
3. Dünyâ-yı dûna iy dil 'âkilseñ olma mâ'il
Zîrâ ki bu cihân bil dâñaya mahz-ı zindân
4. Zilletdedür efâzil 'izzetdedür erâzil
Resm-i zamân budur bil gam çekme olma giryân
5. Güzellerüñ tufeyli bir şâha kıldı meyli
Ya'nî kuluñ SÜHEYLÎ sultân-ı derdmendân

250.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Merhabâ iy râhat-efzâ-yı kulûb-ı 'âşıkân
Habbezâ vechün cemîlün kevvene'l-Bârî fe-kân
2. Mihr-i ruhsâruñ revâk-ı 'âleme virdi ziyâ
Nevvere'd-dünyâ cemâlen minke yâ hûra'l-cinân
3. Sensin ol sultân-ı hûbân-ı melâhat 'âleme
Leyse fi'l-imkâni ma'nen fevkahû fi ze'l-mekân
4. Merhabâ iy sun'-ı pâk-i sâni'-i sûret-nigâr
Celle men sevvâke nûren müstebînen fi'l-'iyân
5. Bu SÜHEYLÎ devlet-i didâruñ eyler ârzû
Leyse kasdî gayrûhû va'llâhi ni'me'l-müste'ân

251.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Mütcess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Eyâ zemâne ganî-destdür nisâruñdan
Karâr buldı cihân kilk-i bî-karâruñdan
2. 'Aceb mi virse fenâ ehline gînâ kalemüñ
Virilmiş aña yemîn-dest yem-i yesâruñdan
3. Ki hergiz itmeye me'yûs ehl-i hâcâtı
Hayât virmede elfâz-ı âbdâruñdan
4. Elüñde lûle-i ser-çeşme-i ma'ânîdür
Ki âb-ı Hîzr ider îsâr cûybâruñdan
5. 'Alî-hîsâl emîr-i kemâl Haydar Beg
Zebân-ı nâтика 'âciz beyân-ı kâruñdan
6. Ata melikde kalem Zülfekâr'dur gûyâ
Ki düşmenüñ kesilür başı Zülfekâr'uñdan
7. O dem ki mevce gelür bahr-ı dest-i feyyâzuñ
Muhîte lerze dûşer bezl-i bî-şümâruñdan
8. Kem eyleme nazar-ı şâh-bâz-ı himmetüñi
Şikeste-hâl SÜHEYLÎ ümîdvâruñdan

252.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Kays kimdür ki anuñ eyleyesiz şâbâşın
Añma bir dahı yanumda o yâbân oynAŞın
2. Ol zamânhane-i 'ışkı ki ben âbâd itdüm
Balçugın Vâmik'a Ferhâd'a taştdum taşın

3. Ger uyuzlanmaga ol mâha zerüñ yog-ısa da
Hele iy nâhun-ı dil bir yire kazın kaşın
4. Nûh tûfânını gözden geçirüp seyr itmiş
Ger sü'âl eyler iseñ merdüm-i çeşmüm yaşın
5. Puhtedür âteş-i mekr ile SÜHEYLÎ diye ki
Hazer it yime sakın bîve-i dehrüñ aşın

253.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Güzellikde nazîrüñ yok bugün mümtâz-ı 'âlemsin
Serîr-i hüsne hûbân içre sultân-ı mu'azzamsın
2. Meh-i burc-ı melâhatsin dür-i dürc-i letâfetsin
Ser-efrâz-ı cihân ser-hayl-i hûbân-ı müsellemisin
3. Ne gülzâruñ gülisin yâ ne bâguñ servisin âyâ
Felek mislüñ getürmez dehare bir rûh-ı mücessemsin
4. Meger âyîne-i nûr-ı cemâlû'llâhdur vechüñ
Güzelisin hûr u perrîden melâ'ikden mükerremisin
5. Temennâ-yı 'ilâc itse SÜHEYLÎ n'ola la'lüñden
Dil-i bîmâruma iy cân tabîbi çünki merhemsin

254.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ılı fâ 'ılün
Muzâri '--- + / - + - + / + -- + / - + -*

1. İy dil zülâl-i la'line düş el yu âbdan
Hâlât-ı 'ısk-ı yâr yiter geç şarâbdan
2. Şişme kabarma bâd-ı gurûr ile gey sakın
İy hâce resm-i 'âlemi aňla habâbdan
3. Çâk eyleyüp yakamî taralsam 'aceb midür
Ol gonçe-fem açılmadı gitdi hicâbdan
4. Bilmek muhâl mes'ele-i 'ilm-i 'ıskı sen
İy şeyh-i şehr biñ yıl okursaň kitâbdan
5. Hâk-i mezelleter içre yatur bî-mecâl olup
Cânâ yitiş SÜHEYLîyi kaldur türâbdan

255.

*Mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün mefâ 'ılün
Hezec + --- / + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Murâduñ bu mîdur iy bî-mûrvvet rîş-handüñden
Dil-i dîvânemi âhir ayırduñ kendü kendüñden
2. Gözine tûtiyâ eyler anı ehl-i nazar bir bir
Ne tozlar kim çıkar şâhâ süm-i pây-ı semendüñden

3. Atup cevr ü cefâ taşını âhir iy şeh-i ‘âlem
Göñül mürgin uçurduñ ol nihâl-i ser-bülendüñden
4. Müjeñ tîrin atup kaşuñ çatup hism itme ‘uşşâka
Halâs olduk senüñ biz iy kaşı yâyum kemendüñden
5. Budur kânûnı defterdâr-ı ‘ışkun eyleme şekvâ
Kabûl eyle SÜHEYYLÎ her ne kim gelse efendüñden

256.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Ögrenür fenn-i cefâyı dehr-i bî-bünyâddan
Gerçi kim âyînedür kalbi velî fûlâddan
2. Nâle vü efgânumı gûş eylemez ol gûl-‘izâr
Ney gibi bagrum delindi nâvek-i bî-dâddan
3. Olalı dil gonçe-i la‘l-i lebüñle âşinâ
Bir dem iy gûl-ruh hayâlûn çıkmaz oldı yâddan
4. Nâlesini kûhsâruñ sanma vahş ü tayrdan
Bir eserdür kim kalupdur nâle-i Ferhâddan
5. ‘Arsa-i nazmuñ SÜHEYYLÎ pehlûvânisin saña
Şî‘r iş‘âr eylemek kalmış durur üstâddan

257.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Elâ iy server-i ‘âlem ki taht-ı hüsne serversin
Hezârân mâh-peykerler senüñ yoluñda ser versin
2. Senüñle gayrı meh-rûlar meselde mâh u encümdür
Sen iy mihr-i cihân-ârâ zemîne nûr-güstersin
3. Hayât-ı la‘l-i nâbuñ zindesidir Hîzr ile ‘Îsâ
Dem-i cân-bahş ile ‘ömrüm Mesîhi rûh-perversin
4. ‘Utârid-re’y ü zühre-rû perî-peyker dil-ârâsın
Meh-i hûrşîd-manzarsın şeh-i ferhunde-ahtersin
5. Egerçi şâh-ı encümsin felekde iy meh ammâ kim
Görüp vasf-ı ruh-ı yâri gedâveş derbeder dersin
6. SÜHEYYLÎ kemteri gâhî çıkarma künc-i hâtirdan
Aña rahmûñ ‘inâyet eyle şâh-ı bende-perversin

258.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Ârzû eyler göñül genc-i ferâgat yolların
Nice bir gezsin bu ‘âlemde felâket yolların

2. Serserî gezdüm fenâ vâdîlerin Mecnûn misâl
Hey dirîgâ añmadum bir kez nedâmet yolların
3. Sedd-i ‘isyân bagladı etrâfumı yol virmedi
Seyl-i lütfuñla n’ola yıksañ şakâvet yolların
4. Kîne-i üstür yiter gel gir katâra zâhîdâ
Nice bir tutsañ gerek sehr-i hamâkat yolların
5. Derd-i mâ-fî'l-bâli kandan ‘arz idem ben bâbuña
Kanlu yaşum ser-be-ser tutdı şikâyet yolların
6. Her le’îme mâm için ‘arz itme iy dil ihtiyâc
Yapdılar gitdi muhannesler sehâvet yolların
7. Menzil-i maksûda irmek ister iseñ rûz ü şeb
İy SÜHEYLİ koma elden gel kanâ’at yolların

259.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –

1. Bir kadi serv ü yüzü gülnâr dirseñ işte sen
Nerd-i gamda iy kamer-ruh zâr dirseñ işte ben
2. Hattı sünbül gözleri nergis ‘izârı lâlezâr
Gülşen-i ‘âlemde bir dildâr dirseñ işte sen
3. Eşk-i çeşmi ‘âlemi gark-âb idüp leyî ü nehâr
Bir garîb ü bî-kes ü nâ-çâr dirseñ işte ben
4. Çeşm-i câdû birle teshîr eylemiş dil milkini
Sâmirî sihrin bilür sehhâr dirseñ işte sen
5. Bu fenâ dârında bir Mansûrves başın alup
Rîsmân-ı zülfüñe ber-dâr dirseñ işte ben
6. Bir cefâ-cû zâlim ü merdüm-kuş ü kattâl-i dehr
Su gibi kan içmede hûn-hâr dirseñ işte sen
7. İy SÜHEYLİ sâni-i Selmân ü mânend-i Zahîr
Şî‘r ü inşâda eger kim var dirseñ işte sen

260.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –

1. Rûz-ı vaslinda öpersem yiridür ol mâh elin
‘Id irisise nite kim kullar öperler şâh elin
2. Âhî elinden baña gün göstermez ol mihr-i cihân
Nâz ile ruhsârına turmaz tatar her gâh elin
3. Rahm idüp bir düşmişüñ her kim alursa destini
Dest-i kudretle tatar muhkem anuñ Allâh elin
4. Zülfüñ el uzunluğun eyler cemâlüñ bâgına
Ol kara yüzlüye seylüñ eylesün kûtâh elin

5. İy SÜHEYLÎ nice nev-rûz ü nice bayramdur
Ol meh-i nâ-mihrbân öpdürmedi eyvâh elin

261.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Bâde nûş eyleyeyin gelse diyü ayakdan
Kara su indi habâbuñ gözine bakmakdan
2. Mâh-ı nev gibi terakkîde olam dirseň eger
Mertebeň yüksege çıktıduçça görün alçakdan
3. Gerçi yollarda düşüp hâk-i reh oldum kaldum
Lîk bir kimse hicâb itmez imiş toprakdan
4. Der-i dilberde asılmış göricek agyârı
Didi bir rind anı bogmak yig idi asmakdan
5. Tôb olup üstine halkuñ n'ola atılsa tûfeng
Oñmadukdur bilürüz biz anı çak kundakdan
6. Âteş-i hecr ile hod külli kül oldum agyâr
Garazı ney ki bizi yâre yine çakmakdan
7. Kimseden olmadı hîç pîrezen-i dehre dilâ
İy SÜHEYLÎ meger ola aña erden hakdan

262.

*Mefâ 'ilün fe 'ilâtün mefâ 'ilün fe 'ilün
Müctess + - + - / + + -- / + - + - / + + -*

1. Cefâlar itmesün ol serv-i nâze yalvarayın
Vefâlar eylesün ol 'işve-bâze yalvarayın
2. Tavâf-ı Ka‘be-i kûy-i nigâre sa'y ideler
Varup bükâ idüp ehl-i Hicâze yalvarayın
3. Ola ki çâre kılup derdüme devâ ideler
Yüzüm tutup göge ol çâre-sâze yalvarayın
4. Ayağı altına gâhîce eylesün nazarı
Düşüp ayagına ol ser-firâze yalvarayın
5. Figânlar eyleyüben hâk-i pâyine düşeyin
SÜHEYLÎ ol şeh-i 'âşik-nevâze yalvarayın

263.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Yoluñda zâr olan üftâdeñi görmez geçersin sen
O hâk-âlûdeñi iy gözlerüm nûri basarsın sen
2. Sakın bir gün seni âvâre diller iki yırtarlar
Rakîbâ sûzen-i müjgân-ı yâre göz dikersin sen

3. Dilâ gönderse tîrin ol kaşı yâ şimdi oh dirsın
Velî hep bir bir anuñ soñra hicrânın çekersin sen
4. Giyüp iy sûfi-i har hırka-i peşmîneñi her gâh
Varup erbâb-ı ‘îrfânî çul altından depersin sen
5. Şikâr eyler seni yâbânda her gûl-ı beyâbânî
Niçün iy gözleri âhû SÜHEYLÎden kaçarsın sen

264.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Hâce nakş ile niçün eyler münakkaş hânesin
Anı yâd itmez mi bir gün olacagın hânesin
2. Gâfil olma gey sakın şâhum bu lü‘bet-bâz-ı çarh
At salup mât itdi dehrüñ nice biñ ferzânesin
3. Nice meyl itsün saña bi’llâhi ‘âkil iy felek
Arta kalmış nice biñ mîrâsdan vîrânesin
4. Mürg-i dil sayd itmede iy hâl-i gendümgûn bugün
Hîrmen-i hüsninde yâruñ hâsılı bir dânesin
5. Yüz çevürme al elinden bâde-i gülgûne vir
Zâhid-i sad-sâlenüñ sat sübha-i sad-dânesin
6. Nergis açmazsa n’ola gülşende nergis hâbdan
Gûş ider gül gibi her şeb bülbülüñ efsânesin
7. İy SÜHEYLÎ tıfl-i dil uslanmadı kaldı dime
Sabr kıl bir gün zemâne usladur dîvânesin

265.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Kayurmaz dil giderse cân ü baş ü sîm ü zer gitsün
Kapuñdan pâdişâhum tek rakîb-i der-be-der gitsün
2. Nazar kıl bir nefes iy sûfi rûy-ı sâf-ı cânâna
Silinsün jeng-i gam mir’ât-ı hâtırdan keder gitsün
3. Görürsin ol perî-zâdî göñül eñ soñ gider ‘akluñ
Hele benden sorarsañ anı erkenden gider gitsün
4. Yürekden nâvek-i müjgân-ı yâr irdi cigergâha
Baña dirsın sen iy nâsih derûnuñdan çıkar gitsün
5. Serîr-i milk-i ‘ışka server olmak isteyen ‘âşik
Geçüp serden SÜHEYLÎ efser-i ikbâlter gitsün

266.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Gün yüzüñ şavkı-y-ile tâ subha dek iy meh-cebîn
Âstânuñda gelüp yüz şevk ile kor meh cebîn
2. Ol şeker-leb agzuñuñ dadın vürür bir gün senüñ
La‘line çok nisbet itme kendüñi iy engübîn
3. Bir Hitâ-y-ile Hoten âhûsidur çeşmûñ didüm
Ol hilâl-ebrû kaşın çîn itdi kıldı baña kîn
4. N’ola nâ-cins ile pervâz eylemezse mürg-i dil
Zâg olur mı tüti-i şîrîn-makâl ile karîn
5. İy SÜHEYLÎ gün gibi eflâk olurdı menzilüm
Bir gün anuñ şeh-nişîninde olaydum hem-nişîn

267.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlü
Hezec - - + / + -- + / + -- + / + --*

1. Her kim ki gelüp tutdı bu erkânı yolından
Cânâna sebîl itdi hemân câni yolından
2. Şeh-râh-ı mahabbetde olur muntazır ahbâb
Seyr itmege ol serv-i hîrâmâni yolından
3. İy sâlik eger Ka’be-i maksûd ise kasduñ
Sa‘y it gider ol hâr-ı mugaylânı yolından
4. Men‘ itse seni râh-ı vefâdan n’ola agyâr
Şeytân-ı la‘în azdurur insâni yolandan
5. Alınca turur gönlüñi eñ soñ gider ol yâr
Yok yire SÜHEYLÎ koma gel anı yolından

268.

*Mef'ûlü mefâ 'îlü mefâ 'îlü fe 'ûlü
Hezec - - + / + -- + / + -- + / + --*

1. Gamzeñ saf-ı agyâre şemşîr-zen olsun
Tîg-i müjeñüñ her biri bir saf-şiken olsun
2. Ol gamze-i ser-tîze kılan ‘arz-ı mahabbet
Gelsün delü gönlüm gibi serden geçen olsun
3. Nûş eyleyelüm câm-ı safâ-bahşı yek-â-yek
Bir ben olayın bir dahı ol sîm-ten olsun
4. Şayed ideler kat‘-ı nazar ol gül-i terden
Gelsün hatı agyâr gözine diken olsun
5. VASF eylesün ol la‘l-i şeker-bârı SÜHEYLÎ
Cân u dil iki tüti-i şeker-şiken olsun

269.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Kadem basdum diyâr-ı gurbete itdüm vatan terkin
Götürdüm ayagi bezmûñden itdüm encümen terkin
2. 'Anâ vâdîsine düşsem n'ola sahrâ-neverd olsam
Ben ol Mecnûn-ı nâ-şâdem ki kıldum pîrehen terkin
3. Bahârından cüdâ düşmiş hazân-ı gamla 'üryânem
Benüm serv-i revânum gam degül itsem çemen terkin
4. Binüp esb-i cefâya hem-'inânuñ yorga istersin
Yûri var saña uyani bin iy sîmîn-beden terkin
5. SÜHEYLÎ tarz-ı eş'ârı iletduñ semt-i Selmân'a
Nevâyî görse nazmuñ eyleye milk-i sühen terkin

270.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Gedâ-yı kûy-i yâr ol dergeh-i sultâni n'eylersin
Güzergâh-ı fenâda gayret-i akrâni n'eylersin
2. Derûnuñda 'ukûbât-ı İlâhîden eser yokdur
Unutduñ Hakkı iy sûfi yûri îmâni n'eylersin
3. Dürer dest-i ecel 'ömr-i 'azîzüñ defterin bir gün
Riyâset 'add idüp bu şevket ü 'ünvâni n'eylersin
4. Te'ayyün 'âleminden geçmeyince 'ayn-ı zât olmaz
Tefâhur kesb idüp cem'iyet-i a'yâni n'eylersin
5. Cenâb-ı Kibriyâda rûy-ı kahra mazher oldunda
SÜHEYLÎ der-be-dersin bu kadar 'isyâni n'eylersin

271.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Göñül virdüñ o meh-rûya egerçi iy şeh-i hûbân
O bir seyyâredür evc-i felekde sen meh-i tâbân
2. Serîr-i hüsne sen bir pâdişâh-ı 'âlem-ârâsin
Kapuñda olmaga lâyık degüldür ol senüñ derbân
3. Ruhuñ mir'âtına karşı ne mümkünür ziyâ virmek
Ber-â-ber ola mı hîç şem' ile hûrşîd-i nûr-efşân
4. Saña cevr ü cefâ kılsa benüm giryân olur çeşmüm
Ki zîrâ cânuma eyler cefâ ol âfet-i devrân
5. Sa'âdet gülşeninde sergilik güller gibi her dem
SÜHEYLÎ karşuñuzda aglasun iy gonçe-i handân

272.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Kafes-i tende göñül mürgi ko nâlân olsun
Gülsün ol gonçe-dehen gül gibi handân olsun
2. Hayl-i ‘uşşâk dizilsün ko kapuñda kat kat
Pâdişehsin güzelüm karşuña dîvân olsun
3. Kurtaram dirse kişi dest-i havâdisden etek
Soyınup ‘ışk ile mecnûn gibi ‘üryân olsun
4. Beng ü afyon ile hâlet bulımaz her torlak
Varsun esrâr-ı İlâhî ile hayrân olsun
5. Hatt-ı dilber var iken gülşene meyl itmez dil
Sahn-ı gülzâr gerek tobtolu reyhân olsun
6. Mahrem-i ‘ışk-ı İlâhî ki degüldür şol dil
Tîşe-i gamla yıkılsun kamu vîrân olsun
7. Gülşen-i vasluña irgür bu SÜHEYLÎ kuluñi
Nice bir dîde-i gam-dîdesi giryân olsun

273.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Hatt-ı sebzüñ göricek oldı benefše mahzûn
Sanki dîvâne olup Leylîyi gördü Mecnûn
2. Hasret-i âb-ı zülâlüñle dem-â-dem çeşmüm
Biri birine katup ‘âlemi kıldı Ceyhûn
3. İt rakîbüñ ne ‘aceb şâdlık eylerse eger
Felek ol rû-siyeñüñ tâli‘in itmiş meymûn
4. ‘Âkîbet zîr-i zemîn olsa gerek dünyâda
Cem‘-i mâm eyleye şol kimse misâl-i Kârûn
5. İy SÜHEYLÎ ne murâd eylese ‘aksin ider ol
Bilme misin anı bir yire bakandur gerdûn

274.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Reşk-i firdevs-i berîn oldı safâda gülşen
Bâreka’llâh zihî sun‘-ı Hüdâ-yı zü’l-minen
2. Güldi ruhsâre-i ‘âlem çü gül-i Ferhârî
Geldi burc-ı hamele hüsrev-i rûz-ı rûşen
3. Dem-i nev-rûz ile cânlandılar emvât-ı çemen
Nefes-i bâd-ı sabâ geldi dem-i ‘Îsîden

4. Zevk ü şevk ehline el virdi bahâr-ı behcet
Güldi açıldı gidüp mihnet ü endûh-ı kühen
5. Bir müzellef güzele beñzedürem ben çemeni
Gül beden gonçe dehen sîne semen sîm zekan
6. Keyf ü kemmin baña sor câm-ı şarâb-ı ‘ıskuñ
Ekserin gördü kemînün geçüp ol vâdîden
7. Nahl-ı mevzûnuma hem-ser geçinürmiş tûbâ
Yonaram tîše-i âhumla sakinsun benden
8. İy SÜHEYLÎ eser-i sun‘-ı Hudâya nazar it
Gör ne hoş hil‘at-i nev-rûz ile zeyn oldu çemen

275.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Sen iy bülbül nedür âh ü figân ü nâle bilmezin
Ne gözler yaşını dökdi gül için jále bilmezin
2. Yüzüñ def kâmetüñ çeng itmeyince bezm-i fürkatde
Sen iy mutrib yürü kanûn-ı ‘ıskı çalabilmezin
3. Yaşuñ deryâ vü gönlüñ telh-kâm itmezseñ iy tâlib
Dür-i maksûduñi bâzâr-ı gamda alabilmezin
4. Hakîkat ‘ilminüñ mâhiyyetin ta‘rîf ider bir bir
Kitâb-ı ‘ıskı sen iy zâhid-i sad-sâle bilmezin
5. Anuñçün saña sayd olmaz SÜHEYLÎ ol gözü âhû
Murâduñ şâh-bâzını koluñdan salabilmezin

276.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - --- / - + --- / - + --- / - + -*

1. Câm-ı ‘ıskı sâkiyâ sun hâtira Cem gelmesün
Meclis-i ‘ayşı müdâm eyle dile gam gelmesün
2. Sîne-i sûzânuma gel sen yiter iy tîr-i yâr
Bilmesün râz-ı derûnum özge mahrem gelmesün
3. Künc-i ‘uzlet ihtiyâr itdi göñül dîvânevâr
Gamdan ayru bu dil-i vîrâna hemdem gelmesün
4. Kimisi tiryâkî bu halkuñ kimisi bengîdür
Baña la‘l-i dil-rübâdan ayru em-sem gelmesün
5. İy SÜHEYLÎye diyen feryâd ü zâre sabr kıl
Senden iy hûnî aña endûh ü verhem gelmesün

277.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Boyandı bir kızıl vâlâya döndi eşk-i alümden
Beni aglatmaz idüñ örnek alsaañ destmâlümdeñ
2. Girîbân-ı şekîbin gonçe-âsâ çâk çâk eyler
Kime hecr-i dehânuñla okursam hasb-i hâlümdeñ
3. Safâ bezminde câmı toldurup sundukda iy sâkî
Benüm eksikligümi dile ol kaşı hilâlümdeñ
4. Beni iy müdde'î âzürde-dil zann eyleme andan
Gelür tatlu baña acı söz ol şîrîn-makâlümdeñ
5. Beni dûr oldı sanma zâhidâ sahrâya düsdümse
Gelür bûy-ı mahabbet baña ol vahşî gazâlümdeñ
6. Dehâniyla miyânın fîkr ider subh ü mesâ göñlüm
Su'âl eylerse ol mâh-ı şeb-ârâ kîl ü kâlümdeñ
7. Ne lâzım yâre eş'âr ile iş'âr eylemek hâlüm
Bilür derd-i derûnum iy SÜHEYLÎ infî'âlümdeñ

278.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel -+--/-+--/-+--/-+-*

1. Geçdüm iy dil ârzû-yı vuslat-ı dildârdan
Geçmedüm ammâ ümîd-i la'l-i şekker-bârdan
2. Tâlib-i rûyuñ olan kûyuñ safâsından geçer
Ârzû gelmez bihişte 'âşık-ı dîdârdan
3. Tarf-ı ruhsâruñda cânâ zülf-i pür-çînûñ senüñ
Sünbül-i terdür görinür kûşe-i gülzârdan
4. Şimdi bir mâh-ı münîrûñ mihr-i rûyidor murâd
'âleme pertev salan hûrşîd-i pür-envârdan
5. Seyr-i bâg-ı cennet-i 'adne ne nisbet zâhidâ
Özge 'âlem seyr ider 'âşık cemâl-i yârdan
6. Şâ'ir oldur kim SÜHEYLÎ la'l-i yâri vasf ide
Söz odur olmaya hâlî nükte-i eş'ârdan

279.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Yürüt sâkî ayagi ehl-i meclis dil-güşâ olsun
Gam-ı devrânı def' it teng-diller dil-güşâ olsun
2. Götür yüzden hicâb-ı zülfüñi lütf eyle sultânum
Fürûg-ı mihr-i ruhsâruñla 'âlem pür-ziyâ olsun

3. Bugün milk-i rızâda kim ki sultân olmak isterse
Gulâm-ı çâker-i dergâh-ı şâh-ı Mürtezâ olsun
4. Serîr-i saltanatda pâdişâh-ı kâm-rân ol sen
Nice şehler der-i devlet-me'âbuñda gedâ olsun
5. SÜHEYYLîyi eger kurbânum olsun dir iseñ şâhum
Müjeñ oklarını gönder aña iy kaşı yâ olsun

HARFÜ'L-VÂV

280.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri' -- + / - + - + / + - - + / - + -*

1. Nev-rûz irişdi güldi açıldı bahâr-ı nev
Sen de gel irdi mevsim-i nev nev-bahâr-ı nev
2. Ma'mûre-i 'ademde bulup nâgehân vüçûd
Rûy-ı zemîni tutdı yine sebzeyâr-ı nev
3. Terk it cefâyı geldi vefâ demleri şehâ
Nev-rûz ü nev-bahâra gerek i'tibâr-ı nev
4. Bülbül açıl ki bu çemen-i köhne-sâlde
Güldi gül oldu yine saña gam-güsâr-ı nev
5. Yad itdi eski kulların ol şeh yiñiledi
Sen dahı var bul iy dil-i bî-çâre yâr-ı nev
6. Nakş itdi levh-i sînemüze tâze dâglar
Kühsâr-ı gamda oldu 'iyân lâlezâr-ı nev
7. Dil kişverini hüsrev-i 'îşkı alup revân
Geçdi SÜHEYYLî tahtına bir şehryâr-ı nev

281.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. El açup cân ü dilden rûz ü şeb dâ'im du'âmuz bu
Bize eksiklüğün göstermesün Hakk iy Hilâl-ebrû
2. Gam-ı hecr-i miyânuñ kıl kadar şerh ü beyân olmaz
Dil olsa söylese cânâ tenümde cümleten her mü
3. Alınma öykinürse çeşm-i sayd-endâzuña şeh-bâz
Sen aña kalma kim zîrâ müsâfîrdür gözü baglu
4. Yüzin gül rûyuña beñzetmiş iy lâle-ruhsârum
Sakınsun bâd-ı âhumdan açılmasun gül-i hod-rû
5. SÜHEYYLî hasteye la'lüñ sunup cânlar bağışlarsın
Anuñçün bir nefes senden olan ayru olur sayru

282.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. N'ola erbâb-ı dil vasfuñda dirlerse Hilâl-ebrû
Saña iy âftâbum gökden inmiş ol lakab hak bu
2. Görenler hâl-i 'anber-bâruñi ruhsâruñ üstinde
Didiler âftâba karşılık varmış hâba bir Hindû
3. Temâşâ-yı ruh-ı gülgûnuñ ile 'aklum aldurdum
'Aceb bilsem ne sihr itdi baña ol gözleri câdû
4. Sakın âhû-yı çeşm-i yârdan iy şâh-bâz-ı dil
Şikâr eyler nice şîr-i şikâr-endâzı ol âhû
5. Dür-i dendân-ı yâre muttasıl teşbih ider kendin
Hele bir gün göresin iy SÜHEYLÎ satılır lûlû

283.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Visâlüñ 'îdine vâsil olurdum cân ile hak bu
Kaşuñ yâyına kurbân olabilsem iy Hilâl-ebrû
2. Mücerreb nüshadur düşünâmuñi yazup götürsünler
Hamâyıl gibi olmak isteyenler saña hem-pehlû
3. Seni agyâr ile bayrâm yirinde salınur görsem
Akar tôlâb-ı dîdemden yaşıum sular gibi her sû
4. Dür-i dendânuña beñzetedügiçün kendini dâ'im
Hicâbindan görünmez ka'r-ı deryâda gezer lûlû
5. Halâs itmek ne mümkün nâvek-i merdüm-şikârından
SÜHEYLÎ yok yire olma mukayyed ol kemân-ebrû

284.

*Müfte 'ilün fâ 'ilün müfte 'ilün fâ
Münserih - + + - / - + - / - + + - / -*

1. Olalı dil iy perî mâyil-i gîsû
Görmez uzun giceler gözlerüm uyhu
2. Eyleme tîrüñ dirîg sîneme gelsün
Cân ile kurbânuñam iy büt-i dil-cû
3. Mesken idinsem n'ola gülşen-i kûyuñ
Bende-i fermânuñam iy gül-i hoş-bû
4. Gam yime gitdiyse ger nakd-i sîrişküñ
Akagelen yirlere girüp akar su
5. Sîneye çekse n'ola tîgüñi 'üryân
Tab'-ı SÜHEYLÎ yine istedi pehlû

HARFÜ'L-HÂ

285.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Dilâ gelmek baña ol yâr-ı mey-âşâmdan şâmme
Gedâya gelmedür bir şâh-ı nîkû-nâmdan nâme
2. Görüp iy mürg-i dil hâlin o mâhuñ gözleyüp düşme
Düser mürg-i harîs ikdâm ile akdâmdan dâme
3. Benânın zâhid-i nâ-puhte vasf eyler gehî agyâr
Yazuklar kim anuñ evsâfi düşmiş hâmdan hâme
4. Melûl olma bu dehrüñ behresinden nâ-murâd olsañ
Cihânda var mı irmış kâmil-i nâ-kâmdan kâme
5. Göreydi bikr-i fikrüm iy SÜHEYLÎ hazret-i Câmî
Baña tahsîn idüp irsâl ideydi Câm'dan câme

286.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Ruhı ol gül-‘izâruñ döndüğince alden ale
Konar şevkinden ol dem bülbül-i dil dalden dale
2. N'ola âgâh olursa ol perî mâ-fi'z-zamîrümden
Bu söz meşhûrdur dirler ki yol var bâlden bâle
3. Beni ‘ayb eylemeñ gördükçe gâhî mest ü geh hayrân
Bu dünyâdur koyar insâni lâ-büdd hâlden hâle
4. Mecâlüm yok benânuñ fikri cismüm nâle döndürdi
‘Aceb mi nâle kılmazsam ki gelmez nâlden nâle
5. SÜHEYLÎ pertev-i mihr-i Hudâ saldukça envârin
Olur eşcâr-ı nazmuñ bârı hoşter sâlden sâle

287.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Bahâr oldu çemen sahnâda cûlar geldiler cûşa
Nümûne suffe-i bâg-ı cinândan şimdi her kûşe
2. Gülüñ mecmû‘asından tâze hüsniyyât okur bülbül
Dönüpdür tekye-i gülşende bir rind-i nemed-pûşe
3. Kenâr-ı sebzede seyr it çenârı gel diyü dâ'im
Ayag üstinde turmuş el salar rindân-ı mey-nûşe
4. Beni iy bâgbân bu sırra âgâh it ne hikmetdür
Hezâr eylerse bülbül nâlesin koymaz o gül gûşe
5. Çemende yâsemenle serv-i âzâdı görüp sandum
İki hasret biri biriyle gelmişler der-âgûşe

6. Ser-i kûyînda iy dil gamze-i mest ile ol hûnî
Gelürse üstüne hancer çeküp sen uyma ser-hôşe
7. Gü'l-i beyzâya düşmiş gûiyiyâ bir katre şebnemdür
Bakanlar iy SÜHEYYLÎ dir o mengûş-i bünâgûşê

288.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Nâzir olsañ hey' et ü endâm ü şekl ü tavrına
Katlanur mı haste-dil ol mâh-peyker cevrine
2. Gerçi Mecnûn iy göñül gavvâs-ı bahr-i ‘ısk idî
Çok çalışdı irmedi deryâ-yi ‘ıskuñ gavrına
3. Mâh-ı nev sanma felekde tîg-i âhum iy melek
Yâre açdı bir karış gerdûn-ı dûnuñ sevrine
4. İy diraht-i huşkda mürg âşiyânın görmeyen
Zâhid-i nâ-puhtenüñ destârınıñ bak kevrine
5. İy SÜHEYYLÎ ‘âkîbet nûş eyleyen bî-hûş olur
Kimseler tâkat getürmez câm-ı çarhuñ devrine

289.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Beni gülzâr-ı vasluñdan düşürdüñ nâr-ı hicrâne
Ümîd-i şem'-i vasluña yanarsam baña pervâ ne
2. Tolayup barmaga her gâh ilüp çekmek cefâ kılmak
Düser mi şâne iy şâne o zülf-i ‘anber-efşâne
3. Tolaşmaga rakîbe halka-i bezminde ol mâhuñ
Benümle va‘deler kılmışdı soñra döndi peymâne
4. Haber göndermek ister yâre agyâr-ı perîşân-gû
Eger diñlerse soñra söz gelür o şâh-ı devrâne
5. Rakîb ile sakın yâbâne gitme didüm ol şâha
Ne deñlü söyledümse iy SÜHEYYLÎ gitdi yâbâne

290.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Saldum âhum âteşi a‘dâ-yi nâ-pâk üstine
Bir ‘alevdür sanki düşdi hâr ü hâşâk üstine
2. Döne done gird-bâdâsâ olurdum hâk-i râh
Konmasa gerdüm eger ol dâmeni pâk üstine
3. Mâh-ı nev sanmañ görinen ol meh-i burc-ı cemâl
Na‘l-i pây-ı merkebin nakş itdi eflâk üstine

4. Yirden üstün ol müdâm iy ebr-i rahmet haşre dek
Sâye salduñ ol gül-i gülzâr-ı *levlâk* üstine
5. Bir garîbem kûşe-i vahdetde kaldum nâ-tüvân
Aglamaz bir kimse olsem kalb-i gamnâk üstine
6. Yane yane kül olurdum âh-ı âteşnâkden
Gözlerüm su dökmese bu cism-i sad-çâk üstine
7. Îy SÜHEYLÎ fâris-i meydân-ı nazm olduñ bugün
At salan kimdür kümeyt-i tab‘-ı derrâk üstine

291.

Müfste ‘ilün mefâ ‘ilün müfste ‘ilün mefâ ‘ilün
Recez – + + – / + – + – / – + + – / + – + –

1. Dilber odur ki bûsesi ‘âşika râygân ola
‘Âşık odur ki her nesi var ise der-miyân ola
2. İstemez oldugın o cân dilde olan gamum nihân
Derd-i derûni cân-sitân niceye dek nihân ola
3. Bezm-i safâda ol sanem bâde yirine dem-be-dem
Sunsa hezâr kâse semm ‘âşika nûş-ı cân ola
4. Senden olan sitem şehâ mihr ü vefâ gelür baña
‘Âşık odur ki dâ’imâ sûdî anuñ ziyân ola
5. Gayre vefâ baña cefâ deyme ider o bî-vefâ
Bir gün ola SÜHEYLİYÂ saña da mihr-bân ola

292.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – – / + + – – / + + – – / + + –

1. Hâller kim görünür ol leb-i rengîn üzre
Noktalardur ki konupdur şeker-i şîn üzre
2. Ruhuñ üstindeki ol çeşm-i firîbende-i dil
‘Ayndur ki yazılır ‘âriz-ı rengîn üzre
3. Ne bilür ‘âşık-i dil-hastelerüñ hâlinden
Hâb-ı gafletde yatan bister ü bâlîn üzre
4. Gül budağını tayanmış gül-i ra‘nâ sandum
Yâr yasdansa kaçan sâ‘id-i sîmîn üzre
5. Sözde Hassân-ı zamân olsa SÜHEYLÎ yiridür
Şimdi erbâb-ı hüner hep aña tahsîn üzre

293.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + – – / + + – – / + + – – / + + –

1. Vâli-i memleket-i hüsn olalı Beg-zâde
Bendesi oldı gelüp cân ile her âzâde

2. Kâmeti gibi dirâz ola görem ‘ömür anuñ
Rahm idüp nâle vü zâre yirişür feryâde
3. Bâde nûş eyleyüp agyâr ile iy lebleri mül
Hîrmen-i dâniş ü ârâmumı virme bâde
4. Olayın dirseñ eger sâkin-i beytü’l-mâr
İltifât eyleme hergiz bu harâb-âbâde
5. Dün gice ‘âlem-i gafletde yaturken nâ-gâh
Baña bir pîr-i sühen-senc didi rü’yâde
6. Tâze cân bulâ Fuzûlî dem-i cân-bahşuñdan
İy SÜHEYLÎ bu gazel varur ise Bagdâde

294.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Ruhı mir’âtı ol mâhuñ musaffâ oldu gitdükçe
Cemâl-i ‘âlem-ârâsı mücellâ oldu gitdükçe
2. Cemâlüñ âftâbından tarâvet kesb ider dâ’im
O zülf-i ‘anber-efşânuñ mutarrâ oldu gitdükçe
3. Ruhuñdur metn-i şemsiyye havâşîdûr aña hattuñ
‘Izâruñ iy yüzü mushaf muhaşşâ oldu gitdükçe
4. Tenezzül itmez oldu çâr-tâk-i evc-i ‘izzetden
Görüñ ol serv-i âzâdı mu‘allâ oldu gitdükçe
5. Temâşâgâh-ı ‘âlemdür cemâl-i behcetâsâsı
SÜHEYLÎ hak bu ol âfet temâşâ oldu gitdükçe

295.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Cihân bâğında gül bitmez ruh-ı cânân renginde
Açılımaz gonçe-i ter ol leb-i handân renginde
2. Derûnum hâne-i gam sînem âteşdân-ı mihnedür
Kızarmış tâze dâgum ahker-i sûzân renginde
3. Tolu yâkût-ı seyyâle ele aldukça ayagı
Görinür dest-i sâkî pençe-i mercân renginde
4. Cûdâ bezm-i meyüñden her gice iy mâh-ı tâbânum
Zehirler nûş ider dil kâse kâse kan renginde
5. Gubâr-ı hatt-ı müşgînûñ gamından iy ruhı alüm
Akar seyl-i sırısküm dem-be-dem seylân renginde
6. Dür-i elfâzuma teşbih idermiş sözlerin Bezmi
SÜHEYLÎ ola mı har-mühre hîç mercân renginde

296.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Tokınur elbetde tîg-i gamze-i bürrânına
Ugrayan bir kez hatâ-y-ile nişâni hânına
2. Kesmek ister 'âşık-ı bî-dilleri turmaz geçer
Hancer-i dil-dûz ol şûhuñ takılmış yanına
3. Dil dehânuñ sırrını agyâre ifşâ eylemez
Yok yire âdem cefâ eyler mi cânâ cânına
4. Vezn-i tab'-ı pâk ile ağır düşer hiffet kılup
Bakmaz ol Yûsuf-cemâlüm kimsenüñ noksânına
5. H'âce-i dünyâ vü mâ-fihâ olur bir gün eger
İy SÜHEYLİ ol şehüñ mazher düşem ihsânına

297.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlü
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. İy dil hazer it turre-i cânâna tolaşma
Uyarma uyurken meded İlana tolaşma
2. Sad pâre kılursa bedenüñ erre-i devrân
İy şâne sakın zülf-i perîşâna tolaşma
3. Mevlâ[nâ]-sifat şevk-ile gir raks u semâ'a
Înkârı ko iy münkir o sultâna tolaşma
4. Pergâr-sifat dâ'ireden çıkışma karâr it
İy hâle varup ol meh-i tâbâna tolaşma
5. Bir bir saña zikr eyleyeyin ehl-i safâyı
Şol kul ile kim meclis-i 'irfâna tolaşma
6. Yüzüñ koyu düşersin aña iy dil-i miskîn
Didüm saña ol çâh-i zenahdâna tolaşma
7. Sen dahı SÜHEYLİ gibi girdâbe düşersin
İy nehr-i revân eşk-i firâvâna tolaşma

298.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Bilüñi beñzedeli mûya Misâlîcesine
Sözümüñ her birisi oldı Hayâlîcesine
2. Çekemez kimse güzellikde ayaguñ şimdi
Salın iy serv-i sehî yüri Nihâlîcesine
3. Kıl kadar şâ'r ile şî'ri ne durur bilmez iken
Geçinür ehl-i sitem yine Ahâlîcesine

4. Eylese gûş ‘adû huşke ber-â-ber tutmaz
Fi’l-mesel şî‘r-i terüñ olsa Makâlîcesine
5. Güher-efşân olur sözde SÜHEYYLÎ her bâr
Dür-i dendânuñı vasf itse Le‘âlîcesine

299.

Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -

1. Dûd-ı âhum ki kaçan rûy-ı cihânı büriye
Top olup ceyş-i hatuñ kal‘a-i hüsne yüriye
2. Kad-i mevzûnuña kim nisbet iderse servi
Tîz günde göreyüm ‘ömri dırâhti çûriye
3. Tâze âb-dest ile yapışma hat-ı cânâna
Sabr kıl ellerüñ iy şeyh birez tâ kuriya
4. VASF-ı la‘lüñde senüñ cûrm ü kusûrum bî-had
Bilmezem nice cevâb idebilem ol soriya
5. Yâr katl itdüğini göricek agyâr segi
Nân ile geldi SÜHEYYLÎ didi turma süriye

300.

Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -

1. Âteş-i ‘ısk ile sûzân olduguñdan yâre ne
Bir belâdur iy göñül çelmek gerekdir çâre ne
2. Pâye-i a‘lâ-y-idi maksûd te’vîl itmedi
Yoksa Mansûruñ *ene ‘l-hakk* didüğinden dâre ne
3. Kankı birine tahammül eylesün bî-çâre dil
Yâr cevri hod yiter ya borcumuz agyâre ne
4. Aldanur mî ‘âlemüñ ârâyışine ehl-i hâl
Nakşı zâyil resmi fânî sûret-i divâre ne
5. İstemez hattı gubârin meyl ider dil la‘line
Bâde-i gülgûnedür meyli anuñ esrâre ne
6. Dest-bûse ‘ahd iderse kulına turmaz döner
Sâkî bir peymân-şikendür itdüğü ikrâre ne
7. İy SÜHEYYLÎ yâre şî‘rûñle ne lâzım ‘arz-ı hâl
Bakışuñdan hod bilür eş‘âr ile iş‘âre ne

301.

Mef‘ûlü fâ ‘ilâtü mefâ ‘îlü fâ ‘ilün
Muzâri ‘- - + / - + - + / + - - + / - + -

1. Râz açmaz idi sünbûl-i hoş-bû nesîm ile
Baş koşmayaydı kâkül-i ‘anber-şemîm ile

2. Çak tıfl iken de nâz ile perverdedür nigâr
Beslerdi anı dâyesi nâz ü na'îm ile
3. Gamzeñ helâkiñ eyledi ihyâ gözüñ yine
Gûyâ göründi mu'ciz 'Îsî-i kelîm ile
4. Baña şarâb-ı la'luni sun iy tabîb-i cân
Budur 'ilâc hasteye kavl-i hekîm ile
5. Şâh-ı bahâr haylini yir yir salup yine
Îndi dökildi gülşene bâd-ı nesîm ile
6. Cânâ kadîmî bende-i 'ışkuñ durur göñül
Unutma âşinâlıgı yâr-ı kadîm ile
7. Bârî müyesser ide mi ahvâlüm añmaga
Bir kerre hemdem olmagı şâh-ı kerîm ile
8. Şâhâ SÜHEYYLÎ 'adlüñi vassâf olup müdâm
Eyler kemâl-i medhüñi tab'-ı selîm ile
9. Budur murâdî hazret-i hâkân-ı 'âlemüñ
Olsun ziyâde nusreti 'avn-ı Rahîm ile

302.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Dem-â-dem olmak içün mâye-i 'ömrüme ser-mâye
Göñül virdüm bugün cân ile ben ol sîm-sîmâye
2. Düşüp üftâde-diller hâk olurlar reh-güzârında
Süvâr olsa kaçan ol şâh esb-i bâd-peymâye
3. Felekde ahter-i bahtum vürür fer mihr ile mâha
Salarsa ol hümâ-yı evc-i behcet üstüme sâye
4. Kapuñda kullaruñ vardur senüñ iy şâh-ı Cem-mikdâr
Baş egmez eñ gedâsı tâc-ı Nûşîrvân ü Dârâye
5. Yüzüm def kâmetüm çeng oldı beñzüm beñzedi sâze
Belâ bezminde nâlem her nefes âheng ider nâye
6. Kemân ebrûlaruña öykinürlermiş çekilmişler
Anuñçün atmaz oldı kaşlaruñ hism okını yâye
7. SÜHEYYLÎ kimse bilmez kıymetini ol şeh-i hüsnüñ
Hele ben mâlik olsam virmez idüm anı dünyâye

303.

*Mef'ûlü fâ 'ilâtü mefâ 'ilü fâ 'ilün
Muzâri' --+/-+-+/+-+/-+-*

1. Reftâre gelse her kaçan ol serv nâz ile
'Uşşâk dil-rübûde olur pûr-niyâz ile
2. Geh nây-ı nâlegâh gehî âh-ı sûznâk
Çıkdı sabâha meclisümüz söz ü sâz ile

3. Tûl ü dirâz zülfine baş koşmasam n'ola
Kim başa çıktı ben çıkam ol serv-i nâz ile
4. N'ola rakîb-i toyla konuşmazsa ol hümâ
Meşhûrdur bu kim dinilür bâz bâz ile
5. Bezmî-i zâg olur mî SÜHEYLÎye hem-cenâh
Serçe ber-â-ber ola mî hîç şâh-bâz ile

304.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Murâdum gelmeden hakkâ bu dâr-ı mihnet-âbâde
Saña biñ cân ile kul olmadur iy serv-i âzâde
2. Kudûmûnle n'ola teşrif kılsañ bezm-i 'uşşâkî
Ehibbâ muntazır âlât-ı meclis cümle âmâde
3. Sözüm tut sûfiyâ bir yâr-ı gendümgûn ile 'ayş it
Cihânda hâsil-i 'ömr-i 'azîzüñ virmedin bâde
4. Bu tîh-i mihnetüñ olmazdı ser-gerdân mecnûni
Fünûn-ı 'ışkı ta 'lîm eyleseydüm Kays-ı nâ-şâde
5. Nukûd-ı 'ışk-ı pâki kildüğü-çün her yire zâyîc
Göreydüm anı taşdan kesdürürdüm darb-ı Ferhâde
6. SÜHEYLÎ âsitân-ı südde-i devlet-me'âbinda
Yiridür varsam ol şîrîn-dehenden şâha feryâde

305.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - --- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Gayrînuñ meyl itmezem etvâr-ı hüsn ü ânına
Bende oldum cân u dilden milk-i hüsnüñ hânına
2. Cân virüp yolında hâk olmakdan itmem ictinâb
Korkaram gerd-i küdûret irgürem dâmâsına
3. Didüm iy meh-rû senüñ ol turre-i tarrâruña
Şâne teg başdan düşer mi el karamak şânına
4. Uydurup agyâr-ı dûnî gördüm ol meh-rû gider
Kanda sultânûm didüm didi Vefâ meydânına
5. 'Âdet olmuşdur SÜHEYLÎ ol şeh-i hüsne müdâm
İltifât itmek cihânuñ her har-ı nâdâsına

306.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Müşâbih âbgîne içre konmuş şeker ü kande
Hayâl-i hâl-i la 'lûn çesm-i terde iy şeker-hande

2. Çıkup dil bend-i zülfüñden lebüñden yaña yüz tutdı
Gider bir h^vâcedür gûyâ Buhârâ'dan Semerkand'e
3. Nihâl-i kaddüñe öykindügi-çün ney-şeker cânâ
Sıkıldı sükeriler arasında oldu şermende
4. Tebessüm birle eyler ârzû dil la‘l-i güftâruñ
Lezîz olur şekerle gül-be-şekker iy şeker-hande
5. SÜHEYLÎ beñzedürse ger nebâta dürr-i dendânuñ
Aña ter düşme sen cânâ ider güstâhlik bende

307.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Per-i pervâne-i şem‘üñ döneli ‘ankâye
Bahr-i kulzüm görinür oldı yaşum deryâye
2. İy güneş yüzlü saña zerre-i nâçız olalı
Eşkümüñ topı döner mihr-i cihân-ârâye
3. Âb-rû sen bu cihânda baña da eyle nazar
Çünkü a‘lâ güzelüm mâyil olur ednâye
4. Dest-gîr olmag-ila irgürür eflâke serin
Ehl-i ‘irfân olanı ‘ârif-i ‘âlî-pâye
5. Uzanur kadd-i bülgendine SÜHEYLÎ yâruñ
Meyli serv-i çemenüñ olsa n’ola bâlaye

308.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Temennâ-yı visâl it kûyına her-dem revân olma
Dilâ dîdâre sa‘y it tâlib-i bâg-ı cinân olma
2. Düşüp bir vâdîye Leylî-i maksûduñ temennâ kıl
Varup Mecnûn gibi dillerde sen de dâstân olma
3. Belâ bezminde nâleñ nây kılsa çarh-ı bed-kirdâr
Nevâ-yı nagme-i nâ-sâze uyma hem-zebân olma
4. Zebûn-ı râh-ı ‘ışk oldum meded bir yaña pervâz it
Baña iy sâye-i perr-i meges bâr-ı girân olma
5. SÜHEYLÎ çarh-ı bed-mihrûñ vefâsi çünkü fânîdür
Elem çekme gamından vaslı ile şâd-mân olma

309.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Elüm irmez benüm ol zülf-i ‘abîr-efşâne
Pârelersem yiridür kendümi hem-çün şâne

2. Merd da‘vâsın idersin bir ayag ile müdâm
Sâkiyâ elleşelüm gir biricük meydâne
3. Dil-i âşûbum alan zülf-i siyehkâruñdur
Aglayan iki gözümdür o şeh-i devrâne
4. Yüz çevürmem eleminden o kaşı mihrâbuñ
Dâne-i eşk-i terüm dönse eger mercâne
5. Nazar itmez işigi itleri kûyında baña
İy SÜHEYLÎ ne günâh itdüm ola yârâne

310.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Nâr-ı ‘ışk üzere olan dûd-ı gamı dûr eyle
‘Arz idüp mâh-ı ruhuñ nârumuzı nûr eyle
2. Sâkiyâ turma yürüt câm-ı sürûr-encâmi
Koma dil-teng safâ ehlini mesrûr eyle
3. Yiri düşdükçe dirîg eyleme lütfuñ şâhum
Nazar-ı merhametüñle bizi manzûr eyle
4. Vasluña çâre eger cân ise lütf eyle beni
Yoluña cânı fedâ kîlmaga me’mûr eyle
5. Kerem it ‘îd-i şerîf irdi benüm sultânum
Beni kurbânuñ iden halka yiter hûr eyle
6. Ehl-i hâle nazar-ı merhametüñ kîlma dirîg
Nâmuñı eylük ile ‘âleme meşhûr eyle
7. Ola dirseñ saña da lütf tecellî-i cemâl
İy SÜHEYLÎ özüñi vâkif-ı ve ‘t-tûr eyle

311.

*Mef‘ûlü mefâ ‘îlü mefâ ‘îlü fe ‘ûlü
Hezec - - + / + - - + / + - - + / + - -*

1. Tahrîr-i ruh u zülfine sarf-ı himem eyle
Gülden varak ü sünbül-i terden kalem eyle
2. Reyhân-ı gubâr-ı hatın iy kilk-i sihir-sâz
Ol lâle-ruhuñ berg-i gül üzere rakam eyle
3. Yâruñ dehen-i pâkine dil sokmada agyâr
Yâ Rabbî anuñ yirini künc-i ‘adem eyle
4. Şimden girü ruhsârına meyl eyle ko zülfîn
Geç Şâm’dan iy dil yûri ‘azm-i Harem eyle
5. Kâr eylemez iy zâhid-i nâ-puhte kelâmuñ
Erbâb-ı dile derd-i ser olma kerem eyle
6. Pâk eyle meded gerd-i kûdûrâtı göñülden
Mir’ât-i ruh-ı dilbere bak def-i gam eyle

7. Yâ Rab bu SÜHEYLÎ kuluña eyle ‘inâyet
Râh-ı talebünde anı sâbit-kadem eyle

312.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + - - / + + - - / + + - - / + + -*

1. Yine bir şâha kul oldu bu dil-i üftâde
Nâm ile dirler o meh-rûya Müsellem-zâde
2. Bâreka’llâh zihî mihr-i sipihr-i behcet
Görmedüm hüsn ile mânendini bu dünyâde
3. Gerçi kim nakş-ı dil-ârâsına mânend olmaz
Levha-i kalbi velî harf-i vefâdan sâde
4. Bunca demdür ki yatur hâk-i rehinde dil-i zâr
Bakmaz ol serv-i revân ‘âlem-i istignâde
5. Rahm kıl başuñ içün hâl-i diger-gûnuna bak
Koma ayakda SÜHEYLÎ kuluñi üftâde

313.

*Mefâ ‘ilün fe ‘ilâtün mefâ ‘ilün fe ‘ilün
Müctess + - + - / + + - - / + - + - / + + -*

1. İlüp çekilmeye dil şâneveş keşâkeşle
Efendi başa çıkılmaz o zülf-i ser-keş ile
2. O gonçe-femle ne gam şimdi söyleşilmez ise
Amân virürse eccl bir gün ola söyleşile
3. O gül harâret-i bâd ile germ olup derler
Çıkar gül-âb ü ‘arak sanki tâb-ı âteş ile
4. Niceydi boy numa bend eyleyüp de vasf itmek
Kemend-i zülfüñi bu hâtır-ı müşevveş ile
5. Dil-i SÜHEYLÎ yine düşdi bir felâkete kim
Visâle bulmadı çâre o yâr-ı mehveş ile

314.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel - + - - / - + - - / - + - - / - + -*

1. Yane yane hoş dökeydüm derdümi cânâneye
Bir gice halvet nasîb olsa gelüp kâşâneye
2. Gam degül engüşt-i Leylâ-y-ile magrûr olsalar
Dôstum ma‘zûr tut yokdur kalem dîvâneye
3. Cennet evsâfin kılıp dîdârı terk it dir baña
Vâ‘izâ meyl eylemem biñ söyleseñ efsâneye
4. ‘Âlemi gark-âb ider deryâ-yı eşkümden sakın
Âşinâ olma benüm iki gözüm bî-gâneye

5. Akıdur ayagına halk-ı cihâni su gibi
Bilmezem hîc n'eyledi pîr-i mugân meyhâneye
6. Aldanup kalma SÜHEYLÎ dehr-i dûnuñ nakşına
Meyl ider mi 'âkil-i dânâ olan virâneye

315.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Safâ yok bezm-i dehrüñ câne câm-ı pür-nukûşında
Görinen bagrumuz hûn itme ancak 'ayş ü nûşında
2. Birez bey‘ ü şirâsı gerçi muhtel ehl-i bâzâruñ
Yine var sâkiyâ fi'l-cümle hürmet mey-fürûşında
3. Ser-â-ser dehri gezdüm görmedüm bir meşrebi pâki
Ne rind-i bâde-nûşında ne şeyh-i hırka-pûşında
4. Geçüp bir kûşeden nâzük haber almış kulak tutmış
O dürr-i pâkûñ iy dil kûşe-i mengûş-ı gûşında
5. SÜHEYLÎ cünbişi bilmem ne hâletdür yem-i 'îşkuñ
Yidi deryâ olur kim bir nefes cûş ü hurûşında

316.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Meyl iden ol serv-kaddüñ kâmet-i bâlâsına
Ser-fürû kılmaz riyâz-ı cennetüñ tûbâsına
2. Sîm-i eşkümden o meh-pâre n'ola eylerse hazz
Çün olur mâyıl güzeller nukrenüñ peydâsına
3. Bir yaña kaddüñ belâsı bir yaña kâküllerüñ
Mübtelâ oldum belânuñ zirve-i a'lâsına
4. Gün gibi pertev salar her şeb ser-â-ser 'âleme
Kıl nazar iy hâce yârûñ câme-i dîbâsına
5. Kevkeb-i bahti SÜHEYLÎ bulmasun 'âlemde fer
Âftâbı kim ide nisbet ruh-ı zîbâsına

317.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Gelür diyü seher sultân-ı hâver seyr-i nev-rûze
Kuruldı sahn-ı gülşende yine bir taht-ı fîrûze
2. Gelüñ nûş idelüm bezm-i çemende gonçe-femlerle
Dem-i 'işretdür iy sûfi degül hengâme-i rûze
3. Ruhı sâfi olup gül gül surâhî eylesün gulgul
Nevâ-yı nagme-i bülbül yaraşsun râst u nev-rûze

4. Sevâd-ı şâm-ı zülf-i ‘ârızuñda hatt-ı ruhsâruñ
Şeb-i zulmetde beñzer âftâb-ı ‘âlem-efrûze
5. Tokunmadın gider dilden hadengüñ iy kemân-ebrû
Fedâ olsun garaz ger cân ise peykân-ı dil-dûze
6. ‘Irâk u ısfehân kûçek büzürgi cümle geşt idüp
SÜHEYYLÎ râstı ‘uşşâkı terennüm kıldı nev-rûze

318.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Ruhuñ bâg-ı letâfetde gül-i ra‘nâ mîdur yoksa
Lebüñ iy gonçe-fem berg-i gül-i hamrâ mîdur yoksa
2. Safâ-yı tal‘atuñ mihr-i cihân-peymâ-yı ‘âlemdür
Nihâl-i kâmetüñ serv-i semen-sîmâ mîdur yoksa
3. Melâhat câmi‘in pür-nûr iden mihrâb-ı kudretdür
Mukavves kaşlaruñ tugrâ-yı hükm-ârâ mîdur yoksa
4. Añarsın şevk ile tûbâ-yı bâg-ı cenneti sûffî
Nihâl-i kadd-i yârum gibi bî-hemtâ mîdur yoksa
5. Nukûd-ı eşki dâ’im su yirine akıdur çeşmûñ
Bîñar-ı nâzenînûñ tâlib-i dünyâ mîdur yoksa
6. Çıkarmış hâkden başını yir yir lâleler gördüm
Fenâ deştinde kalmış efser-ı dârâ mîdur yoksa
7. Alışmış vâdi-i mihnetde bir zevk eylemiş peydâ
Gam-ı zülfüñle dil mecnûn-ı gam-fersâ mîdur yoksa
8. O mâhuñ la‘l-i şeker-bârı evsâfında hayrânsın
SÜHEYYLÎ tab‘ı şühuñ tûti-i gûyâ mîdur yoksa

319.

*Mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün mefâ ‘ılün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Hevâdâr oldugum bildi benüm ol serv-i âzâde
Getürdi fâhteâsâ göñül mürgini feryâde
2. Murâduñ sûffî nâmîn çekmek ancak ol perî-zâduñ
Dem-â-dem düsdüğüñden gice gündüz böyle evrâde
3. Esîr-i nân-ımiş ya sîr-i nân olmuş ne sûd andan
Kişinüñ olmayıcak bir huzûr-ı kalbi dünyâde
4. Götürmiş ayagı dânâyımış bu bezm-i kesretden
‘Aceb dîvânedür Mecnûn dinilür Kays-ı nâ-şâde
5. Ne ‘âşıksın ki cân virdüñ diyü helvâ-yı Şîrîne
Zamâne virdi muhkem ‘agzınuñ dadımı Ferhâde
6. Ne ‘âlî-kadrdür zülf-i siyâhuñ hatt-ı sebzüñde
Kerâmet gösterür halka salup âb üzre seccâde

7. SÜHEYLÎ gördü âhen gönlümi kim bir çakım kavdur
Nihân oldu kaçup havfindan âteş seng-i hârâde

HARFÜ'L-YÂ

320.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Kalb-i düşmen ger ola kal'a-i Haybervârî
Tâb-ı âhumla yıkam ben anı Haydervârî
2. Mâsivâ nakşini kalbüñden idüp cümle tırâş
Terk-i tecrîd idegör yürü Kalendervârî
3. Rind-i 'âlem o durur iki cihânuñ seyrin
İde mir'ât-ı zamîrinde Sikendervârî
4. Seg gibi nefsi hevâsında yilüp gezme müdâm
Sâkin ol mîşe-i 'ışk içre gazanfervârî
5. Bir SÜHEYLÎ gibi âhen-dil ü bî-bâk ister
Nâr-ı 'ışk ile tutuşmaga semendervârî

321.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlüñ
Hezec -- + / + -- + / + -- + / + --*

1. Kıblem ruhuña hatt-ı siyehfâm yitişdi
Cân Ka'besine kâfile-i Şâm yitişdi
2. Topı iremez kâmetüne bâg-ı cihânda
Biñ nâz ile bir serv-i gül-endâm yitişdi
3. Dil-şâd olur isem n'ola ol Yûsuf-ı cândan
Ya'kûb-ı hazîn-i dile peygâm yitişdi
4. Gönderdi cefâ sengini 'uşşâkına dildâr
Şehden sanasın kullara in'âm yitişdi
5. Dil-haste iken geldi baña yâr SÜHEYLÎ
Gûyâ ki anuñ kalbine ilhâm yitişdi

322.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Baña 'îd-i visâlin ol perî kılmazsa ger rûzî
Ber-â-ber eyleye şâm ile âhum rûz-ı nev-rûzı
2. Ben ol bâlâ-nişîn-i mîr-i bezm-i ehl-i derdem kim
Semâ'a kodı girü beni nâlemüñ sûzı
3. Sakın iy bâd-ı âhum dime çok tozlar kopardum ben
Bugün yarın hat-ı dilber gelicek görresin tozi
4. Uyup her nâkisa kaddüm muzâ'af itmek istermiş
Eger gerçek ise lâyık degül olmak o mehmûzî

5. Olur ‘Îsâ ile hem-sâye çarh-ı çârümîn içre
SÜHEYYLÎ vasf iden ol âftâb-ı ‘âlem-efrûzı

323.

*Mef‘ülu mefâ ‘ilü mefâ ‘ilü fe ‘ülün
Hezec – + / + – + / + – + / + – –*

1. Halkuñ kimi kat kat giyer envâ‘-ı libâsı
Bulmaz kimi setr olmaga bir köhne pelâsı
2. Ger fakr u fenâ tâlibi ger ehl-i ginâdur
Var her birinüñ Hakk ile bir nev‘ recâsı
3. Meyl itmese sûfî ne ‘aceb câm-ı safâya
Safvet gider ol âyineden kim ola pâsı
4. Ko câm-ı safâ zikrini kıl fikr-i ‘avâkib
Añ vahşet-i kabr içre olan havf ü hirâsı
5. Bu mezra‘a-i dehrdeki hâsiluñı gör
Ol dem ki ura dest-i ecel ‘ömrüñe dâsı
6. Agardı sakaluñ dahı yüz karası bâkî
Hakka ne yüz ile varılur eyle kiyâsı
7. Sîdk ile SÜHEYYLÎ kılup Allâha tevekkül
Cân u dil ile eyleyelüm hamd ü sipâsı

324.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Geçdi ‘ömrüm âh ile cânum cefâdan geçmedi
Ten gubâr oldı velî gönlüm hevâdan geçmedi
2. Bu güzergâh-ı fenâdan nice geçdüm dir ‘aceb
Sûfî başdan terk idüp tâc ü kabâdan geçmedi
3. Acımısdur var ise geçdi bizi agyâr-ı har
Nice gündür beklerin ol şeh Vefâdan geçmedi
4. Leşker ü hayl ü haşem tabl ü ‘alem terk eyleyüp
Var mı bir er kim bu der-bend-i fenâdan geçmedi
5. ‘Îsi-i vakt olımaż tecrîd ile sûzen ile
İy SÜHEYYLÎ kim ki esbâb-ı safâdan geçmedi

325.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Yazıldı hâtemüñ öykindügi-çün la‘lüñe kaşı
Günâhın bilmedi tokunmayınca başına taşı
2. Riyâ satup bize iy şeyh-i şehr ‘arz eyleme başuñ
Cûvânân bezmidür bunda sorulmaz kimsenüñ yaşı

3. Binâ-yı kasr-ı Şîrîn muhkem olsun diyü virmiş baş
Hezâr ahsente Ferhâde gedüğinde komış başı
4. Götür ayagi ‘âlemden elüñ çek bezm-i kesretden
Fenâ mey-hânesinüñ olagör bir rind-i kallâşı
5. Kuyûd-ı kesreti terk eyleyüp ferd olmak isterdi
Reh-i Leylâda Mecnûna olurdı sâyesi nâşî
6. Hele ‘azm eyleseñ ‘azm eyler ârâm eyleseñ eyler
Garîbe sâye gibi olmaya yollarda yoldaşı
7. Açılmur kande ise her har-ı dehre cihân-bînî
Gelüpdür iy SÜHEYLÎ dîde-i ‘âlem baña nâşî

326.

*Mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Şafak içre eger görmek dilerseñ mâh-ı tâbâni
Kabâ-yı atlas-ı gülgûn ile seyr eyle ‘Osmâni
2. Tecellî-i cemâl-i nûr-ı ‘Osmâna düşer mazher
Baka hatm ide her kim mushaf-ı hüsünde Kur’âni
3. Şeref bulsa n’ola el virse aña pâye-i devlet
El üstinde tutar düsdükçe ol meh ehl-i ‘îrfâni
4. Su gibi sâf-meşreb bir cüvân-ı bî-bedeldür kim
Ayagına akıtdı kahve-nûşân-ı cüvânâni
5. Koparur şâh-ı gûlden iy SÜHEYLÎ gûiyiyâ bir gûl
Elinden ol dehâni gonçenüñ kim alsa fincâni

327.

*Mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün mefâ 'îlün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Olursa nergis-i şehlâsınañ dil n’ola meftûni
Muhammed Şâhdur şimdi bu bâguñ nahâ-i mevzûni
2. Gam-ı sevdâ-yı zülfîyle işidenler hikâyâtum
Kuri efsâne dirler kıssa-i Leylî vü Mecnûni
3. Yüzüm def kâmetüm çeng eyledüñ bezm-i melâhatde
Bu müdür sen şeh-i milk-i cefânuñ yoksa kânûni
4. Safâ-yı safvet-i âb-ı ‘izâruñ görmedüm iy şâh
Geçirdüm gerçi hep bir bir gözümden Nîl ü Ceyhûn’ı
5. SÜHEYLÎ nazm-ı gevher-bâruñi agyâre ‘arz itme
Şikest itdürme nâ-ehle meded ol dürr-i meknûni

328.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Dil-i bî-çâre kim ol gamze-i mekkâre meyl itdi
Susamışdur meger kanına kim hûn-h^vâre meyl itdi
2. Hayâl-i şevk-i ruhsâriyle eşk-i çeşm-i hûn-âlûd
Akup ayagına ol serv-i hoş-reftâre meyl itdi
3. Cefâ semtinde idi nice demdür çarh-ı bed-kirdâr
Bugün rahm eyleyüp feryâd ü âh ü zâre meyl itdi
4. Bahâruñ ebrveş bülbüllerin giryân idüp her dem
Varup gül gibi ol gonçe takıldı hâre meyl itdi
5. Kalur ser-menzil-i maksûda irmez râh-1 ‘ısk içre
SÜHEYYLÎ kim ki bu dünyâ-yı kec-reftâre meyl itdi

329.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Libâsin kılsa Şîrîn her kaçan eksûn-ı hârâyî
İderdi Kûhken bir âh ile kül seng-i hârâyî
2. Yitürmişdi ezel bezminde dil kalmışdı âvâre
Bulinca cân eritdüm ben o şem'-i meclis-ârâyî
3. Soyar düzd-i ecel bir gün çıkarur anı egnüñden
Eger Dârâyisañ da câme-i zer-beft-i dârâyî
4. Benem meşhûr-ı şîr-ı ‘ısk olan Ferhâd ile Mecnûn
Biri bir rûstâyî dag eridür biri sahrâyî
5. Hilâl ebrûlarını râye beñzetmiş o bedr ayuñ
Bulursam iy SÜHEYYLÎ söylesem agyâr-ı hod-râyî

330.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - --- / - --- / - --- / - ---*

1. Olmuşam pîrânesi bir mâh-rûyuñ mâ'ili
Zümre-i hûbânuñ oldur pâd-şâh-ı kâmili
2. ‘Âşık-ı bî-dilleri hâtır-perîşân eyledi
Ol perîşânuñ perîşân oldu başdan kâküli
3. Ben nice meftûn olup dünyâya destân olmayam
Zülfî zencîri anuñ mecnûn ider eñ ‘âkili
4. Basdı hüsnüñ milkini yagmâger-i hattuñ gelüp
Gâret oldu hîrmən-ı sabr u karârum hâsılı
5. Rûy-mâl ümmîdine yollarda kalmış sû-be-sû
Eşk-i çeşmüm reh-güzâr-ı yârûñ olmuş sâ'ili

6. İy SÜHEYLÎ kecdür âyîn-i terâzû-yı felek
Nâkısı eyler te‘alî vü tedennî kâmili

331.

*Mef’ûlü fâ ‘ilâtün mef’ûlü fâ ‘ilâtün
Muzâri ‘-- + / - + -- / -- + / - + --*

1. Cânâ gam-ı firâkuñ dilden olur mı hâlî
Kad zâde fîke hubbî ‘an-tâkati’htimâlî
2. Sînemde nâr-ı fürkat yanar kalur mı yoksa
Yutfâ lehîbü kalbî bi-bâridi’l-visâlî
3. Sen bir şiküfte gülsün ben bir garîb bülbül
Kad ‘ayyele fike sabrî ve-sâ’e fike hâlî
4. Şevk-i hevâ-yı zülfüñ sevdâya virdi ‘aklum
Vâ hayreti’l-mu‘annâ fi-zulmeti’l-leyâlî
5. Alup metâ‘-ı ‘ışkuñ nakd-ı karârı virdüm
Deruhtü fike ‘arzî bi’z-zûri ve’l-muhâlî
6. İy bâd sorsa dilber hâl-i SÜHEYLÎden ger
Ve kul lehû garâmî bi-eltâfi ve’l-makâlî

332.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. ‘Âlemüñ güldi yüzü gül gibi nev-rûz oldu
Gonçeye didi sabâ aç gözüñ rûz oldu
2. ‘Askerin Behmen-i dey saldı bahâr üstine lîk
Gülşenüñ cünd-i zafer rehberi Fîrûz oldu
3. Gonçe biñ nâz ile bostân-ı debistâna gelüp
Gülsitân okumaga tifl-i nev-âmûz oldu
4. Biçdi eşcâra gelüp hil‘at-ı nev-rûzı sabâ
Gonçeler sûzen-i hâr ile kabâ-dûz oldu
5. Sahn-ı gülzâre gelüp kurdı bisât-ı ‘ayşı
Lâle bezm-i çemene câm-ı dil-efrûz oldu
6. Nagme-i bülbüle vü sît ü sadâ-yı bülbül
Ferah-engîz ü safâ-güster ü cân-sûz oldu
7. Subh-dem gülşene ‘azm eyle SÜHEYLÎ yûri var
Bâgda gonçe-dehenler tarab-endûz oldu

333.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Safâ bezminde gördüm sâkiyâ ol la‘l-i gülfâmi
Ayagın bûs idüp aldum elinden bir tolu câmî

2. Didi bir gün helâk eyler seni bu rûze-i hecrüm
Didüm görsün benüm çok sevdüğüm lütf eyle bayramı
3. Hümâves evc-i istignâda pervâz eyleyen gönlüm
Şikâr eyler kemend-i zülf-i pür-çînûñ kurup dâmı
4. Düşüp sevdâ-yı ‘ışka zülfüne meyl eyledüm cânâ
Diyârumdur n’ola eylerse gönlüm ârzû Şâm’ı
5. Benümle sabr idüp bir lahma ârâm eylemez ol meh
SÜHEYLÎveş n’ola yagmâya virsem sabr u ârâmi

334.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Sipâhî-zâdenüñ olsa n’ola ‘âlem hevâdârı
Bugün hayl-i cüvânânuñ odur mümtâz ü muhtârı
2. Çerâğı var-ısa nûr-ı Muhammed’den uyandurdı
Anuñçün gün gibi rahşendedür envâr-ı ruhsârı
3. Varup dârü’ş-sifâ-yı kûyına olmam mukarrerdür
Sipâhî-zâde Ahmed eylemezse baña tîmârı
4. İşüm her gün duhân-ı âh ile rûzum siyâh itmek
Cihânda kim görüpdür bir benüm gibi siyehkârı
5. SÜHEYLÎ tende kuvvet kalmayup lerzân olur cismüm
Dönüp benden yaña baksa kaçan aları aları

335.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Sipâhî-zâde ceyş-i hüsnüñ olsa n’ola sâlârı
Sipeh-sâlâr-ı râh-ı hüsnüñ oldur şimdi serdârı
2. Bilürsin Ahmedüñ düşmez zemîne sâyesi şâhum
Ko turmasun gider yanuñdan agyâr-ı siyehkârı
3. Serîr-i milk-i hüsne pâdişâh-ı ‘âlem-ârâdur
Gazabda gamzesi kâsim bedî‘ ol hüsн-ruhsârı
4. Cemâl-i bâ-kemâli gün-be-gün tâb ü tarâvetde
İki güldür açılmış gûiyiyâ ol iki ruhsârı
5. SÜHEYLÎ da‘vi-i hüsne itmesin ilzâm olur âhir
Ayagın çekmez anuñ her ne deñlü olsa reftârı

336.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Göñül sevdâ-yı zülf-i yâre düşdi mübtelâ oldu
Esîr-i dâm-ı âlâm u giriftâr-ı belâ oldu

2. Uyup agyâr-ı bed-h^vâha beni terk eyledi ol mâh
Yolında yıl gibi yıldüklerüm âhir hebâ oldı
3. Dem urdı bûy-ı zülf-i dil-rübâdan çin seher geldi
Benüm hep bu perîşânliguma bâdî sabâ oldı
4. Hatâ itdüm suçum bağışla zülfüñ miske beñzetedüm
Şehâ bilmezlik ile aralıkda bir hatâ oldı
5. Yiridür iy SÜHEYYLÎ hûn-ı eşküm cû gibi aksa
Bugün bilmezlik ile bâd ile bir mâ-cerâ oldı

337.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. N'ola telh eylesem dilden mezâk-ı 'işret ü 'ayşı
Görince 'âşık oldum ben gedâ ol Şâh Dervîşî
2. Beni hayrân idüp mecnûn-ı ser-gerdâna döndürdi
Şu dem kim kâküli sevdâsı saldı câna teşvîşî
3. Eyü kişi diyü kâfir rakîbe i'timâd itme
Saña zann itme sen kim yâr ola yârâ o bed-kîşî
4. Üşürme başuña zenbûr-ı gam terk-i riyâset kıl
Bu dünyânuñ belâ balında vü nûşindadur nîşî
5. SÜHEYYLÎ post-pûş abdâlı oldı tekye-i 'ışkuñ
Unutma künc-i gamda gâh gâh ol mihnet-endîşî

338.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Kurıldı şâh-ı 'ışka lâleden bir çetr-i gülgûnî
Müzeyyen oldı ezhâr ile etrâfi hümâyûnî
2. Niyâz ile şu deñlü sürdi yüz yire şakâyık kim
Pür itdi kûh ü sahrâyi cebîni zahminuñ hûni
3. Esîr-i bend-i 'ışk şâhid-i şehr-i melâhatdür
Kemend-i zülf-i Leylâ'ya tolaşdı sanma Mecnûn'ı
4. Kad-i bâlâsına öykindi diyü bülbül-i zâruñ
Sabâ sarsar dilâ sahn-ı çemende nahl-i mevzûnî
5. SÜHEYYLÎ pâdişâh-ı 'âlemüñ hengâm-ı 'adlinde
Güzellendi zamân âsûde-i zill-i hümâyûnî

339.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Kuli oldum görüp bir mâh-tal'at şems-i tâbâni
Cebîninde anuñ gün gibi bâhir nûr-ı Yezdânî

2. Ayagın öpmege el virmedi ol gonçe-leb bir kez
Yolında nice yillardur sürüner gerçi dâmâni
3. Seref bulsa n’ola el virse aña pâye-i devlet
El üstinde tutar düsdükce ol meh ehl-i ‘irfâni
4. Su gibi pâk-meşreb bir cüvân-ı bî-bedeldür kim
Ayagına akıtdı anuñ içün kahve-nûşâni
5. Koparur şâh-ı gülinden iy SÜHEYLÎ güiyiyâ bir gül
Elinden ol dehâni gonçenüñ kim alsa fîncâni

340.

*Fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilâtün fâ ‘ilün
Remel – + – – / – + – – / – + – – / – + –*

1. Sol cebinümde yazılmış hat ki ebrûlar gibi
Gâlibâ rûz-ı ezel alnumda yazular gibi
2. Şâh-ı ‘âdil komasun elden ‘âdâlet semtini
Herkesi tutsun ber-â-ber şol terâzûlar gibi
3. Tîr u tîg-i şâhdan düşmen kor âhir yüz yire
Başını çalsun gerek taşdan taşa cûlar gibi
4. Ok yılanı gibi oklar her yañadan turmayup
Atilurlar egrinüñ üstine togrular gibi
5. İy SÜHEYLÎ tîqlar heyçâda turmaz diş biler
İçmege a‘dâ-yı dînüñ kanını sular gibi

341.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Kimine mansib u câh ü kimine sîm ü zer virdi
Bi hamdi’llâh Hudâ-yı lem-yezel baña hüner virdi
2. Gice agyâr ile konışduguñ iy mihr-i ‘âlem-tâb
Rakîb-i zâg geldi çin seher bir bir haber virdi
3. Safâ üzre alup şeftâlûyi sîb-i zenehdânın
Nice yıldur dahı nahl-i murâdum şimdi ber virdi
4. Varup agyâr ile kavl ü karârı gerçi berk itdüñ
Ne sûd ammâ meta‘-ı hüsnuñe hayli keder virdi
5. Safâmuz gitdi hatt geldi diyelden rûy-ı cânâne
Bu söz âyîne-i maksûduma bî-hadd keder virdi
6. N’ola güller gibi gülseñ açılsañ iy lebi gonçe
Hat-ı sebzüñ cemâlûñ gülşenine zîb ü fer virdi
7. Tarîk-i ‘ışkı zînhâr iy SÜHEYLÎ serserî sanma
Hazer kıl bunda nice server cân ü ser virdi

342.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Beş on gündür ki derdâ görmedüm ruhsâr-ı cânâni
Meger kim ebr-i zulmet kaplamışdur mihr-i rahşâni
2. Gözümden çeşmesâr olsa 'aceb mi eşk-i hûn-âlûd
Benem Ya'kûb-ı mihnet kim yitürdüm mâh-ı Ken'âni
3. 'Aceb mi şâm-ı zulmetde baña 'arz-ı cemâl itse
Karañulukda gördiler görenler âb-ı hayvâni
4. O mihr-i 'âlem-ârânuñ sa'âdet-hânesi gûyâ
Dil-i mü'min gibidür kim ola kalbinde îmâni
5. Kara bahtum baña göstermedi gün iy hilâl-ebrû
Şeb-i zulmetde kaldum görmedüm ol mâh-ı tâbâni
6. Tavâf-ı Ka'be-i kûyuñda kîblem görmedüm dîdâr
Hemân ol hâciya döndüm ki görmez nûr-ı Yezdâni
7. Yüri ol bî-niyâze iy SÜHEYLÎ var niyâz eyle
Salınsun çiksun ol servüm hîrâmâni hîrâmâni

343.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Çekdi gerdûn mihr ile evvel beni şebnem gibi
Soñra yirden yire çaldı 'âkîbet sâyem gibi
2. Zerre deñlü ol güneş-ruhsârdan yüz bulmadum
Halka kıldum gerçi kaddüm zülf-i ham-ber-ham gibi
3. Hall olnmaz 'ukdesi dilden figân eyler müdâm
Kâmilüñ gam hâtırında dâ'imâ müdgam gibi
4. Karşusında ol gözü âhûyi teshîr eyleyüp
Geçmiş oturmuş rakîb-i rû-siyâh âdem gibi
5. Derd-i zülf-i yâr ile hâtır perîşân olmayın
İy SÜHEYLÎ başa çıkmaz 'âkîbet sâyem gibi

344.

*Fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilâtün fe 'ilün
Remel + + -- / + + -- / + + -- / + + -*

1. Hûn-ı dil düşse gözümden yire perkâle gibi
Bitse yirden yine dâg ile biter lâle gibi
2. Düşdi ruhdan leb-i dendânına dürr-i 'arakı
Görinür bilmeyenüñ gözine tebhâle gibi
3. Hüblar dâ'ire baglarlar o meh devrinde
Subha dek her gice beklerler anı hâle gibi

4. Aglayu aglayu âheng-i hicâz eyleyelüm
Nice bir evc-i ‘ırâka çıkışum nâle gibi
5. Kaba bakışları hâlî degül âhir benden
Nakd-i câni o gözü ala perî ala gibi
6. Dâqlar gül gül ider turma SÜHEYLÎ gögsin
Anları eşk ile yur lâleleri jâle gibi

345.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Yine bir şûh-i bî-rahme dil ü cânum esîr oldu
Ölince boynı baglu çâker-i fermân-pezîr oldu
2. Nice demlerdür üftâde yaturdı râh-i mihnede
Beni kaldurdı toprakdan o servüm dest-gîr oldu
3. Akup âb-i revânâsâ yüz urdu pâyına yârûñ
Reh-i ‘ışkında gönlüm sâlik-i rûşen-zamîr oldu
4. Ezel nakkâşı kim levh-i vücûda nakşini yazdı
O mihr-i ‘âlem-ârâya lakab mâh-i münîr oldu
5. SÜHEYLÎ yâr cevri çekmeden bî-tâkat olmuşdur
Ham oldu tâkatı bî-çârenûñ za‘f ile pîr oldu

346.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Sâkiyâ gel götür ol âb-i sürür-encâmi
Mevsim-i ‘ayş ü tarab irdi bahâr eyyâmi
2. Varalum ayagına küp düşelüm mug-beçenûñ
‘Arz-i ahvâl idelüm eyleyelüm iibrâmi
3. Elin ayagın öpüp bûse recâ eyleyelüm
Lütfina mazher olup ide bize in‘âmi
4. Gelmesün sohbete söyleñ sözümüz añałamayan
Hâsdur meclisümüz sanmasun anlar ‘âmî
5. Rûze-i hecri tamâm oldu o mâhuñ şimdi
‘Id-i vasılıyla SÜHEYLÎ idelüm bayrâmi

347.

*Fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilâtün fe ‘ilün
Remel + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Müjde iy dil ki yine ol gül-i handân geldi
Bülbül-i hasta-dilüñ derdine dermân geldi
2. Kıldı ihyâ bizi ol ‘Isî-i Yûsuf-dîdâr
Şâd-mân ol ki yine cismümüze cân geldi

3. N'ola teşrif-i kudûmiyle olursak dil-şâd
Yine dil misrîna bir Yûsuf-ı Ken'ân geldi
4. Gûş idüp bâd-ı sabâdan haber-i makdemini
Bî-karâr oldu dili hasta vü bî-cân geldi
5. Hâk-pâyına SÜHEYYLÎ yüzini sürmek için
Geldi ammâ ki 'aceb bî-ser ü sâmân geldi

348.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Safâ virdi yine erbâb-ı şevke bir güzel sâkî
Kanı müştâk olan görsün kemâl-i sun'-ı Hallâk'ı
2. Te'âllâh zihî tasvîr-i pâk-i sâni'-i mutlak
Kuli olur gören ol ân ü hüsün ü lütf-i ahlâkî
3. Beşer şeklinde bir rûh-ı musavver olduğın añaclar
Temâşâ iden ol mihr-i cemâl ü sâ'id ü sâkî
4. Nazîrin görmemişdür yirde gökde ol meh-i hüsünüñ
Tokuz tolândı peyk-i fikretüm gerdûn-ı nûh-tâkî
5. Seni cândan seven bî-dilleri lütfuňla şâd eyle
Gözi yaşıń alup düşkünlerüñ aglatma 'uşşâkî
6. O mâhuñ vâsf-ı hüsnidür SÜHEYYLÎ evvel ü âhir
N'ola eş'ârumuñ sît u sadâsı tutsa âfâkî

349.

*Mef'ûlü mefâ 'ilü mefâ 'ilü fe 'ûlü
Hezec - + / + -- + / + -- + / + --*

1. Seyl itdi o meh yașımı sahrâlara saldı
Âhum felege nâlemi bâlâlara saldı
2. Yarın nic'olur bilmezem ahvâl-i dil-i zâr
Ben bendesin ol şeh yine ferdâlara saldı
3. Dîvânelerin seglerine gösterüp ol yâr
Bî-çâreleri hoş ulu gavgâlara saldı
4. 'Işkuňla düşüp fürkate tûfân-ı belâda
Âhumla gönül fûlkini deryâlara saldı
5. Küffârı SÜHEYYLÎ dime cârî ki kır elüm
Çün şâh-ı cihân haylin o har-pâlara saldı

350.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel - + -- / - + -- / - + -- / - + -*

1. Yüzüme bakmaz habîbüm hâl bir yüzden dahi
Yüz çevürdi tâli'üm ikbâl bir yüzden dahi

2. Yüz bulaldan hattı haddüñ iy meh-i nâ-mihrbân
Fitneden hâlî degül ol hâl bir yüzden dahı
3. Kimi halkuñ var dir yârûñ dehânın kimi yok
Kimse ta'yîn idemez akvâl bir yüzden dahı
4. Kevkeb-i bahtum görüp cânâ müneccimler didi
Yok besâret tâli'ünde fâl bir yüzden dahı
5. Ger SÜHEYLÎ yüz bulup vasluñ temennâ eylese
Öldür anı eyleme ihmâl bir yüzden dahı

351.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec +---/+---/+---/+---*

1. Serîr-i milk-i hüsne şâh olan Beg-zâdedür şimdi
Yolında halkı 'âlem sâyeves üftâdedür şimdi
2. Giriftâr-i kemend-i dâm-ı zülf-i yâr olalı dil
Berîdür kayd-ı dehr-i dûndan âzâdedür şimdi
3. Hevâ-yı la'l-i meygûnuñla 'âlem iy gözü mestüm
Düşüp kûy-ı harâbâta esîr-i bâdedür şimdi
4. Dolaşdı kâkûline şâneâsâ ol perîşânuñ
Perîşân gönlümüz bir sûdi yok sevdâdedür şimdi
5. Gelüp kul oldugu-çün kâmet-i mevzûnuña bir dem
Çemende bâgbânuñ himmeti şimşâdedür şimdi
6. Gazel kim sâde sultânî gerekdür dir-imis dildâr
Anuñ-çün vâsf-ı ruhsârında şî'rüm sâdedür şimdi
7. Virüp dil nakdini aldı gamuñ bâzâr-ı 'îşk içre
SÜHEYLÎ cân u dilden ol şeh-i dil-dâdedür şimdi

352.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel -+--/-+--/-+--/-+-*

1. Sâkiyâ destünde sâgar bezm-i meyde gül gibi
Nagme-gerdür bülbüle âvâzesi bülbül gibi
2. Çeşm-i pür-eşküm içinde oldı 'aks-i zülf-i yâr
Suya kommış kâse-i billûrda sünbül gibi
3. Kadd-i sîmînûñ senüñ bir şem'dür kâfürdan
Dûd-ı 'anber-bûy farkında olan kâkûl gibi
4. La'l-i nâbüñ şevkine hûn-ı sırışküm dem-be-dem
Sâkiyâ meclisde akdı ayaguña mûl gibi
5. Bezm-i gamda iy SÜHEYLÎ nâle mutrib sîne def
Dâg-ı pür-hûnum anuñ üstinde altın pûl gibi

353.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Tâlib oldu dil sevüp bir mâh-rû sîmînberi
Zerre-i kûr mihr-i 'âlem-tâba oldu müsterî
2. Heqr ile haddüñ hazân eyle dilâ yaşuñ revân
Ol şeh-i hûbâna 'arz eyle hemân sîm ü zeri
3. Kaşları vasfinda kec-rev olma egri râyı ko
Râstı gitmez miyân-ı dil-rübâdan hancerî
4. Olsa mir'ât-ı ruh-ı dilber gibi 'âlem-nümâ
Kesr ider miydi felek âyîne-i İskenderi
5. 'Âşık olurdı dil ü cândan temâşâ kılmaga
Şâhid-i nazm-ı safâ-bahşuñ SÜHEYLÎ Enverî

354.

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Gam yimem a'dâ ayursa dôstum benden seni
Çün degül mümkün ayurmak çeşm-i rûşenden seni
2. Ben kapuñdan dûr a'dâ müttefik sen såde-dil
Saklasun Mevlâ habîbüm keyd-i düşmenden seni
3. Hep budur cân içre pinhân itdüğüm kim korkaram
İy hadeng-i yâr ala bî-derdler tenden seni
4. İy hayâl-i nîk ile bezm-i safâdan ayrılan
Câm-ı vahdet nûş kıl kim ayura senden seni
5. Hâlet-i 'ışkıyla olmışsin SÜHEYLÎ sîne-çâk
Saklasun İzid o çeşm-i nâvek-efgenden seni

355.

*Mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün mefâ 'ilün
Hezec + – – / + – – / + – – / + – –*

1. Kemânından kaçan atıldı tîr-i dil-rübâ çıktı
Bir ok atım yire karşı varup cânum aña çıktı
2. Dem-i vuslatda cûş itdi akup iki gözüm yaşı
Bahâr irişdi cûlar akdı gûyâ câ-be-câ çıktı
3. Hatâ itdüm suçum bağışla zülfüñ miske beñzetedüm
Zebânumdan şehâ bilmezlik ile bir hatâ çıktı
4. Kadîmî yâre beñzetedüm nigârâ mihnet-i 'ışkı
Aña meyl itdi tab'um baña hayli âşinâ çıktı
5. Suvâr-ı rahş-ı nâz olmuş gider 'uşşâkı yanınca
Dirildi halk-ı 'âlem seyre gûyâ pâdişâ çıktı

6. Vefâ vü mihri agyâre SÜHEYLÎ cevri ben zâre
O serv-i pür-hîrâmum bir cüvân-ı bî-vefâ çikdî

356

*Fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilâtün fâ 'ilün
Remel – + – / – + – / – + – / – + –*

1. Derd-i 'ışka bulmayup Ferhâd u Mecnûn çâreyi
Gitdiler âhir 'adem vâdîlerine arayı
2. Olmasun hergiz diyü dildâre şerhe ihtiyâc
Şerha şerha eyledüm sînemde her bir yareyi
3. Kârger olmadı hergiz göñlüñe iy seng-dil
Eşk-i çeşmüm gerçi kim nerm itdi seng-i hâreyi
4. Dest-i hecrüňle vûcûd-ı câmesin çâk eyleyüp
Pâreye calma habîbüm 'âşık-ı bî-çâreyi
5. Âh kim sevdâ-yı 'ışkuña yitürdüm kendümi
Kanda bulam bilmezem ol gözleri mekkâreyi
6. Söyle ülfet baglamış kat'â kesilmez yârden
Cevr ile sad-pâre kılsañ bu dil-i sad-pâreyi
7. Vâsil olurdum hemân ser-menzil-i maksûduma
İy SÜHEYLÎ yâre bir vech ile bilsem yarayı

357

*Mef'â 'ilün mefâ 'ilün fe 'ûlün
Hezec + – – / + – – / + – –*

1. Dilerseñ görmege ruhsâr-ı yâri
Göñül âyînesinden sil gubârı
2. Yimişdür ta'ne taşın nice yirden
Odur mir'ât-i kalbüñ inkisârı
3. Eger nâdân iseñ devlet senüñdür
Bulursın kadr ü câh ü i'tibârı
4. Bulur nâdânı nâdân dûni hem dûn
Olur cinsine mâyil ıztırârı
5. Dilerseñ ırmege ka'rına anuñ
Temâşâ eyle hâl-i rûzgârı
6. İder câ cîfeler deryâ yüzinde
Salar alçaga dürr-i şâhvârı
7. Zer ile bakırı teşhîs iderdi
Zamânuñ olsa bir sâhib- 'ayârı
8. Hüner ehli cihândan ummasun kâm
Cihânuñ bî-hünerdür kâmkârı
9. Küdûretden dili pâk oldugicün
İder hâke ber-â-ber cûybârı

10. SÜHEYLÎ aglama ahvâl-i ‘âlem
Bunuñ üstine oldı çünki cârî
11. Çekersin mihnet-i bâr-ı belâyi
Zamâne böyledür ma‘zûrdârı

358.

*Mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün mefâ ‘ilün
Hezec + --- / + --- / + --- / + ---*

1. Remedden sanmañuz sürh oldı yârûñ çeşm-i fettâni
Görüp ben ‘âşık-ı şûrîde-hâlı kaynadı kanı
2. Nice bî-dillerüñ nâ-hakk yire dökmiş durur kanın
N’ola bend eyleseñ iki gözüm kanlu durur anı
3. Siyeh vâlâ degüldür şeh-per-i şeh-bâz-ı çeşmüñdür
Süzülmüşdür sıkâr itmek diler mürg-i dil ü cânı